

மூன்றாம் வழி

சாதாரண சீடர்களின் காஸ்பெல்
மூவ்மென்ட்

ஜேம்ஸ் பால்

இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றி

தேவனுடைய தயவு எங்கள் வீட்டுக்கு எப்படி வந்தது என்று சொல்கிறேன்நான் பெட்ரோல் பங்க்கில் வேலை செய்கிறேன்தொடக்கத்தில் எங்கள் வீட்டில் யாருக்கும் இயேசுவைத் தெரியாது, நான் பைபிளைக்கூட ஒருபோதும் திறந்து பார்த்ததில்லை. ஒருவர் அழைத்தார் ஒரு சிறு குழுப்பில் அமர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்அவ்வளவுதான்என் மனைவிக்கு நோய் வந்து டாக்டர்கள் கைவிரித்தபோது அவர்கள் ஜெபித்தார்கள்அவள் குணமானாள் பிள்ளைகள் பிறக்க மாட்டார்கள் என்று இருந்த எங்களுக்குக் கர்த்தர் ஒரு மகனைக் கொடுத்தார் அப்போது பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களே வந்து கேட்டார்கள்இப்போது எங்கள் இருவருக்கும் மத்தியில் நான்கு குழப்புகள் நடக்கின்றன. இதில் என்னுடைய பெருமை ஒன்றும் இல்லை, எல்லாம் அவருடைய தயவே. இந்தப் புத்தகம் உங்கள் வீட்டுக்கும் அப்படிப்பட்ட தயவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்

அனில்பெட்ரோல் பங்க் கேஷியர்

நம் சகோதரிகள் தங்களைத் தாங்களே சிறியவர்களாகப் பார்த்துக்கொள்வதை நான் ஆண்டுகளாகப் பார்க்கிறேன்“அது பெரியவர்கள் செய்யும் வேலை, என்னால் ஆகாது” என்ற வார்த்தையை எத்தனையோ வாய்களிலிருந்து கேட்டிருக்கிறேன்ஒரு காலத்தில் அந்த வார்த்தை என் வாயிலிருந்தும் வந்தது. கர்த்தர் மட்டும் நம் அந்தஸ்தைப் பார்க்கவில்லை, நம் இருதயத்தைப் பார்த்தார் இந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்கும்போது, நம் அம்மாக்களும் பாட்டிகளும் வீட்டிலேயே செய்த வேலைதான் இது என்று தோன்றியது. இது நமக்குப்

புதியது அல்ல, நாம் மறந்துபோனது. சகோதரிகளே,
இதை வாசித்துப் பக்கத்தில் வைத்துவிடாதீர்கள்
உங்கள் மனதுக்குள் வரும் அந்த ஒரே ஒரு பெயரோடு
தொடங்குங்கள்கர்த்தர் உங்கள் வீட்டை
ஆசீர்வதிப்பாராக.

டா. மேரி எலிசபெத் தாதபூடி, டயமண்ட்ஸ் டாட்டர்ஸ்

நம் சபைகளில் போதனைக்கு இருக்கும் இடத்தைப்
பற்றி எனக்கு மரியாதை உண்டு. அதனால்தான்
முதலில் எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகமே இருந்தது.
உறுப்பினர்கள் தாங்களாகவே வசனத்தை
வாசித்துக்கொண்டால் போதனை சிறியதாகிவிடுமோ
என்று நினைத்தேன்அப்படி நடக்கவில்லை. எங்கள்
சபையில் குரூப்புகள் தொடங்கிய பிறகு, உறுப்பினர்கள்
ஞாயிற்றுக்கிழமை என்னிடம் கேள்விகளோடு
வருகிறார்களவாரம் முழுவதும் வாசித்து, செய்து,
அந்த அனுபவத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள்
இப்போது என் போதனைக்குப் பசியோடு
வருகிறவர்கள் அதிகமாகிவிட்டார்கள்சக
பாஸ்டர்களுக்கு என் விண்ணப்பம் இதுவே. முதலில்
நீங்கள் வாசியுங்கன்பிறகு இரண்டு மூன்று
குடும்பங்களுக்குக் கொடுங்கள்கர்த்தர் உங்கள்
மந்தையை ஆசீர்வதிப்பாராக.

பாஸ்டர் நெருசுல கருணாகர் கவனன்ட் சர்ச்

எங்கள் பெரியவர்கள் விதைத்த விதையின்மேலேயே
இன்று நாங்கள் நின்றுகொண்டிருக்கிறோம்
ஊழியர்களை அனுப்புவதும்அவர்களை
நிலைநிறுத்துவதும் என் பொறுப்பு. ஆகவே இந்த
வேலை எவ்வளவு கேட்கிறது என்பது எனக்குத்
தெரியுமெங்கள் முன்னால் இருக்கும் ஒவ்வொரு
மாவட்டத்திற்கும் ஒரு ஊழியனை அனுப்பும் வசதி
எங்களுக்கு இல்லை. இருந்தும் நாங்கள் காலடி
வைக்காத ஊர்களில் பயிர்

வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கும்
மனிதர்களே அதைச் சுமக்கிறார்கள்எங்கள்
ஊழியர்களின் தேவை குறையவில்லை,
அவர்களுடைய கைகள் இன்னும் தூரம் சேர்கின்றன.
ஊழியத்தில் இருப்பவர்களுக்கு நான்
சொல்லக்கூடியது ஒன்றே. தேவன் உங்கள்
மக்களுக்குள்ளேயே உங்கள் மனிதர்களை மறைத்து
வைத்திருக்கிறார்

சிமோன தர்ஷனி, எக்ஸிக்யூட்டிவ் டைரக்டர் ஜிசிஏ

வர்ஷிப் முடிந்த பிறகு அந்த ஹால் காலியாகிறது. அந்த
அமைதி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்பாடல்கள்
நன்றாக நடந்தன, பிள்ளைகள் கண்ணீர் விட்டார்கள்
கைகளை உயர்த்தினார்கள்அதற்குப் பிறகு?
திங்கட்கிழமை அவர்கள் எங்கே இருப்பார்கள் என்று
எனக்குத் தெரியாது. அந்தக் கேள்வி என்னை நீண்ட
காலம் துரத்தியது. தேவனுடைய சமூகத்திற்குள்
கொண்டுவருவதுவரையே எங்கள் வேலை என்று
நினைத்தேன்அத்தோடு நின்றுவிடக் கூடாது என்று
இந்தப் புத்தகம் எனக்குக் கற்பித்தது. வர்ஷிப்
லீடர்களே, இளைஞர் தலைவர்களே, ஒரே ஒரு
வார்த்தை. நாம் பாட வைப்பது சில மணி நேரங்களே,
அவர்கள் வாழ்வது வாரம் முழுவதும்அந்த
வாரத்திற்குள் அவர்களோடு சேர்ந்து நாமும் போக
வேண்டும்

பிரேம் பெஜ்ஜல, வர்ஷிப் லீடர்

ழுன்றாம் வழி

சாதாரண சீடர்களின் காஸ்பெல்
ழுவ்ழென்ட்

ஜேழ்ஸ் பால்

Copyright © 2026 ஜேம்ஸ் பால்

எல்லா உரிமைகளும் ஆசிரியருடையவை.
விமர்சனக் கட்டுரைகளிலும் மதிப்புரைகளிலும்
பயன்படுத்தப்படும் சில சிறு வாக்கியங்களைத்
தவிர, ஆசிரியரின் எழுத்துப்பூர்வ அனுமதி
இல்லாமல் இந்தப் புத்தகத்தின் எந்தப் பகுதியையும்
எந்த வடிவத்திலும் மீண்டும் அச்சிடவோ பகிரவோ
கூடாது.

இந்தப் புத்தகத்தின் இலவச PDF பிரதி thethirdway.global
இல் கிடைக்கிறது. அதை மாற்றாமல்விற்காமல்
உங்களுக்கு வேண்டிய அளவு பகிரலாம்
அச்சிடலாம்

இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள வேத வசனங்கள்
ஆசிரியர் தம் சொந்த வார்த்தைகளில் கதையாகச்
சொல்லும் இடங்களைத் தவிர, பரிசுத்த வேதாகமம்
தமிழ் (BSI Old Version) என்பதிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டவை. © The Bible Society of India.
அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டவை.

வாசகர்களுக்கு. இந்தப் புத்தகத்தில் விவரிக்கப்பட்ட
ஊழியர்களுக்காகவோ உறுப்பினர்களின்
பாதுகாப்புக்காக, சில பெயர்களும் இடங்களும்
அடையாளம் காட்டும் விவரங்களும்
மாற்றப்பட்டுள்ளன. நடந்தவை மட்டும்
உண்மையானவையே.

தமிழ் முதல் பதிப்பு: 2026

வெளியீடு: Global Covenant Press

ஆசிரியரின் இணையதளம் thethirdway.global

மூன்றாம் வழிக்கு அந்தப் பெயர் வருவதற்கு
முன்பே அதை வாழ்ந்து எனக்குக் கொடுத்த என்
அப்பா அம்மா, பால் பாபாராவ்ரவ ரத்னகுமாரி
அவர்களுக்கு.

ஞானிகளை வெட்கப்படுத்தும்படி தேவன்
உலகத்தில் பைத்தியமானவைகளைத்
தெரிந்துகொண்டார் பலமுள்ளவைகளை
வெட்கப்படுத்தும்படி தேவன் உலகத்தில்
பலவீனமானவைகளைத் தெரிந்துகொண்டார்
உள்ளவைகளை அவமாக்கும்படி, உலகத்தின்
இழிவானவைகளையும் அற்பமாய்
எண்ணப்பட்டவைகளையும்
இல்லாதவைகளையும் தேவன்
தெரிந்துகொண்டார் மாம்சமான எவனும்
தேவனுக்கு முன்பாகப் பெருமைபாராட்டாதபடிக்கு
அப்படிச் செய்தார்

— 1 கொரிந்தியர் 1:27-29

பொருளடக்கம்

பாஸ்டர்களுக்கும்		11
சபை		
மூப்பர்களுக்கும்		
ஊழியத்		
தலைவர்களுக்கும்		
ஒரு விண்ணப்பம்		
அறிமுகம்		15
தொடக்கக் காட்சி		21
முதல் அதிகாரம்	இரண்டு வழிகள் தொடக்கத்திலிருந்தே இருந்த மூன்றாம் வழி	31
இரண்டாம் அதிகாரம்	காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்றால் என்ன?	53
மூன்றாம் அதிகாரம்	சாதாரண சீடர்கள்	79
நான்காம் அதிகாரம்	தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது	105
ஐந்தாம் அதிகாரம்	தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது	135
ஆறாம் அதிகாரம்	மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது	153
ஏழாம் அதிகாரம்	இந்த வழிக்கு ஒரு விலை உண்டு	193
எட்டாம் அதிகாரம்	கர்த்தர் எப்படிச் சந்திக்கிறார்	223

ஒன்பதாம் அதிகாரம்	இந்த வழியில் உடன் நடக்கும் குடும்பம்	247
பத்தாம் அதிகாரம்	நீங்கள் இப்போது இருக்கிற இடத்திலேயே தொடக்கம்	267
ஆசீர்வாதம்		279
மற்றவர்களை முன்னே அனுப்ப வேண்டும் என்ற ஏக்கம் உங்களுக்கு இருந்தால்		281
டிஸ்கவரி குரூப்	கேள்விகள்	283
டிஸ்கவரி கதைத் தொகுப்புகள்		287
நன்றி		293
ஆசிரியரைப் பற்றி		295

பாஸ்டர்களுக்கும் சபை மூப்பர்களுக்கும் ஊழியத் தலைவர்களுக்கும் ஒரு விண்ணப்பம்

மதிப்பிற்குரிய மூப்பர்களே, தலைவர்களே,

இந்தப் புத்தகம் உங்கள் மக்களின் கைகளுக்குச் சேர வேண்டுமானால் அது உங்கள் கைகள் வழியாகவே சேர வேண்டும். அதனால்தான் நீங்கள் முதல் பக்கத்தைத் திறப்பதற்கு முன்பே ஒரு வார்த்தை விண்ணப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்தப் புத்தகத்தில் தேவனுடைய வசனம் பைபிள் சொசைட்டி ஆஃப் இந்தியாவின் தமிழ் பழைய மொழிபெயர்ப்பிலிருந்தே, ஒரு எழுத்தும் மாற்றப்படாமல் இருக்கிறது. மற்ற மொழி மட்டும் சாதாரண மனிதனின் மொழி. அது தவறு அல்ல, வேண்டுமென்றே செய்ததுதான்.

முதலாவது, வேத வசனத்தைப் பற்றி. வசனத்தை நான் எளிமையாக்கவில்லை, என் சொந்த வார்த்தைகளுக்கு மாற்றவில்லை, சுருக்கவில்லை. நீங்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் போதித்து வந்த அதே வடிவத்திலேயே அது இந்தப் புத்தகத்தில் நிற்கிறது. அது அப்படியே நிற்க வேண்டும் என்பதுதான் என் நோக்கம்.

இரண்டாவது, மீதிப் புத்தகத்தைப் பற்றி. வசனம் இல்லாத இடங்களில்அதாவது என் சொந்த வார்த்தைகளில்இந்தப் புத்தகத்தின் மொழி பிரசங்க பீடத்தின் மொழி அல்ல. அது வீட்டிலும் வயலிலும் கடையிலும் வேலை செய்யும் இடத்திலும் மனிதர்கள் பேசிக்கொள்ளும் மொழி.

இந்தப் புத்தகம் பிரசங்க பீடத்திற்காக எழுதப்பட்டதல்ல. இது ஒரு விவசாயிக்காக, ஒரு அம்மாவுக்காக, ஒரு கடைக்காரருக்காக, எந்த வேதபாடசாலையையும் பார்த்திராத ஒரு சாதாரண விசுவாசிக்காக எழுதப்பட்டது. தான் தினமும் பேசும் வார்த்தைகளிலேயே ஒரு வாக்கியத்தை வாசிக்கும்போது, “இது என்னாலும் முடியும் என்று அவனுக்குத் தோன்றுகிறது. அதுவேதான் இந்தப் புத்தகம் விரும்புவது. பாராட்டு அல்ல, கீழ்ப்படிதல்

நமக்குத் தமிழ் பைபிளைக் கொடுத்த பெரியவர்கள் செய்த வேலையும் இதுவேதானே. வசனத்தைப் பண்டிதர்களின் மொழியிலேயே விட்டுவைத்திருந்தால் நம் மக்கள் அதை ஒருபோதும் வாசித்திருக்க மாட்டார்கள்அவர்கள் அதை மக்களின் நாவுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள்அவர்களுடைய அளவு எனக்கு இல்லை. ஆனால் அவர்கள் நடந்த திசை இதுவே. வசனத்தின் விஷயத்தில் நான் எதையும் மாற்றவில்லை. என் சொந்த வார்த்தைகளின் விஷயத்தில் மட்டும் அதே திசையில் நடக்க முயன்றேன்

1878இல் ஒங்கோலுவில் சுவிசேஷம் பரவிய விதமும் இதுவேதான்அங்கே பெரிய மேடைகள் இல்லை, பண்டிதப் பிரசங்கங்கள் இல்லை. ஒரு சாதாரண மனிதன்தனக்குத் தெரிந்த வார்த்தைகளில் இன்னொரு சாதாரண மனிதனிடம் சொன்னான் எங்கள் குடும்பத்திற்குள் விசுவாசம் வந்ததும் அந்த வழியிலேயேதான்

மூன்றாவது, சில ஆங்கில வார்த்தைகளைப் பற்றி. டிஸ்கவரி குரூப்காஸ்பெல் மூவ்மென்ட், வர்ஷிப்டிம் மிஷன் போன்ற சில வார்த்தைகளை ஆங்கிலத்திலேயே வைத்திருக்கிறேன் அவற்றுக்கு நல்ல தமிழ் வார்த்தைகள் இல்லை என்பதால் அல்ல. கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் நம் ஊழியர்களும் நம் சாதாரண சீடர்களும் தினமும் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகள் அவைதான்ஃபோன்ப்ஸ்டாக்டர் கார் போன்ற வார்த்தைகளின் விஷயத்திலும் அப்படியே. அவர்களுடைய வாய்மொழியை அப்படியே புத்தகத்திற்குள் கொண்டுவந்தேன் அவ்வளவுதான்

இந்தப் புத்தகம் என்ன செய்யாது என்பதையும் சொல்ல வேண்டும்இது உங்கள் பிரசங்க பீடத்திற்கு மாற்று அல்ல. உங்கள் போதனையைக் குறைத்து மதிப்பிடாது. சபைக்கு வர வேண்டாம் என்று யாரிடமும் சொல்லாது. அதற்குப் பதிலாக அது கேட்பது ஒன்றே: ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கும் அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கும் இடையில் உங்கள் மக்கள் தேவனுடைய குரலைக் கேட்டு, அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அந்தப் பலனைத் திரும்பவும் உங்களிடமே கொண்டுவர வேண்டும்உங்கள் சபை பலவீனப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல, பலப்பட வேண்டும் என்பதற்காக.

இதை நீங்கள் எப்படிப் பயன்படுத்தலாம்உங்கள் சபையில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையான இரண்டு மூன்று குடும்பங்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் வாசித்து என்ன செய்கிறார்கள் என்று பாருங்கள்உங்கள் ஊழியர்களின் பயிற்சியில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தையும் ஒவ்வொரு வாரம் வாசித்து, அந்த வாரம் என்ன செய்தார்கள் என்று கேளுங்கள்உங்கள் பகுதியின் கோஆர்டினைட்டர்களுக்கும்மாஸ்டர் டிரெயினர்களுக்கும்டிஸ்கவரி குரூப்களை நடத்துகிறவர்களுக்கும் இது ஒரு எளிய கைப்புத்தகமாக உதவும்கடைசிப் பக்கங்களில்

கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கதைத் தொகுப்புகளை நீங்கள்
இப்போதே பயன்படுத்தலாம்மற்றவர்களுக்கும்
கொடுக்கலாம்

கடைசியாக ஒரு விண்ணப்பம்இந்த
மொழிபெயர்ப்பைத் தமிழ் வாசகர்கள் வாசித்து, பக்கம்
பக்கமாகச் சரிபார்த்தார்களிருந்தாலும் ஒரு புத்தகம்
முழுமை அடைவதில்லை. இந்தப் புத்தகத்தை ஒரு
பண்டிதர் ஒரு நூலை ஆராய்வதுபோல் அல்லாமல்
ஒரு மேய்ப்பன் தன் மந்தைக்கு வந்த ஒரு கடிதத்தை
வாசிப்பதுபோல் வாசியுங்கள்ஏதேனும் ஒரு வார்த்தை
தவறாக இருப்பதாகத் தோன்றினால்அல்லது
யாரையேனும் புண்படுத்தும் என்று தோன்றினால்
தயவுசெய்து எனக்கு எழுதுங்கள்அடுத்த பதிப்பில்
அதைச் சரிசெய்வேன்

உங்கள் ஆசீர்வாதத்தோடு இந்தப் புத்தகம் உங்கள்
மக்களின் கைகளுக்குப் போக வேண்டும் என்பதே என்
விருப்பம்

உங்கள் ஊழியத்தில்

ஜேம்ஸ் பால்

thethirdway.global

அறிமுகம்

1878இல்ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் ஒங்கோலுவில் ஒரு காரியம் நடந்தது. சமூகம் இழிவாகப் பார்த்த, எந்தத் தகுதியும் அந்தஸ்தும் இல்லாத ஒரு வர்க்கத்து மக்கள் இயேசுவைச் சந்தித்தார்கள்சந்தித்த பிறகு, அவரைத் தங்களுக்குள்ளேயே வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களிடம் பெரிய மேடைகளும் இல்லை, பணமும் இல்லை. இருந்தாலும் சுவிசேஷம் நிற்கவில்லை. ஒரு சாதாரண மனிதன் தனக்குக் கிடைத்த இந்தக் காரியத்தை இன்னொரு சாதாரண மனிதனிடம் சொன்னான்கேட்டவன் போய்த் தன்னவர்களிடம் சொன்னான்அப்படிச் சொல்லிச் சொல்லி, ஒருவரிடமிருந்து ஒருவருக்கு, ஒரு வீட்டிலிருந்து மற்றொரு வீட்டுக்கு சுவிசேஷம் பரவிக்கொண்டே போனது. எங்கள் குடும்பத்திற்குள் விசுவாசம் வந்ததும் அந்த வழியிலேயேதான்அதே வழியில் சுவிசேஷம் இந்தியா முழுவதும் பரவுவதை என் வாழ்நாள் முழுவதும் கண்கூடாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன்

இந்தப் புத்தகம் மூன்றாம் வழி என்று அழைப்பது அந்த வழியைத்தான்அதுவேதான் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் அதாவது, சாதாரண மனிதர்கள் இயேசு யார் என்று அறிந்து, அவருடைய குரலைக் கேட்டு, அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. இது ஏதோ பெரியவர்களால் மட்டுமே செய்யக்கூடிய வேலை அல்ல, நம்மைப் போன்ற

சாதாரண மனிதர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைதான்
அவ்வளவுதான்

ஆனால்சுவிசேஷ வேலை எங்கே வேகமெடுத்தாலும்
அங்கே நிபுணர்கள் வந்தார்கள்நல்ல
நோக்கத்தோடேதான் வந்தார்கள்அவர்கள் இந்த
வேலையை நேசிக்கிறவர்கள் என்பதால்அதைக்
கவனமாக நடத்த வேண்டும் என்று பார்த்தார்கள்
உண்மையில் இயேசுவிடம் வந்தவர்கள் எத்தனை பேர்
காகிதத்தில் மட்டும் வளர்ந்த கணக்குகள் எத்தனை,
அந்த வித்தியாசத்தை அறிய வேண்டும் என்று
பார்த்தார்கள்தாங்கள் அனுப்பியவர்கள் சோர்ந்து
விழுந்துவிடாமல் காக்க வேண்டும் என்றும்
பார்த்தார்கள்அந்தக் கவனத்தோடேதான் உத்திகளைக்
கட்டிக்கொண்டும்கொள்கைகளை
எழுதிக்கொண்டும்முறைகளையும் நிலைகளையும்
அளவுகோல்களையும் தயாரித்துக்கொண்டும்
வந்தார்கள்இவையெல்லாம் உதவிக்காகவே
பிறந்தவை. அவற்றில் பல கருவிகளை நானும்
பயன்படுத்தினேன்சில உண்மையிலேயே
உதவுவதையும் பார்த்தேன்

ஆனால் ஆண்டுகள் கடந்துகொண்டே இருக்க, இந்தக்
கருவிகள் எல்லாம் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகக்
குவிந்துகொண்டே வந்து, கடைசியில் ஒரு கோபுரமாக
ஆயின. இப்போது ஒரு சாதாரண விசுவாசி அந்தக்
கோபுரத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கிறான்பார்த்து, இயேசு
கொடுத்த மகா கட்டளை பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும்
அபிஷேகம் பெற்றவர்களுக்கும் மட்டுமே உரியதாக
இருக்கும் என்று நினைத்து, “இது என் தலைக்கு
மிஞ்சிய வேலை” என்று பின்வாங்கிவிடுகிறான்நாம்
அந்தக் கோபுரத்தைக் கட்டினோம் என்பது என்
வருத்தம் அல்ல. கட்டிக்கொண்டே போய்சாதாரண
விசுவாசி நின்றுகொண்டிருக்கும் கீழ்ப் பகுதியில் ஒரு
கதவைத் திறந்து வைப்பதை மட்டும் மறந்துவிட்டோம்
என் வருத்தம் அதுவே.

அதனால்தான் இத்தனை ஆண்டு என் ஊழியத்தில் நான் ஒரே ஒரு வேலையை உறுதியாகச் செய்து வந்தேன்சிக்கலான கருவிகளையும் சாமான்களையும் சாரம் மட்டும் மிஞ்சும்படி சுருக்கினைன்உடனே வேலையைத் தொடங்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உள்ளவர்களின் கைகளில்முடிந்த அளவு சிம்பிளான வடிவத்தில் வைத்து வந்தேன்

சிம்பிளான விளக்கம் எவ்வளவு அவசியம் என்பது எனக்குச் சொந்த அனுபவத்திலேயே தெரியும் திருமணம் நிச்சயமாகி, இந்தியாவிலிருந்து வெகுதூரம் பயணம் செய்து முதல் முறையாக அமெரிக்கா வந்த ஒரு பையன் நான்அமெரிக்காவில்வருங்கால மாமனார் வீட்டுக்கு வெளியே நான் சாப்பிட்ட முதல் உணவு பாஸ்டர் ஐயா வீட்டில்தான்டாக்கோ என்ற அந்த உணவை எங்கள் ஊரில் சப்பாத்தி சாப்பிடுவதுபோலவே சாப்பிட முயன்றேன் ரொட்டியைத் துண்டுகளாகக் கிழித்து, அவற்றால் கிரேவியை அள்ளிச் சாப்பிட்டேன்டாக்கோவை எப்படி மடித்துப் பிடித்துச் சாப்பிட வேண்டும் என்று ஒருவர் அன்போடு காட்டினார் அன்றிலிருந்து சரியாகவே சாப்பிடுகிறேன்னனக்குப் பெரிய பெரிய பாடங்கள் தேவையில்லை. எல்லாவற்றையும்விட சிம்பிளான ஒரு விளக்கம் கிடைத்தால் போதும்உடனே வேலையைத் தொடங்கிவிடுவேன்

சுவிசேஷ வேலையை மிகைப்படுத்திச் சிக்கலாக்குவது ஏதோ ஒரு நாட்டில் மட்டும் நடக்கும் காரியம் அல்ல, எல்லா மக்களுக்கு மத்தியிலும் நடந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது. சில சமூகங்களில் நல்ல தகவல்கள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. புத்தகங்கள்மேல் புத்தகங்கள்பயிற்சிகள்பாட்காஸ்ட்கள்இருந்தும் அவற்றால் சாதாரண விசுவாசிக்குப் பலம் வருவதற்குப் பதிலாக, தன்னால் முதல் அடியைக்கூட வைக்க முடியாதோ என்பதுபோல் அடிக்கடி தோன்றுகிறது. உண்மையில் அந்த விசுவாசிக்கு

இன்னும் அதிக தகவல் தேவையில்லை. இந்த வாரமே வேலையைத் தொடங்கக்கூடியபடி, சாரமாகச் சுருக்கிய ஒரு விளக்கம் ஒன்றே போதும்

சிம்பிளாக வையுங்கள்

ஆனால் ஒரு வார்த்தை: சிம்பிள் என்றால் சுலபம் என்பது அல்ல, சிலுவையைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும் வழி என்பது அறவே அல்ல. ஆனால் இத்தனை ஆண்டுகளில் நான் பார்த்தது ஒன்றுதான் சாதாரண மனிதர்களை அறுவடை வேலையிலிருந்து விலக்கி வைத்தது ஒருபோதும் இந்தச் சிம்பிளான வழி அல்ல, வேலையை மிகைப்படுத்திச் சிக்கலாக்கிக்கொண்ட நம்முடைய போக்கே.

இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்டது சாதாரண சீடனுக்காகவே. அவன் அல்லது அவள் வியாபாரியாக இருக்கலாம் நீச்சல் கோச்சாக இருக்கலாம்பள்ளி மாணவனாக இருக்கலாம் ஓய்வு பெற்ற பெரியவராக இருக்கலாம் ஊழியத்தில் அவனுக்கு எந்தப் பட்டமும் இல்லாமல் எந்த அந்தஸ்தும் இல்லாமல் இருக்கலாம் ஆனால் அவன் இயேசுவை நேசிக்கிறான் சமீபமாக அவன் மனதில் ஏதோ ஒன்று அசைகிறது, ஆனால் அது என்ன என்று மட்டும் சொல்ல முடியவில்லை. இதுவரை தனக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை இவ்வளவுதானா என்று யோசிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறான்தன் சாப்பாட்டு மேசையைச் சுற்றியிருக்கும் மனிதர்களையும் தன் தெருவில் இருக்கும் மனிதர்களையும் புதிய கவனத்தோடு பார்க்கத் தொடங்கியிருக்கிறான் இந்தப் புத்தகம் அவனுக்காகவே.

ஆண்டுக்கணக்காக இந்த வேலையில் இருந்து, கீழ்ப்படிதல் ஒரு காலத்தில் எவ்வளவு சிம்பிளாக இருந்தது என்பதை மறந்துபோன மூவ்மென்ட் தலைவர்களுக்காக, அதாவது மூவ்மென்ட்களைத்

தூண்டி முன்னின்று நடத்தும் தலைவர்களுக்காக,
இரண்டாவது புத்தகம் வருகிறது. ஆனால்
தலைவனானாலும் புதியவனானாலும் எல்லாரும்
தொடங்குவது இங்கேதான்

இந்தப் புத்தகத்தை மெதுவாக வாசியுங்கள் ஒவ்வொரு
அதிகாரத்திலும் ஒரு கணம் நின்று, கர்த்தர் உங்களுக்கு
என்ன சொல்கிறார் என்று அவரையே கேளுங்கள்
கீழ்ப்படிய வேண்டிய அடுத்த அடியாக அவர் எதைக்
காட்டுகிறாரோ, அதையே செய்யுங்கள்

ஜேம்ஸ் பால் சினூக் மொன்டானா 2026 ஜூலை 4

இந்தப் பக்கங்களை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது,
எங்கேயாவது ஒரு விருப்பம் உங்கள் மனதில்
அசையலாம் இந்தப் புத்தகம் சொல்வதைச் செய்ய
மற்றவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற விருப்பம்
அதற்காக ஒரு துணைப் புத்தகம் இருக்கிறது: The Making
of a Movement Catalyst (மூவ்மென்ட் தலைவனின்
உருவாக்கம் இப்போதைக்கு அதைப் பக்கத்தில்
வையுங்கள் இந்தப் புத்தகம் உங்களுக்காகவே. இன்று
நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்களோ, அங்கேயே இதைத்
தொடங்குங்கள்

தொடக்கக் காட்சி

வாரஸ்ருத் வீட்டு விருந்து

2026 மே மாதம் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை இரவு, அமெரிக்காவின் பசுடீனா என்ற பட்டணத்தில் நடக்கும் ஒரு விருந்துக்கு, என் இரண்டு நண்பர்களோடு சேர்ந்து புறப்பட்டேன்போய்க்கொண்டிருக்கும்போதுகூட, அந்த வாரம் முழுவதும் எங்கள் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் யாராலும் பதில் சொல்ல முடியாமல் போன ஒரு கேள்வி என் மனதில் சுற்றிக்கொண்டேயிருந்தது.

காரில் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, வழியில் நெடுஞ்சாலையிலிருந்து ஆல்டீனா என்ற ஊருக்குள் திரும்பினோம்ஒரு அமைதியான தெருவில்கார் ஓட்டிக்கொண்டிருந்த என் நண்பன் வேகத்தைக் குறைத்து, ஒரு வீட்டைக் காட்டினான்அதுதான் ஜாக்கி, அவரது கணவர் ஆலன் வீடு.

அந்த இடம் காலியாக இருந்தது. ஜனவரியில் நடந்த பெரிய தீ விபத்து எல்லாவற்றையும் சாம்பலாக்கிவிட்டது. அந்தத் தெருவில் ஒரு காலத்தில் வீடுகள் இருந்த இடங்களில் இப்போது எரிந்துபோன சுவர்களின் எச்சங்கள்தான் மிஞ்சி நின்றுகொண்டிருந்தன. பக்கத்து வீடு ஒரு பக்கம்

எரிந்திருந்தது. நான் இருக்கும் கன்சாஸ் சிட்டி நகரத்தில் இருக்கும்போது அந்தத் தீ பற்றி செய்திகளில் பார்த்தேன்ஆனால் எரிந்த வீடுகளில் ஒன்று ஜாக்கியுடையது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஒரு கணம் காரிலேயே அமர்ந்திருந்தோம்புல் மட்டும் புதிதாக முளைத்திருந்தது, மற்றதெல்லாம் போய்விட்டது. மீதி வழி முழுவதும் பெரிதாகப் பேசாமலேயே போனோம்

அன்று இரவு விருந்துக்கு எங்களை அழைத்தவர்கள் வாரன்அவரது மனைவி ரூத்நவம்பரில் வாரன் எங்களோடு இந்தியா வந்தார் அவரும் ரூத்தும் என்னோடு சேர்ந்து கிராமத்திலிருந்து கிராமத்திற்குச் சுற்றி, சென்று சேர்வதே கடினமான தொலைதூரப் பகுதிகளுக்குக்கூட வந்தார்கள்ரூத் நடப்பதற்குத் துணையாக வாக்கர் பயன்படுத்துகிறார் இருந்தும் அவர்கள் இருவரும் வந்தார்கள்

அவர்கள் வீட்டுக்கு நான் வருவது இது மூன்றாவது முறை. முதல் முறை வந்தபோது, மழை பெய்துகொண்டிருக்க அவர்கள் கொல்லைப்புறத்தில் நடந்த ஒரு காரியத்தை நான் இன்றுவரை முழுமையாக விளக்க முடியவில்லை. நீச்சல் குளத்தின்மேல் மின்னல் மின்னியது. அந்தக் கணத்தில்வார்த்தைகளில் வைக்க முடியாத கர்த்தருடைய சமூகம் எங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டது. தேவதூதர்களைப் பார்க்கும் வரம் உள்ள எங்கள் நண்பர் ஒருவர் அந்த வீட்டில் தேவதூதர்களைப் பார்த்தார் என்று பிறகு அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்அது என் பிரமை அல்ல என்று அப்போது எனக்குப் புரிந்தது.

நாங்கள் சேர்ந்ததுமே, வாரன் கதவருகிலேயே எதிர்கொண்டு வந்து எங்களை அன்போடு வரவேற்றார் சில நிமிடங்களில் ஆலனும் ஜாக்கியும் வந்தார்கள்சற்று நேரத்திற்கு முன்பு வழியில் நாங்கள் பார்த்து வந்த அந்த எரிந்த வீடு அவர்களுடையதுதானே. அத்தனை கஷ்டத்தின்

நடுவிலும் அவர்கள் அந்த விருந்துக்கு வந்தது
என்னை அசைத்தது.

விருந்தில் லெபனான் நாட்டு உணவுகள்
பரிமாறப்பட்டன. இது ஜெபக் கூட்டம் அல்ல,
நண்பர்கள் சேர்ந்து சாப்பிடும் விருந்துதான் என்று
இரவு நடந்ததெல்லாம் மேசையைச் சுற்றி அமர்ந்து
சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே நடந்தது. ஆனால்
அந்த மாலை சூடான உணவோடும் இலேசான
பேச்சுகளோடும் மட்டும் முடிந்துவிடக் கூடாது என்று
நினைத்து, வாரன் எங்களில் ஒருவரை உரையாடலை
நடத்தச் சொன்னார் என் நண்பன் அதை நடத்தினான்
ஆனால் தான் நடத்துவதுபோல் யாருக்கும் தோன்றவே
இல்லை. அதுதான் அவனுடைய முறை. அப்படிச்
சாப்பிட்டுக்கொண்டு, பேசிக்கொண்டு,
ஒவ்வொருவராக நாங்கள் அனைவரும் எங்கள்
காரியங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டோம்

முதலில் ஜாக்கி பேசினார் ஜாக்கி பாஸ்டர் அல்ல,
சபையில் ஒரு சாதாரண உறுப்பினர்
ஆண்டுக்கணக்காகத் தன் வீட்டுக் கதவுகளைத்
திறந்து, முதலில் வீட்டிலேயே, அதன்பிறகு தன்
சபையிலும் ஒரு ட்ரெயினிங் குரூப் நடத்தினார்
நூற்றுக்கணக்கான சாதாரண சீடர்கள் அதில் பயிற்சி
பெற்றார்கள் அந்தத் தீ விபத்தில் வீடு
எரிந்துபோனாலும்காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டில் அவர்
முன்னே போவதை மட்டும் நிறுத்தவில்லை. ஜாக்கி
பேசி முடித்ததும் ஆலன் தொடர்ந்தார் தான் இருக்கும்
டிஸ்கவரி குரூப் அவரில் புதிய உற்சாகத்தை
நிரப்பியது. அவர்கள் சபையில் கார்லி என்ற ஒருவர்
இருக்கிறார் அவர் இயல்பாகவே மனிதர்களைச்
சேர்த்துக்கொள்ளும் மனுஷி. ஒவ்வொரு
வெள்ளிக்கிழமை இரவும் அவர் சில நண்பர்களைப்
பிக்கிள்பால் என்ற விளையாட்டு விளையாட
ஒரிடத்தில் சேர்க்கிறார் அந்த நண்பர்களுக்கு மத்தியில்
ஒரு டிஸ்கவரி குரூப் தொடங்குவது பற்றி

ஜெபிக்கும்படி ஆலன் அவரிடம் கேட்டார் கார்லி போய்
அவர்களிடம் கேட்டார் கேட்டவுடனே பத்துப் பேர் சரி
என்றார்கள் அதற்குப் பெயர் இல்லை, அது சபையின்
நிகழ்ச்சி அல்ல, அது யாருடைய சொந்தமும் அல்ல.
இருந்தும் அன்றிலிருந்து வளர்ந்துகொண்டேதான்
இருக்கிறது. இந்தக் காரியத்தை முழுமையாகச் சொல்ல
வேண்டும்பிறகு உங்களுக்கு முழுவதும் சொல்கிறேன்

பிறகு ஜான்அவரது மனைவி ஜூடி பேசினார்கள்
அவர்கள் எனக்குப் பிரியமான நண்பர்கள்பல
ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜானின் பெற்றோர்
இந்தியாவில் மிஷனரிகளாகப் பணிசெய்தார்கள்
ஆனால் ஜான் மிஷனரி அல்ல, பாஸ்டர் அல்ல. அவர்
ஒரு வியாபாரி, ஒரு சாதாரண சீடன்அவர்கள்
இருவரும் தங்கள் வீட்டில் அமர்ந்தபடியே,
லேப்டாப்பில்வெகுதூரத்தில் இருக்கும்
ஆப்பிரிக்காவின் நண்பர்களோடு வீடியோ கால்களில்
பேசிக்கொண்டு, அவர்களைக் காஸ்பெல்
மூவ்மென்ட்களுக்குள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

பிறகு என் நண்பன் கிறிஸ் பேசினார் அவரும் நானும்
அப்போதுதான் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து சேர்ந்து
திரும்பி வந்திருந்தோம்அவர் அங்கிருந்த
சாட்சிகளைச் சொன்னார் தேவன் கண்டம் முழுவதும்
தலைவர்களை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்
எத்தனையோ வீடுகளில் சுவிசேஷம்மனிதர்கள்
சுவாசிக்கும் காற்று அளவுக்கு
இயல்பாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சீடர்கள் புதிய
சீடர்களை உருவாக்குகிறார்கள்அந்தப் புதிய சீடர்கள்
மறுபடியும் இன்னும் சிலரை உருவாக்கிக்கொண்டே
போகிறார்கள்இந்தியா முழுவதும் தேவன்
செய்துகொண்டிருக்கும் காரியங்களைப் பற்றி நான்
சொன்னேன்அவற்றில் ஒன்று ஷாரோனின் சாட்சி.
ஷாரோன் ஒரு பாஸ்டரின் மனைவி. இருபத்தைந்து
ஆண்டுகளாக இயேசுவோடு நடந்தவர் இருந்தும் அவர்
மூலமாக இயேசுவிடம் வந்தவர்கள் சிலரே. பிறகு அவர்

ஐந்து தோழிகளோடு சேர்ந்து ஒரு டிஸ்கவரி குரூப்
தொடங்கினார் அந்தக் குரூப் வளர்ந்து வளர்ந்து
தொண்ணூறுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் சீடர்களானார்கள்
குரூப்பிலிருந்து குரூப் பிறந்து அது நான்கு
தலைமுறைகள்வரை போனது.

கடைசியாக வாரன் பேசினார் சுவிசேஷம் இன்னும்
சேராத பகுதிகளில் கனவுகள் மூலமாகவும்
தரிசனங்கள் மூலமாகவும் இயேசுவிடம் வந்த
விசுவாசிகளைப் பற்றிச் சொன்னார் அவர்கள்
இயேசுவைப் பெரிய பெரிய மண்டபங்களில்
சந்திக்கவில்லை. சமையலறைகளில்கடைகளில்
வீடுகளிலேயே சந்தித்தார்கள்
பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதே, அந்த விசுவாசிகளின்
சாட்சிகள் அடங்கிய புத்தகத்தை அலமாரியிலிருந்து
எடுத்து என் கையில் வைத்தார்

அப்படி அந்த விருந்து மேசையில் உலகின் நான்கு
மூலைகளிலிருந்தும் ஒரே விதமான சாட்சியையே
கேட்டேன் தேவன் எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விதமாகக்
கிரியை செய்துகொண்டிருக்கிறார் அந்தச்
சாட்சிகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே, வாரம்
முழுவதும் என் மனதில் அங்கும் இங்கும்
சுற்றிக்கொண்டிருந்த அந்தக் கேள்வி ஒரு முடிவுக்கு
வந்தது.

அன்று இரவு தேவன் எனக்குப் புதிய விளக்கம் எதுவும்
கொடுக்கவில்லை. ஆண்டுகளாக நான் சொல்லிவரும்
நான்கு பழக்கங்கள் அவைதான்சாதாரண சீடர்கள்
தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது, தேவனுக்குக்
கீழ்ப்படிவது, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய
உதவுவது. இவற்றோடு புதிதாக எதுவும் சேரவில்லை.
அன்று இரவு தேவன் எனக்குக் கொடுத்தது, இந்த
நான்கையும் பார்க்கும் ஒரு புதிய பார்வையே.

அதற்குப் பெயர் வாழ்க்கை முறை.

இத்தனை நாட்களும் ஊழியத்தில் நாங்கள்
 பலன்களைக் கணக்கிட்டு வந்தோம்எத்தனை
 சபைகள்எத்தனை குரூப்கள்எத்தனை
 தலைமுறைகள் என்று கணக்குப் போட்டு வந்தோம்
 பலன்கள் உண்மைதான்கணக்கிடுவது
 பயனுள்ளதுதான்ஆனால் எங்கள் பார்வை இருக்க
 வேண்டிய இடத்தில் இல்லை. உண்மையில்
 சந்தோஷப்பட வேண்டியது அந்த எண்ணிக்கைகள்
 அல்ல, சாதாரண சீடர்கள் நான்கு பழக்கங்களைத்
 தங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையாக வாழ்வதே. அந்த
 விருந்தில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் அப்படியேதான்
 வாழ்கிறார்கள்அவர்களுக்கு அதுவே சாதாரண
 கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை. உண்மையான வெற்றி என்றால்
 இதுதான்

அந்த மேசையில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் அந்த
 வாழ்க்கை முறையிலேயே இருந்தார்கள்அன்று இரவு
 நாங்கள் அதைப் பற்றிப் போதிக்கவில்லை,
 பிரசங்கிக்கவில்லை. எங்கள் வாழ்க்கையில் மிகவும்
 இயல்பான ஒரு விஷயமாக அதை ஒருவரோடு ஒருவர்
 பகிர்ந்துகொண்டோம்அந்த மேசையில் சிலர் எந்த
 ஊழிய அந்தஸ்தும் இல்லாத சாதாரண சீடர்கள்
 ஆண்டுக்கணக்காகத் தன் வீட்டில் ட்ரெயினிங் குரூப்
 நடத்திய ஒரு பெண்லேப்டாப்பில் தங்கள் வீட்டு
 அறையிலிருந்தே ஆப்பிரிக்காவின் நண்பர்களைச்
 சீடர்களாக்கிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு தம்பதி. அன்று
 இரவு பேச்சில் கேட்ட அந்தப் பிக்கிள்பால்
 விளையாட்டுக்காரர்களும் அப்படிப்பட்ட சாதாரண
 சீடர்களே. மீதி நாங்கள் எல்லாரும் முழுநேர
 ஊழியர்கள்

ஆனால் ஒவ்வொருவராகச் சொல்லிக்கொண்டே
 போகும்போது, முழுநேர ஊழியர்களுக்கும் சாதாரண
 சீடர்களுக்கும் இடையே வித்தியாசம் எதுவும் இல்லாமல்
 போய்விட்டது. நாங்கள் எல்லாரும் ஒவ்வொரு வாரமும்
 சாதாரணமாகச் செய்வது இதுவேதான்தேவனுடைய

குரலைக் கேட்பது, அவருக்குக் கீழ்ப்படிவது, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. நாங்கள் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டைப் பற்றி வெளியிலிருந்து பேசவில்லை. நாங்கள் அதற்குள்ளேயே இருக்கிறோம் அது எங்களுக்குள் இருக்கிறது. மூன்றாம் வழி எங்கள் சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாகிவிட்டது. மூச்சு விடுகிறோம் என்பது நமக்கு நினைவிலேயே இருக்காதல்லவா. அதுவும் அப்படியே எங்கள் வாழ்க்கையில் கலந்துவிட்டது. வாழ்க்கை முறை என்றால் அதுதான்

அன்று இரவு தேவன் எனக்குக் கொடுத்த வார்த்தை இதுவே. அன்றிலிருந்து எல்லா இடங்களிலும் இதையேதான் சொல்கிறேன்

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்பது, சாதாரண சீடர்கள் தேவனுடைய குரலைக் கேட்டு, அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. அது சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாக மாறும்வரை.

அது சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாக மாறிவிட்டது என்று எப்போது தெரியும் அது உங்களுக்குச் சாப்பிடுவது, மூச்சு விடுவது அளவுக்குச் சாதாரணமாகிவிடும்போது.

இனி, தொடக்கத்தில் சொன்ன அந்தக் கேள்வியின் காரியத்திற்கு வருகிறேன்

அந்த விருந்துக்கு முந்தின வாரம் முழுவதும் கலிபோர்னியா கடற்கரையில் நடந்த எங்கள் வருடாந்திரக் கூட்டத்தில் நான் சில ஊழியத் தலைவர்களோடு நேரம் செலவழித்தேன் நண்பன் நோரிஸை ஒரே ஒரு கேள்வி விடாமல் துரத்திக்கொண்டிருந்தது: “உண்மையில் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்றால் என்ன?” எங்கள் எல்லாருக்கும் வாய்க்கு வந்த ஒரு விளக்கம் இருந்தது: சீடர்கள் புதிய

சீடர்களை உருவாக்கி நான்கு தலைமுறைகள்வரை போவது, நூறு குருப்கள்வரை வளர்வது. அந்த விளக்கம் வாய்க்கு வந்தாலும் அது அவருடைய மனதுக்குத் திருப்தி கொடுக்கவில்லை. ஏனென்றால் தான் உண்மையில் ஒரு காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டுக்குள் இருக்கிறாரா இல்லையா என்பது அவருக்குப் புரியவில்லை. அதனால்தான் ஒவ்வொரு காலையிலும் அதே கேள்வியை ஒவ்வொரு விதமாகக் கேட்டுக்கொண்டே வந்தார் எங்களில் யாராலும் அவருக்குத் தெளிவாக, சிம்பிளாகப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. வெள்ளிக்கிழமை மதியத்திற்கும் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் கிடைக்காமலேயே கூட்டம் முடிந்தது. அந்தக் கேள்வி மனதில் அப்படியே இருக்க நான் பசடனா பட்டணத்திற்குப் புறப்பட்டேன்

அந்த வாரத்தில் நான் இரண்டு மேசைகளில் அமர்ந்தேன்ஓன்று, அலுவலகக் கூட்ட மேசை. இந்த வேலையையே வாழ்க்கையாக்கிக்கொண்ட நாங்கள் எல்லாரும் அந்த மேசையைச் சுற்றி அமர்ந்து, ஒரு வாரம் உத்திகளைப் பற்றி விவாதித்தோம்இருந்தும் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்றால் என்ன என்பதை ஒரே வார்த்தையில் சொல்ல முடியவில்லை. இரண்டாவது, சாப்பாட்டு மேசை. ஜாக்கி, ஆலன்ஜான்ஜிடி அதை விளக்க முயற்சிக்கவே இல்லை. அதை மிக இயல்பாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்கடைசியில் நோரிஸின் கேள்விக்கான பதில் அந்தக் கூட்ட மேசையில் கிடைக்கவில்லை, சாப்பாட்டு மேசையிலேயே கிடைத்தது. அலுவலக அறையில் அல்ல, ஒரு வீட்டில் கிடைத்தது. ஊழியர்களுக்கு மத்தியில் அல்ல, நண்பர்களுக்கும்பத்திற்கு மத்தியில் கிடைத்தது. நாங்கள் வாரம் முழுவதும் தேடியும் கிடைக்காத அந்த வார்த்தை, சேர்ந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டு, ஐக்கியமாக இருக்கும்போது, அந்தச் சாதாரண விருந்திலேயே எனக்குக் கிடைத்தது.

இது கொள்கை அல்ல, நிகழ்ச்சி அல்ல. இதுவேதான் அந்த வாழ்க்கை முறை.

உபெர் ஏறி விமான நிலையத்திற்குப் போய்இரவு பதினொரு மணிக்குப் புறப்படும் விமானத்தில் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டேன்கீழே லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் விளக்குகள் தூரமாகிக் கொண்டிருக்க, ஒரு புத்தகம் எழுத வேண்டும் என்று எனக்குத் தெளிவானது. அது பத்து ஆண்டுகளாக என் மனதில் இருந்த அந்தப் புத்தகம் அல்ல, அதைவிடச் சிம்பிளான புத்தகம் இது. சமீபமாக இதை மூன்றாம் வழி என்று அழைக்கிறேன் அந்தப் பெயர் ஏன் என்று சொல்கிறேன்

கடந்த இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளாக, இயேசு கொடுத்த மகா கட்டளையை நிறைவேற்றும் வேலை பெரும்பாலும் இரண்டு வழிகளின் மூலமாகவே நடந்தது. முதல் வழி: மிஷனரி அமைப்பு. இரண்டாம் வழி: முழுநேர ஊழியர்கள் நிறுவும் உள்ளூர் சபை. இந்த இரண்டும் அற்புதமானவை, தேவன் கொடுத்தவையே. ஆனால் இவை போதாது. தொடக்கத்திலிருந்தே ஒரு மூன்றாம் வழியும் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது: சாதாரண சீடர்கள் தாங்கள் ஏற்கெனவே வாழ்கிற இடத்திலேயே, தேவன் தங்களிடம் ஒப்படைத்த மனிதர்களோடு, தங்கள் முன்னால் இருக்கும் சிறிய வேலையைச் செய்துகொண்டிருப்பார்களாகுற்றியிருக்கும் எல்லாருக்கும் அதுவே சாதாரண வாழ்க்கையாகும்வரை செய்துகொண்டேயிருப்பார்கள் முதல் இரண்டு வழிகளும் இருப்பதே இந்த மூன்றாம் வழிக்கு உதவுவதற்காகவே. இந்தக் காரியத்தை நாம் மறந்துவிட்டோம்மறந்துபோன அந்தக் காரியத்தைத் திரும்ப நினைவுகூருவதற்கு, உங்கள் கைகளில் இருக்கும் இந்தப் புத்தகம் ஒரு சிறு முயற்சியே.

அந்த விருந்து மேசையில் நான் கேட்ட சாட்சிகளைப்
போன்ற ஒரு சாட்சியாக, உங்கள் வாழ்க்கையும் ஆக
முடியும்

முதல் அதிகாரம்

இரண்டு வழிகள் தொடக்கத்திலிருந்தே இருந்த மூன்றாம் வழி

கடந்த மார்ச் மாதம்நானும் எங்கள் மூத்த மகள் சிமோனும் சேர்ந்து, அமெரிக்காவின் கன்சாஸ் என்ற மாநிலத்தில் இருக்கும் ஒரு சிறிய ஊருக்குக் காரில் புறப்பட்டோம். யாரைச் சந்திக்கப் போனோம் தெரியுமா? பத்தொன்பது வயது ஒரு இளைஞனைச் சந்திக்கப் போனோம்.

அதற்குப் பதினான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த காரியம் இது. கோரி என் நண்பன்இளைஞர்களுக்காக “ஸீரோ அவர்” என்ற ஊழியத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறான். ஒவ்வொரு ஆண்டும் மிசௌரி மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு பைபிள் கேம்ப் இடத்தில் யூத் கேம்ப் நடத்துகிறான். அந்தக் கேம்ப்புக்கு நானும் என் மனைவியும் போனோம். அங்கே ஒரு கிளாஸ் எடுக்கும்படி கோரி என்னைக் கேட்டான். மொத்தம் ஒரு மணி நேரம் மட்டுமே. பத்து நிமிடம் என் சாட்சியைச் சொன்னேன். இருபது நிமிடம் மாணவர்களை மூன்று நான்கு பேராகக் குழுக்களாக்கி, லூக்கா 10ஆம் அதிகாரத்தின்மேல் டிஸ்கவரி குரூப் எப்படி நடக்கும் என்று அவர்களையே பயிற்சி செய்ய

வைத்தேன்மீதி அரை மணி நேரத்தில் ஸ்லைடுகள் காட்டி அவர்களுடைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொன்னேன். அவ்வளவுதான். ஒரே ஒரு மணி நேரம் (டிஸ்கவரி குரூப் என்றால் என்ன, அதில் கேட்கும் கேள்விகள் என்ன என்பதை நீங்கள் இதுவரை பார்க்கவில்லை என்றால் நான்காம் அதிகாரத்தில் எல்லாம் விரிவாக இருக்கிறது.)

கேம்ப் முடிந்த இரண்டு நாட்களில் அந்த மாணவர்கள் தங்கள் குரூப் சாட்டில் அந்த வாரியறுதியில் தாங்கள் எழுதிக்கொண்ட “நான் செய்வேன்தீர்மானங்களை ஒவ்வொருவராகப் போஸ்ட் செய்யத் தொடங்கினார்கள். அவற்றில் ஒன்று என் மனதில் நின்றுவிட்டது. தான் கற்றுக்கொண்டதைத் தன் தோழிக்குக் கொடுப்பேன் என்றும் சரியான நேரம் வரும்போது அவளோடு ஒரு டிஸ்கவரி குரூப் தொடங்குவேன் என்றும் அவா என்ற பெண் எழுதியிருந்தாள். அதற்குள்ளாகவே அந்தத் தோழிக்கு ஒரு பைபிள் வாங்கிக் கொடுத்திருந்தாள்

அந்த பைபிளை அவள் வாங்கியது கேம்ப் முடிந்த மறுநாளே. அதாவது, தன் “நான் செய்வேன்தீர்மானத்தை எழுதுவதற்கு முன்பே வாங்கிவிட்டாள்

ஆனால் நான் காரில் போய்ச் சந்தித்தது டேனியைத்தான்

டேனிக்குப் பத்தொன்பது வயது. நான் இருக்கும் கன்சாஸ் சிட்டியிலிருந்து அரை மணி நேரத் தூரத்தில் இருக்கும் ஒரு சிறிய ஊரின் பையன். அந்த யூத் கேம்ப்பில் நான் எடுத்த கிளாஸில்லாக்கா 10 பயிற்சிக் குரூப்பில் அமர்ந்தவனே. யூத் கேம்ப்பிலிருந்து வீட்டுக்குப் போகும்போது அவன் கையில் எந்தப் புத்தகமும் இல்லை, யாருடைய கோச்சிங்கும் இல்லை. யாருடைய அனுமதியும் வாங்கவில்லை. இருந்தும் வீட்டுக்குப் போனவுடனேயே, தன் சுற்றி ஏற்கெனவே

இருந்த சொந்த மனிதர்களோடேயே பைபிளைத் திறந்து, ஒரு டிஸ்கவரி குரூப் தொடங்கினான்

அந்தக் காரியம் என் காதுக்கு வரும்போது, மூன்று டிஸ்கவரி குரூப்புகள் நடந்துகொண்டிருந்தன. முதல் குரூப்புக்குப் பின்னாலேயே, யாரும் சொல்லாமலேயே இரண்டாவதையும் மூன்றாவதையும் அவனேதான் சொந்தமாகத் தொடங்கியிருந்தான்

இந்தக் காரியம் என்னை இவ்வளவு அசைத்ததற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. அந்தக் காரணம் டேனி இருக்கும் ஊரே.

டேனி யூத் கேம்ப்புக்குப் போவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அதே ஊரில் இருந்த ஒரு வீட்டுச் சபையின் பாஸ்டர் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை பிரசங்கிக்க வரும்படி என்னை அழைத்தார் அவர் ஒரு நம்பிக்கையான பெண்ணத்தனையோ ஏற்றத் தாழ்வுகளிலும் அந்தச் சபையைக் கண்ணின் இமைபோலக் காத்து நடத்தி வந்த மனுஷி. ஆனால் நான் அவரிடம் ஒரு வார்த்தை கேட்டேன் பிரசங்கத்திற்குப் பதிலாக, சபைக்கு டிஸ்கவரி குரூப்பை அறிமுகப்படுத்தலாமா என்று. அவர் ஒப்புக்கொண்டார் அன்று காலை நான் பிரசங்கிக்கவில்லை. சபை முழுவதையும் ஐந்து சிறு குரூப்புகளாக்கி, எல்லாரையும் டிஸ்கவரி குரூப் செய்ய வைத்தேன்அன்று காலைக்குப் பிறகு ஒன்றிரண்டு குரூப்புகள் தொடங்கின, ஆனால் சில நாட்களிலேயே நின்றுபோயின.

அப்படிப்பட்ட ஊரில்மிசௌரி யூத் கேம்ப்பிலிருந்து திரும்பி வந்த ஒரு பத்தொன்பது வயதுப் பையனின் கையில்இப்போது மூன்று குரூப்புகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

அந்தக் காரியம் பாஸ்டரின் காதுக்கு வந்தது. அவர் எனக்கு ஃபோனில் மெசேஜ் செய்து, நாம் நான்கு பேர்

அதாவது அவர் டேனி, நான்என்னோடு வரும்
சிமோன்ஒருமுறை சந்திக்க முடியுமா என்று கேட்டார்

அதனால்தான் கடந்த மார்ச்சில் சிமோனும் நானும்
அந்த ஊருக்குப் புறப்பட்டோம்இந்த அதிகாரத்தின்
தொடக்கத்தில் சொன்ன பயணம் இதுவே. ஒரு காபி
ஷாப்பில் டேனியோடும் பாஸ்ட்ரோடும் சேர்ந்து ஒரு
மணி நேரம் அமர்ந்திருந்தோம்டேனி தொடங்கிய
மூன்று குருப்புகளும் அன்று பாஸ்டரின்
குருப்புகள்போல நின்றுபோகக் கூடாது என்றால்உடன்
நின்று கோச்சிங் கொடுக்கும் ஒரு டீம் எவ்வளவு
அவசியம் என்பதை அவர்கள் இருவருக்கும்
விளக்கினேன்

அந்த ஒரு மணி நேரமும் டேனியில் நம்பிக்கையும்
இயல்பும் தெரிந்தன. அவன் நடிக்கவில்லை.
பாஸ்டரின் முகம் நிறைய சந்தோஷமும் ஆறுதலும்
தெரிந்தன. தான் சொந்த ஊரில் விதைத்த விதைகள்
முளைக்காமலேயே போய்விட்டன என்று அவர்
இரண்டு ஆண்டுகளாக
வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார் இப்போது டேனியின்
கையில் அறுவடை தெரிய, அவர் மிகவும்
சந்தோஷப்பட்டார்

பாஸ்டரின் கையில் நின்றுபோனது, டேனியின்
கையில் ஏன் நிலைத்தது? அன்றிலிருந்து இந்தக்
கேள்வி என் மனதில் சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறது.
அவருக்கு விசுவாசம் குறைவல்ல. கர்த்தர்மேல் அன்பு
அறவே குறைவல்ல. நிறைய யோசித்த பிறகு எனக்குக்
கிடைத்த நேர்மையான பதில் இது: இருவர் கைகளிலும்
இருந்தவை அதே நான்கு பழக்கங்கள்அந்த நான்கு
இவைதான்சாதாரண சீடர்களுடேவனுடைய குரலைக்
கேட்பது, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது, மற்றவர்களும்
அப்படியே செய்ய உதவுவது. டிஸ்கவரி குரூப்பில்
நடப்பதும் இந்த நான்குதான்ஆனால் இருவரும்
அவற்றைப் பிடித்துக்கொண்ட விதம் வேறு. பாஸ்டர்

அவற்றைத் தேவைப்படும்போது
பயன்படுத்திக்கொள்ளும் ஒரு கருவியாகப் பார்த்தார்
டேனி அவற்றைத் தன் வாழ்க்கை முறையாக
ஆக்கிக்கொண்டான்அதே நான்கு பழக்கங்கள்அதே
ஊர் பிடித்துக்கொண்ட விதம் மட்டும் இரண்டு விதம்
இதில் பாஸ்டரின் தவறு எதுவும் இல்லை. தனக்குக்
கற்பிக்கப்பட்ட முறையிலேயே அவர் நடந்தார்
வேலைப் பளுவில் இருக்கும் பாஸ்டரின் கைக்கு
முதலில் கிடைப்பவை கருவிகளே. அப்படிப்
பெற்றுக்கொள்வதையேதான் அவருக்குக்
கற்பித்தார்கள்அந்தப் பையனுக்கு இன்னும் எந்தப்
பயிற்சியும் கிடைக்கவில்லை. அவன் போய் அந்த
நான்கு பழக்கங்களையும் பழக்கமாகவே
வாழ்ந்துவிட்டான்அவ்வளவுதான்

ஒருமுறை இந்த இரண்டையும் பக்கத்தில் பக்கத்தில்
வைத்துப் பாருங்கள்இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு
அந்தப் பாஸ்டரின் கைக்குக் கிடைத்த அதே கருவியை,
இப்போது இந்தக் கன்சாஸ் ஊர்ப் பையன்
பெற்றுக்கொண்டான்பாஸ்டரின் கையில் அது
நின்றுபோனது. நின்றுபோன அந்த வேலையை
அவரால் திரும்ப எழுப்ப முடியவில்லை. அந்தப்
பையன் மட்டும் இன்னும் இரண்டு குருட்கள்
தொடங்கினான்

கடைசியில் தெரிந்த காரியம் இது: அந்த ஊரில் இந்த
வேலையை நிலைநிறுத்தியது சபை என்ற அமைப்பு
அல்ல. ஒரு பத்தொன்பது வயதுப் பையனேதான் இந்த
வேலையை நிலைநிறுத்தினான்

அப்போதுதான்மாதங்களாக என்னுள் வளர்ந்து வந்த
அந்தக் கேள்வி என் நெஞ்சில் கெட்டியாக
வேருன்றியது.

இப்போது மட்டும் ஏன் நிலைக்கிறது?

வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும் வழி முழுவதும் அதைப் பற்றியே யோசித்தேன்அதன்பிறகு எத்தனையோ பயணங்களிலும் அந்த யோசனை என்னோடேயே வந்தது. உண்மையில் இந்தக் கேள்வியோடு நான் பதினைந்து ஆண்டுகளாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்பதில் மட்டும் இத்தனை ஆண்டுகளும் எனக்குக் கிடைக்கவே இல்லை. கடைசியில்அந்தக் கன்சாஸ் பையனைச் சந்தித்த பிறகு, அந்தப் பதில் எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. பதில் இதுவே: இந்த வேலை சிலருடைய கையில் கருவியாக இருக்கும்வரை நின்றுபோய்க்கொண்டேயிருக்கும்சாதாரண சீடர்களின் வாழ்க்கை முறையாகும்போது நிலைக்கும்

சற்று நேரத்தில் நான் வில்லியம் கேரியைப் பற்றியும் டொனால்ட் மெக்காவ்ரனைப் பற்றியும் சொல்லப்போகிறேன்ஆனால் அந்தப் பெயர்களுக்குப் போவதற்கு முன்பு, இந்த வார்த்தைகளை எழுதும் மனிதன் யார் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்

நான் பிறந்து வளர்ந்தது மிஷன் வேலையிலேயே. எங்கள் குடும்பத்தில் இது ஐந்து தலைமுறைக் காரியம் என் தாத்தா பாட்டி ஒரு உள்ளூர் மிஷனை நடத்தினார்கள்அதாவது, நம் சொந்த மக்களே நடத்தும் மிஷன்சிறுவயதிலிருந்தே நான் அனாதைக் குழந்தைகளோடு சேர்ந்தே சாப்பாட்டு வரிசையில் நின்று வளர்ந்தவன்அந்த வயதுக்கு வரும்போது, அந்த மிஷன் மூலமாக ஒரு பெரிய அனாதை இல்லமும்எத்தனையோ சபைகளும் தொடங்கி நடந்துகொண்டிருந்தன. எனக்குப் பதினொரு வயதில் என் அப்பா பால் பாபாராவும்அம்மா ரத்னகுமாரியும் தங்கள் சொந்த ஊழியத்தைத் தொடங்கினார்கள் விசுவாசத்தின்மேல் சார்ந்து வாழ்வதற்காகக் குடும்பத்தை இன்னொரு ஊருக்குக் கொண்டுபோனார்கள்என் ஏஜ் வயதில் “என்

மிஷன்ஸ்என்ற அமைப்போடு சேர்ந்து பள்ளிகளும் அனாதை இல்லங்களும் கட்டும் வேலைகளில்என் கோடை விடுமுறைகள் எல்லாம் கூரைகளின்மேலேயே கழிந்தன. இப்போது வரைபடத்தில் தேடினாலும் எனக்குக் கிடைக்காத ஊர்களில் அந்தப் பள்ளிகளும் அனாதை இல்லங்களும் நின்றுகொண்டிருக்கின்றன. இருபது வயதில் ஒரு பெரிய மிஷனரி கான்ஃபரன்ஸுக்குப் போனேன்அங்கிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும்போது, உடம்பில் புதிய இரத்தம் ஏற்றியதுபோல்இந்த வேலையின்மேல் புதிய விசுவாசத்தோடு நிரம்பிவிட்டேன்அதை இதைவிட நன்றாக விவரிக்க முடியாது.

பெரியவனான பிறகும் நடந்தது அதே வழியிலேயே. நான் பங்காக இருக்கும் மினிஸ்ட்ரி டீம் பல பத்தாண்டுகளாக இந்தியாவில் சபைகளை நிறுவிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த வேலைக்கு நெருக்கமாக இருப்பதற்காகவே நானும் என் மனைவியும் பதினாறு ஆண்டுகள் அங்கேயே வசித்தோம்எங்கள் பிள்ளைகள் பிறந்தது அங்கேதான்உயிர்போன்ற நண்பர்களை இழந்ததும் அங்கேதான்

இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும் மனிதனைப் பற்றி இன்னொரு காரியம்காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்களைப் பற்றி எழுதப்பட்ட புத்தகங்கள் கிட்டத்தட்ட எல்லாமே வெளியில் இருக்கும் மனிதர்கள் எழுதியவைதான்ஒரு ஊழியன் தன்னுடையது அல்லாத நாட்டுக்கோ, தன்னுடையவர்கள் அல்லாத மக்களிடமோ போய் அங்கே மூவ்மென்ட் பற்றி எரிவதற்கு உதவி, பிறகு அது எப்படித் தொடங்கியது, தேவன் முன்பே ஆயத்தம் செய்த ஒரு உள்ளூர் மனிதனிடமிருந்து இன்னொருவருக்கு எப்படிப் பரவியது என்று எழுதுகிறான்அந்தச் சாட்சிகள் உண்மையானவையே. அவற்றுக்கு நான் நன்றியுள்ளவன்ஆனால் உள்ளே இருக்கும் மனிதனின் பேச்சு மட்டும் நமக்குக்

கிட்டத்தட்ட ஒருபோதும் கேட்பதில்லை. அதாவது யார் அந்த ஊழியன் விமானம் ஏறித் தன் நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போன பிறகு, அந்த மூவ்மென்ட்டை உண்மையில் முன்னே நடத்திய, அந்த நாட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்த சொந்த மனிதன்என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் அந்த மனிதனாகவேதான்என் சொந்த மக்களுக்கு மத்தியிலேயே வாழ்ந்தேன்பல புத்தகங்கள் வெளியிலிருந்து மட்டுமே விவரிக்கக்கூடிய அந்த உலகத்தை, உள்ளிருந்து இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதுகிறேன்

ஆகவே ஒரு வார்த்தை: மிஷன் வேலையையும் சபை நிறுவுதலையும் வெளியே நின்று கல் எறியும் மனிதன் அல்ல நான்அவற்றிலேயே ஊழியம் செய்தேன் இப்போதும் செய்துகொண்டேதான் இருக்கிறேன்

அப்படிப்பட்ட நான்2011இல் ஒரு மதியம்எங்கள் ஊழியம் முழுவதையும் நினைத்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தேன்அப்போது ஒரு உண்மை என் கண்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. எவ்வளவு முயன்றாலும் அதைத் தாண்டி முன்னே போக முடியவில்லை.

இத்தனை ஆண்டுகள் இவ்வளவு கட்டினோம் இருந்தும் சாதாரண விசுவாசி மட்டும் இன்னும் விழிக்கவில்லை. இந்த வேலை தன்னுடையதே என்ற விழிப்பு அவனுக்கு வரவில்லை.

நாங்கள் செய்யாத வேலை இல்லை. சபைகளைக் கட்டி மக்களால் நிரப்பினோம்அவற்றுக்கு முறையும் ஒழுங்கும் ஏற்படுத்தினோம்பாஸ்டர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்தோம்ஆராதனைப் பாடல்களைத் தயாரித்து வெளியிட்டோம்பாடல் புத்தகங்களும் பகிர்ந்தோம் ஆனால் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை கதவுகளைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே வரும் மனிதர்கள் மட்டும் சுவிசேஷத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க

வேண்டியவர்கள் தாங்களே என்று நம்பவில்லை. அந்த வேலை என்னுடையது என்றோ, தங்கள் பாஸ்டருடையது என்றோ, என் ஊழியர்களுடையது என்றோ, அமெரிக்காவிலிருந்து வரும் விருந்தினர்களுடையது என்றோ நினைத்தார்கள்

மொத்த வேலையையும் நாங்கள் முழுநேர ஊழியர்களைச் சுற்றியே கட்டினோம் ஆனால் உண்மையில் இந்தச் சூவிசேஷத்தை ஒவ்வொரு தெருவுக்கும் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் கொண்டுபோகக்கூடியவர்கள் சாதாரண விசுவாசிகளே. முழுநேர ஊழியர்கள் சிலரே. அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாலும் சேரக்கூடியது சிலரையே. சாதாரண விசுவாசிகள் மட்டும் நாடு முழுவதும் இருக்கிறார்கள் ஏற்கெனவே ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒவ்வொரு தெருவிலும் மனிதர்களுக்கு மத்தியிலேயே வாழ்கிறார்கள் அறுவடை அவ்வளவு விசாலமானது. விசாலமான அறுவடையை அறுக்க வேண்டுமானால் எல்லாரும் அசைய வேண்டும் சில வேலைக்காரர்கள் போதாது.

முன்பே சொன்னேனல்லவா: பதினைந்து ஆண்டுகளாகப் போராடிக்கொண்டிருந்த அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் எனக்குக் கிடைத்தது டேனியைச் சந்தித்த பிறகுதான்

இனி, முன்பு சொன்ன அந்த இரண்டு பெயர்களுக்கு வருகிறேன்கடந்த இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளாக, இயேசு கொடுத்த மகா கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் பெரும்பாலும் இரண்டு வழிகளில் நடந்தோம் தொடக்கக் காட்சியில் சொன்னதுபோல வழிகள் எப்போதும் இரண்டுக்கும் மேலேயே இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் பெரியவை இந்த இரண்டு.

முதல் வழி: மிஷனரி அமைப்பு. 1792இல் வில்லியம் கேரி இங்கிலாந்து நாட்டில் செருப்பு தைக்கும் வேலைக்காரன்ஒரே ஒரு அவசரச் செய்தியோடு ஒரு சிறு புத்தகம் எழுதினான்இயேசு கொடுத்த மகா கட்டளையின் காலம் முடிந்துவிடவில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் அசைந்தே ஆக வேண்டும்அவன் பேனா பிடித்தது இங்கிலாந்தில் ஒரு சிறு கிராமத்தில் தான் வேலை செய்யும் மேசையருகிலேயே. அதே ஆண்டின் இறுதியில் ஒரு மிஷனரி அமைப்பை நிறுவினான்அடுத்த ஆண்டு கப்பல் ஏறி இந்தியாவுக்குப் புறப்பட்டான்அவன் யார் என்று கவனியுங்கள்செருப்பு தைப்பவன்பிழைப்புக்காகச் செருப்பு பழுதுபார்க்கும் ஒரு சாதாரண மனிதன்அந்த வேலை மேசையிலிருந்தேதான் நவீன மிஷனரி மூவ்மென்ட் பிறந்தது. சுவிசேஷத்தைப் பூமியின் கடைசி எல்லைவரை கொண்டுபோன இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் மிஷனரி அமைப்புகள் அங்கிருந்தேதான் வந்தன.

இரண்டாம் வழி: சபை வளர்ச்சி, சபை நிறுவுதல் 1955இல் டொனால்ட் மெக்காவ்ரன் என்ற, மிஷன் வேலையை ஆய்வு செய்யும் அமெரிக்க நாட்டுப் பண்டிதர் தி பிரிட்ஜஸ் ஆஃப் காட் (தேவனுடைய பாலங்கள்என்ற சிறு புத்தகத்தை வெளியிட்டார் அவர் பிறந்து வளர்ந்தது இந்தியாவிலேயே. அமெரிக்க மிஷனரிகளின் மகன்விவசாயிகள்கூலித் தொழிலாளர்களுடைய மக்கள்சமூகம் இழிவாகப் பார்த்து ஒதுக்கிவைத்த இன்னும் எத்தனையோ பேர் இவர்கள் மூலமாகவேதான் உள்ளூர் சபை விரிவடைவதை அவர் கண்கூடாகப் பார்த்தார் வெளிநாட்டு அமைப்பு அசையக்கூடிய வேகத்தைவிடச் சபை மிக வேகமாக வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. தான் கண்கூடாகப் பார்த்த அந்த வேலைக்கு மெக்காவ்ரன் தன் புத்தகத்தில் ஒரு பெயர் வைத்து, உலகத்திற்குக் காட்டினார்

அமெரிக்காவில் உள்ள ஃபுல்லர் செமினரி என்ற இறையியல் கல்லூரியில் உலக மிஷன் பள்ளியை நிறுவினார் அங்கிருந்தேதான் சபை வளர்ச்சி மூவ்மென்ட் வந்தது. அதற்குமுன் நூற்றாண்டில் இந்த வேலையையெல்லாம் மிஷனரியைச் சுற்றி அமைத்ததுபோலவே, இந்த மூவ்மென்ட் சபையின் பெரும் பகுதியைப் பாஸ்டரைச் சுற்றியும்சபை நிறுவுநரைச் சுற்றியும் அமைத்தது.

இந்த இரண்டும் தேவன் கொடுத்த பரிசுகளே. இந்த இரண்டு வழிகளின் பலனே நான்நீங்களும் அப்படியே. உங்கள் பக்கத்தில் அமர்ந்து ஆராதிக்கும் விசுவாசிகளில் பலரும் அப்படியே. இந்த இரண்டு வழிகளையும் நான் நேசிக்கிறேன்என் வாழ்க்கையை அவற்றுக்கே கொடுத்தேன்

ஆனால் இந்த இரண்டிலும் இருக்கும் ஒரு ஒற்றுமையைக் கவனியுங்கள்

இரண்டும் தொடங்கியது சாதாரண மனிதர்களின் கைகளிலேயே. கேரி தொடங்கியது தன் வேலை மேசையருகிலேயே. இந்தியாவில் சபை பரவியது யார் மூலமாக? அதிகாரத்தில் இருந்தவர்கள் யாரும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாத மனிதர்கள் மூலமாகவேதான்ஆனால் இந்த முதல் இரண்டு வழிகளையும் அவற்றின் உண்மையான வடிவத்தில் நம்மில் பலர் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. நம் கைக்கு அவை வரும்போது, முழுநேர ஊழியனைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்ட அமைப்புகளாக மாறி வந்தன.

மிஷனரி அமைப்பு மிஷனரியைக் கனப்படுத்தியது. சபை வளர்ச்சி, சபை நிறுவுதல் மூவ்மென்ட்கள் பாஸ்டரையும் சபை நிறுவுநரையும் கனப்படுத்தின. சாதாரண விசுவாசிக்குக் கிடைத்த இடம் மட்டும் “பங்கு பெறுகிறவன்என்பதுதான்ஜெபிக்கிறவன் கொடுக்கிறவன்வருகிறவன்

தேவனுடைய வேலையை முன்னின்று நடத்தும்
உண்மையான மனிதனாக மட்டும் அவனைப்
பார்த்தவர்கள் மிகவும் அரிது.

இந்த இரண்டு வழிகளும் இன்றுவரை பலன்
கொடுத்துக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன. நான்
இரண்டிலும் பங்காக இருந்ததற்காகவும் இரண்டின்
பலனாகப் பிறந்ததற்காகவும் தேவனுக்கு
நன்றியுள்ளவன் அவற்றைக் கனப்படுத்துகிறேன்
சுவிசேஷம் கடல்களைத் தாண்டிப் போனது. சபை
கூடிற்று, போஷிக்கப்பட்டது. இவற்றையெல்லாம்
பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறேன் அதே சமயத்தில்
அவற்றின் பக்கத்திலேயே, வேத வாக்கியங்களே
நமக்குக் காட்டும் மூன்றாம் வழியை நோக்கி என்
பார்வை போகிறது. ஏனென்றால் அமைப்புகளால்
மட்டும் இந்த வேலையை முடிக்க முடியாது.
பாஸ்டர்களோடு சேர்த்து நம்மில் பலரும் உருவானது,
மகா கட்டளையை முழுநேர ஊழியனின் கையில்
வைத்த அமைப்புக்குள்ளேயே. ஆனால் முழுநேர
ஊழியன் சுமக்கக்கூடிய பாரம் ஒரு அளவுதான்
சாதாரண விசுவாசியிடம் மட்டும் யாரும்
சொல்லவில்லை: இந்த வேலை உன்னுடையதும் கூட
என்று.

கணக்குப் பார்த்தாலும் இது தெரியும் இந்த வேலை
சிலரோடு முடிகிற ஒன்று அல்ல. நாம் முழுநேர
ஊழியர்களை ஒவ்வொருவராக, கவனமாக, மெதுவாக
உருவாக்கி அனுப்பிக்கொண்டு வந்தோம் இதற்குள்
உலக மக்கள்தொகை மட்டும் எந்த மிஷனரி
அமைப்பாலும் எந்த செமினரியாலும் எட்ட முடியாத
வேகத்தில் வளர்ந்துகொண்டே போனது. இயேசு என்ற
பெயரை ஒருமுறைகூடக் கேட்காத மனிதர்கள் இன்று
எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? கேரி கப்பல்
ஏறிய நாளில் பூமியில் இருந்த மொத்த
மக்கள்தொகையைவிட அதிகமான பேர் அந்த
இடைவெளி குறையவில்லை. இன்னும்

வளர்ந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது. இன்னும் சில முழுநேர ஊழியர்களைச் சேர்த்ததால் மட்டும் அப்படி வளரும் அந்த இடைவெளியை நிரப்ப முடியாது. அதிகமானவர்களைச் சேர வேண்டுமானால் அதிகமானவர்கள் போகவே வேண்டும்தேவன் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கும் அறுவடையின் வேகத்தை எட்டியது வரலாற்றில் எப்போதும் ஒன்றுதான் சாதாரண மனிதர்களுக்கள் எதிரில் ஏற்கெனவே இருக்கும் மனிதர்களிடம் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டுபோவது. இது அந்த இரண்டு வழிகளின் தோல்வி அல்ல. ஒரு சிறிய வண்டியில் ஊர் முழுவதும் விளைந்த பயிரை ஏற்ற முடியாது. அது வண்டியின் தவறு அல்ல, பயிர் அவ்வளவு பெரியது. அதேபோல இந்த வேலை அந்த இரண்டு வழிகளின் பலத்தையும் தாண்டி வளர்ந்துவிட்டது. அதனால்தான் சாதாரண மனிதர்கள் எல்லாரும் அசைய வேண்டும்

நானும் கட்டிய கோபுரம்

முன்னே போவதற்கு முன் இன்னொரு வார்த்தையை நேரடியாகச் சொல்ல வேண்டும்இந்தப் புத்தகத்தின் அறிமுகத்தில் ஒரு கோபுரத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன் நினைவிருக்கிறதா? உத்திகளுக்கொள்கைகள் முறைகளுப்பயிற்சிகள் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகக் குவிந்து உயரமாக வளர்ந்த கட்டிடம் அது. சாதாரண விசுவாசி அதற்கு முன்னால் நின்று, நிமிர்ந்து பார்த்து, “இது என் தலைக்கு மிஞ்சிய வேலை” என்று நினைத்துப் பின்னால் போய்விடுகிறான்அதுவேதான் அந்தக் கோபுரம்இப்போது உங்களை அதன் அருகில் கூட்டிப்போய்க் காட்டப்போகிறேன்ஆனால் முதலில் ஒரு உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்அந்தக் கோபுரத்தைக் கட்டுவதில் என் கையும் இருந்தது.

இந்தியாவில் என் ஊழிய ஆண்டுகள் எல்லாவற்றிலும்
 உலகம் முழுவதும் மூவ்மென்ட் வேலையில்
 இருந்தவர்கள் தயாரித்த அந்த முறைகளையும்
 திட்டங்களையும் என் டீமோடு சேர்ந்து நானும்
 பயன்படுத்தி வேலை செய்தேன்பிறகு அந்த முறைகள்
 எல்லாவற்றையும் சுருக்கி, என் சொந்த சிம்பிளான
 முறை ஒன்றைத் தயாரித்தேன்இப்போதும்
 அதையேதான் போதிக்கிறேன்மூவ்மென்ட்களைத்
 தூண்டுகிறவர்களுக்கும்உடன் நின்று கோச்சிங்
 கொடுக்கிறவர்களுக்கும் அது பயன்படும் ஒரு
 கருவியேதான்

ஆனால் மூவ்மென்ட் தலைவர்களோடு, அதாவது
 மூவ்மென்ட்களைத் தூண்டி முன்னின்று நடத்தும்
 தலைவர்களோடு, நான் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு
 முறையும் ஒன்றேதான் நடக்கிறது. இந்த மூவ்மென்ட்
 வேலையில் யாருடைய இருதயத்திற்கு எந்தப் பகுதி
 நெருக்கமோ, அந்த ஒரு பகுதியைச் சுற்றி அவர்கள் ஒரு
 முழு நிகழ்ச்சியையே கட்டிவிடுகிறார்கள்ஒருவர் ஜெப
 மூவ்மென்ட் நிகழ்ச்சிகளை வைக்கிறார்
 இன்னொருவர் சுகமாக்கும் பயிற்சிப் பள்ளிகளை
 நடத்துகிறார் மற்றொருவர் சமாதான மனிதனைக்
 கண்டுபிடிப்பதன்மேல் தனிப் பாடங்கள் தயாரிக்கிறார்
 இன்னொருவர் தலைமுறைகளைக் கணக்கிடும்
 அமைப்புகளைக் கட்டுகிறார் எல்லாவற்றையும்
 ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அடுக்கினால்உயரமான
 கோபுரமேதான் ஆகும்மூவ்மென்ட் தலைவர் அந்தக்
 கோபுரத்திற்குள் காலடி வைத்தால் சொந்த வீட்டில்
 இருப்பதுபோலவேதான் இருக்கும்ஆனால் நம்
 சபையில் இருக்கும் சாதாரண சீடன் அதே கோபுரத்தை
 ஒருமுறை நிமிர்ந்து பார்த்து, பின்னால் திரும்பிப்
 போய்விடுகிறான்

இந்தக் கோபுரப் பிரச்சினை, கீழே நின்று மேலே
 பார்க்கும் சாதாரண சீடனுக்கு மட்டுமல்ல, உள்ளே
 வசிக்கும் தலைவனுக்கும்கூட. என் காலண்டரில்

தொண்ணூறு சதவீதம் நிறுவன வேலைகளே நிரம்பிப்போன வாரங்களில் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டுமானால் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு என் நாட்களில் இடமே இல்லாமல் செய்துகொண்டேன் அப்படிப்பட்ட வாரங்களில் நான் சீடர்களுக்கு மத்தியில் ஒரு சீடனாக இருக்க முடியாது.

என் சொந்தக் கோபுரத்தைக் கல் கல்லாக இறக்கத் தொடங்கினேன் அதனால்தான் இந்தப் புத்தகத்தை எழுதுகிறேன்கோபுரம் ஏறக்கூடியவர்கள் சிலரே. கதவு வழியாக நடக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாரும் அதனால்தான் கோபுரத்திற்குப் பதிலாக நான் விரும்புவது ஒரு சிறிய கதவு: எந்தச் சாதாரண விசுவாசியும் நடந்து உள்ளே வரக்கூடிய சிம்பிளான வழி. அந்தக் கதவுக்கு அப்பால் இருக்கும் வாழ்க்கை எப்படியிருக்கும் என்பதை, இனி வரும் பக்கங்களில் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்

அந்தக் கதவுக்கு அப்பால் சில சாதாரண மனிதர்கள் நமக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள் என்று நேரத்தில் அவர்களைச் சந்திப்போம் ஆனால் முதலில் அவர்கள் பின்பற்றிய அந்த ஒருவரை நோக்கிப் பார்ப்போம் ஏனென்றால் இந்த மாதிரி முதலில் அவருடையதே.

இயேசு ஊழியம் செய்தது தம் சொந்த மக்களுக்கு மத்தியிலேயே, தம் சொந்த நாட்டிலேயே: கலிலேயாவில் சிலகாலம் யூதேயாவில் சமாரியா வழியாகப் போகும் பாதையில் அவர் ரோமா நகரத்திற்குப் போகவில்லை. பூமியின் கடைசி எல்லைவரை அவரே நேரில் போகவில்லை. வீட்டுக்கு அருகிலேயே இருந்தார்

வீட்டுக்கு அருகில் இருந்துகொண்டே, இன்று நாம் “சபை” என்று நினைக்கும் வேலைகள் எல்லாவற்றையும் செய்தார் மலையின்மேலிருந்தும் படகிலிருந்தும் ஜனக்கூட்டங்களுக்குப் போதித்தார் வெளியில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்குப்

பிரசங்கித்தார் ஓய்வுநாளில் ஜெப ஆலயத்திற்குப் போய்நின்று வேதத்தை வாசித்தார் பண்டிகைகளுக்கு தேவாலயத்திற்குப் போனார் மக்கள் நோயாளிகளை அவரிடம் கொண்டுவந்தபோது, அவர் அவர்களுக்காக ஜெபித்தார் அவர்கள் சுகம் பெற்றார்கள்கதவருகில் நிற்பதற்குக்கூட இடம் இல்லாத அளவுக்கு மக்கள் அவரைச் சுற்றிச் சேர்ந்தார்கள்கூடிவரும் சபை என்றாலும் பிரசங்கம் என்றாலும் வேதம் வாசிப்பது என்றாலும் பண்டிகை நாள் என்றாலும் பெரிய பெரிய கூட்டங்கள் என்றாலும் உங்களுக்குப் பிடிக்குமானால் நீங்கள் இயேசு நடந்த பாதையிலேயேதான் இருக்கிறீர்கள் அந்த விதங்களில் ஊழியம் செய்வது அவருக்கும் விருப்பமே.

ஆனால் ஜனக்கூட்டத்திற்குப் பக்கமாக, அமைதியாக, அவர் இன்னொரு வேலையையும் செய்தார் நிக்கொதேமு என்ற ஒரே ஒரு மனிதனோடு இரவு நெடுநேரம்வரை அமர்ந்து தனியாகப் பேசினார் சோர்வில் மூழ்கிப்போன இரண்டு மனிதர்களோடு சேர்ந்து எம்மாவு என்ற ஊர்வரை ஏழு மைல் நடந்தார் வழி நெடுகிலும் அவர்களுக்கு வேத வாக்கியங்களை விவரித்துச் சொன்னார் சகேயுவின் வீட்டுக்குத் தாமாகவே விருந்தாளியாகப் போய் அவனுடைய சாப்பாட்டு மேசையில் அமர்ந்தார் மூன்று ஆண்டுகளாக, பன்னிரண்டு சாதாரண மனிதர்களுக்காகவே தம் நேரத்தையும் பலத்தையும் ஊற்றினார் தம்மிடம் இருந்த எல்லாமும் அவர்கள் கைக்குக் கிடைக்கும்படி, அவர்களோடு அத்தனை நெருக்கமாக வாழ்ந்தார் ஜனக்கூட்டம் அவர் பேச்சைக் கேட்டது. அந்தச் சிலர் மட்டும் அவர் கையில் உருவானார்கள்

அவர் இரண்டையும் செய்தார் நான் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி வைக்கவில்லை. பெரிய கூட்டங்களும் சபை ஆராதனைகளும் பண்டிகைகளும் நமக்கு இருப்பது பிரச்சினை அல்ல. அவை இருப்பதற்காகத் தேவனுக்கு

ஸ்தோத்திரம்இயேசுவுக்கும் அவை இருந்தன. நாம் மெதுவாக விட்டுவிட்டது அவர் செய்த அந்த இரண்டாவது வேலையைத்தான்அதாவது என்ன? இரவு ஒரு வீட்டில் அமர்ந்து ஒரே ஒரு மனிதனோடு பேசுவது. ஒரு குடும்பத்தோடு சேர்ந்து அவர்கள் சாப்பாட்டு மேசையில் அமர்வது. வழியில் நடந்துகொண்டே இரண்டு மனிதர்களுக்கு வேத வாக்கியங்களை விவரிப்பது. சிலரோடு சேர்ந்து நடந்து, அவர்களே முன்னே எடுத்துச் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு எல்லாவற்றையும் அவர்கள் கையில் கொடுப்பது. சபைக் கூட்டங்களையும் ஆராதனைகளையும் பண்டிகைகளையும் நாம் செய்துகொண்டேதான் இருக்கிறோம்இந்தச் சிறிய வேலைகளைத்தான் நாம் செய்வதை நிறுத்திவிட்டோம்

இயேசு காட்டிய எத்தனையோ வகையான ஊழியங்களில்இந்தப் புத்தகம் கவனம் வைப்பது, சீடர்களை உருவாக்கும் அந்த அமைதியான வேலையின்மேலேயே. ஏனென்றால் உலகத்தைச் சேர வேண்டும் என்ற அவருடைய திட்டத்தில் முக்கியமானது அதுவே. அவர் தம் சொந்த மக்கள்மேல் கவனம் வைத்தார் அவர் உருவாக்கி அனுப்பிய சீடர்களே உலகத்தைச் சேர்ந்தார்கள்பிரசங்க பீடம் என்றாலும் மிஷன் களம் என்றாலும் எனக்கு எந்தத் தகராறும் இல்லை. இரண்டையும் நேசித்து என் வாழ்க்கையையே கொடுத்தேன்ஆனால் இங்கே நான் காட்ட விரும்புவது, நாம் சாதாரணமாகப் பக்கத்தில் வைத்துவிடும் பகுதியையேதான்ஏனென்றால் சுவிசேஷத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் அதைத் தங்களிடமே வைத்துக்கொண்டால்தங்கள் சொந்த மனிதர்களுக்கு யாரும் முன்னே கொடுக்காவிட்டால் கணக்கு ஒருபோதும் சரிவராது. இவ்வளவு பெரிய உலகத்தைச் சேர வேண்டுமானால்விசுவாசித்த ஒவ்வொருவரும் மூவ்மென்ட் டீமில் பங்காக ஆகவே வேண்டும்

சற்றுமுன் அந்தக் கதவுக்கு அப்பால் சிலர் நமக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன் அவர்கள்தான் இவர்கள்புதிய ஏற்பாட்டின் சாதாரண சீடர்கள்இந்த மனிதர்கள் என் மனதை விடுவதில்லை. அவர்களில் யாரும் முழுநேர ஊழியர்கள் அல்ல. யாருக்கும் மூன்று ஆண்டுப் பயிற்சி இல்லை. தேவனுடைய கிருபை அவர்களை ஆச்சரியப்படுத்தியது. அவ்வளவுதான்இன்னும் ஏதோ பயிற்சியோ, தகுதியோ வந்து சேரும்வரை அவர்கள் காத்திருக்கவில்லை. சுற்றியிருந்த முழுநேர ஊழியர்கள் சேர முடியாத தங்கள் சொந்த உலகத்திற்குள்இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டுபோனார்கள்

மத்தியான வேளையில் கிணற்றருகில் தண்ணீருக்கு வந்த சமாரியப் பெண்கல்லறைகளுக்கு நடுவே வாழ்ந்து, இயேசு தனக்குச் செய்ததை அதன்பிறகு பத்து பட்டணங்களின் பகுதி முழுவதும் அறிவித்த கதரேனருடைய நாட்டு மனிதன்அதே இரவு, அந்த வேளையிலேயே ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிலிப்பி சிறைச்சாலைத் தலைவன்ரோம சேனையின் நூற்றுக்கு அதிபதி கொர்நேலியு. பிலிப்பி பட்டணத்தில் இரத்தாம்பரம் விற்கும் வியாபாரி லீதியாஸ்தான் பறித்துக்கொண்டதை நான்கு மடங்காகத் திரும்பக் கொடுப்பேன் என்று தன் சொந்த வீட்டில் நின்று சொன்ன சகேயு. யோவான் சுவிசேஷம் 9ஆம் அதிகாரத்தில் பிறவிக் குருடனாக இருந்து பார்வை பெற்ற மனிதன்பெரியோர் சபைக்கு முன்பாக அவன் சொன்ன சாட்சி எவ்வளவு நேரடியாக இருந்ததென்றால்அதோடு யாராலும் வாதாட முடியவில்லை: “நான் குருடனாயிருந்தேன் இப்பொழுது காண்கிறேன்இது ஒன்றுதான் எனக்குத் தெரியும்”

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டுக்கு மாதிரி இவர்களே.

புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் சுவிசேஷத்தை முன்னே கொண்டுபோக தேவன் பயன்படுத்தியது இப்படிப்பட்ட மனிதர்களையேதான்சாதாரண மனிதர்களுக்குப் பதிலாக அந்த வேலை முழுவதையும் செய்வதற்கு நவீன சபை இன்று உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும் ஊழியர்களைப்போன்றவர்கள் இவர்களில் யாரும் இல்லை.

கிணற்றருகில் இருந்த அந்தச் சமாரியப் பெண் தன் ஊளார் எல்லாருக்கும் தானேதான் இயேசுவைப் பற்றிச் சொன்னாள்அவளுக்கு யாரும் பயிற்சி கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இன்று நாம் என்ன செய்கிறோம் அவளைப் போன்ற சாதாரண மனிதர்களின் வேலையை அவர்களுக்குப் பதிலாகச் செய்வதற்கு, முழுநேர ஊழியர்களை உருவாக்கிக்கொண்டு ஆண்டுக்கணக்காகக் கழிக்கிறோம்அவளுக்குப் பதிலாக வேலை செய்கிறவர்கள் நமக்கு அறவே தேவையில்லை. அவளுக்குத் தேவைப்பட்டது ஒன்றே: “இந்தச் சுவிசேஷத்தை உன்னவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடியவள் நீதான்என்று அவளிடம் சொல்லி, அவளை நம்பும் ஒரே ஒரு மனிதன்

நாம் எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாக மறந்துபோன வழி இதுவே. இதையேதான் நான் மூன்றாம் வழி என்று அழைக்கிறேன்சாதாரண விசுவாசி, தான் ஏற்கெனவே வாழ்கிற இடத்திலேயே, தேவன் தனக்கு ஏற்கெனவே கொடுத்த மனிதர்களுக்கு மத்தியிலேயே, தேவனுடைய குரலைக் கேட்டு, அவர் கேட்டதைச் செய்வது.

மிஷனரி அமைப்புகள்சபை, சாதாரண சீடர்களின் மூவ்மென்ட் என்ற தேவனுடைய இந்த மூன்று வேலைகளும் சேர்ந்து எப்படி நிற்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டுமானால்இந்தப் புத்தகத்தின் அட்டையில் இருக்கும் அடையாளத்தை ஒருமுறை பாருங்கள்மூன்று வட்டங்கள் ஒன்றோடொன்று

சந்திக்கின்றன. மூன்றும் சந்திக்கும் இடத்தில் ஒரு நட்சத்திரம் இருக்கிறது. அந்த மூன்று வட்டங்களே தேவனுடைய அந்த மூன்று நல்ல வேலைகள் அவற்றை வேண்டுமென்றே ஒன்றோடொன்று சந்திக்கும்படி வரையச் சொன்னேன்ஏனென்றால் அவை போட்டி போடுவதற்குப் பிறந்தவை அல்ல. அவை மூன்று வடிவங்களில் இருக்கும் தேவனுடைய ஒரே ஒரு வேலை.

அந்த நட்சத்திரம் இருப்பது மூன்றும் சந்திக்கும் இடத்தில் அவை தனித்தனியாக அல்லாமல் சேர்ந்து வேலை செய்யும் இடம் அது. அங்கேதான் கிணற்றருகில் இருந்த பெண்ணைப் போன்ற சாதாரண சீடளின் கைக்கு வேலை கிடைக்கிறது. அங்கிருந்தேதான் அவள் புறப்படுகிறாள் தேவனுடைய குரலைக் கேட்டுக்கொண்டு, அவர் சொன்னதைச் செய்துகொண்டு, தன் அருகில் இருக்கும் இன்னொருவரும் அப்படியே செய்ய உதவிக்கொண்டு அவள் போகிறாள்

நம் வரலாற்றில் நீண்ட காலமாக, முதல் இரண்டு வேலைகளும் அவளைச் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தன, அவளுக்குப் போதித்தன, அவளைச் சேருவதற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்களை அனுப்பின. அந்த வேலையை நன்றாகவேதான் செய்தன. ஆனால் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை அவளைச் சேர்த்து, ஞாயிற்றுக்கிழமை மதியம் வீட்டுக்கு அனுப்பும்போது, தான் உண்மையில் எதற்காக இருக்கிறாள் என்பது அவளுக்குத் தெரியாமலேயே அனுப்பின. ஞாயிற்றுக்கிழமை அமர்ந்து கேட்பதற்காக மட்டும் அவள் பிறக்கவில்லை. மிஷனரி அமைப்பும் சபையும் அவளுக்குப் பதிலாக வேலை செய்வதை நிறுத்தி, அவளையே நடுவில் நிறுத்தி, வேலையைத் தங்களிடமே வைத்துக்கொள்ளாமல் அவள் கையில் கொடுத்த நாளில் அவளால் மட்டுமே சேரக்கூடிய மனிதர்களை அவள் சேரத் தொடங்குகிறாள்இத்தனை நாட்களும்

ஊழியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவள் அவள்இனி
ஊழியம் செய்கிறவள் அவளே.

மூன்றாம் வழி என்றால்இருக்கும் இரண்டின்
பக்கத்தில் கட்ட வேண்டிய மூன்றாவது கட்டிடம் அல்ல.
இது புதிய கட்டளை அல்ல, தொடக்கத்திலிருந்தே
இருந்த உண்மையான வேலையேதான் இது. அந்த
இரண்டு வழிகளும் யாருக்கு ஊழியம் செய்வதற்காகப்
பிறந்தனவோ, அந்தச் சாதாரண சீடனின் காரியமே இது.
இரண்டையும் நாம் கனப்படுத்துகிறோம்அவற்றின்
பலனுக்காகத் தேவனுக்கு நன்றி சொல்கிறோம்அதே
சமயத்தில் அந்த இரண்டையும் ஒன்றையே
கேட்கிறோம்இனிமேல் அவளுக்கு ஊழியம்
செய்யுங்கள் என்று.

இனி நம் முன்னால் இருக்கும் வேலை மூன்றாவது
அமைப்பைக் கட்டுவது அல்ல, இன்னொரு
நெட்வொர்க்கை நிறுவுவதும் அல்ல. ஒரே ஒரு
வார்த்தை.

எழுப்புவது.

கிணற்றருகில் இருந்த பெண்ணின் காலத்திலிருந்து
தேவன் பயன்படுத்திக்கொண்டேயிருக்கும் அந்தச்
சாதாரண மனிதனை எழுப்புவது.

இந்தக் கேள்வியை உங்களிடம் கேட்பதற்கு முன்பு,
என்னை நானே கேட்டுக்கொண்டேன்

தேவன் உங்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுத்திருக்கும்
மனிதர்களுக்காக உங்கள் திட்டம் என்ன?
உலகத்திற்காக அல்ல, உங்கள் நாட்டுக்காகவும் அல்ல.
இந்த வாரம் கர்த்தர் உங்கள் மனதில் வைத்த அந்த
மூன்று நான்கு மனிதர்களுக்காகக் கேட்கிறேன்
அவர்களுடைய பெயர்கள் ஏற்கெனவே உங்கள்
ஃபோனிலேயே இருக்கின்றன.

கன்சாஸ் ஊரின் அந்த இளைஞன்டேனி, ஏற்கெனவே
தொடங்கிவிட்டான்இந்தியாவில் ஒரு பாஸ்டரின்
மனைவியான ஷாரோன் ஏற்கெனவே
தொடங்கிவிட்டார் அமெரிக்காவின் ஐடஹோ
பகுதியில்கணவனை இழந்த ஒரு சகோதரி
ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டார்

நீங்களும் இந்த வழியில் நடக்க வேண்டும் என்பதே என்
விருப்பம்

தியானிப்பதற்கு

அந்த நான்கு பழக்கங்கள் உங்கள் கையில் எப்படி
இருக்கின்றன? தேவைப்படும்போது
பயன்படுத்திக்கொள்ளும் கருவியாக
இருக்கின்றனவா, அல்லது உங்கள் வாழ்க்கை
முறையாக மாறிவிட்டனவா? நேர்மையாகச்
சொன்னால்இன்று நீங்கள் எதற்கு நெருக்கமாக
இருக்கிறீர்கள்

உங்கள் சபை வேலைகள்ஊழிய வேலைகளின்
அவசரத்தின்பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு இடம்
இல்லாமல் செய்த சந்தர்ப்பம் ஏதேனும் உண்டா?

இந்த வாரம் கர்த்தர் உங்கள் மனதில் வைத்த, உங்கள்
ஃபோனில் இருக்கும் அந்த நான்கு பேர் யார்

இரண்டாம் அதிகாரம்

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்றால் என்ன?

இந்த வேலையைச் சிம்பிளாகச் சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு வர எனக்கு ஆண்டுகள் பிடித்தன. அதற்கு முன்பு ஆண்டுக்கணக்காக அதைப் பெரிய பெரிய வார்த்தைகளில் விவரித்துக்கொண்டேதான் இருந்தேன்

ஒரு மூவ்மென்ட்டுக்குள்ளேயே பிறந்து வளர்ந்தவனுக்கு, அதன் போக்கும் பழக்கமும் இரத்தத்தில் எப்போதோ ஊறிவிடும் ஆனால் அவை என்ன என்பதை வார்த்தைகளில் வைத்துச் சொல்லக்கூடிய நிலை மட்டும் நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகுதான் வரும்

என் ஊழியத்தில் அதிக ஆண்டுகள் நான் முறைகளோடேயே வேலை செய்தேன்லுக்கா 10இல் இயேசு இரண்டிரண்டு பேராக அனுப்பிய முறை ஒன்று. டிஸ்கவரி, கீழ்ப்படிதல்மல்டிபிளிகேஷன் என்ற மூன்று வார்த்தை முறை இன்னொன்று. இப்படி எத்தனையோ முறைகள்இவை எல்லாம் பயனுள்ளவையே, பெரும்பாலும் சரியானவையே. சில நாளே தயாரித்துக்கொண்டவை. பெரும்பகுதி மற்றவர்களிடமிருந்து எடுத்து, எங்கள் வேலைக்கு

ஏற்றபடி சிம்பிளாக்கிக் கொண்டவை. ஆனால் முறை என்பது வரைபடம் போன்றது. அது காட்டும் ஊர் அல்ல. வரைபடத்தை மனப்பாடம் செய்துவிட்டும் அந்த நிலத்தில் ஒரு அடிகூட வைக்காத மனிதர்களை நான் திரும்பத் திரும்பச் சந்தித்து வந்தேன்

ஒரு மூவ்மென்ட் என்றால் என்ன என்பதைத் தீர்மானிப்பது எது? மனிதர்கள் யோசிக்காமலேயே இயல்பாகச் செய்யும் காரியங்களே. ஆண்டுக்கணக்காக அவர்கள் எத்தனையோ பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ளலாம் ஆனால் உள்ளே ஊறி, வாழ்க்கையை மாற்றுபவை சிலவே.

அதனால்தான் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக நான் ஒரே ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு வந்தேன் “எல்லாவற்றையும் சாரமாகச் சுருக்கினால் மிஞ்சுவது என்ன? எந்தச் சில பழக்கங்கள் இருந்தால் மற்றவை எல்லாம் தாமாகவே வரும் எது ஒன்று இல்லாவிட்டாலும் மொத்தமும் நின்றுபோகும்”

எத்தனை முறை யோசித்தாலும் நான் சேருவது நான்கு பழக்கங்களிடமேதான்

அந்த நான்கின் பெயர்களைச் சொல்வதற்கு முன் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்பதற்கு எங்கள் கருத்து என்ன என்பதை விளக்குகிறேன்

முதலில் சுவிசேஷம் என்றால் என்ன என்று சொல்கிறேன்

இயேசுவே யோவான் சுவிசேஷம் 3:16இல் சொன்னார் “தேவன்தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்”

அந்த ஒரு வாக்கியமே அஸ்திபாரம்இந்தப் புத்தகத்தில் மற்றதெல்லாம் அதன்மேலேயே நிற்கிறது. காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்பது உத்திகளின் மூவ்மென்ட் அல்ல, முறைகளின் மூவ்மென்ட் அல்ல. தேவன் தங்களை எவ்வளவு நேசித்தார் என்றால் தம் குமாரனையே கொடுத்தார் என்ற நற்செய்தியை விசுவாசித்த மனிதர்களின் மூவ்மென்ட் இது. அவர்களுடைய வாழ்க்கை இப்போது கிறிஸ்துவுக்குள் மறைந்திருக்கிறது.

இயேசு கொடுத்த மகா கட்டளை, பிதா நம் கையில் கொடுத்த ஒரு புதிய திட்டம் அல்ல. அது பிதா தொடக்கத்திலிருந்தே செய்துகொண்டு வரும் வேலை. சிலுவை நாள் முதல் இன்றுவரை அவர் மனிதர்களைக் கிறிஸ்துவிடம் சேர்த்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறார் எல்லாரும் கேட்கும்வரை அவருடைய வேலை நிற்காது. நம் வேலை என்ன? அவர் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்று கவனித்து, அந்த வேலையில் அவரோடு சேருவதே.

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டை நம் பலத்தால் நாம் கட்டுவதில்லை. நாம் பிறப்பதற்கு முன்பிருந்தே பிதா நடத்திக்கொண்டிருக்கும் மூவ்மென்ட்டில் நாம் சேருகிறோம்கிறிஸ்துவோடு ஒன்றாக இருப்பதனாலேயே இந்தச் சவிசேஷத்தை முன்னே கொண்டுபோக முடிகிறது.

இனி, இது எப்படிப்பட்ட மூவ்மென்ட் என்று பார்ப்போம்

புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரு போக்கு தெரிகிறது. அதுவேதான் என் யோசனை முழுவதையும் வடிவமைத்தது. இயேசு அழைத்தவர்கள் கிட்டத்தட்ட எல்லாருமே சாதாரண மனிதர்களே. பன்னிரண்டு பேரில் நான்கு பேர் மீனவர்கள்ஒருவன் ஆயக்காரன்ஒருவன் ரோம ஆட்சியை எதிர்க்கும் கூட்டத்தானயாரும் மத

குருக்கள் அல்ல. பரிசேயனாக இருந்த சவுல் பவுலானான்இருந்தும் கூடாரம் தைக்கும் வேலையைக் கையிலேயே வைத்திருந்தான் அப்போஸ்தலர்கள் என்றால் யாழ் அந்தக் காலத்தில் ஒரு தனிப்பட்ட வேலைக்காகக் கர்த்தர் பிரித்து அனுப்பிய சாதாரண மனிதர்களே.

முதல் சபையும் சாதாரண மனிதர்களால் நிரம்பியிருந்தது. மேல் அறையில் கூடியது நூற்றிருபது சாதாரண மனிதர்கள்அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தில் வரும் வீடுகள் உண்மையில் வீடுகளே, தனி கட்டிடங்கள் அல்ல. சபை ஊழியர்களை (டீக்கன்களை) சபையே தனக்குள்ளிருந்து தெரிந்தெடுத்தது. சுவிசேஷத்தை முன்னே கொண்டுபோனது யாழ் விவசாயிகள் கைத்தொழிலாளர்கள்சேவகர்கள்வேலைக்காரிகள் பெண்கள்பிள்ளைகள்இரண்டு நூற்றாண்டுகளாகச் சுவிசேஷம் நடந்தது அப்படியேதான்

புதிய ஏற்பாட்டில்அப்போஸ்தலர்கள் அல்லாமலேயே சுவிசேஷத்தை முன்னே கொண்டுபோன சாதாரண மனிதர்களும் இருக்கிறார்கள்முதல் அதிகாரத்தில் நீங்கள் சந்தித்தவர்களே. சிலர் இயேசுவையே நேரில் சந்தித்தார்கள்சமாரியப் பெண்ணேயு, கதரேனருடைய நாட்டு மனிதன்சிலர் அப்போஸ்தலர்கள் மூலமாக அவரைச் சந்தித்தார்கள்கொர்நேலியு, லீதியாஸ் பிலிப்பி சிறைச்சாலைத் தலைவன்இவர்களுடைய காரியங்களை ஒவ்வொன்றாக வரும் அதிகாரங்களில் முழுமையாக வாசிப்பீர்கள்இவர்களில் யாருக்கும் அப்போஸ்தல அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் பெற்றுக்கொண்டதை எடுத்துக்கொண்டு தங்கள் வீட்டுக்கேதான் போனார்கள்

பிறகு முழுநேர ஊழியர்கள் ஒரு தனி வர்க்கமாக மாறத் தொடங்கியது. பிஷ்ப்புகள் ஒரு தனி வர்க்கமானார்கள்

ப்ரீஸ்ட்கள் இன்னொரு வர்க்கம்செமினரிப் பட்டம் இல்லாமல் ஊழியம் செய்ய முடியாத நிலை வந்தது. எல்லாரும் செய்துவந்த வேலையை இனி முழுநேர ஊழியன் ஒருவனே செய்யும் நிலை வந்தது. சாதாரண சீடன் அமர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்துவிட்டான்

நம் காலத்தில் இருவர் விஷயத்திலும் அதுவேதான் நடந்தது. முதல் அதிகாரத்தில் சொன்ன கேரியும் மெக்காவ்ரனும் நினைவிருக்கிறார்களல்லவா — செருப்பு தைக்கும் வேலைக்காரனாகத் தொடங்கிய கேரி, இந்தியாவில் மிஷனரியாகப் பணிசெய்த மெக்காவ்ரன்சிறிய அளவிலேயே என்றாலும்நல்ல நோக்கங்களோடேயே அது நடந்தது.

1792இல் கேரி தன் மிஷனரி அமைப்பைத் தொடங்கியபோது, அவன் செருப்பு தைத்து வாழ்ந்த ஒரு சாதாரண வேலைக்காரனே. நூறு ஆண்டுகள் கடக்கும்போது, அவனுடைய வாரிசுகள் செமினரிப் பட்டங்கள் உள்ள மிஷனரிகளானார்கள் மெக்காவ்ரன்இந்தியாவில் பல பத்தாண்டுகள் மிஷனரியாகப் பணிசெய்த பிறகு, ஃபுல்லர் என்ற செமினரியில் உலக மிஷன் பள்ளியை நிறுவினார் இந்தியாவில் பெரிய அளவில் மக்கள் கிறிஸ்துவை நோக்கித் திரும்புவதைக் கண்கூடாகப் பார்த்து, அதை ஆழமாக ஆய்வு செய்து, அதற்கு “பீப்பிள் மூவ்மென்ட்ஸ்என்று பெயர் வைத்தார் அந்தப் பள்ளியிலிருந்து பட்டங்களோடும் உத்திகளோடும் ஒரு தலைமுறை முழுவதும் சபை வளர்ச்சி நிபுணர்களும் சபை நிறுவுநர்களும் வந்தார்கள்

இதையேதான் ஸ்பெஷலைசேஷன் என்கிறார்கள் அதாவது, எல்லாருடைய வேலையும் நிபுணர்களின் கைகளுக்குப் போய்விடுவது. ஸ்பெஷலைசேஷன் தானாகவே தவறு அல்ல. சாதாரண மனிதர்கள் எந்த வேலையையும் நன்றாகச் செய்யத் தொடங்கும்போதெல்லாம் இது நடக்கிறது. ஒருவர்

அதற்கு ஒரு முறையைத் தயாரிக்கிறார் இன்னொருவர் அதற்குப் பட்டங்களும் தகுதிகளும் வைக்கிறார் எல்லாம் முடியும்போது, அந்த வேலையை முதலில் தொடங்கிய சாதாரண மனிதன் மட்டுமேவேலையின் நடுவிலிருந்து பக்கத்தில் நகர்ந்திருப்பான்அப்படி நடக்க வேண்டும் என்று யாரும் தீர்மானிப்பதில்லை. இருந்தும் அப்படி நடந்துவிடுகிறது.

அந்தச் சாதாரண மனிதனைத் திரும்ப வேலையின் நடுவில் நிறுத்துவதே இந்தப் புத்தகத்தின் வேலை.

நாங்கள் இதைக் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்று அழைக்கிறோம்சபை நிறுவும் மூவ்மென்ட்டுக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் காட்டுவதற்காகவே அந்தப் பெயர் சபை நிறுவும் மூவ்மென்ட்டும் தேவன் உலகத்தில் செய்யும் வேலையின் ஒரு வடிவமே. அந்த மூவ்மென்ட்டும்இந்தக் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டும் இரண்டும் நமக்கு வேண்டும்ஆனால் சபை நிறுவும் மூவ்மென்ட்,பைபிள் காலத்திலானாலும் இந்தக் காலத்திலானாலும்எப்போதும் எதன்மேல் நின்று வளர்ந்தது? தங்கள் சொந்த இடங்களில்தங்கள் சொந்த மக்களுக்குச் சிவிசேஷத்தைக் கொடுக்கும் சாதாரண மனிதர்களின் மூவ்மென்ட்டின்மேலேயே. சாதாரண சீடளே இந்தப் பயிருக்கு நிலம் போன்றவள் மற்றவை எல்லாம் அந்த நிலத்திலிருந்தேதான் முளைக்கும்

பாஸ்டர்களுக்கும் இறையியல் பண்டிதர்களுக்கும் ஒரு வார்த்தை. இந்தப் புத்தகத்தின் கவனம் மூன்றாம் வழியின்மேலேயே. சபை மூப்பர்களுள்ளுனஸ்நானம் கர்த்தருடைய பந்தி, பிரசங்க பீடம்இவற்றைப் பற்றி நாங்கள் இங்கே பேசவில்லை. அவை நடக்கும் தலைமுறை தலைமுறையாகச் சபை நிலைபெற்ற ஒவ்வொரு இடத்திலும் அவை ஏற்கெனவே நடந்திருக்கின்றன. குரூப்புகள் வளர்ந்து சபைக் கூடுகைகளாக மாறும்அந்தக் கூடுகைகளுக்குத்

தேவையான முறைகள் அங்கே தாமாகவே வரும் ஏனென்றால் சபையின் வேர்கள் அங்கே எப்போதோ ஆழமாக இறங்கியிருக்கின்றன. நம் ஆபத்து வேறு. நிலைபெற்ற சபை தன் கட்டிடத்திலும் தன் நிகழ்ச்சிகளிலும் மூழ்கி அமர்ந்துவிடுகிறது. வெளியே அறுவடை வயல் மட்டும் அப்படியே மிஞ்சிவிடுகிறது. அந்த வயலுக்குள் சாதாரண சீடன் திரும்பக் காலடி வைக்கும் வழி என்ன? அந்த நான்கு பழக்கங்களே. அதுவேதான் மூன்றாம் வழி. அதுவேதான் நம் முன்னால் இருக்கும் வேலை.

பெயர் அவ்வளவு முக்கியம் அல்ல. சிலர் இந்தச் சாதாரண சீடர்களை மூவ்மென்ட் தலைவர்கள் என்கிறார்கள்சிலர் சீடர்களை உருவாக்கும் சாதாரண மனிதர்கள் என்கிறார்கள்சிலர் சிம்பிளாகச் சீடர்கள் என்றே சொல்கிறார்கள்உங்களுக்கு எந்த வார்த்தை நெருக்கமாகத் தோன்றுகிறதோ அதையே பயன்படுத்துங்கள்முக்கியமானது வார்த்தை அல்ல, மனிதர்கள்இவர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் அல்ல. தேவன் அப்போஸ்தலர்களை அனுப்பியது யாரை எழுப்புவதற்காகவோ, அந்த மனிதர்களே இவர்கள்

இனி, காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டைப் பிறப்பித்து நிலைநிறுத்தும் அந்த நான்கு பழக்கங்கள் இவைதான்

ஒன்று. சாதாரண சீடர்கள்இரண்டு. தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது. மூன்று. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது. நான்கு. மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது.

ஒவ்வொன்றும் பிள்ளைகளுக்குக்கூடச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்குச் சிம்பிளானது. இருந்தும் அவற்றை வாழ்வதற்கு வாழ்நாள் முழுவதும் பிடிக்கும் எது ஒன்று இல்லாவிட்டாலும் மூவ்மென்ட் நின்றுபோகும்நான்கும் இருக்கும் இடத்தில் மட்டும் வேறு எதுவும் இல்லாவிட்டாலும் அது நடந்துகொண்டேயிருக்கும்

இந்த வார்த்தைகள் உங்களைக் குழப்பாதபடி,
எல்லாவற்றையும் ஒருமுறை பக்கத்தில் பக்கத்தில்
வைத்துச் சொல்கிறேன்மூன்றாம் வழி என்பது ஒரு
முறை அல்ல, ஒரு மனுஷி. அவள் சாதாரண சீடர்
தான் ஏற்கெனவே வாழ்கிற இடத்திலேயே
சுவிசேஷத்தைக் கொடுக்கும் சாதாரண விசுவாசி. முதல்
இரண்டு வழிகளும் பிறந்ததே அவளுக்கு ஊழியம்
செய்வதற்காக. நான்கு பழக்கங்கள் என்றால் அவள்
வாழும் விதம் அவள் சாதாரண சீடர்தேவனுடைய
குரலைக் கேட்கிறாள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறாள்
மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுகிறாள்
காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்பது, பலர் அப்படி வாழத்
தொடங்கும்போது பிறப்பது: சுவிசேஷம் எந்த முழுநேர
ஊழியனுக்காகவும் நிற்காமல் ஒரு சாதாரண
வாழ்க்கையிலிருந்து இன்னொரு சாதாரண
வாழ்க்கைக்குக் கிடைத்துக்கொண்டே போவது. இலக்கு
என்ன? அந்த நான்கும் சாதாரண வாழ்க்கை
முறையாகிவிடுவதே. அதாவது, சாதாரண கிறிஸ்தவ
வாழ்க்கை. அந்த நான்கு எவ்வளவு
சாதாரணமாகிவிடும் என்றால் இனி யாரும் நின்று
அவற்றுக்குப் பெயர்கூட வைக்க மாட்டார்கள் இவை
எல்லாவற்றுக்கும் கீழே ஒரு மனநிலை இருக்கிறது:
கேட்கும் எந்தச் சீடனோடும் பரிசுத்த ஆவியானவர்
பேசுவார் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை. ஆகவே நம்
வேலை ஒருபோதும் நிபுணர்களாக இருப்பது அல்ல.
ஒருவருக்கொருவர் கேட்பதற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கும்
உதவுவதே.

இந்த மூவ்மென்ட்களுக்கு மத்தியில் நீங்கள் காலம்
கழித்திருந்தால் இந்த நான்கிற்கு உள்ளே உங்களுக்கு
நன்கு தெரிந்த பழைய வார்த்தைகளே தெரியும்
டிசைப்பிள் மேக்கிங் மூவ்மென்ட்ஸ் அதாவது
சீடர்களை உருவாக்கும் மூவ்மென்ட்கள்
ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வந்த மூன்று வார்த்தைகளே
இவை: டிஸ்கவரி, கீழ்ப்படிதல் மல்டிபிளிகேஷன்

இங்கே மட்டும் அதே வார்த்தைகளை இன்னும் ஆவிக்குரிய விதமாக, உறவுகளின் மொழியில் சொல்கிறோம்வார்த்தை மாறியது, ஆனால் சாரம் அதுவே. டிஸ்கவரி இங்கே தேவனுடைய குரலைக் கேட்பதாக ஆனது: வேத வாக்கியங்கள் மூலமாக, கர்த்தர் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொன்றின் மூலமாகவும் கேட்பது. கீழ்ப்படிதல் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதாக ஆனது. மல்டிபிளிகேஷன் மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவதாக ஆனது. இந்த மூன்றுக்கும் முன் முதல் இடத்தில்சாதாரண சீடன் நின்றான்இந்த வேலையைத் தொடக்கத்திலிருந்தே செய்ய வேண்டியவன் அவனே.

மூவ்மென்ட்களைப் பற்றிப் போதிக்கிறவர்கள் அவ்வப்போது தகுதிகளின் பட்டியல்களைத் தயாரித்தார்கள்அவை எவ்வளவு பெரியவை என்றால்அவற்றைப் போதிக்கிறவர்களுக்கே உள்ளுக்குள் தாங்கள் போதவில்லை என்ற உணர்வு வரும்நான்கு பழக்கங்கள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. அவை எட்ட முடியாத உயரம் அல்ல. எல்லாருக்கும் திறந்திருக்கும் கதவு போன்றவை. யார் வேண்டுமானாலும் உள்ளே காலடி வைக்கலாம்

இப்போது ஒவ்வொன்றையும் நேரடியாகச் சொல்கிறேன்

சாதாரண சீடர்கள்

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் சாதாரண சீடர்களால் உருவாகிறது.

இங்கே ஒரு வார்த்தையை முன்பே தெளிவாக்க வேண்டும்“சீடர்கள் என்றவுடனேயே நம்மில் பலருக்கு உடனே நினைவுக்கு வருவது பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களே. ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் சீடன்

என்றால் அந்தப் பன்னிரண்டு பேர் மட்டுமல்ல. இயேசுவை நம்பி, அவர் பேச்சைக் கேட்டு, அவரைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொருவரும் சீடனே. பன்னிரண்டு பேர் மட்டுமல்லாமல் இன்னும் எத்தனையோ பேர் அவர் பின்னால் நடந்தார்களல்லாக்கா 10இல் அவர் அனுப்பியது எழுபது பேரை. அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் புத்தகத்தில் சாதாரண விசுவாசிகள் எல்லாரையும் “சீடர்கள்” என்றேதான் அழைத்தார்கள் ஆகவே இந்தப் புத்தகத்தில் சாதாரண சீடர்கள் என்றால் எங்கோ தூரத்தில் இருக்கும் பெரியவர்கள் அல்ல. நீங்களே. நானே. இயேசுவை நேசிக்கும் ஒவ்வொரு சாதாரண விசுவாசியும்

இவர்கள் தாங்கள் ஏற்கெனவே இருக்கும் இடங்களில் தேவன் தங்களைச் சுற்றி வைத்த மனிதர்களுக்கு மத்தியிலேயே வாழும் சாதாரண சீடர்கள் முழுநேர ஊழியர்கள் அல்ல, தனி அந்தஸ்துகள் உள்ளவர்கள் அல்ல. “இந்த வேலை உன்னுடையதும் கூட” என்று யாரும் ஒருபோதும் சொல்லாத சாதாரண விசுவாசிகள்

இது முதல் பழக்கம் ஏனென்றால் மற்ற மூன்றும் இதன்மேலேயே நிற்கின்றன. மூவ்மென்ட்டை முழுநேர ஊழியர்களைச் சுற்றிக் கட்டினால்கடைசியில் மிஞ்சுவது சபை நிறுவுதல் அல்லது மிஷன் வேலை. அந்த இரண்டும் மதிப்புள்ள அழைப்புகளே. என் வாழ்க்கையில் ஆண்டுகளை அவற்றுக்கே கொடுத்தேன் ஆனால் அந்த இரண்டும் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் அல்ல. காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்றால் என்ன? இத்தனை நாட்கள் முழுநேர ஊழியர்களுக்கு மட்டுமே அனுமதி இருந்த வேலையைச் சாதாரண சீடர்கள் செய்யத் தொடங்கும்போது பிறக்கும் வாழ்க்கை முறை.

நான் காட்டும் மனிதன் எப்படிப்பட்டவன் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 16இல் பிலிப்பி பட்டணத்தில் தெரியும் லீதியானைப்

பாருங்கள் அவள் இரத்தாம்பரம் விற்று வாழ்ந்த வியாபாரி. நதிக்கரையில் பவுலின் பேச்சைக் கேட்டு, தன் வீட்டைத் திறந்து, ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் முதல் சபைக்குத் தன் வீட்டிலேயே இடம் கொடுத்த மனுஷி அவள் அவளுடைய காரியத்தை முழுமையாக ஆறாம் அதிகாரத்தில் வாசிப்பீர்கள் இந்தப் புத்தகம் முழுவதும் பேசுவது அந்த விதத்தைப் பற்றியேதான் ப்ரீஸ்ட் அல்ல, ரோம அதிகாரி அல்ல. தான் வாழும் இடத்திலேயே, தேவன் தன் வாழ்க்கையில் வைத்த மனிதர்களுக்கு மத்தியிலேயே இருந்த, வேலை செய்து வாழ்ந்த ஒரு பெண்

லீதியாள் போன்ற சாதாரண மனிதர்கள் விஷயத்திலும் நாம் அதையேதான் செய்தோம் அவர்களுக்குப் பதிலாக வேலை செய்வதற்கு நிபுணர்களை உருவாக்கிக்கொண்டு ஆண்டுகளைக் கழித்தோம் ஆனால் நமக்குத் தொடக்கத்திலிருந்தே தேவைப்பட்டது அவளே.

சீடர்களை உருவாக்கும் சாதாரண மனிதர்கள் இந்தியா முழுவதும் பெருகிக்கொண்டே இருப்பதை நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் அவர்களுடைய வேகத்தை எங்கள் கணக்குகளாலும் எட்ட முடியவில்லை. அவர்கள் பாஸ்டர்கள் அல்ல. கொத்தனார்களுவெங்காயம் விற்பவர்களு தையல்காரர்களிள்ளைகளின் தாய்மார்களிடன் ஏஜ் பிள்ளைகள் இப்படிப்பட்ட சாதாரண மனிதர்களே. தங்கள் சொந்த உறவினர்களிடமே, தங்கள் அக்கம்பக்கத்தாரிடமே கிறிஸ்து இவர்களை அழைத்து அனுப்புகிறார் வருத்தம் என்னவென்றால் இவர்களை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டிய முழுநேர ஊழியர்களே பல முறை இவர்கள் இந்த வேலையைச் செய்ய முடியும் என்று நம்பவில்லை. “இவர்களா செய்யப்போகிறார்கள்” என்று சந்தேகப்பட்டார்கள்

சாதாரண விசுவாசி இந்த வேலையைச் செய்ய முடியும் என்பதற்கு ஒரு உறுதியான காரணம் இருக்கிறது. பேதுரு சபைகளுக்கு எழுதினார் “நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும்ராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமாயும்பரிசுத்த ஜாதியாயும் அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்” பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் ஒரே ஒரு கோத்திரத்தார்தான் ஆசாரியர்கள்மற்ற எல்லாருக்கும் பதிலாக அவர்களே தேவனுடைய சமூகத்திற்குள் போவார்கள்இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது தேவாலயத்தின் திரை மேலிருந்து கீழ்வரை இரண்டாகக் கிழிந்துபோனது. அந்தப் பழைய ஏற்பாடு அத்தோடு முடிந்தது. இப்போது அவரைக் கர்த்தாவே என்று அழைக்கும் ஒவ்வொருவரும்நடுவில் யாரும் இல்லாமல்நேரடியாகத் தேவனுடைய சமூகத்திற்குள் வருகிறார்கள்அதாவது சாதாரண சீடனும் ஏற்கெனவே ஆசாரியன்

சபை இந்தச் சத்தியத்தைத் திரும்பக் கண்டுபிடிப்பது இதுவே முதல் முறை அல்ல. ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த சபைச் சீர்திருத்தவாதி மார்ட்டின் லூத்தர் இதை நேரடியாகச் சொன்னார் ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒவ்வொரு விசுவாசியும் ஏற்கெனவே ஆசாரியன்அவர் அந்த வார்த்தையை எடுத்ததும் பேதுரு எழுதிய அந்த வாக்கியத்திலிருந்தேதான் கேரியைப் போன்ற, செருப்பு தைத்து வாழும் வேலைக்காரன் ஒருபக்கம்பெரிய பிஷ்ப் இன்னொருபக்கம்தேவனுடைய சமூகத்தில் இருவரும் சமமே. இருவரும் அவருக்கு அவ்வளவே நெருக்கம் அந்த வேலைக்காரன் ஒரு அடிகூடப் பின்னால் இல்லை. லூத்தருக்குப் பிந்தைய நூற்றாண்டுகளில் நாம் இந்தச் சத்தியத்தை மறுபடியும் நமுவவிட்டோம்

விசுவாசிகள் அனைவரின் ஆசாரியத்துவம் என்ற செய்தியை இன்னொரு முறை வலிமையாகச் சொல்ல வேண்டிய நேரம் வந்திருக்கிறது.

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டின் முதல் பழக்கம் இதுவே: சாதாரண சீடர்கள் இந்த வேலையைச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையைத் திரும்பப் பெறுவது.

தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் டிஸ்கவரியால் உருவாகிறது.

டிஸ்கவரி என்பது ஒரு போதனை முறை அல்ல, ஒரு மனநிலை. அந்த மனநிலை இப்படிச் சொல்கிறது: “பரிசுத்த ஆவியானவர் வேத வாக்கியங்களிலிருந்து சாதாரண சீடர்களோடு நேரடியாகப் பேசுகிறார் அவர்களுக்கு அர்த்தங்களை விவரித்துச் சொல்வது நம் வேலை அல்ல. அவர்களை அவருக்கு முன்பாக நிறுத்தும் கேள்விகளைக் கேட்பதே நம் வேலை.”

மூன்றாம் வழியை நான் ஒரு காலத்தில் ஒரு சிந்தனைப் போக்கு என்று சொல்வேன்இப்போது மனநிலை என்ற வார்த்தையையேதான் பயன்படுத்துகிறேன்னென்றால் சிந்தனை தலைக்குள்ளேயே இருந்துவிட முடியும்கைகள் மட்டும் எப்போதும்போலப் பழைய வேலையையேதான் செய்துகொண்டிருக்கும்மனநிலை அப்படி அல்ல. அது மனிதன் முழுவதையும் அசைத்து, செயல்களிலேயே தெரியும்

நம்மில் பலருக்குப் பழக்கமானது போதனையே. பாஸ்டர் போதிக்கிறார் சண்டே ஸ்கூல் போதிக்கிறது. கான்ஃபரன்ஸ் போதிக்கிறது. மீதி நேரத்தில் புத்தகமும் பாட்காஸ்ட்டும் போதிக்கின்றன. போதனைக்கு அதன் இடம் உண்டு. வாழ்நாள் முழுவதும் நான் அதனால்

பயன் அடைந்தேன்ஆனால் போதனை மட்டும் ஒரு மூவ்மென்ட்டைப் பிறப்பிக்காது.

மூவ்மென்ட்களைப் பிறப்பிப்பது வேறு மனநிலை. அதை நான் முதல் முறையாகப் பார்த்தது எங்கே தெரியுமா? படிக்கத் தெரியாத கிராம மக்களின் வீடுகளில்படிக்கத் தெரியாவிட்டாலும்அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து ஒரு பைபிள் காரியத்தைக் கேட்டு, அதைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டு, கர்த்தருடைய பேச்சைக் கேட்க முடிந்தது. அந்த மனநிலை இப்படிச் சொல்கிறது: “நான் நிபுணன் அல்ல. நாம் சேர்ந்து கண்டுபிடிப்போம்இந்த வார்த்தைகளைக் கொடுத்த ஆவியானவரே, கேட்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் அவற்றை விவரித்துச் சொல்வார்”

சுவர் கட்டும்போது பக்கத்தில் நிறுத்தும் ஊன்றுகோல்களைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? கேள்விகள் அப்படிப்பட்டவையே, தற்காலிகமானவை. நாம் உண்மையில் விரும்புவது அந்த மனநிலையையே. மனநிலை வந்தபிறகு ஊன்றுகோல்களை எடுத்துவிடலாம்சுவர் அவற்றின் உதவி இல்லாமலேயே நிற்கும்

அந்த மனநிலை இருக்கும் இடத்தில் மூவ்மென்ட் தானாகவே அசைந்துகொண்டிருக்கும்டிஸ்கவரியின் இடத்தில் போதனை வந்து அமரும்போது மட்டும் மூவ்மென்ட் மெதுவாகி, கடைசியில் நின்றுபோகிறது. ஒரு காலத்தில் உயிரோடிருந்த இடத்தில் கிறிஸ்தவம் ஏன் ஊமையாகிப் போகிறது? இதைவிடப் பெரிய காரணம் இல்லை என்றேதான் சொல்ல வேண்டும்

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் கீழ்ப்படிதலால் உருவாகிறது.

நம்மில் பலர் இழந்துபோன பழக்கம் இதுவே.

நமக்குக் கிடைத்த பயிற்சியின் விதம் இது: ஒரு மனிதனுக்கு எதை நம்ப வேண்டும் என்று கற்பிப்பது, சரியான நடத்தை தானாகவே வரும் என்று எதிர்பார்ப்பது. மூன்றாம் வழியின் விதம் வேறு: “இந்த வாரம் கர்த்தர் உன்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறார்” என்று கேட்டு, அந்த வேலையைச் செய்யும்வரை அந்த மனிதனுக்குத் துணையாக நிற்பது. ஒரே வேதப்பகுதி இரண்டையும் பிறப்பிக்க முடியும்வித்தியாசம் எல்லாம் கூடுகை எதோடு முடிகிறது என்பதிலேயே இருக்கிறது: நோட்ஸ் எழுதிக்கொண்ட பக்கத்தோடு முடிகிறதா, அல்லது யாராவது ஒருவர் “இந்த வாரம் நான் இந்த வேலையைச் செய்வேன் என்று தீர்மானிப்பதோடு முடிகிறதா.

2011 முதல்அதாவது நான் இதை முதல் முறையாகப் பார்த்த ஆண்டு முதல்கீழ்ப்படிதலின்மேல் நின்ற சீடத்துவம் இந்தியா முழுவதும் வளர்வதைப் பார்த்து வந்தேன்அதே சமயத்தில்கற்றுக்கொள்வதன்மேல் மட்டும் நின்ற சீடத்துவம் சபைகளைப் பல பத்தாண்டுகளாகச் சேர்த்து வைத்திருப்பதையும் பார்த்தேன்ஆனால் அது சீடர்களை உருவாக்கும் ஒரு புதிய மனிதனைக்கூடப் பிறப்பிக்கவில்லை. வித்தியாசம் மனிதர்களில் இல்லை. இந்தியாவில் என்னோடு வேலை செய்யும் மனிதர்கள் அமெரிக்காவின் கன்சாஸ் சிட்டியில் என்னோடு வேலை செய்யும் மனிதர்களைவிட அதிக பக்தியுள்ளவர்கள் ஒன்றும் அல்ல. வித்தியாசம் எல்லாம் அந்தக் கூடுகையிலேயே இருக்கிறது.

“இந்த வாரம் நீ என்ன செய்வாய்” என்ற கேள்வியோடு முடிந்து, அடுத்த வாரம் “என்ன செய்தாய்என்ன நடந்தது?” என்று திரும்பக் கேட்கும் கூடுகை, சீடர்களை உருவாக்குகிறது.

நோட்ஸோடு முடியும் கூடுகை, மாணவர்களை
உருவாக்குகிறது.

இரண்டும் நல்லவையே. ஆனால் மூவ்மென்ட்டைப்
பிறப்பிப்பது ஒன்றேதான்

எது மூவ்மென்ட், எது அல்ல என்பதைத் தீர்மானித்துச்
சொல்லும் சிம்பிளான பரிசோதனை கீழ்ப்படிதலே.
நேர்மையாகப் பார்த்தால் உங்கள் குரூப்
மூவ்மென்ட்டை நோக்கிப் போகிறதா இல்லையா
என்பது நான்கு கூடுகைகளிலேயே உங்களுக்குத்
தெரிந்துவிடும். எதைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்வது?
தியாகம் தேவைப்படும் ஒரு வேலையை யாராவது
உண்மையிலேயே செய்கிறார்களா என்பதைப்
பார்த்தால் தெரிந்துவிடும்

மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது

நாம் கற்றுக்கொண்டதை, அதாவது தேவனுடைய
குரலைக் கேட்டுக் கீழ்ப்படிவதை, இன்னொருவரும்
செய்ய உதவும்போதுதான் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்
பிறக்கிறது.

சில போதகர்கள் இதை மல்டிபிளிகேஷன்
என்கிறார்கள். நானும் ஆண்டுக்கணக்காக அந்த
வார்த்தையையேதான் பயன்படுத்தினேன். நான்
நடக்கும் இந்த உலகளாவிய காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்
குடும்பத்திலும் மல்டிபிளிகேஷன் ஒரு முக்கியமான
மதிப்பே. ஆனால் மேற்கத்திய நாடுகளின் ஊழிய
மொழியில் இந்த வார்த்தைக்குப் படிப்படியாகக்
கணக்கின் வாசனை வந்துவிட்டது. வாழ வேண்டிய
வாழ்க்கையின் இடத்தில் சேர வேண்டிய டார்கெட்
ஆகிவிட்டது. அதனால்தான் இந்தப் புத்தகத்தில் நான்
மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது என்கிறேன்

வார்த்தை அன்பானதாக மாறியது. சாரம் மட்டும் அதுவே. முதல் மூன்று பழக்கங்களை ருசி பார்த்த ஒரு சாதாரண சீடன்தான் வாழ்க்கையில் பக்கத்திலேயே இருக்கும் மனிதனை நோக்கித் திரும்பி, தான் இப்போதுதான் தொடங்கிய வேலையை அந்த மனிதனும் செய்ய உதவுகிறான்

அதுவேதான் உண்மையான அடி. அது இல்லாமல் முதல் மூன்று பழக்கங்களும் எவ்வளவு மதிப்புள்ளவையானாலும் இன்னும் மூவ்மென்ட் அல்ல. ஏனென்றால் எதுவும் இன்னொருவர் கைக்குக் கிடைக்கவில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டின் ஒவ்வொரு காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டிலும் இந்த அடி இருக்கிறது. முதல் அதிகாரத்தில் நீங்கள் சந்தித்த சாதாரண சீடர்களில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த மனிதர்களைத் தங்களோடு எடுத்துச் சென்றார்கள்தங்களோடு சேர்ந்து சாப்பிடுகிறவர்களை, வீட்டாரை, நண்பர்களை, அக்கம்பக்கத்தாரை. அதாவது தேவன் ஏற்கெனவே அவர்கள் வாழ்க்கையில் வைத்த மனிதர்களை. ஒவ்வொரு முறையும் கேட்கும் வார்த்தை ஒன்றேதான் “கர்த்தர் உனக்குச் செய்ததை உன் சொந்தமானவர்களிடம் சொல்” அந்த வார்த்தையேதான் மூவ்மென்ட்டுக்கு இருதயம்

இந்தப் புத்தகத்திலிருந்து வேறு எதுவும் நினைவில் இல்லாவிட்டாலும் இதை நினைவில் வையுங்கள் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டுக்கு இருதயம் ஆயிரம் பேரோடு பேசக்கூடிய பெரிய பேச்சாளன் அல்ல. தான் இப்போதுதான் தொடங்கிய வேலையை இன்னொரு மனிதன் செய்ய உதவும் சாதாரண சீடனே அந்த இருதயம்

பழக்கங்கள் நான்கே. அந்த நான்கும் சேரும்போது
தெரிவதுதான் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டின் முழு
வடிவம்

சாதாரண சீடர்கள்தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது.
தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது. மற்றவர்களும் அப்படியே
செய்ய உதவுவது.

உங்கள் பிள்ளைகளுக்குக்கூடச் சொல்லக்கூடிய
அளவுக்குச் சிம்பிளானவை இவை. இருந்தும்
அவற்றின்மேலேயே ஒரு வாழ்க்கை முழுவதும்ஒரு
மூவ்மென்ட் முழுவதும் நிற்கிறது. நான்கும்
சேர்ந்தேதான் இருக்க வேண்டும்

எது ஒன்று இல்லாவிட்டாலும்மூவ்மென்ட்டே இல்லை.

முழுநேர ஊழியர்களால் மட்டும் கட்டப்பட்ட
மூவ்மென்ட், மிஷனரி அமைப்பாகவோ சபை நிறுவும்
நெட்வொர்க்காகவோ ஆகும்முழுநேர ஊழியர்கள்
எத்தனை பேரோ, அது அவ்வளவுவரை மட்டும்
வளர்ந்து நின்றுவிடும்

டிஸ்கவரி இல்லாத போதனை, நிறையக்
கற்றுக்கொண்ட விசுவாசிகளைக் கொடுக்கும்ஆனால்
அவர்கள் கற்றுக்கொண்டதை இன்னொருவருக்குக்
கொடுக்க முடியாது.

கீழ்ப்படிதல் இல்லாத ஞானம்மதிப்பு பெறும்
உறுப்பினர்களைக் கொடுக்கும்ஆனால் அவர்களைச்
சுற்றி எதுவும் மாறாது.

இன்னொருவருக்கு உதவாத சீடன்ஆவிக்குரிய
வாரிசுகள் யாரும் இல்லாமலேயே இந்த
உலகத்தைவிட்டுப் போய்விடுவான்

ஆனால் நான்கும் இருக்கும் இடத்தில் மூவ்மென்ட்
உயிர்பெற்று வாழ்கிறது. சுற்றியிருக்கும் சூழலே
மாறிப்போகும்வரை, சாதாரண சீடர்கள் தாங்கள்

இருக்கும் இடங்களிலேயே இன்னும் சில சாதாரண சீடர்களை எழுப்பிக்கொண்டேயிருப்பார்கள்து மெதுவாக நடக்கும்இதற்குக் கட்டிடம் தேவையில்லை, யாருடைய அனுமதியும் தேவையில்லை. உண்மையில் தேவைப்படுவது அந்த நான்கே.

உங்களை முன்னே அனுப்புவதற்கு முன் ஒரு எச்சரிக்கை. இந்த மூவ்மென்ட் கொள்கைகளைச் சபையை அடிக்கும் கம்பாகப் பயன்படுத்தும் பலரைப் பார்த்திருக்கிறேன்நான் உங்கள் கையில் கொடுப்பது அது அல்ல. சிலர் சபையின்மேல் கோபமாக இருப்பார்கள்வீடுகளில் நடக்கும் சிறு குழுப்புகளின் முறைக்கு மாறிவிட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று நினைப்பார்கள்சரியாகாது. சபையில் தெரியும் பிரச்சினைகள் எல்லாம் உண்மையில் மனித இருதயத்தின் பிரச்சினைகளே. அதிகாரம் செலுத்துவது, மனிதர்களை அடக்குவது. இவை ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கூடும் பெரிய பெரிய சபைகளுக்குள்ளும் சிறு குழுக்களுக்குள்ளும் ஒரேமாதிரி நுழையும்கூடும் இடத்தை மாற்றியதனால் மட்டும் மனிதர்களின் பிரச்சினைகளிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது.

மற்றவர்களுடைய வேலைக்கு மதிப்பெண் போடும் பட்டியலாகவும் இந்த நான்கைக் கொடுக்கவில்லை. நிஜ வாழ்க்கையில் நான்கையும் எந்தக் குறையும் இல்லாமல் வாழ்கிறவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் எங்கள் குழுப்புகள் பெரும்பாலும் நொண்டிக்கொண்டேதான் நடக்கும்“இந்த வாரம் என்ன செய்வாம்” என்ற கேள்வியைக் கேட்க யாரோ மறந்துவிடுவார்கள்மற்றவர்களுக்கு உதவுவது மூலையில் விழுந்துவிடும்சில மாதங்கள் யாரும் பெரிதாகக் கேட்காமலேயே கடந்துபோகும்இருந்தும் தேவன் அந்தக் குழுப்புகளையும் அந்தக் காலங்களையும் பயன்படுத்திக்கொண்டேதான் இருப்பார் ஒரு குழுப் நான்கையும் பர்ஃபெக்ட்டாகச்

செய்யும்வரை அவர் காத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே மூவ்மென்ட்டில் வளர்ந்துகொண்டே, ஒருவர்மேல் ஒருவர் பொறுமையோடும் கிருபையோடும் இருப்போம்

நாம் பயன்படுத்தும் வார்த்தைகள் தெரியாமலேயே இந்த நான்கையும் வாழ்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்இங்கிலாந்தின் பக்கத்தில் வேல்ஸ் என்ற நாட்டில் ஒரு ஜெப மையத்தைச் சுற்றிக் கூடிய “உள்ளூர் ஜெப வீடுகள்” என்ற நெட்வொர்க் ஒன்று இருக்கிறது. தாங்கள் செய்வதை அவர்கள் ஒருபோதும் டிஸ்கவரி குரூப் என்று சொல்வதில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய ஜெப அறைகளில் நான் அமரும்போதெல்லாம்நான்கு பழக்கங்களும் வேறு பெயர்களில் அங்கே உயிரோடு தெரியும்

அமெரிக்கா முழுவதும் விசுவாசிகளுக்கள் மூவ்மென்ட் டீம்கள் நடத்தும் ஜெபக் குரூப்களில் கூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்ஒரு குரூப் சில மாதங்களாகச் சந்திக்கும்ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொள்வதற்காக, தேவனுடைய குரலைக் கேட்கக் கற்றுக்கொள்வதற்காக, தாங்கள் இருக்கும் பகுதியை ஆசீர்வதிப்பதற்காக. அவர்களில் பலர் அதைக் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்று சொல்வதில்லை. ஆனால் அந்த அறையில் உயிரோடு இருப்பவை அதே நான்கு. தொடக்கக் காட்சியில் அந்த விருந்தில் நீங்கள் சந்தித்த ஜாக்கி, ஆண்டுகளாக இந்த ஜெபக் குரூப்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருந்த ஒரு சபை அவற்றின் மூலமாக விழித்தெழுவதை அவர் கண்கூடாகப் பார்த்தார்

ஒரு மனிதனிடம் மூவ்மென்ட் வார்த்தைகள் எல்லாம் இருக்கலாம்புத்தகங்கன்பயிற்சிகளு்பெரிய பெரிய வார்த்தைகள் எல்லாம்ஆனால் அவன் அவற்றில் எதையும் வாழாமல் இருக்கலாம்இன்னொரு மனிதன்

வேல்ஸ் ஜெப வீடுகளின் விசுவாசிகளைப்போல,
எல்லாவற்றையும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கலாம்
நம்முடைய வார்த்தைகளில் ஒன்றைக்கூடப்
பயன்படுத்தாமல் இருக்கலாம்என்ன
வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது
ஒருபோதும் அளவுகோல் அல்ல. என்ன வாழ்கிறார்கள்
என்பதே அளவுகோல்ஆகவே இன்னொரு
விசுவாசியின் வேலையைப் பார்த்து, “அவர்களுக்கு
இந்தப் பழக்கம் இல்லை” என்று தீர்ப்புச் சொல்ல
அவசரப்படாதீர்கள்உங்கள் சொந்த வேலையில்
நான்கையும் உயிரோடு வைத்திருங்கள்
மற்றவர்களுடைய வேலைக்கு மதிப்பெண் போடும்
வேலையைக் கர்த்தருக்கே விட்டுவிடுங்கள்

ஆண்டுகள் கடக்கக் கடக்க நாம் காஸ்பெல்
மூவ்மென்ட்டுக்கு ஒரு கணக்கு விளக்கம்
வைத்துவிட்டோம்குருப்பிலிருந்து குருப் பிறந்து
நான்கு தலைமுறைகள் போனால்தான் மூவ்மென்ட்
என்று. அந்த நான்காம் தலைமுறையைச் சேராத
வேலைக்கு “இது இன்னும் மூவ்மென்ட் அல்ல” என்ற
வார்த்தை கேட்கும்கணக்கிடுவதற்கு அதன் இடம்
உண்டு. நானும் கணக்கிடுவேன்ஆனால் கணக்கு
ஒருபோதும் சாரம் அல்ல. சாரம் அந்த நான்கு
பழக்கங்களே. சில சமயம் குருப்புகளின் வரிசை
நான்காம் தலைமுறையைச் சேருவதற்கு முன்பே
நின்றுபோகும்அப்போது அதே இடத்தில் புதிய
மனிதர்களோடு மறுபடியும் தொடங்குவோம்சில சமயம்
சுவிசேஷம் ஒரு பகுதி முழுவதற்கும் சேர்வது ஒரே ஒரு
நீளமான வரிசை மூலமாக அல்ல. எத்தனையோ
குட்டையான வரிசைகள் மூலமாகவேதான் சேரும்
கணக்கு உதவினால் தலைமுறைகளைக்
கணக்கிடுங்கள்ஆனால் உங்கள் கண்முன்னால்
நடப்பது மூவ்மென்ட்டா இல்லையா என்பதைக்
கணக்கு தீர்மானிக்கக் கூடாது.

இதெல்லாம் ஒரே ஒரு வாழ்க்கையிலும் பார்க்கலாம் எங்கள் டீமிலிருந்து வந்த ஒரு சாட்சி இது. ஜாக் என்ற ஒரு விளையாட்டு வீரன் இந்த ஜெபக் குரூப்புகளில் ஒன்றில் அமர்ந்தான் அவனில் வலிமையாக வேருன்றியது தேவனுடைய குரலைக் கேட்கக் கற்றுக்கொள்வதே. தன் விளையாட்டு வாழ்க்கையைப் பற்றி ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, ஒரே ஒரு வார்த்தை தெளிவாகக் கேட்டது: “ரெஜ்ஜிக்கு ஃபோன் செய் என்று. ஜாக் அந்த வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்தான் அந்த மாதம் நடந்துகொண்டிருந்த ஒரு இண்டோர் டோர்னமெண்ட்டை நடத்தும் மனிதன் ரெஜ்ஜிக்குத் தெரியும் அந்த அறிமுகம் மூலமாகவேதான் ஜாக்குக்கு அதில் இடம் கிடைத்தது. அந்த ஆட்டம் ஒரு செலக்ஷன் ட்ரயலுக்கு வழி திறந்தது. ஒரு ப்ரொஃபஷனல் அணி ஜாக்கைத் தெரிந்தெடுத்தது. அந்த ட்ரயலிலேயே அவன் இரண்டு பேரைக் கிறிஸ்துவிடம் நடத்தினான் அணியில் சேர்ந்த பிறகு, மைதானத்திற்குள் இறங்குவதற்கு முன் தன் சக ஆட்டக்காரர்களுக்காக ஜெபிப்பான் டிரெஸ்ஸிங் ரூம் சூழலே மாறிப்போனது. ஜெபக் குரூப் காஸ்பெல் மூவ்மெண்ட்டாக வளர்வது என்றால் இதுவே: ஒரு மனிதன் தேவனுடைய குரலைக் கேட்டு, கீழ்ப்படிந்து, அடுத்த மனிதனும் அப்படியே செய்ய உதவுவது.

இந்த அதிகாரத்திலிருந்து நீங்கள் எடுத்துச் செல்ல வேண்டியது புதிய உத்தி அல்ல, அந்த நான்கு பழக்கங்களே. நான்கும் உங்களுக்குள் ஊறினால் உத்தி என்ன தெரியுமா? நாளை காலை கர்த்தர் உங்கள் முன் வைக்கும் அந்த ஒரு சிறிய வேலைக்குக் கீழ்ப்படிவதே. அதற்கு மறுநாள் அதன் பின்னால் வரும் இன்னொரு வேலைக்குக் கீழ்ப்படிவதே.

இன்னும் ஒரு அடி முன்னே வைப்பதற்குள் இந்த நான்கு அசலில் எங்கிருந்து வந்தவை என்று சொல்ல வேண்டும் இவை என் யோசனை அல்ல. இயேசுவே நேரில் வாழ்ந்த விதம் இது. தேவனுடைய குமாரனாகிய

இயேசு, ஒரு சிறிய ஊரில் சாதாரண மனிதர்களுக்கு மத்தியில் நம்மில் ஒருவனாக வாழ்வதற்காக வந்தார் தம் பிதா என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்று பார்த்தார் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்டார் பார்த்ததில் படியும் கேட்டதில் படியுமே வாழ்ந்தார் சிலுவைவரை பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார் மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய எப்போதும் உதவினார் அதுவேதான் அந்த நான்கு. நமக்குக் கொடுப்பதற்கு அவர் வந்த வாழ்க்கை முறை அதுவே. நாம் பின்பற்றுவது ஒரு உத்தியை அல்ல, அவரையே.

நான்கு பழக்கங்களைவிட ஆழமான அஸ்திபாரம் இன்னொன்று இருக்கிறது. உண்மையில் அது ஒன்று அல்ல, ஒருவர் இந்த வேலையை நடத்துவது பரிசுத்த ஆவியானவரே. அவர் பயன்படுத்தும் கருவி தேவனுடைய வசனமே. எல்லாவற்றுக்கும் தொடக்கம் சுவிசேஷமே. அதாவது தேவன் இயேசுகிறிஸ்துவில் செய்த வேலை. கேட்கும் சாதாரண மனிதர்கள் மூலமாக ஆவியானவர் கிரியை செய்யும்போது தெரியும் வடிவமே இந்த நான்கு. அவ்வளவுதான் ஆவியானவர் இல்லாமல் நான்கும் வெறுமை. சுவிசேஷம் இல்லாமல் நான்கும் வெற்று நிகழ்ச்சி. நான் உங்கள் கையில் ஒரு முறையைக் கொடுக்கவில்லை. சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு இடம் கொடுக்கும்போது அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதையேதான் காட்டுகிறேன்

சாதாரண சீடர்கள்தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது. மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. இவை நான் பயன்படுத்தும் பெயர்கள் நீங்கள் பயன்படுத்த வேண்டிய பெயர்கள் இவையாகவே இருக்க வேண்டியதில்லை. வார்த்தைகள் முக்கியம் அல்ல, சாரம் முக்கியம் உங்கள் மக்களுக்குப் பொருந்தும் உங்கள் சொந்த வார்த்தைகளை நீங்கள் தேடிக்கொள்ளலாம் சிலருக்கு “சாதாரண சீடர்கள் என்ற வார்த்தை பிடிக்காது. என்

நண்பன் லீ அவர்களைச் “சீடர்களை உருவாக்கும் சாதாரண மனிதர்கள் என்கிறான் சிலருக்கு “தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது” என்பதற்குப் பதிலாக “டிஸ்கவரி” பிடிக்கும் உங்களுக்கு அது நன்றாகப் புரிந்தால் அதையே பயன்படுத்துங்கள் என் நண்பன் டாம் ருடோலோ சமீபமாக என்னிடம் ஒரு வார்த்தை சொன்னான் மேற்கத்திய நாடுகளில் பலருக்கு “கீழ்ப்படிதல் என்ற வார்த்தை கடினமாகக் கேட்கிறது என்று. அர்த்தம் கெடாமல் மென்மையாகக் கேட்கும் இன்னொரு வார்த்தை இருந்தால் அதையே பயன்படுத்துங்கள் அர்த்தமே முக்கியம் “மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது” என்பதற்குப் பதிலாகச் சிலருக்கு “மல்டிபிளிகேஷன் பிடிக்கும் உங்கள் மக்களுக்கு ஏற்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துங்கள் நான்கும் உங்கள் வாழ்க்கையில் இருக்கும்படி மட்டும் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்

டிஸ்கவரி குரூப் விஷயத்திலும் அப்படியே. அதை உங்களுக்குப் பிடித்த பெயரில் அழையுங்கள் உங்களோடு சேர்ந்து வாசிக்கும் மனிதர்களுக்கு ஏற்றபடி கேள்விகளை வடிவமைத்துக்கொள்ளுங்கள் கூடுகையில் நான்கு பழக்கங்களும் இருக்கும்படி மட்டும் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் வடிவம் சாரத்திற்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும் அவ்வளவுதான்

தேவன் சர்வ வல்லவர் இந்தப் பெயர்கள் எதுவும் இல்லாமல் இந்த வடிவங்கள் எதுவும் இல்லாமலும் அவர் இதையெல்லாம் செய்ய முடியும் இந்தப் பெயர்களையும் வடிவங்களையும் தாண்டிய பெரியவர் அவர் இருந்தும் அவர் தெரிந்துகொண்ட வழி சாதாரணமானதே: தம் குமாரனை ஒத்த வாழ்க்கை உள்ள சாதாரண மனிதர்கள் மூலமாகக் கிரியை செய்வது. அந்த வாழ்க்கை விதத்திற்கு நாம் வைத்துக்கொண்ட பெயர்களே இந்த நான்கு.

இனித் தொடங்குவோம்

தியானிப்பதற்கு

இந்த நான்கு பழக்கங்களில் இப்போது உங்கள் வாழ்க்கையில் வலிமையாக இருப்பது எது? குறைவாக இருப்பது எது?

இந்த நான்கும் உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றுகின்றன? யார் வேண்டுமானாலும் காலடி வைக்கக்கூடியபடி திறந்திருக்கும் கதவைப்போலத் தோன்றுகின்றனவா, அல்லது தலைக்கு மிஞ்சிய வேலையைப்போலத் தோன்றுகின்றனவா?

“இந்த வாரம் இதைச் செய் என்று கர்த்தர் உங்கள் முன் வைக்கிறார் என்று தோன்றும் சிறிய, தெளிவான வேலை ஒன்று என்ன?

மூன்றாம் அதிகாரம்

சாதாரண சீடர்கள்

நான்கு பழக்கங்களில் முதலாவது இதுவே. நாம் எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாக மறந்துபோனதும் இதுவே.

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் உருவாகிறது சாதாரண சீடர்களாலேயே. முழுநேர ஊழியர்களால் அல்ல, ஊழியக் குழுவினரால் அல்ல. தாங்கள் ஏற்கெனவே வாழ்கிற இடங்களில்தேவன் தங்களுக்குக் கொடுத்த மனிதர்களுக்கு மத்தியிலேயே இருக்கும் சாதாரண மனிதர்களாலேயே அது உருவாகிறது.

விசுவாசிக்கும் சீடனுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை நான் இப்படிச் சொல்வேன்விசுவாசி என்றால்இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியத்தைக் கேட்டு, நம்பி, ஏற்றுக்கொண்ட மனிதன்சீடன் என்றால்இந்த வார்த்தைக்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் வழக்கத்தில் இருக்கின்றன. முன்னே போவதற்கு முன் அந்த இரண்டையும் பார்ப்போம்

சாதாரணமாகக் கேட்கும் அர்த்தம் இது: சீடன் என்றால் இரட்சிப்பு பெற்று, விசுவாசத்தின் அஸ்திபாரங்களில் நிலைபெற்று, சரியான போதனையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் மனிதன்இது முக்கியமே,

பைபிளின்படியே. ஆனால் நான் “சாதாரண சீடன் என்று சொல்லும்போது என் கருத்து இது அல்ல.

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டில் சீடன் என்றாற்புதிய சீடர்களை உருவாக்கும் மனிதன்அந்த வேலை எப்போது தொடங்குகிறது? ஒரு மனிதன் தேவனுடைய குரலைக் கேட்டு, அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, இன்னொருவரும் அப்படியே செய்ய உதவத் தொடங்கிய அந்தக் கணமே. இதற்கு ஆண்டுக்கணக்கான பயிற்சி தேவையில்லை. இறையியல் முழுவதும் முன்பே ஒழுங்குபட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. கேட்பதும் கீழ்ப்படிவதும் உதவுவதும் தொடங்கிய இடத்தில் சீடத்துவம் தொடங்கிவிட்டது.

அதனால்தான்நீங்கள் இப்போது சந்திக்கப்போகும் அந்தச் சமாரியப் பெண் பாதிச் சீடனும் அல்ல, ஆகப்போகும் சீடனும் அல்ல. அவள் முழுச் சீடளே. அவள் எந்தப் பயிற்சிக்காகவும் காத்திருக்கவில்லை. ஏதோ ஒரு தனிப்பட்ட அனுபவத்திற்காகவோ, யாரோ கைவைத்து அனுப்பும் அபிஷேகத்திற்காகவோகூடக் காத்திருக்கவில்லை. முதலில் தன் வாழ்க்கையைச் சரிசெய்துகொண்டு வருவோம் என்றுகூடக் காத்திருக்கவில்லை. கிணற்றருகில் இயேசுவின் பேச்சைக் கேட்டாளுக்கேட்ட உடனேயே தன் ஊருக்கு ஓடிக் கீழ்ப்படிந்தாள்தனக்குத் தெரிந்த எல்லாரும் அவரிடம் வரும்படி உதவினாள்தெல்லாம் ஒரே ஒரு மத்தியானத்தில் நடந்தது. சகேயுவின் காரியமும் அப்படியே. கொர்நேலியுவானாலும்லீதியாளானாலும் பிலிப்பி சிறைச்சாலைத் தலைவனானாலும் எல்லாருடையதும் அதே விதமே. கேட்டு, கீழ்ப்படிந்து, இன்னொருவரை நோக்கித் திரும்பிய அந்தக் கணத்திலேயே, அவர்கள் வாழ்க்கையில் நான்கு பழக்கங்களும் வேலை செய்யத் தொடங்கின. காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் இந்த வார்த்தையை எந்த

அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறதோ, அந்த அர்த்தத்தில் அவர்கள் அப்போதே சீடர்களே.

அவர்களை இப்படிப் பார்க்காவிட்டால்நாம் புதிய ஏற்பாட்டோடு ஒரு விநோதமான வேலையைச் செய்வோம்அவர்களுடைய காரியங்களின் பலனை அவர்களிடமிருந்து எடுத்து, சுவிசேஷத்தைக் கொண்டுவந்த வெளியில் இருக்கும் மனிதனுக்குக் கொடுத்துவிடுவோம்கொர்நேலியுவின் வீட்டுப் பலன் பேதுருவின் கணக்கில் விழும்லீதியாளின் வீடும் அவள் மூலமாகப் பிறந்த பிலிப்பி சபையும் பவுலின் கணக்கில் விழும்நாமும் அப்படியே: தேவன் நம்மைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கனவு காணும்போது, பேதுருவைப்போல, பவுலைப்போல வெளியிலிருந்து வரும் பெரிய மனிதனாக நம்மை நாமே கற்பனை செய்துகொள்கிறோம்ஆனால் ஒருமுறை அந்தக் காரியங்களை நிதானமாகப் பாருங்கள்மூவ்மென்ட் நடந்தது வெளியிலிருந்து வந்தவன் மூலமாக அல்ல. உள்ளே இருந்த மனிதன் மூலமாகவேதான் நடந்தது. அப்போதே அந்த வீட்டில்அந்த ஊரில்அந்த வேலையில் இருந்த மனிதன் மூலமாகவேதான்

மூவ்மென்ட் தலைவன் செய்வது என்னவென்றால் தன்னுடையது அல்லாத இடத்தில் கதவைத் திறப்பது. சாதாரண சீடன் செய்வது என்னவென்றால் உள்ளிருந்தே வேலையைப் பற்ற வைப்பது. அவன் சேருவது தன் சொந்த மனிதர்களையே, தன் சொந்த உலகத்திலேயே.

முப்பது ஆண்டுகளாகச் சபையில் அமர்ந்து கேட்டுக்கொண்டு மட்டும் இருந்த விசுவாசி, ஒரே கணத்தில் சாதாரண சீடனாக முடியும்ஊரெல்லாம் பாவி என்று முத்திரை குத்திய மனிதனும் அப்படியே. யாராக இருந்தாலும் சரி: இயேசுவைச் சந்தித்து, அவர் குரலைக் கேட்டு, கீழ்ப்படிந்து, தன் வாழ்க்கையில் இருக்கும் ஒரே ஒரு மனிதனுக்கு உதவத் தொடங்கிய

அந்தக் கணத்திலேயே, அவன் சாதாரண
சீடனாகிவிடுகிறான்பேதுருவும் பவுலும் வளர்ந்த
நிலைக்கு அவனை வளர்ப்பதற்குக் கர்த்தருக்கு ஒரு
வாழ்நாள் பிடிக்கலாம்அது அவருடைய வேலை,
அவருடைய காலஅளவு. ஆனால் அவனுடைய
வேலை மட்டும் அந்த வளர்ச்சிக்காகக்
காத்திருப்பதில்லை. அவனுடைய வேலை இதுவே:
கேட்பது, கீழ்ப்படிவது, உடனே தன் குடும்பத்தை
நோக்கி, தன் நண்பர்களை நோக்கி, தேவன்
ஏற்கெனவே தன் வாழ்க்கையில் வைத்த மனிதர்களை
நோக்கித் திரும்புவது.

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் நடப்பது இப்படிப்பட்ட
மனிதர்கள்மேலேயே.

அப்படிப்பட்ட சிலரை இப்போது சந்திப்போம்

கிணற்றருகில் இருந்த பெண்

கிணற்றருகில் இருந்த அந்தப் பெண்ணின் காரியம்
இதற்குச் சிறந்த உதாரணம்

யோவான் சுவிசேஷம் 4ஆம் அதிகாரம்இயேசு
சமாரியாவில் இருந்த சிகார் என்ற ஊருக்கு வந்தார்
சோர்ந்திருந்தார் தாகமாக இருந்தார் அது மத்தியான
வேளை, வெயில் கொளுத்தும் நேரம்சீடர்கள் உணவு
வாங்குவதற்காக ஊருக்குள் போயிருந்தார்கள்இயேசு
தனியாக யாக்கோபின் கிணற்றருகில் அமர்ந்திருந்தார்

அந்தக் கொளுத்தும் வெயிலில் ஒரு பெண் தண்ணீர்
மொள்ள வந்தாள்எல்லாரும் வரும் குளிர்ந்த
வேளையில் அல்லாமல் அந்த வேளையில் ஏன்
வந்தாள் தெரியுமா? ஊர்ப் பெண்களின் கண்ணில்
படக் கூடாது என்பதற்காக. அவளுடைய
வாழ்க்கையில் ஐந்து கணவர்கள் வந்து போனார்கள்

இப்போது அவளோடு இருக்கும் மனிதன் அவளுடைய கணவன் அல்ல. ஊர் முழுவதற்கும் அந்தக் காரியம் தெரியும்ஊரின் பார்வையில் அவள் இழிவாக நடத்தப்பட்ட பாவி. அப்படிப்பட்ட அவளிடம் இயேசு “எனக்குத் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் தருவாயா?” என்று கேட்டார்

அந்த உரையாடல் பத்து நிமிடம்கூட நீடித்திருக்காது. அவர் அவளுடைய கணவனைப் பற்றிக் கேட்டார் “எனக்குக் கணவன் இல்லை” என்றாள்அப்போது அவர் சொன்னார் உன் வாழ்க்கையில் ஐந்து கணவர்கள் வந்து போனார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்இப்போது உன்னோடு இருக்கிறவன் உன் கணவன் அல்ல என்பதும் தெரியும்அவள் பேச்சை மாற்றி ஆராதனையைப் பற்றிக் கேட்டாள்அவர் அதற்கும் பதில் சொல்லி, கடைசியில் நேரடியாகச் சொன்னார் உன்னோடு பேசுகிற நானே கிறிஸ்து. அவள் தண்ணீர்க் குடத்தை அங்கேயே வைத்துவிட்டு, ஊருக்குள் ஓடி, எல்லாரிடமும் சொன்னாள்“நான் செய்த எல்லாவற்றையும் ஒரு மனுஷன் எனக்குச் சொன்னார் அவரை வந்து பாருங்கள்அவர் கிறிஸ்துதானோ.”

ஊரே புறப்பட்டு வந்து அவரைச் சந்தித்தது. அவளுடைய சாட்சியைக் கேட்டுப் பலர் விசுவாசித்தார்கள்அவரைத் தங்களோடு தங்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள்அவர் இரண்டு நாட்கள் தங்கினார் அவருடைய சொந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு இன்னும் அதிகமானவர்கள் விசுவாசித்தார்கள் என்று யோவான் எழுதினார் அந்த அதிகாரம் முடியும்போது ஊர் மக்கள் அவளிடம் சொன்ன வார்த்தை இது: “உன் சொல்லினிமித்தம் அல்ல, அவருடைய உபதேசத்தை நாங்களே கேட்டு, அவர் மெய்யாய்க் கிறிஸ்துவாகிய உலகரசுகர் என்று அறிந்து விசுவாசிக்கிறோம்”

வேறு யாருடைய காரியத்திற்காவது போவதற்கு முன் இந்த ஒரே காரியத்திலேயே நான்கு பழக்கங்களையும் பாருங்கள்

முதல் பழக்கம் சாதாரண சீடர் அவள் தலைவி அல்ல. அவளுக்கு மேடை என்று எதுவும் இல்லை. சொந்த ஊரின் பார்வையிலேயே அவள் கெட்ட பெயர் உள்ள பெண் இருந்தும் அன்று இயேசு பேசுவதற்குத் தெரிந்துகொண்டது அவளையே. வேண்டுமானால் அவர் தேவாலயத்தில் இருந்த ஆசாரியனைத் தெரிந்துகொண்டிருக்க முடியும் ஆனால் அவர் தெரிந்துகொண்டது அவளை.

இரண்டாம் பழக்கம் தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது. இயேசு அவளுக்குப் பிரசங்கம் செய்யவில்லை. கேள்விகள் கேட்டார் தாம் யார் என்பதை அவருடைய சொந்த வாயாலேயே அவளுக்குச் சொன்னார் நடுவில் அர்த்தத்தை விவரித்துச் சொல்லும் பண்டிதர் யாரும் இல்லை. கர்த்தரே கிணற்றருகில் அவளைச் சந்தித்தார் அவள் அவருடைய குரலைத் தானாகவே கேட்டாள்

மூன்றாம் பழக்கம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது. அவள் தண்ணீர்க் குடத்தை வைத்துவிட்டாள் அந்தக் குடத்தை வைத்ததே அவள் கீழ்ப்படிந்த வேலை. ஏன் என்று யோசியுங்கள் அவள் கிணற்றருகில் வந்ததே அந்தக் குடத்திற்காகத்தான் ஆனால் இப்போதுதான் கேட்ட புதிய காரியம்தான் கொண்டுவந்த பழைய வேலையைவிட அவளுக்குப் பெரிதாகிவிட்டது. அதனால்தான் குடம் அங்கேயே இருந்துவிட்டது.

நான்காம் பழக்கம் மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. அவள் ஓடியது எங்கே? புதிய ஊருக்கு அல்ல, தன் சொந்த ஊருக்கே. தேவன் ஏற்கெனவே அவளுக்குக் கொடுத்த மனிதர்களிடமே. தன்னை இழிவாகப் பார்த்த அந்த ஊர் மக்களையேதான் அவள் இயேசுவிடம் கொண்டுவந்தாள் அவருடைய

சாட்சியைக் கேட்டுப் பலர் விசுவாசித்தார்கள் என்றும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு இன்னும் அதிகமானவர்கள் விசுவாசித்தார்கள் என்றும் யோவான் எழுதினார் அவளை அறிந்திருந்த அந்த ஊர் அன்றோடு மாறிப்போனது.

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்றால் இதுவே: சாதாரண சீடத்தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது.

ஒரு வார்த்தை யோசியுங்கள் அவள் “கிறிஸ்தவள் அல்ல. அவள் கையில் பைபிளும் இல்லை. இருந்தும் நான்கு பழக்கங்கள் அவளை நடத்தின.

அதாவது நான்கு பழக்கங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் கண்டுபிடித்த முறை அல்ல. யோவான் 4ஆம் அதிகார நாள் முதல் இயேசு ஊர் ஊராகச் செய்துகொண்டு வரும் வேலை இதுவே.

இப்போது நம் தலைமுறையில் இந்த நான்கும் வேலை செய்வதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்த சிலரை உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்

ஒரு டீன் ஏஜ் பையன் ஒரு நம்பிக்கையான பாஸ்டர்

டேனி உங்களுக்கு முதல் அதிகாரத்திலிருந்தே தெரியும் கன்சாஸ் ஊரில் முதல் பழக்கம் எப்படி வேலை செய்கிறது என்பதைக் கண்முன்னால் காட்டியவன் அவனே. அந்த வீட்டுச் சபைப் பாஸ்டரின் நம்பிக்கையில் எந்தக் குறையும் இல்லை. எத்தனையோ காலங்களின் வழியாகத் தன் மக்களைக் கண்ணின் இமைபோலக் காத்து வந்த மனுஷி அவர் அவர் நடந்தது முதல் இரண்டு வழிகளில் ஆனால் மூன்றாம்

வழிக்குத் தேவைப்படுவது யாந் தங்கள் சொந்த ஊர்களைச் சேரும் சாதாரண சீடர்களடேனி அந்த வேலையைச் செய்தான்அது நடப்பதைக் கண்கூடாகப் பார்த்தபோது, அந்தப் பாஸ்டரின் கண்களில் ஆறுதலோடு நீர் திரண்டது.

இதே முதல் பழக்கம்நான் பார்க்கக்கூடிய ஒவ்வொரு இடத்திலும் இப்போது தெரிகிறது.

நின்று நிலைத்த ஒரு சகோதரி

இந்தியா முழுவதும்இந்த முதல் பழக்கம் எனக்கு எல்லாவற்றையும்விடத் தெளிவாகத் தெரிந்தது யாரிடம் தெரியுமா? தங்களை ஊழியம் செய்கிறவர்கள் என்றுகூட ஒருபோதும் நினைத்துக்கொள்ளாத பெண்களிடமே.

பாஸ்டரின் மனைவியான ஷாரோனின் காரியத்தைத் தொடக்கக் காட்சியில் கேட்டீர்களல்லவா. இப்போது அந்த முழுக் காரியத்தையும் சொல்கிறேன்அவர் இந்தியாவின் ஒரு நகரத்தில் இருக்கிறார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தன் கணவரோடு சேர்ந்து ஒரு சிறிய சபையில் ஊழியம் செய்தார் நம்பிக்கையான ஊழியமே. ஆனால் பலன் மட்டும் கொஞ்சமாகவே இருந்தது. அவர் மூலமாக இயேசுவிடம் வந்தவர்கள் சிலரே.

அப்போது அவருக்கு டிஸ்கவரி குழுப்பளைப் பற்றித் தெரியவந்தது.

ஐந்து சகோதரிகளைச் சேர்த்து, அவர்களோடு மாற்கு சுவிசேஷத்தைத் திறந்தார் யாரும் யாருக்கும் பாடம் சொல்லவில்லை. எல்லாரும் சேர்ந்து கேட்டார்கள் கர்த்தர் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்டார்கள்இந்த வாரம் என்ன செய்வோம் என்று

தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள்அடுத்த வாரம் வந்து,
செய்ததைச் சொன்னார்கள்

சில கூடுகைகளுக்குப் பிறகு, அந்த ஐந்து பேரில்
இரண்டு பேர் போய்விட்டார்கள்இந்தச் சிம்பிளான
முறை அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.
பிரசங்கங்களைக் கேட்கப் பழகியவர்களுக்கு, இது
குழந்தைகளின் உணவைப்போலத் தோன்றியது.

சிலகாலத்தில் இன்னும் இரண்டு பேரும்
போய்விட்டார்களடைசியில் மிஞ்சியது ஒரே ஒரு
சகோதரி.

இருந்தும் ஷாரோனும்அந்த ஒரு சகோதரியும்
இருவரும் நிற்கவில்லை. தொடர்ந்தார்கள்

அந்த ஒரு சகோதரி, சில விசுவாசிகளோடு தன் சொந்த
டிஸ்கவரி குரூப்பைத் தொடங்கினார் அந்த
இரண்டாவது குரூப்பிலிருந்து ஒருவர் இன்னொரு
குடும்பத்தோடு மூன்றாவது குரூப்பைத் தொடங்கினார்
அந்தக் குடும்பத்தின் தகப்பனுக்கு இருதய நோய்
இருந்தது. டாக்டர்கள் அவசரமாக அறுவை சிகிச்சை
செய்ய வேண்டும் என்றார்களடிஸ்கவரி குரூப்
அவருக்காக ஜெபித்தது. மருத்துவமனைக்குப்
போகும்போது டாக்டர்கள் சொன்னார்கள்அறுவை
சிகிச்சையே தேவையில்லை என்று.

அந்தக் குடும்பம் முழுவதும் விசுவாசத்திற்கு வந்து
ஞானஸ்நானம் பெற்றது. அவர்கள் தங்கள்
உறவினர்களோடு புதிய குரூப்பைத்
தொடங்கினார்கள்அந்தக் குரூப்பிலிருந்து இரண்டாம்
தலைமுறை, அதிலிருந்து மூன்றாம் தலைமுறைக்
குரூப்புகள் பிறந்தன.

அப்போது, தொடக்கத்தில் போய்விட்ட அந்த நான்கு
சகோதரிகளும் திரும்பி வந்தார்கள்தாங்கள் ஒரு
காலத்தில் வேண்டாம் என்று சொன்ன அந்தச்

சிம்பிளான முறையையே தங்களுக்கும்
கற்றுத்தரும்படி அவரிடம் கேட்டார்கள்

திரும்பி வந்த அந்தச் சகோதரிகளில் ஒருவர் இப்போது
நான்கு தலைமுறை டிஸ்கவரி குரூப்களை
நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் அவற்றில் ஒன்று
நான்கைந்து வயதுப் பிள்ளைகளின் குரூப்அந்தப்
பிள்ளைகள் கற்றுக்கொண்டதைத் தங்கள்
வீடுகளுக்கு எடுத்துப்போய்த் தங்கள்
குடும்பங்களுக்குச் சொல்கிறார்கள்“பிள்ளைகள் நல்ல
விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்” என்று
அந்தக் குடும்பங்கள் அவர்களை
அனுப்பிக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஒரு சிறிய சபையில்
ஊழியம் செய்த ஷாரோன்இப்போது எத்தனையோ
கிராமங்களில்நான்கு தலைமுறைகள்வரை,
தொண்ணூறுக்கும் மேற்பட்ட சீடர்களுக்கு மத்தியில்
ஊழியம் செய்கிறார்

அந்தச் சிம்பிளான வழிக்கு அவர் கொடுத்த விலை:
நான்கு பெண்கள் போய்விட்டது. கடைசியில் அந்த
வழி கொடுத்த பரிசு: கிட்டத்தட்ட நூறு பேர்
விசுவாசத்திற்கு வந்தது.

அவர் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் வார்த்தை
எல்லாவற்றையும்விடச் சிம்பிளானது: பெண்கள்
நடத்த முடியும்பிள்ளைகளும் நடத்த முடியும்டன் ஏஜ்
பிள்ளைகளும் நடத்த முடியும்மணிக்கணக்காக
அமர்ந்து ஒரே ஒரு பேச்சாளர் சொல்வதையே கேட்க
வேண்டியதில்லை. எல்லாரும் சேர்ந்து
கற்றுக்கொள்ளலாம்சேர்ந்து பேசிக்கொள்ளலாம்

டயமண்ட்ஸ் டாட்டர்ஸ்

ஷாரோன் தனியாக இல்லை. அவர் ஒரு நெட்வொர்க்கின் பங்கு. அதன் பெயர் டயமண்ட்ஸ் டாட்டர்ஸ். அதாவது டயமண்டின் மகள்கள். அந்தப் பெயர் வந்தது என் அம்மாவிடமிருந்தேதான் முதல் அதிகாரத்தில் சொன்ன என் அம்மா ரத்னகுமாரியிடமிருந்தே. ஆங்கிலத்தில் அவருடைய பெயர் டயமண்ட் ரத்தினம் தன் ஒளியை உள்ளே மறைத்து வைத்திருப்பதுபோலவே, என் அம்மாவிலும் ஒரு மறைந்த பலம் இருந்தது. இந்த நெட்வொர்க்கின் பெண்கள் அதே பலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, வரைபடத்தில் தேடினாலும் கிடைக்காத ஊர்களுக்குள் கிராமங்களுக்குள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்

டயமண்ட்ஸ் டாட்டர்ஸ் இப்போது இந்தியாவின் எத்தனையோ பகுதிகளுக்கும் அதற்கு அப்பாலும் விரிந்திருக்கும் பெண்களின் நெட்வொர்க் அவர்களில் அதிகமானவர்கள் இருபதுகளிலும் முப்பதுகளிலும் இருக்கும் இளம்பெண்கள்தாங்கள் ஏற்கெனவே வாழும் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் டிஸ்கவரி குரூப்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் சகோதரிகளோடு சேர்ந்து நடந்து, மூன்றாம் தலைமுறை, நான்காம் தலைமுறைப் பலன்வரை போகிறார்கள். சிலர் ஒரே குரூப்போடு இருப்பார்கள் சிலர் எத்தனையோ குரூப்களுக்கு மத்தியில் சுற்றுவார்கள்

அவர்களில் ஒருவர் பெயர் மௌனிகா. இருபதுகளில் இருக்கும் இளம் சகோதரி. கணவர் ஓட்டும் மோட்டார்பைக்கின் பின்னால் அமர்ந்து பயணம் செய்யும்போது, அந்த வழியிலேயே அவர் அவளுக்கு டிஸ்கவரி குரூப்களை அறிமுகப்படுத்தினார். அந்தப்

பகுதியில் அந்த வேலையைத் தானே செய்ய வேண்டுமானால்தனக்குத் தெரியாத ஒரு புதிய மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொன்னார் அவள் கற்றுக்கொண்டாள்இப்போது தன் சொந்த ஊரிலிருந்து வெகுதூரத்தில்ஒரு பகுதி முழுவதும் எத்தனையோ குழுப்புகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறாள்அந்தக் குழுப்புகள் உண்மையிலேயே வேலை செய்கின்றன. அந்தச் சீடர்கள் முன்னே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்

இன்னொரு இளம் சகோதரி இருக்கிறாள்அவளுக்கு இருபத்தொரு வயதுதான்அடுத்த தலைமுறை என்றால் அவளைப் போன்றவர்களே. அவள் எத்தனையோ டிஸ்கவரி குழுப்புகள் தொடங்குவதற்கு உதவினாள்இப்போது அந்தக் குழுப்புகளை நடத்தும் சாதாரண சீடர்களுக்குக் கோச்சிங் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்அவளோடு நடக்கும் சீடர்கள் வேத வாக்கியங்களைத் தாங்களே புரிந்துகொள்கிறார்கள்அவள் பாடம் சொல்வதில்லை. கேள்விகள் கேட்கிறாள்அவளைப் பற்றி வரும் அதிகாரத்தில் இன்னும் கேட்பீர்கள்

சகோதரி வீணாவின் காரியம்அவள் தன் பங்கு வேலையைச் செய்துகொண்டேதான் இருக்கிறாள் அதுவும் கையில் சிறு குழந்தையோடேயே. இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில்மலைப் பகுதியில் இருந்த ஒரு குழுப்புக்குப் போகும்போது வீணா மோட்டார்பைக் விபத்துக்குள்ளானாள்அவளுக்கும் குழந்தைக்கும் பெரிய அடி படவில்லை. அவள் மறுபடியும் பைக் ஏறினாள்அவர்கள் ஊழியம் செய்யும் அந்தப் பாதைகளில் என் சொந்த மகள்கள் பைக் ஓட்டுவது எனக்குப் பிடிக்காது. அத்தனை ஆபத்தான பாதைகள் அவை. இருந்தும் அவர்கள் குடும்பமாகச் சேர்ந்து ஊழியம் செய்துகொண்டேதான் இருக்கிறார்கள் ஏனென்றால் அந்த வேலை அவர்களுடையது.

பெட்ரோல் பங்க்கில் இருந்த மனிதன்

ஆண்களும் இதே வேலையை இதே சாதாரணமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்அனில் என்பவன் பெட்ரோல் பங்க்கில் வேலை செய்கிறான்அவனுடைய குடும்பத்தில் யாரும் ஒருபோதும் இயேசுவைப் பின்பற்றியதில்லை. அவன் வாழ்க்கையில் ஒரு முறைகூடப் பைபிளைத் திறந்ததில்லை. சேர்ந்து வேத வாக்கியங்களை வாசிக்கும் ஒரு சிறு குழுப்புக்கு யாரோ அவனை அழைத்தார்கள்அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை. வந்து அமர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் அவ்வளவுதான்அந்தச் சிலர் ஒரு காரியத்தை வாசித்து, அதைத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டு, தேவன் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபித்து, போன வாரக் காரியத்தைப் பற்றி என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்டுப் பேசிக்கொள்வார்கள்அனில் வந்துகொண்டேதான் இருந்தான்சிலகாலத்தில்அந்தக் குழுப்பைத் தொடங்கிய மனிதன் அவனில் ஏதோ பார்த்து, நீயும் ஒரு குழுப் தொடங்குவாயா என்று கேட்டான்அனில் தொடங்கினான்வீட்டுக்குப் போய்இன்னும் நம்பாத ஒரு அக்கம்பக்கத்து மனிதனோடு சிருஷ்டிப்பின் காரியத்தை வாசித்தான்பிறகு அதே தெருவில் இருந்த இன்னொரு குடும்பத்தோடு வாசித்தான்அவர்களை ஈர்த்தது எந்தப் போதனையும் அல்ல, கண்முன்னால் தெரிந்த மாற்றமே. சண்டையிட்டுக்கொண்டு, குடித்துக்கொண்டு வாழ்ந்த மனிதர்கள் மெதுவாக மாறி மன்னிக்கத் தொடங்கினார்கள்அதைப் பார்த்து அக்கம்பக்கத்தார் “ஏன் இப்படி மாறினார்கள்” என்று கேட்கத் தொடங்கினார்கள்அனிலின் மனைவி இதையெல்லாம் பார்த்து, தானே ஒரு சொந்தக் குழுப்பைத் தொடங்கினாள்இப்போது அவர்கள்

இருவருக்கும் மத்தியில் நான்கு குருங்கள்
நடக்கின்றன. அவற்றில் இருப்பவர்களில் கிட்டத்தட்ட
ஒவ்வொருவரும் தங்கள் குடும்பத்தில் இயேசுவைப்
பின்பற்றும் முதல் நபர்களே.

அந்தக் குருப் வாசிப்பதோடு நிற்கவில்லை. யாராவது
கஷ்டத்தில் இருந்தால் மற்றவர்கள் அன்பு
காட்டினார்கள் அனிலின் மனைவிக்குக் கடுமையான
நோய் வந்தபோது, அருகிலிருந்த டாக்டர்கள்
கைவிரித்து, அவள் பிழைக்க மாட்டாள் என்று
சொன்னார்களுக்குருப் ஜெபித்தது. அவள்
குணமானாள் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அனில்
தம்பதிக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாதபோதும் அவர்கள்
இப்படியேதான் ஜெபித்தார்கள் ஒரு மகன் பிறந்தான்
இவர்களில் ஒருவருக்கும் இவற்றில் எதற்கும் பயிற்சி
இல்லை. சேர்ந்து வேதத்தை வாசித்தார்கள் அது
சொன்னதைச் செய்தார்கள் தேவனால் மட்டுமே செய்ய
முடிந்ததைத் தேவனுக்கே விட்டுவிட்டார்கள்

அனில் இன்றுவரை தன் வேலையை விடவில்லை.
அதே மணி நேரங்கள் பெட்ரோல் பங்க்கில் வேலை
செய்துகொண்டே, அந்த வேலைக்குப் பக்கத்திலேயே
ஒரு மூவ்மென்ட்டையும் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறான்
இந்தப் புத்தகம் முடிவதற்குள் அவனை மறுபடியும்
சந்திப்பீர்கள் அப்போது அவன் பல நாட்டு மக்களால்
நிரம்பிய ஒரு அறையை
ஆசீர்வதித்துக்கொண்டிருப்பான்

இந்தியாவிலிருந்து வெகுதூரத்திலும் அதே முதல் பழக்கம்

இதே போக்கு இந்தியாவிலிருந்து வெகுதூரமான
இடங்களிலும் தெரிகிறது. அது கடல்களைத்
தாண்டுவதை நான் ஆண்டுகளாகப் பார்த்து
வருகிறேன்

உண்மையில் அது நூற்றாண்டுகளாகக் கடல்களைத் தாண்டிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அது தாண்டியது மட்டும்பெயர்கள் வரலாற்றில் நின்ற பெரிய மனிதர்கள் மூலமாகக் கிட்டத்தட்ட ஒருபோதும் அல்ல.

முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஜெர்மனியின் ஹெர்ன்ஹூட் என்ற சிறிய ஊரில்தங்கள் விசுவாசத்திற்காக நாட்டைவிட்டு வந்த சில அகதிகள் ஒரு வேலையைத் தொடங்கினார்கள்முறைவைத்து, இரவு பகலாக நிற்காமல் ஜெபம்அவர்கள் கைத்தொழிலாளர்களுக்கூலித் தொழிலாளர்கள் முழுநேர ஊழியர்கள் அல்ல. அந்த ஜெப மணி நிற்காமல் நூறு ஆண்டுகள் நடந்தது. அந்தச் சிறிய ஊரிலிருந்தே, அந்த நூற்றாண்டு முடிவதற்குள் கிட்டத்தட்ட முந்நூறு மிஷனரிகள் பூமியின் கடைசி எல்லைவரை புறப்பட்டார்கள்அதை மிஷன் மூவ்மென்ட் என்று யாராவது அழைப்பதற்குத் தலைமுறைகள் முன்பே இது நடந்தது.

சிலகாலத்திற்குப் பிறகு, இங்கிலாந்தில் மெதடிஸ்ட்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் பன்னிரண்டு பேராகச் சிறு குழுப்பகளாகச் சந்திப்பார்கள்ஒவ்வொரு குழுப்பையும் நடத்தியது ஒரு சாதாரண மனிதனே. ஒரு கடைக்காரனோ, ஒரு வேலைக்காரனோ. பாஸ்டர் அல்ல. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் கேட்கும் கேள்வி இது: “உன் ஆத்துமா எப்படி இருக்கிறது?” தங்கள் வாழ்க்கை எப்படி நடக்கிறது என்று ஒருவருக்கொருவர் நேர்மையாகச் சொல்லிக்கொள்வார்கள்சாதாரண விசுவாசிகள் ஒருவருக்கொருவர் அப்படிக் கணக்குச் சொல்லிக்கொள்ளும் அந்தப் பழக்கமே, இன்று நாம் டிஸ்கவரி குருப் என்று அழைப்பதின் பெரும்பகுதி.

1904இல்இங்கிலாந்தின் பக்கத்தில் வேல்ஸ் நாட்டில் எவான் ராபர்ட்ஸ் என்ற இளைஞன் தன் நாடு முழுவதும் ஒரு எழுப்புதல் பரவுவதைப் பார்த்தான்

அவன் நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் வேலை செய்தவன்
அப்போதும் இன்னும் ஊழியப் பயிற்சியிலேயே
இருந்தான்ஒரே ஒரு ஆண்டுக்குள்அந்த எழுப்புதல்
கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் பேரைக் கிறிஸ்துவிடம்
கொண்டுவந்தது. அது பரவியது பெயர்பெற்ற
பிரசங்கிகள் மூலமாக அல்ல. கிராம மக்கள்
மூலமாகவேதான்ஊரிலிருந்து ஊருக்குப் பரவியது.
அதில் பெரும்பகுதி பாடல்கள் மூலமாகவேதான்

அதற்கு முன்பு, 1857இல்அமெரிக்காவின் நியூயார்க்
நகரத்தில்ஜெரமியா லான்ஃபியர் என்ற ஒரு துணி
வியாபாரி தன் வியாபாரத்தை மூடிவிட்டு, சாதாரண
ஊழியனாக வேலையை ஏற்றுக்கொண்டான்
மத்தியான வேளையில் ஒரு ஜெபக் கூடுகை
வைக்கிறேன் என்று ஒரு சிறு துண்டுப் பிரசுரத்தை
ஒட்டினான்முதல் நாள் வந்தது ஆறு பேரே. ஆறு
மாதங்கள் கடக்கும்போது, அந்த நகரம் முழுவதும்
தினமும் பத்தாயிரம் பேர்
சந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்அது முடிவதற்குள்
அந்த ஒரே மனிதன் அழைத்த ஜெபக்
கூடுகையிலிருந்து, கிட்டத்தட்ட பத்து லட்சம்
அமெரிக்கர்கள் கிறிஸ்துவிடம் வந்தார்கள்

இப்போதும் அது கடல்களைத்
தாண்டிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. இப்போதும் அது
நிற்பது சாதாரண மனிதர்கள்மேலேயே.

கிரெக் எனக்குச் சிலகாலமாகத் தெரியும்அவன்
ஒருமுறை இந்தியாவுக்கும் வந்து போனான்வாரன்
ரூத் வீட்டுச் சாப்பாட்டு மேசையில் அமருவதற்கு வெகு
காலம் முன்பே அவனுடைய காரியத்தைக் கேட்டேன்
அவன் அமெரிக்காவின் நெவாடா மாநிலத்தில்
மிண்டன் என்ற ஊரில் இருக்கிறான்ஒரு மெஷின்
ஷாப் நடத்துகிறான்தூர தூரம் மோட்டார்சைக்கிள்
ஓட்டுகிறான்கிறிஸ்தவ டர்ட்பைக் ரைடர்களின் ஒரு
சிறு நெட்வொர்க்கைத் தொடங்கினான்அவனுடைய

மனைவி ஜீனி “ஹல்லேலூயா டோஃபி” என்ற பெயரில் மிட்டாய் செய்து விற்கிறாள்வெளியிலிருந்து பார்த்தால் இதில் எதுவும் மூவ்மென்ட்டைப்போலத் தெரியாது. ஆனால் அது சரியாக அதுவேதான்

அந்த ரைடர்களின் நெட்வொர்க்கில் டிஸ்கவரி குரூப் பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட குரூப்புகளாக வளர்வதைக் கிரெக் கண்கூடாகப் பார்த்தான்தோல் ஜாக்கெட்டுகளும் முடிவில்லாத சாலைகளும் உள்ள அந்த உலகமே, இயேசு கொடுத்த மகா கட்டளைக்கு மேடை ஆனது. அந்த ரைடர்களில் யாரும் தங்களை மிஷனரிகள் என்று நினைத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆண்டுகளாகச் சேர்ந்து பைக் ஓட்டும் சாதாரண மனிதர்கள் அவர்கள்இப்போதும் பைக் ஓட்டிக்கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள்அதோடு சேர்ந்து வேத வாக்கியங்களை வாசிக்கிறார்கள்கர்த்தர் தங்களை என்ன செய்யச் சொல்கிறார் என்று கேட்கிறார்கள்

சமீபமாகக் கிரெக் ரைடர்கள் எல்லாரையும் ஒரு நாளுக்காகச் சேர்த்தான்அந்த நாளுக்கு அவர்கள் வைத்துக்கொண்ட பெயர் “டர்ட் சர்ச்” எழுபது பேர் வந்தார்கள்அங்கேயே தரையில் ஏழு சிறு குரூப்புகளாகப் பிரிந்து, சேர்ந்து பைபிளைத் திறந்தார்கள்கிரெக் இருந்த பதினேழு பேர் குரூப்பில் ஒரு மனிதன் ஜெபிக்கும்படி கேட்டான்அவனுடைய மகன்பதினேழு வயதுப் பையன்டர்ட்பைக் விபத்தில் அப்போதுதான் இறந்திருந்தான்விருப்பமுள்ளவர்கள் அவன்மேல் கைவைத்து ஜெபிக்கும்படி கிரெக் கேட்டான்ஒவ்வொருவரும் வந்து கைவைத்தார்கள் சட்டைக் கைகளை மேலே மடித்த பைக்கர்கள்மகனை இழந்த அந்தத் தகப்பனின் தோள்களைச் சுற்றிக் கை போட்டு நின்றார்கள்எல்லாரும் சேர்ந்து எபேசியருக்கு எழுதின நிருபம் 2ஆம் அதிகாரத்தை வாசித்தார்கள் மரித்திருக்கையில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவதைப் பற்றிய பகுதி அது. முன்னே நின்று நடத்தியவர்கள் யாரும்

இல்லை. பிரசங்கமும் இல்லை. ஒரு மெஷின் ஷாப் உரிமையாளர்தான் பைக் நண்பர்கள் சுவிசேஷத்தை ஒருவருக்கொருவர் கொடுக்க முடியும் என்று நம்பினான் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் செயலில் மூன்றாம் வழி என்றால் இதுவே.

அந்தக் காரியத்தைக் கேட்ட ஆலன் அதைப் பற்றிக்கொண்டான் ஆலன் யார் என்று தொடக்கக் காட்சியிலிருந்தே உங்களுக்குத் தெரியும் ஜாக்கியின் கணவர் அந்த வெள்ளிக்கிழமை வாரஸ்ரூத் வீட்டு விருந்தில் நான் அவரைச் சந்தித்தது அதுவே முதல் முறை. அன்று இரவு அவர் எங்களிடம் சொன்னார் தனக்குள்ளேயே ஒரு சிம்பிளான கேள்வியைக் கேட்டுக்கொண்டேன் என்று. “கிரெக் தன் மோட்டார்சைக்கிள் நண்பர்களோடு இதைச் செய்ய முடிந்தால் நான் என் பிக்கிள்பால் நண்பர்களோடு செய்ய முடியும்தா?” செய்தார் தொடக்கக் காட்சியில் “இந்தக் காரியத்தைப் பிறகு முழுவதும் சொல்கிறேன் என்றேனல்லவா. அந்தக் காரியம் இதுவே.

சில ஆண்டுகளாக அவருடைய வீட்டைச் சுற்றிப் பிக்கிள்பால் விளையாடும் ஒரு நண்பர் கூட்டம் உருவாகி வந்தது. அவர்களைச் சேர்த்து வந்தவர் கார்லி. தொடக்கக் காட்சியில் கேட்ட அதே கார்லிதான் அவர்கள் சபையில் இருக்கும் அவர் மனிதர்களை இயல்பாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் மனுஷி. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் அவர் எல்லாரையும் மெக்சிகன் உணவுக்கும் பிக்கிள்பால் ஆட்டத்திற்கும் அழைப்பார் எங்கள் டீம் மூலமாக ஆலனின் மனதில் டிஸ்கவரி குரூப்ப்கள்மேல் ஆர்வம் வலிமையாக எழுந்தபோது, அவர் கார்லியிடம் கேட்டார் இந்தப் பிக்கிள்பால் நண்பர்களோடு ஒரு குரூப் தொடங்குவதைப் பற்றி ஜெபிப்பீர்களா என்று. இருவரும் சேர்ந்து சாப்பிட்டார்கள் சேர்ந்து ஜெபித்தார்கள் தனித்தனியாகவும் ஜெபித்தார்கள் பிறகு கார்லி

எல்லாரிடமும் கேட்டார் பத்து நண்பர்கள் சரி
என்றார்கள்

முதல் டிஸ்கவரி குரூப் இருட்டிய பிறகு சந்தித்தது.
ஆடும் இடத்தின் பக்கத்தில் பார்க் பெஞ்சுகள்மேல்
கேம்ப் விளக்குகளின் கீழே, கொசுக்கள் கடிக்க
அமர்ந்தார்கள்அன்று வாசித்த பகுதி: இயேசு புயலை
அமர்த்திய காரியம்அன்றிலிருந்து மாதம் ஒருமுறை,
ஒன்பது மாதங்களில் ஒன்பது குரூப் கூடுகைகள்
நடந்தன. அந்தக் குரூப் இப்போது பார்க்
பெஞ்சுகளிலிருந்து, தீ விபத்திற்குப் பிறகு ஆலனும்
ஜாக்கியும் சேர்ந்த புதிய வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறது.
ஜாக்கி பிக்கிள்பால் விளையாட மாட்டார் அவர்
சமைக்கிறார் மேசை ஒழுங்குபடுத்துகிறார் சாப்பாடு,
சிரிப்பு. அதன்பிறகு எல்லாரும் ஹாலுக்குப் போய்ப்
பைபிளைத் திறக்கிறார்கள்ஜாக்கி அந்தப்
பெண்களை ஒவ்வொருவராக நெருக்கமாகத்
தெரிந்துகொண்டு வருகிறார் அவர்கள் அவரை
மிகவும் நேசிக்கிறார்கள்மாதாந்திரக் கூடுகையோடு
சேர்த்து, ஆலனும் ஜாக்கியும் இப்போது அவர்களில்
ஒவ்வொருவரோடும் தனிப்பட்ட விதமாகவும்
பேசுகிறார்கள்அவர்களோடு சேர்ந்து நடக்கிறார்கள்

கிரெக் தன் ஷாப்பில் இருக்கிறான்ஆலன் தன்
பிக்கிள்பால் கோர்ட்டருகிலேயே இருக்கிறார் ஜாக்கி
தன் சமையலறையிலேயே இருக்கிறார் கார்லி
எப்போதும்போலக் கதவைத் திறந்து
அழைத்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறார் இவர்களில்
யாருக்கும் சம்பளம் இல்லை, யாருக்கும் பட்டம்
இல்லை. இருந்தும் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள்
ஏற்கெனவே வாழும் உலகத்திற்குள்ளேயே
சுவிசேஷத்தைக் கொண்டுபோகிறார்கள்

ஐடஹோவில் ஒரு காபி ஷாப் ஒரு உணவகத்தின் பின் சமையலறை

டாம் அமெரிக்காவின் ஐடஹோ மாநிலத்தில் இருக்கிறார் இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஒரே வாரத்தில் தன்னைச் சுற்றி நடந்த இரண்டு காரியங்களை அவர் என்னிடம் சொன்னார்

முதலாவது: கணவனைச் சமீபமாக இழந்த ஒரு சகோதரி, ஊரில் இருந்த ஒரு காபி ஷாப்பில் இன்னும் மூன்று பெண்களோடு ஒரு டிஸ்கவரி குரூப்பைத் தொடங்கினார் முதல் அதிகாரத்தின் இறுதியில் “ஐடஹோவில் கணவனை இழந்த ஒரு சகோதரி ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டார்” என்றேனல்லவா. அவரேதான் இவர் அந்த மூன்று பேரில் ஒருவர் இப்போது ஒவ்வொரு வாரமும் தன் சொந்த மகளோடு ஒரு டிஸ்கவரி குரூப்பை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்

இரண்டாவது: மைக்கேல் என்ற இருபத்தெட்டு வயது இளைஞன் டாமின் குடும்பம் சாப்பிடப் போகும் ஒரு வியட்நாமிய உணவகத்தில் சர்வராக வேலை செய்யும் இளைஞன் அவன் ஒரு நாள் மைக்கேல் டாமைப் பக்கத்தில் அழைத்து, “எனக்கு உங்களோடு பேச வேண்டும்” என்றான் அன்றிலிருந்து அவர்கள் இருவரும் ஒவ்வொரு வாரமும் அந்த உணவகத்தின் பின் சமையலறையிலேயே சேர்ந்து டிஸ்கவரி குரூப் செய்யத் தொடங்கினார்கள் ஐந்தாவது கூடுகைக்குப் பிறகு, இயேசுவைத் தன் வாழ்க்கைக்குள் அழைக்கும் ஜெபம் செய்யலாமா என்று டாம் கேட்டார் மைக்கேல் செய்தான்

சினூக்கில் ஒரு தகப்பன்ஒரு தாய்

என் மனைவி சாராவின் பெற்றோர் பிரெண்ட் நான்சி. நான் அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு வெகு காலம் முன்பிருந்தே அவர்கள் சாதாரண சீடர்களாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள்

அவர்கள் இருப்பது அமெரிக்காவின் மொன்டானா மாநிலத்தில்கினூக் என்ற சிறிய ஊரில்சுற்றிலும் கோதுமை வயல்கள்மேலே பெரிய சாம்பல் நிற வானம்ஊர் மக்கள் தொகை கிட்டத்தட்ட ஆயிரத்து இருநூறு. 1995 நவம்பரிச்சாராவின் வருங்கால கணவனாக நான் முதல் முறையாகச் சினூக்குக்குப் போனேன்போனவுடனேயே பிரெண்ட் என் கையில் ஒரு பனி மண்வெட்டியைக் கொடுத்து, வீட்டின் முன் பாதையைக் காட்டினார் நான் பிறந்து வளர்ந்தது உலகத்தின் மறுபக்கம்வாழ்க்கையில் அதுவரை பனியை நெருக்கமாகப் பார்த்ததே இல்லை. ஒரு கனமான பச்சை நிற கோட்டைப் போட்டுக்கொண்டு, அந்தச் சாம்பல் நிற வானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு, நடுங்கியபடி அந்தப் பாதையில் நின்றேன்ஆண்டில் ஆறு மாதங்கள் ஃப்ரிட்ஜுக்குள் வாழ்வதற்கு மனிதர்கள் ஏன் விரும்புகிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்போது எனக்கு இருபத்து நான்கு வயது. வெயில் நாடுகளிலிருந்து வந்த மெலிந்த பையன் நான்அதுவரை பார்த்திராத ஒரு அமெரிக்கக் கருவியைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு நின்றேன் அந்தப் பச்சைக் கோட் என் உடம்பிலிருந்து இறங்கியதே இல்லை. வீட்டிலும் போட்டுக்கொண்டேன்வெளியிலும் போட்டுக்கொண்டேன்மின்சாரப் போர்வையின் கீழும் அதைப் போட்டுக்கொண்டேதான் படுத்தேன்நான் பனியோடு மல்லுக்கட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது பிரெண்ட் வராந்தாவிலிருந்து பார்த்து மகிழ்வார்

இந்தப் பையன் எத்தனை நாள் நிற்பான் என்று
யோசித்துக்கொண்டிருந்தாரோ என்னவோ.

என் அப்பா ஒருமுறை மொன்டானா வந்தார் அவர்
எந்த வேலையைச் செய்தாலும் எப்படிச் செய்வாரோ
அப்படியேதான் வந்தார் காற்றைப்போல, யாரும்
ஊகிக்க முடியாத விதத்தில் வந்தார் அமெரிக்காவில்
யாருடைய வீட்டுக்காவது போக வேண்டுமானால்
முன்பே ஃபோன் செய்து, காலண்டரில் எழுதிக்கொள்ள
வேண்டும்என் அப்பா மட்டும் தூரப் பயண பஸ்
டிக்கெட் வாங்கி, நாடு முழுவதும் தாண்டி வந்து,
சினூக்கின் பக்கத்து பஸ் நிலையத்தில் இறங்கி, “நான்
வந்துவிட்டேன்” என்று ஃபோன் செய்தார் சாராவின்
பெற்றோர் அதுவரை ஒருபோதும் சந்திக்காத அந்த
மனிதனுக்காக இருபது மைல் கார் ஓட்டிப் போனார்கள்
அதன்பிறகு, அந்தச் சிறிய மொன்டானா
சமையலறையில்என் அப்பா அவர்களுக்கு மீன்
குழம்பு சமைத்துக் கொடுத்தார் இந்தக் காரியத்தை
நான் இன்றுவரை நம்ப முடியாது. அவர் வீட்டிலேயே
வளர்ந்தவன் நான்அவர் சமைப்பதை ஒரு
முறைகூடப் பார்த்ததில்லை. பூமியின் இரண்டு
முனைகளிலிருந்து வந்த இரண்டு குடும்பங்கள்ஒன்று
எல்லாவற்றையும் முன்பே திட்டமிடுவது,
இன்னொன்று திட்டமே போடாதது. அந்த இரண்டும்
ஒரு குழம்புப் பாத்திரத்தைச் சுற்றி ஒன்றாயின.
கடைசியில் அவர்கள் நல்ல நண்பர்களேதான்
ஆனார்கள்

பிரெண்டுக்கு டிவியில் விளையாட்டுப் பார்ப்பது
பிடிக்கும்நிலம் உறையாதபோது கோல்ஃப்
விளையாடுவார் என்னை நன்றாகக்
கவனித்துக்கொண்டார் ஆனால் மருமகனைக்
கிண்டல் செய்யவும் நன்றாகத் தெரிந்தவர்
மொன்டானா மாமனாரின் அன்பு மொழி அதுவே. என்
பெரிய பாதங்களைப் பற்றியும்உச்சரிக்கவே முடியாத
எங்கள் உறவினர்களின் பெயர்களைப் பற்றியும்

என்னைக் கிண்டல் செய்வார் நானும் அவ்வளவு
வலிமையாகத் திரும்பக் கிண்டல் செய்யக்
கற்றுக்கொண்டேன் அவருடைய நிலைக்கு வர மட்டும்
சிலகாலம் பிடித்தது. நான்சி மகள்களை
வளர்த்துக்கொண்டே முழுநேர வேலையும் செய்தார்
அவர்கள் இருவரில் யாரும் ஒருபோதும் சம்பளம்
வாங்கும் மிஷனரிகள் அல்ல. அவர்களுக்குச் சொந்த
வேலை இருந்தது. சொந்த வீடு இருந்தது. சொந்த ஊர்
இருந்தது.

பக்கத்து ஊரான ஹாவ்ரேயில் இருந்த கிறிஸ்தவ
ரேடியோ ஸ்டேஷனின் போர்டுக்குப் பிரெண்ட் பல
ஆண்டுகள் தலைவராக ஊழியம் செய்தார் 1983இல்
ஒரே ஒரு சிறு ஒலிபரப்போடு தொடங்கிய அந்த
ஸ்டேஷன் அவருடைய கைகள் வழியாக வளர்ந்து,
மொன்டானா முழுவதும் கனடாவுக்குள் சால்ட் லேக்
சிட்டிவரை கேட்கும் ஒரு துதிப் பாடல் ரேடியோ
நெட்வொர்க் ஆனது. இப்போது அந்தப் பொறுப்பை
அவர் இன்னொருவரின் கையில் ஒப்படைத்துவிட்டார்

அன்றாட வாழ்க்கையில் அவர்கள் செய்தது
சிம்பிளான வேலைகளே. தங்கள் ஊருக்காக
ஜெபித்தார்கள் அவர்கள் வீட்டுக் கதவு எப்போதும்
திறந்தேதான் இருந்தது. பைபிள் ஸ்டடிகள்
நடத்தினார்கள் பிள்ளைகளுக்கான கோடைகால
பைபிள் பள்ளிகள் நடத்தினார்கள்கஷ்டங்களில்
இருந்தவர்களோடு சேர்ந்து ஜெபித்தார்கள்துணையாக
நின்றார்கள் சமைத்துக் கொடுத்தார்கள்
ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுத்தார்கள் தங்கள் ஊருக்கு
ஒளியாக இருந்தார்கள் எங்கே அனுப்பச் சொல்லிக்
கர்த்தர் சொன்னாரோ அங்கே பணம் அனுப்பினார்கள்
தேவன் தங்களைச் சுற்றி என்ன
செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்று கேட்டுக்கொண்டே
நடந்தார்கள் மகள்களை ஊழிய இருதயத்தோடு
உலகத்திற்குள் அனுப்பினார்கள்சாரா டீன் ஏஜிலேயே

இரண்டு முறை இந்தியா வந்தாள்ஏனென்றால் அவள் சிறுவயதிலிருந்து சுவாசித்த காற்றே அது.

இன்றுவரையும் அவர்கள் அதே வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்இந்த வாரம் கர்த்தர் தங்களிடமிருந்து என்ன கேட்கிறார் என்று இப்போதும் கேட்கிறார்கள்தாங்கள் அவரிடமிருந்து கேட்பதை இப்போதும் அக்கம்பக்கத்தாரோடு பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள்

அவர்கள் என்ன அனுப்பினார்கள் என்று பாருங்கள் 1993இல்பதினேழு வயது தங்கள் மகளை, என் அப்பா நடத்திய பிள்ளைகள் இல்லக் கட்டிடத்திற்குக் காங்கிரீட் கூரை போடப் போன ஒரு வேலைக் குழுவோடு சேர்த்து, விமானம் ஏற்றி இந்தியாவுக்கு அனுப்பினார்கள் அடுத்த ஆண்டு மறுபடியும் அனுப்பினார்கள்இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 1996 ஜனவரி 5இல்சினூக்கில் இருந்த தங்கள் சபையில் சாராவைத் திருமணப் பீடம்வரை நடத்திச் சென்றார்கள்சில மாதங்களாக மட்டுமே தெரிந்த ஒரு இருபத்து நான்கு வயது இந்தியப் பையனுக்குத் தங்கள் மகளைக் கொடுத்தார்கள் அவர்கள் அதுவரை என் நாட்டைப் பார்த்ததில்லை. என் அப்பாவைத் தவிர எங்கள் குடும்பத்தில் யாரையும் சந்தித்ததில்லை. இருந்தும் தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைத்து, அந்தத் திருமணத்தை ஆசீர்வதித்தார்கள்

2000இல் நாங்கள் செமினரியை முடித்து மிஷனரி வாழ்க்கையைத் தொடங்கியபோது, பிரெண்டும் நான்சியும் எங்கள் பின்னால் நின்றார்கள்எங்கள் குடும்ப வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காலத்திலும் தங்கள் மகளோடு நின்றார்கள்வேலை சிறியதாக இருந்தபோதும் ஜெபித்தார்கள்வேலை வளர்ந்து, அதோடு சேர்ந்து பாரமும் வளர்ந்தபோதும் ஜெபித்தார்கள்இப்போதும் ஜெபித்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள்நாங்கள் பயணங்களில் எங்கே

இருக்கிறோம் என்று பார்த்துக்கொண்டேதான்
இருக்கிறார்கள்

ஞாயிற்றுக்கிழமை மதியம் டிவியில் விளையாட்டுப்
பார்க்கும்நிலம் கரையும்போது கோல்ஃப்
விளையாடும்நவம்பரில் தங்கள் வீட்டு முன்
பனியைத் தாங்களே அகற்றும் சாதாரண
அமெரிக்கர்கள் இவர்கள்அவர்களுக்கு ஒருபோதும்
பெரிய மேடை இல்லை. ஆனால் எங்களுக்காக, தங்கள்
பெரிய குடும்பம் முழுவதற்காகவும் ஜெபித்தார்கள்
நேசித்தார்கள்நம்பிக்கையான மாதிரியாக
நின்றார்கள்

அவர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் அல்லாமல் இருக்கலாம்
ஆனால் அப்போஸ்தலர்களின் வேலையே
இப்படிப்பட்ட மனிதர்களை எழுப்புவதுதான்இவர்கள்
மட்டும் எப்போதோ விழித்து, வேலையில்
இறங்கிவிட்டவர்கள்

நீங்கள் இப்போது எப்படி இருக்கிறீர்களோ

முதல் பழக்கத்திற்குத் தேவைப்படுவது பெருமை
அல்ல, பயிற்சி அல்ல, பட்டம் அல்ல. நீங்கள்
ஏற்கெனவே இருக்கும் இடத்திலேயே, இருக்கிற
விதத்திலேயே, தேவனுடைய கையில் வேலைக்கு
ஆயத்தமாவதே முதல் பழக்கம்

இரண்டாம் பழக்கம் தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது.
அதைப் பற்றி அடுத்த அதிகாரத்தில் பேசுவோம்

தியானிப்பதற்கு

கேட்டு, கீழ்ப்படிந்து, ஒரே ஒரு மனிதனுக்கு உதவிய
கணத்திலேயே நீங்கள் சாதாரண
சீடர்களாகிவிடுகிறீர்கள்ஆண்டுக்கணக்கான
பயிற்சிக்குப் பிறகு அல்ல. உங்களை இத்தனை காலம்
தடுத்தது என்ன?

கர்த்தர் உங்களை ஏற்கெனவே வைத்திருக்கும் அந்தச்
சாதாரண இடம் எது? நீங்கள் மட்டுமே சேரக்கூடிய
மனிதர்கள் யார்

நீங்கள் ஏற்கெனவே வாழும் இடத்திலேயே, யாரோடு
சேர்ந்து பைபிளைத் திறக்க முடியும் அப்படிப்பட்ட
இரண்டு மூன்று பேர் யார்

நான்காம் அதிகாரம்

தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது

இது இரண்டாம் பழக்கம்நம்மில் பலருக்குப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எல்லாவற்றையும்விடக் கடினமானதும் இதுவே.

இருநூறு ஆண்டுகளாக நமக்குக் கற்பிக்கப்பட்டது ஒன்றேதான்சீடர்கள் உருவாவது போதனை மூலமாகவே என்று. பாஸ்டர் சபைக்குப் போதிக்கிறார் செமினரி பாஸ்டருக்குப் போதிக்கிறது. மற்ற நம் எல்லாருக்கும் புத்தகங்களும் பாட்காஸ்ட்களும் போதிக்கின்றன. இவை எல்லாவற்றிலும் நன்மை இருக்கிறது. என் வாழ்க்கையும் இவற்றாலேயே எவ்வளவோ வடிவம் பெற்றது.

போதனை வேதத்திற்கு ஒத்ததே. ஆனால் அதைவிட ஆழமான அஸ்திபாரம் ஒன்று இருக்கிறது. தேவன் தம் மக்களில் ஒவ்வொருவரோடும் நேரடியாகப் பேசுகிறார் ஒவ்வொருவரும் கர்த்தருடைய குரலைக் கேட்க முடியும்

டிஸ்கவரி என்றால் என்ன? ஒரு பழைய நம்பிக்கையைத் திரும்பப் பெறுவதே. அந்த நம்பிக்கை இது: பரிசுத்த ஆவியானவர் வேத வாக்கியங்களிலிருந்து சாதாரண சீடர்களோடு

நேரடியாகப் பேசுகிறார் அந்த நம்பிக்கை நம்
இருதயத்திற்குள் இறங்கிய நாளில்நம் வேலை
மாறிவிடுகிறது. இனி பைபிளை அவர்களுக்கு
விவரித்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்களை
அவருக்கு முன்பாக நிறுத்தும் கேள்விகளைக்
கேட்போம்மற்றதை அவருக்கே விட்டுவிடுவோம்

இது புதியவர்களுக்காக வைத்த முறை என்று
நினைக்காதீர்கள்இது எல்லாவற்றையும்விடப் பழைய
விதம்இயேசுவே நேரில் இப்படி வாழ்ந்தார் குமாரன்
தாமாகவே ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றும்பிதா
செய்யக் கண்டதையே செய்கிறேன் என்றும் அவரே
சொன்னார் தாமாகவே பேசுவதில்லை என்றும்
சொன்னார் என்ன சொல்ல வேண்டும்எப்படிச்
சொல்ல வேண்டும் என்பதைத் தம்மை அனுப்பின
பிதாவே கொடுத்தார் என்றார்

ஒருமுறை யோசியுங்கள்தேவனுடைய குமாரன்
கலிலேயாவின் பாதைகளில் நடக்கிறார் ஒவ்வொரு
நாளும் பிதாவின் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டேதான்
வாழ்கிறார் பிதா சுகமாக்கக் கண்டதையே
சுகமாக்கினார் பிதா சொல்லக் கேட்டதையே
சொன்னார் தேவனுடைய குமாரனே அப்படி
வாழ்ந்தார் அதாவது தேவனோடு கூடிய வாழ்க்கைக்கு
மையம் எப்போதும் தேவனுடைய குரலைக் கேட்பதே.
போதிக்கிறவனுக்கானாலும்
கற்றுக்கொள்கிறவனுக்கானாலும் அப்படியே.

இனிச் சாதாரண விசுவாசிக்கு எல்லாவற்றையும்விட
முக்கியமான காரியம் இது. மரிப்பதற்கு முந்தின இரவு
இயேசு தம் நண்பர்களிடம் சொன்னார் நான் போவதே
உங்களுக்கு நன்மை. ஏனென்றால் நான்
ஆவியானவரை அனுப்புவேன்அவர் உங்களைச்
சத்தியம் முழுவதற்குள்ளும் நடத்துவார் அதாவது
என்ன நடந்தது என்று பாருங்கள்தாம் வாழ்ந்த அந்தத்
தேவனுடைய குரலைக் கேட்கும் வாழ்க்கையை அவர்

நம் கையில் கொடுத்தார் குமாரனோடு பேசிய அதே
ஆவியானவர் இப்போது கடைக்காரனோடு பேசுகிறார்
அம்மாவோடு பேசுகிறார் டீன் ஏஜ் பிள்ளைகளோடு
பேசுகிறார் தேவன் தம் குரலைப் பிரசங்க பீடத்தில்
இருப்பவர்களுக்காக மட்டும் சேமித்து வைக்கவில்லை.
அவர் அதைக் குமாரனுக்குக் கொடுத்து, குமாரன்
மூலமாக நம் எல்லாருக்கும் கொடுத்தார் நம்மில்
ஒவ்வொருவரும் அவருடைய குரலை நமக்கு நாமே
கேட்க வேண்டும் என்பதே அவருடைய விருப்பம்

இந்தக் கேட்பதற்கு இரண்டு பக்கங்கள் இருக்கின்றன.

ஒரு பக்கம் உங்கள் சொந்த வாழ்க்கைக்காகக் கேட்பது.
அப்போது நீங்கள் வளர்வீர்கள்கீழ்ப்படிய வேண்டிய
அடுத்த வேலையை அவர் காட்டுவார் மெதுவாக,
அவர் உருவாக்கும் புதிய மனிதனாக நீங்கள்
மாறிக்கொண்டே போவீர்கள்

இரண்டாம் பக்கம் இன்னொருவருக்காகக் கேட்பது.
அப்போது, இயேசு ஒவ்வொரு நாளும் செய்துவந்த
வேலைக்குள் நீங்கள் காலடி வைத்ததுபோலவே. அது
பக்கத்தில் இருக்கும் நண்பனுக்காக ஒரு வார்த்தையாக
இருக்கலாம் நீங்கள் ஜெபிக்கும் மனிதனில் கர்த்தர்
என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்ற ஒரு
உணர்வாக இருக்கலாம் இயேசுவும் தம் எதிரில் இருந்த
மனிதனுக்காகப் பிதாவின் பேச்சைக் கேட்டு,
கேட்டதைச் செய்தார்

உங்களுக்காகக் கேட்பது உங்கள் வளர்ச்சிக்கான வழி.
மற்றவர்களுக்காகக் கேட்பது, இயேசு செய்த
ஊழியத்திற்குள் உங்கள் முதல் அடி. மூன்றாம் வழி
என்பது தேவனைப் பற்றி யோசிக்கும் ஒரு முறை
மட்டும் அல்ல. இன்னொரு மனிதனோடு சேர்ந்து
கர்த்தருக்கு முன்பாக நிற்கும் வாழ்க்கை இது.

எந்த அப்போஸ்தலனும் வருவதற்கு முன்பே கேட்ட நூற்றுக்கு அதிபதி

முன்னே போவதற்குள் இன்னொரு சாதாரண சீடனை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் அவனுடைய பெயர் கொர்நேலியு. அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 10ஆம் அதிகாரம்

கொர்நேலியு செசரியா பட்டணத்தில் ஒரு ரோம நூற்றுக்கு அதிபதி. நூறு சேவகர்கள்மேல் அதிகாரி. அவன் யூதன் அல்ல. பாலஸ்தீனாவை ஆண்டுகொண்டிருந்த ரோம சேனையில் பணிசெய்கிறான்அந்தஸ்து உள்ள திறமையான மனிதன்ஆனால் அந்தப் பகுதி யூதர்களின் பார்வையில் அவன் வெளியில் இருப்பவன் உடன்படிக்கை மக்களில் இல்லாதவன்அந்த நாட்களில் எந்த மத குருவும் அவனைப் பார்த்தால் வழி மாறிப் போவான்

அப்படிப்பட்ட அவனைப் பற்றி லூக்கா என்ன எழுதினார் என்று பாருங்கள்அவன் பக்தியுள்ளவன் ஜெபிக்கிறவன்தேவையில் இருந்தவர்களுக்குத் தாராளமாகக் கொடுக்கிறவன்அவனிடம் சொந்தப் பைபிள் இல்லை. அவனுக்கு ஆசிரியன் இல்லை, அர்த்தம் சொல்லும் அப்போஸ்தலனும் இல்லை. இஸ்ரவேலின் தேவனைப் பற்றித் தனக்குக் கிடைத்த அளவுக்குத் தெரிந்துகொண்டு நடக்கும் மனிதன் அவ்வளவுதான்

ஒரு நாள் மத்தியானம் கிட்டத்தட்ட மூன்று மணிக்கு, ஒரு தரிசனத்தில் தேவதூதன் அவனுக்குக் காணப்பட்டான்உன் ஜெபங்களும் உன் தான தர்மங்களும் தேவனிடத்தில் சேர்ந்தன என்று சொன்னான்முப்பது மைல் தூரத்தில்யோப்பா

பட்டணத்தில் இருக்கும் பேதுரு என்ற மனிதனை அழைக்கச் சொன்னான் முகவரியையும் தூதனேதான் சொன்னான் அவன் தோல் பதனிடிகிறவனாகிய சீமோன் என்னும் ஒருவனிடத்தில் தங்கியிருக்கிறான் அவனுடைய வீடு கடலோரத்திலிருக்கிறது. நீ செய்யவேண்டியதை அவன் உனக்குச் சொல்லுவான் தூதன் கொடுத்த அறிவிப்பு அவ்வளவே. இறையியலும் இல்லை, விளக்கமும் இல்லை. அந்த மனிதனை அழைப்பி, அவன் சொல்வதைக் கேள்

கொர்நேலியு அப்படியே செய்தான் இரண்டு வேலைக்காரர்களையும் ஒரு பக்தியுள்ள சேவகனையும் அழைத்து, அந்த மணி நேரத்திலேயே யோப்பா வழியில் அனுப்பினான்

பேதுரு வந்தார் வாரத்திற்கு முன்புவரை எந்த யூதரல்லாதவனுடைய வீட்டுக்குள்ளும் காலடி வைக்காத பேதுரு, கொர்நேலியுவின் வீட்டுக்குள் வந்து பார்த்தால் அறை நிறைய மனிதர்கள்கொர்நேலியு அப்போதே அவர்களைச் சேர்த்து வைத்திருந்தான்தன் உறவினர்களை, தன் உயிர் நண்பர்களை, தன் வீட்டாரை. அந்த நூற்றுக்கு அதிபதி தேவனுடைய குரலைக் கேட்டான் பேதுரு வருவதற்கு முன்பே, தேவன் தனக்குக் கொடுத்த மனிதர்களைத் தன்னோடு சேர்ந்து கேட்பதற்காகச் சேர்த்து வைத்தான்

பேதுரு பேசத் தொடங்கினார் தொடங்கின உடனேயே பரிசுத்த ஆவியானவர் அந்த அறை முழுவதின்மேலும் இறங்கினார் யூதரல்லாதவர்களுக்கும் ஆவியானவர் கொடுக்கப்படுவதைப் பார்த்து, பேதுருவோடு வந்த யூத விசுவாசிகள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள் அப்போது பேதுரு சொன்னார் “நம்மைப்போல பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற இவர்களும் ஞானஸ்நானம் பெறாதபடிக்கு எவனாகிலும் தண்ணீரை விலக்கலாமா.” அன்றே அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் கொர்நேலியுவும் அவனுடைய வீட்டார் எல்லாரும்

இந்தக் காரியத்தில் நான்கு பழக்கங்களையும்
பாருங்கள்

முதல் பழக்கம் சாதாரண சீடன் அவன்
தொழில்முறையில் சேவகன்மத அமைப்பில் எந்த
இடமும் இல்லாதவன்

இரண்டாம் பழக்கம் தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது.
எந்தப் பிரசங்கியும் வருவதற்கு முன்பே, தரிசனத்தில்
தூதன் அவனிடம் வந்தான்

மூன்றாம் பழக்கம் கீழ்ப்படிவது. கேட்ட உடனேயே
அசைந்து, அந்த மணி நேரத்திலேயே மனிதர்களை
அனுப்பினான்

நான்காம் பழக்கம் மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய
உதவுவது. தன் குடும்பத்தையும் நண்பர்களையும்
தன்னோடு சேர்த்து உள்ளே கொண்டுவந்தான்

இந்தக் காரியத்தில் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவின்
பங்கு உண்மையேதான் ஆனால் அது இரண்டாம்
இடமே. வேண்டுமானால் கர்த்தர் முதலில் பேதுருவிடம்
சொல்லி, ஒன்றும் தெரியாத கொர்நேலியுவிடம் அவரை
அனுப்பியிருக்க முடியும் ஆனால் அவர் செய்தது
சரியாக அதற்கு எதிரானது. முதலில் பேசியது
கொர்நேலியுவோடேயே. தேவன் ஏற்கெனவே
தொடங்கிய வேலையை உறுதிப்படுத்தி, விளக்குவதே
பேதுருவின் வேலையானது.

அப்போஸ்தலர்கள் இருப்பது சாதாரண சீடர்களை
வேலைக்கு எழுப்புவதற்காகவே, அவர்களுடைய
இடத்தைப் பிடிப்பதற்காக அல்ல.

கொர்நேலியுவோடு பேசின விதத்தில் தேவன்
பேசுவதை ஒருபோதும் நிறுத்தவில்லை. உலகம்
முழுவதும் முக்கியமாகச் சூவிசேஷம் சேருவதே
எல்லாவற்றையும்விடக் கடினமான இடங்களில் இயேசு

கனவுகள் மூலமாகவும் தரிசனங்கள் மூலமாகவும் மனிதர்களைச் சந்திக்க விரும்புகிறார் அங்கே தெருமுனையில் சபை இல்லை, நூறு மைலுக்குள் பிரசங்கியும் இல்லை. இருந்தும் அவர் வருகிறார் பைபிள் இல்லாத, அப்போஸ்தலன் இன்னும் வராத ஒரு ரோம சேவகனிடம் வந்ததுபோலவே வருகிறார்

உலகம் முழுவதும் எண்ணற்ற ஆண்களும் பெண்களும் உங்களிடம் சொல்வார்கள் ஒரு கிறிஸ்தவனைச் சந்திப்பதற்கு முன்பே, கனவில் வெண்மையான ஆடை அணிந்த மனிதனைச் சந்தித்தோம் என்று. நாடகத்தனம் ஒன்றும் இல்லாமல் சாதாரணமாகச் சொல்வார்கள் சொல்லிவிட்டு, அவரைத் தேடிக்கொண்டு புறப்படுவார்கள் இது நம்ப முடியாத விந்தைக் காரியம் அல்ல. எந்த மிஷனரியும் சேர முடியாத மனிதர்களைத் தேவன் சேரும் சாதாரண வழிகளில் இதுவும் ஒன்று.

இருள் அடர்த்தியாக இருக்கும் இடங்களில் அவர் இன்றுவரையும் மனிதர்களை விடுவித்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறார் ஒரு கிராமத்தில் இருட்டிய பிறகு மக்கள் வீட்டு வாசலைத் தாண்ட மாட்டார்கள் அந்த ஊர்மேல் ஏதோ இருக்கிறது என்று எல்லாருக்கும் தெரியும் சில சாதாரண விசுவாசிகள் அந்த ஊருக்குள் போய்வாரத்திற்குப் பின் வாரம் ஜெபித்தார்கள்கடைசியில் அவர்களுக்குள் இருந்த அந்தப் பயம் ஓடிப் போனது. ஊர் மக்கள் மறுபடியும் மாலை வேளைகளில் வெளியே வந்தார்கள்

அங்கே மேடை என்று எதுவும் இல்லை, பெயர் பெற்ற பெரியவர்கள் யாரும் இல்லை. பயம் என்ற கட்டில் வைத்திருந்ததைவிடக் கர்த்தர் பலமுள்ளவர் என்று நம்பின சில சீடர்களே இருந்தார்கள்கர்த்தர் உண்மையிலேயே பலமுள்ளவரேதான் ஆனார்

கல்லறைகளுக்கு நடுவே வாழ்ந்த அந்த மனிதன்
நினைவிருக்கிறானா? இந்தப் புத்தகத்தில் பிறகு
அவனைச் சந்திப்பீர்கள் அவனேதான் இந்த நீளமான
வரிசையில் முதலாமவன்எந்தச் சங்கிலியும்
அவனைக் கட்ட முடியவில்லை, ஆனால் இயேசுவின்
வாயின் ஒரே ஒரு வார்த்தை அவனை விடுவித்தது.
பிறகு அவனேதான் பத்து பட்டணங்களில்
சுவிசேஷத்தின் குரலானான்

இருண்ட ரயில் பெட்டியில் பைபிள் ஒளிர்ந்த இரவு

இந்த வித்தியாசம் எனக்கு முதல் முறையாக
அனுபவத்திற்கு வந்தபோது என் வயது இருபது.

இந்தியாவின் ஒரு பெரிய நகரத்தில் என் இறையியல்
படிப்பை அப்போதுதான் முடித்தேன்வில்லியம் கேரி
நிறுவுவதற்கு உதவிய பல்கலைக்கழகத்தோடு
இணைந்த கல்லூரியில் படித்தேன்வகுப்பில் முதல்
மாணவன்தலைக்குள் கிரேக்க மொழி, மனப்பாடமான
கொள்கைகன்பயிற்சி பெற்ற கிறிஸ்தவனுக்கு இருக்க
வேண்டிய சாமான்கள் எல்லாம் என்னிடம் இருந்தன.
ஆனால் அமெரிக்காவின் அர்கன்சாஸ் மாநிலம்
லிட்டில் ராக் ஊரிலிருந்து வந்த ஒரு பிரசங்கிக்கு
முன்பாக அவை எதுவும் என்னை ஆயத்தப்படுத்த
முடியவில்லை. அவர் என் மதிப்பெண் பட்டியலைக்
கேட்கவேயில்லை.

1991 நவம்பரில்பாஸ்டர் ராபர்ட் எங்கள் ஊரில் என்
அப்பாவின் ஊழியத்திற்கு வந்தார் அவரோடு சேர்ந்து
சகோதரர்கள் டேவிட் ஜோசப் இருந்தார்கள்புதிய
ஏற்பாடு சொல்லும் அர்த்தத்தில் அவர் ஒரு
அப்போஸ்தலன்அருகில் அவர்கள் ஒரு
கான்ஃபரன்ஸ் நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்
அவர்களுடைய பிரசங்கங்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து

எங்கள் மக்களின் மொழிக்கு நான்
மொழிபெயர்த்துக்கொண்டிருந்தேன்

கான்ஃபரன்ஸ் முடிந்த பிறகு, பாஸ்டர் ராபர்ட்டின் டீம்
ஒரு பெரிய நகரத்திற்கு ரயிலில் போய் அங்கிருந்து
வடக்கே விமானம் ஏற வேண்டும் நான் அவர்களை
ரயில் நிலையத்தில் இறக்கிவிட்டு வீட்டுக்கு வர
வேண்டும் அதுதான் திட்டம் ஆனால்
நடைமேடையிலும்கூடப் பாஸ்டர் ராபர்ட் எனக்குச்
சொல்லிக்கொண்டேதான் இருந்தார் கிறிஸ்துவில் நம்
அடையாளத்தைப் பற்றி, புதிய சிருஷ்டியாவதைப்
பற்றி, பரலோக இடங்களில்
உட்காரவைக்கப்படுவதைப் பற்றிச்
சொல்லிக்கொண்டே போனார் இறையியல்
கல்லூரியில் நான் கொள்கை வாக்கியங்களாகக்
கற்றுக்கொண்ட காரியங்களெனக்குத் தேவை
என்றுகூடத் தெரியாத சத்தியங்களாக என் உள்ளே
இறங்கிக்கொண்டிருந்தன.

அவர் சொன்னார் “எங்களோடு வந்துவிடு.”

டிக்கெட் வாங்கி ரயில் ஏறிவிட்டேன்

இரவு முழுவதும் பயணம் அவர் பைபிளைத்
திறந்துகொண்டேதான் இருந்தார் அந்த ரயிலில் நான்
பார்த்ததை வார்த்தைகளில் வைக்க முடியாது.
நெருக்கமாகச் சொல்ல முடிந்தது இவ்வளவே: இருண்ட
பெட்டியில் அந்த வார்த்தைகள் ஒளிர்ந்தன.
இறையியல் கல்லூரியில் நோட்ஸ் எழுதிக்கொண்டு
வாசித்த அதே பக்கங்கள் உள்ளிருந்து
ஒளிர்ந்துகொண்டிருந்தன. அதே வார்த்தைகளை நான்
வேறு விதமாக வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன்பிரித்துப்
புரிந்துகொள்ளவில்லை. கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்

டிஸ்கவரி என்றால் அதுவே. அப்போது எனக்கு இருபது
வயது. ஒரு இந்திய ரயிலில் ஒவ்வொரு காலையிலும்
மண்டியிட்டு “பரிசுத்த ஆவியானவரே, இன்று வேத

வாக்கியங்களிலிருந்து எனக்குக் கற்பியும் என்று கேட்கும் ஒரு அர்கன்சாஸ் பிரசங்கிக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தேன்

ஒரு வார்த்தை: டிஸ்கவரிகள் பெரும்பாலும் ஓடும் ரயிலில் ஒளிரும் பக்கங்கள் அல்ல. அவை நடப்பது ஒரு மேசையருகில் அரை மணி நேரத்தில் ஒரு வேதப்பகுதி, ஒரு நண்பன் “கர்த்தர் என்ன சொல்கிறார்” என்ற கேள்வி, பதிலுக்காகக் காத்திருக்கும் அமைதி. இடம் மாறலாம் ஆனால் விதம் மட்டும் அதுவே.

அப்படிச் செய்கிறவர்களை நான் அதற்கு முன்பு ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. ஆண்டுகளாக என் அப்பாவின் ஊழியத்திற்கு வந்த வெளிநாட்டுப் பிரசங்கிகள் போதித்தார்கள் நன்றாகவேதான் போதித்தார்கள் இது வேறு. பாஸ்டர் ராபர்ட்டும் அந்தச் சகோதரர்களும் பைபிளைத் திறந்து, முதல் முறையாக வாசிப்பதுபோல அதைத் தங்களோடு பேசும்படி கேட்டார்கள் அந்தப் பயணம் முழுவதும் ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் அப்படிச் செய்வதைப் பார்த்தேன்

அந்த நகரத்திலிருந்து பாஸ்டர் ராபர்ட்டின் டீம் வடக்கே தங்கள் அடுத்த கான்ஃபரன்ஸுக்கு விமானத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள் என்னையும் தங்களோடு கூட்டிச் சென்றார்கள் அதுவே என் வாழ்க்கையின் முதல் விமானப் பயணம் 1991 டிசம்பர் 4 இல் அவர்கள் என் தலைமேல் கைகளை வைத்து ஜெபித்தார்கள் என் உள்ளே ஏதோ நடந்தது. இன்றுவரையும் அதை வார்த்தைகளில் வைக்க முடியாது.

அதன்பிறகு வாரக்கணக்காக, உலகத்தை ஜெயிக்க முடியும் என்னும் அளவுக்கு பலம் என்னில் நிரம்பியிருந்தது. இந்தியாவுக்கான விசுவாசத்தைக் கர்த்தர் அந்த ரயிலிலேயே என்னுள் ஊற்றி, அந்தக் கான்ஃபரன்ஸ் மையத்தில் அதை நிலைப்படுத்தினார்

அந்த இரவிலிருந்து கர்த்தர் இந்த வேலையின்மேல் தம் தரிசனத்தைப் பற்றியும்தம் விருப்பங்களைப் பற்றியும் என்னோடு நேரடியாகப் பேசத் தொடங்கினார் நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போதே அவை என்னுடையவையாகிவிட்டன. அன்றிலிருந்து என் வாழ்க்கை முழுவதும் அந்த உரையாடலுக்குள்ளேயே நடக்கிறது.

நான் வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்தது புதிய தகவல் அல்ல, ஒரு புதிய மனநிலை.

மூன்று கேள்விகள் அவற்றுக்குப் பின்னால் இன்னும் மூன்று

இந்த இரண்டு மனநிலைகளுக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை எனக்கு எல்லாவற்றையும்விட நேரடியாகச் சொன்னது யார் தெரியுமா? இந்தியாவில் இருபது வயதிலேயே டிஸ்கவரி குழுப்கள் நடத்தத் தொடங்கிய ஒரு இளம் சகோதரி. முந்தின அதிகாரத்தில் சொன்ன அந்த இருபத்தொரு வயதுப் பெண்ணேதான் அவள் என்னிடம் சொன்ன வார்த்தை இது: “யாராவது பாஸ்டரிடமோ மூப்பரிடமோ போனால் அவர் எல்லாவற்றையும் போதிக்கத் தொடங்குவார் கேட்கிறவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியாது. ஆனால் நாங்கள் இதைச் சேர்ந்து செய்யும்போது, நாங்கள் ஒன்றும் போதிப்பதில்லை. அவர்களே புரிந்துகொள்கிறார்கள்”

முதல் இரண்டு வழிகளுக்கும் மூன்றாம் வழிக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் அந்த வார்த்தையிலேயே இருக்கிறது. முதல் இரண்டு வழிகளில் பாஸ்டர் போதிக்கிறவர் விசுவாசி மாணவன்பேச்சு எப்போதும் ஒரே பக்கத்திலிருந்தே வருகிறது. மூன்றாம் வழியில் நடத்துகிற மனிதன் வீட்டுக்கு விருந்தோம்பல் செய்கிறவனைப் போன்றவன்விசுவாசி அவனோடு

சேர்ந்து கேட்கும் சக மனிதன்பேச்சு இரண்டு பக்கமும் நடக்கிறது.

இந்த மனநிலை நம் தலைமுறையில் வேரூன்றுவதற்குத் தேவன் ஒரு சிறு கருவியைப் பயன்படுத்துகிறார் அதுவே டிஸ்கவரி குரூப்பார் வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்குச் சிம்பிளான கருவி. இது ஒரு கருவி, ஒரே ஒரு கருவி அல்ல. ஆனால் இந்த மனநிலையைச் சாதாரண சீடர்களுக்கு மத்தியில் கொண்டுபோவதில் எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாக வேலை செய்தது இதுவே. கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் டேவிட் வாட்சன் அவரது மகன் பால் வாட்சன்ஜெர்ரி ட்ரௌஸ்டேல் போன்றவர்களின் வேலை மூலமாக இது வடிவம் பெற்றது. இப்போது அந்த ஓட்டத்தை நியூ ஜெனரேஷன்ஸ்ஐபைனல் கமாண்ட் அமைப்புகளில் ஹாரி பிரவுன் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்

டிஸ்கவரி குரூப் எப்படி நடக்கிறது என்று சொல்கிறேன்சிலர் சந்திக்கிறார்கள்அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற விதி இல்லை. முதலில் ஒருவருடைய நலனை ஒருவர் தெரிந்துகொள்கிறார்கள்ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கும் ஒரு காரியத்தையும் தங்கள்மேல் பாரமாக இருக்கும் ஒரு காரியத்தையும் சொல்கிறார்கள்போன முறை செய்வோம் என்று சொன்ன வேலை எப்படி நடந்தது என்று சொல்கிறார்கள்பிறகு ஒரு வேதப்பகுதியைத் திறக்கிறார்கள்பெரும்பாலும் அது ஒரு காரியமே. வெளியே வாசித்து, சரியாகக் கிடைத்ததா என்று பார்த்துக்கொள்ளத் தங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில் திரும்பச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்பிறகு, இந்தக் கேள்விகளின் உதவியோடு சேர்ந்து தேடுகிறார்கள்

இந்த வேதப்பகுதி தேவனைப் பற்றி என்ன காட்டுகிறது? மனிதர்களைப் பற்றி என்ன காட்டுகிறது?

கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது கர்த்தர் உங்களுக்கு
என்ன சொல்கிறார் என்ன காட்டுகிறார் ஒரு
வார்த்தையா, ஒரு காட்சியா, ஒரு உணர்வா?

இந்த வாரம் நீங்கள் என்ன மாற்றத்தைச்
செய்துகொள்வீர்கள்

ஒவ்வொருவரும் கீழ்ப்படியும் ஒரு வேலையைத்
தீர்மானித்துக்கொள்கிறார்கள்பிறகு
ஒருவரையொருவர் முன்னே
அனுப்பிக்கொள்கிறார்கள்

இந்த வாரம் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி உதவ முடியும்

இந்த அறைக்கு வெளியே நாம் யாருக்கு ஊழியம்
செய்ய முடியும்

இந்தக் காரியத்தை யாரிடம் சொல்லும்படி கர்த்தர்
உங்கள் மனதில் வைக்கிறார்

கவனித்தீர்களா? இது உண்மையில் ஒரு போதனை
முறையே அல்ல. பிரசங்கம் இல்லை, நிபுணன் இல்லை,
விளக்கவுரை இல்லை. இருப்பதெல்லாம் வேதப்பகுதி,
அறையில் இருக்கும் மனிதர்கள்பரிசுத்த
ஆவியானவர்

பயிற்சி பெற்ற கிறிஸ்தவத் தலைவர்களுக்கு இது
சங்கடமாக இருக்கும்எத்தனையோ பாஸ்டர்கள்
டிஸ்கவரி குரூப் நடத்த முயன்று, இரண்டாவது
கூடுகையிலேயே மறுபடியும் போதனைக்குள்
சறுக்குவதைப் பார்த்திருக்கிறேன்அது
அவர்களுடைய தவறு ஒன்றும் அல்ல. நிற்க முடியாது,
அவ்வளவுதான்போதிப்பதற்காகவே அவர்கள்
வடிவமைக்கப்பட்டவர்கள்அந்த வரத்தைச் சிறிது
நேரம் பக்கத்தில் வைப்பது எளிது அல்ல.

பாஸ்டர்கள் மட்டும் அல்ல. நம்மில் கிட்டத்தட்ட
எல்லாருமே இப்படியேதான் உருவானோம்நாம் உடனே

ஏதாவது செய்துவிட நினைக்கும் மனிதர்கள் ஒரு மனிதன்மேல் அன்பு பிறந்தவுடனேயே, அவர்கள் கையில் ஏதாவது ஒன்றை வைக்கத் தோன்றுகிறது: ஒரு பாடம் ஒரு கருவி, நம்மைச் சரிசெய்த ஒரு வசனம் அதாவது, உடனே தகவலையேதான் கொடுக்கிறோம் ஏனென்றால் உள்ளுக்குள் நாம் நம்புவது இது: வேலை செய்வது தகவலே. நன்றாக விளக்க முடிந்தால் போதும் மனிதன் மாறிவிடுவான்

ஆனால் தகவல் யாரையும் மாற்றுவதில்லை. மாற்ற முடிந்திருந்தால்பைபிள் அதிகம் தெரிந்தவனேதான் இயேசுவை அதிகம் ஒத்திருப்பான்மனிதர்களை மாற்றுவது என்னவென்றால்யாராவது ஒருவர் வாழ்ந்ததைப் பார்ப்பதே. நீங்கள் ஒரு குரூப்பைத் தொடங்கினால்அந்த “யாராவது ஒருவர்” நீங்களே. உங்களில் மனிதர்களுக்குத் தெரியும் தெரியமும் அதிகாரமும் நீங்கள் வாசித்த புத்தகங்களிலிருந்து வரவில்லை. தேவனுக்கு நீங்கள் தாழ்மையாகக் கீழ்ப்படிவதிலிருந்தேதான் வந்தது. டிஸ்கவரி குரூப் நடத்தும்போது மறைத்துக்கொள்ளாதீர்கள்நீங்கள் தேவனுடைய குரலைக் கேட்பதை மனிதர்கள் பார்க்கட்டும்கடினமான வேலைக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் பார்க்கட்டும்மற்றவர்களுக்கு உதவுவதைப் பார்க்கட்டும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் உள்ளே ஒரு வார்த்தை பிறக்கும்இதை நானும் செய்ய முடியுமோ. எந்தப் பிரசங்கத்தாலும் செய்ய முடியாத வேலையை, உங்கள் வாழ்க்கையே செய்யும்

ஆகவே முறையில் சிக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்சிலர் இதை டிஸ்கவரி குரூப் என்கிறார்கள்சிலர் டிஸ்கவரி பைபிள் ஸ்டடி என்கிறார்கள்சிலர் நண்பர்களோடு சேர்ந்து பைபிள் வாசிப்பது என்றே சொல்கிறார்கள் முன்பு சொன்ன வேல்ஸ் ஜெப வீடுகளின் குரூப்களுக்கு அவர்களுடைய சொந்தப் பெயர் இருக்கிறது. உங்கள் மனிதர்களுக்கு எந்தப் பெயர்

வசதியாக இருக்கிறதோ அதை வையுங்கள் உங்கள் மக்களுக்கு நன்றாகப் பொருந்தும் கேள்விகள் இருந்தால் மாற்றிக்கொள்ளுங்கள் மாற்றக் கூடாதவை மட்டும் நான்கே: சாதாரண சீடர்களுடைய குரலைக் கேட்பது, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. உங்கள் சொந்த மனிதர்களோடேயே தொடங்குங்கள் எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமாக, வாழ்ந்து காட்டுங்கள் ஏனென்றால் நீங்கள் சொல்வதை மனிதர்கள் பின்பற்றுவதற்கு வெகு காலம் முன்பே, நீங்கள் வாழ்வதைப் பார்த்துப் பின்பற்றுவார்கள்

பல விசுவாசிகள் நினைக்கிறார்களடிஸ்கவரி குருப்புகள் சுவிசேஷம் கேட்காதவர்களுக்காக மட்டுமே, அதுவும் நாம் இருக்கும் இடத்தில் அல்லாமல் வேறெங்கோ என்று. அப்படி நினைத்து அறவே தொடங்குவதே இல்லை. தங்களுக்கு அவிசுவாசிகள் யாரும் தெரியாவிட்டால்தெரிந்தாலும் அவர்களைச் சேர்க்க முடியாவிட்டால் முழுவதுமாக நின்றுவிடுகிறார்கள்

ஆனால் கேளுங்களடிஸ்கவரி குருப்புகள் விசுவாசிகளுக்கும் சிறந்த பயிற்சிக் கருவிகளே. வாசிப்பது, கேட்பது, சிறிய கீழ்ப்படியும் வேலை, வாரத்திற்குப் பின் வாரம் திரும்பச் சொல்வது. இதுவேதான் உண்மையான பயிற்சி. அவிசுவாசிகளுக்குக் கதவுகளைத் திறக்கும் அதே கேள்விகள்தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் விசுவாசிகளையும் எழுப்புகின்றன. தேவனுடைய குரலைத் தாங்களே கேட்கக் கற்பித்து, மற்றவர்களுக்கு உதவுவதற்கு அனுப்புகின்றன. டிஸ்கவரி குருப் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு வேலைகளைச் செய்கிறது: தூரமானவர்களைச் சேர்க்கிறது, வேலைக்காரர்களை உருவாக்குகிறது.

பயிற்சி உலகம் இந்தக் காரியத்தைச் சரியாகத் தலைகீழாகச் சொல்கிறது. நானும் அந்தத் தவறைச் செய்தேன்நாம் மனிதர்களிடம் சொல்கிறோம் தொடங்குவதற்கு முன் திறமை வர வேண்டும் ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்தேவனுடைய குரலைக் கேட்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்சாட்சி சொல்லக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்கோர்ஸ் முடிக்க வேண்டும்வீடியோக்கள் பார்க்க வேண்டும்அப்போது, ஆயத்தமான பிறகு, போய் ஏதாவது தொடங்க வேண்டும்விளைவு? மனிதர்கள் காத்துக்கொண்டே இருந்துவிடுகிறார்கள்இன்றுவரையும் காத்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள்

ஆனால் இவற்றில் எதுவும் முன்தகுதி அல்ல. இவை எல்லாம் வளர்வது முதலில் வகுப்பறையில் அல்ல, குருப்புக்குள்ளேயே. ஜெபம் கற்றுக்கொள்வது எப்படி? ஜெபத்தின்மேல் வகுப்புக் கேட்பதன் மூலமாக அல்ல. எதிரில் அமர்ந்திருக்கும் தோழியின் அம்மாவுக்கு நோய் வந்தபோது அவளுக்காக ஜெபிப்பதன் மூலமாகவேதான்தேவனுடைய குரலைக் கேட்கக் கற்றுக்கொள்வது எப்படி? வாரத்திற்குப் பின் வாரம் அதே திறந்த வேதப்பகுதிக்கு முன்பாக அமர்ந்து, “கர்த்தாவே, என்ன சொல்கிறீர்” என்று கேட்பதன் மூலமாகவேதான்உங்கள் சாட்சியைச் சொல்லக் கற்றுக்கொள்வது எப்படி? ஒரே ஒரு நண்பனிடம் சொல்வதன் மூலமாகவேதான்முதல் முறை தடுமாறுவீர்கள்இரண்டாம் முறை நன்றாகச் சொல்வீர்கள்ஒரு வேதப்பகுதி, சில நண்பர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு வாரம்இதுவேதான் முழுப் பள்ளி. முதலில் தொடங்குவீர்கள்வளர்ச்சி பிறகு வரும்அது ஒருபோதும் நிற்காது.

ஒருவர்மேல் ஒருவர் பொறுப்புணர்வு கொள்ளும் பழக்கமும் அங்கேயேதான் வளரும்அதற்காகத் தனியாக எந்த அமைப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொரு கூடுகையின்

இறுதியிலும் குருப்பில் கேட்கும் சாதாரணக் கேள்விகளே அவை. கர்த்தர் உனக்கு என்ன சொன்னார் அதைப் பற்றி என்ன செய்வாய் போன வாரம் எப்படிச் கழிந்தது? யாரிடம் சொன்னாய் வாரத்திற்குப் பின் வாரம் இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கும் இரண்டு நண்பர்கள் மூவ்மென்ட் உலகம் பொறுப்புணர்வு என்று அழைப்பது எல்லாம் இதுவே. ஒரு அடி முன்னால் இருக்கும் ஒரு நண்பன் கேட்டுக்கொண்டேயிருப்பது. கோச்சிங் என்று அழைப்பது எல்லாம் இதுவே. உங்களில் இரண்டு பேர் அமர்ந்து, ஒருவரையொருவர் விழாமல் பார்த்துக்கொண்ட கணத்திலேயே, இரண்டும் உங்களிடம் இருக்கின்றன.

ஆகவே ஆயத்தமாகும்வரை காத்திருக்காதீர்கள் ஏனென்றால் ஆயத்தமாகிவிட்டேன் என்ற உணர்வு ஒருபோதும் வராது. ஆயத்தமாவது ஒருபோதும் நிபந்தனையே அல்ல. இந்த வாரமே, கர்த்தர் உங்களுக்குக் கொடுத்த ஒன்றிரண்டு மனிதர்களோடு வேதத்தைத் திறவுங்கள்மற்றதை வழியிலேயே கற்றுக்கொள்வீர்கள்

டிஸ்கவரி குருப் என்பது பைபிள் வாசிக்கும் ஒரு முறை மட்டும் அல்ல. மனிதர்கள் அந்தக் குருப்புக்குள் தங்கள் நிஜ வாழ்க்கையைக் கொண்டுவருகிறார்கள் ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபிக்கிறார்கள்தேவன் அவர்களுக்கு மத்தியில் அசைகிறார்

இந்தியாவின் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு பையன் இருந்தான் பிறந்ததிலிருந்தே நடக்க முடியாது. பயிற்சியும் இல்லாத, அந்தஸ்தும் இல்லாத சில சாதாரண விசுவாசிகள் அவனுக்காக வாரத்திற்குப் பின் வாரம் ஜெபித்தார்கள் ஒரு நாள் அந்தப் பையன் எழுந்து நடந்தான்இப்படிச் செய்த தேவன் யார் என்று சொல்லும்படி ஊரே கேட்டுக்கொண்டு வந்தது.

அமெரிக்காவின் ஒரு வீட்டு ஹாலில் ஒருவர் வேதப்பகுதியை வெளியே வாசித்துக்கொண்டிருந்தார் வாசிக்கும்போது நடுவில் நின்றார் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த தோழியை நோக்கித் திரும்பினார் கர்த்தர் தனக்குக் கொடுத்த ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார் அவருக்குத் தெரிய வாய்ப்பே இல்லாத ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி. அந்த வார்த்தை, அந்தத் தோழி யாரிடமும் சொல்லாத ஒரு காயத்தைத் தொட்டது. முன்னே நின்றவர்கள் யாரும் இல்லாமல் நடத்துவதற்குப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் யாரும் இல்லாமல்இது நடப்பதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்தேன்

இது அரிதானதும் அல்ல, வரங்கள் உள்ள சிலருக்கு மட்டும் ஒதுக்கி வைத்ததும் அல்ல. ஆவியானவர் இறங்கிய அந்த நாளில் பேதுரு நின்று பழைய வாக்குத்தத்தத்தையேதான் சொன்னார் “கடைசிநாட்களில் நான் மாம்சமான யாவர்மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்அப்பொழுது உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனஞ்சொல்லுவார்களுங்குங்கள் வாலிபர் தரிசனங்களை அடைவார்களுங்குங்கள் மூப்பர் சொப்பனங்களைக் காண்பார்களு”

யாவர்மேலும்சுகமாக்குதல்ஞானத்திடரென்று தெரிந்துவருதல்பாஸ்டர் மட்டுமே சுமக்க முடியும் என்று நாம் எத்தனையோ ஆண்டுகள் நினைத்தவை எல்லாவற்றையும்தேவன் ஒரு சாதாரண அறையில் இருக்கும் சாதாரண மனிதர்களின் கையில் கொடுக்கிறார் ஏனென்றால் அந்த வேலையைச் செய்யும் ஆவியானவர் எல்லாருக்கும் கொடுக்கப்பட்டார் முழுநேர ஊழியனுக்கு மட்டும் அல்ல.

நீங்கள் இவற்றில் எதற்காகவும் அலைய வேண்டியதில்லை. நண்பர்களோடு வேதத்தைத்

திறப்பீர்கள்ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபிப்பீர்கள்
உங்களுக்கு மத்தியில் தேவன் தேவனாக இருப்பதற்கு
இடம் விடுவீர்கள்மற்றதை அவரே செய்வார்
எப்போதும் செய்துவந்ததுபோலவே செய்வார்

டிஸ்கவரி குரூப் ஜெபிக்கும் இடம் மட்டும் அல்ல,
உதவும் இடமும்கூட.

இயேசு அந்த இரண்டையும் நம்மைப்போலப்
பிரிக்கவில்லை. ஜனக்கூட்டங்களுக்குப் போதித்தார்
போதித்துவிட்டு, அவர்களுடைய பசியைப் பார்த்து,
ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவு கொடுத்தார் அப்பத்தை
ஆசீர்வதித்து, பிட்டு, எல்லாரும் சாப்பிடும்வரை
வரிசைகள் வழியாக அனுப்பினார் மரித்துத் திரும்ப
எழுந்த பிறகும் பாருங்கள்பரலோகக் கர்த்தர் இரவு
முழுவதும் வலை போட்டு ஒன்றும் கிடைக்காமல்
சோர்ந்த சிலரிடம்கடற்கரைக்கு நடந்து போனார்
அப்போதே நெருப்பு மூட்டி, அதன்மேல் மீன்
வைத்திருந்தார்“வந்து போஜனம் பண்ணுங்கள்
என்று அழைத்தார் திரும்ப எழுந்த கிறிஸ்து தம்
நண்பர்களுக்குச் சமைத்தார் நாம் பின்பற்றும் தேவன்
இப்படிப்பட்டவர் மனிதர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு
அவரே போகிறார் அவர்களுக்குப் பரிமாறுகிறார் தம்
கைகளாலேயே பரிமாறுகிறார்

நாம் மட்டும் தூரத்திலிருந்து கொடுக்கக்
கற்றுக்கொண்டோம்மருத்துவமனை கட்டுவோம்
பள்ளிக்கு நிதி கொடுப்போம்உதவி லாரி
அனுப்புவோம்இவை எல்லாம் நல்லவையே,
தேவையானவையே. சபை செய்துகொண்டேதான்
இருக்க வேண்டும்ஆனால் காசோலை எழுதுவதற்கு,
அது யாருக்கு உதவுகிறதோ அந்த மனிதனின் பெயர்
தெரிய வேண்டியதில்லை. பணத்தைவிட அதிகமாகக்
கொடுக்க வேண்டிய உதவி ஒன்று இருக்கிறது. இயேசு
அதிகமாகச் செய்தது அதையே. அரிசியை உங்கள்
கைகளாலேயே சுமந்து போவீர்கள்கணவனை இழந்த

அவளுக்குப் பக்கத்தில் அமருவீர்கள்சிறு குழந்தைக்கு
நோய் வந்தபோது போய் நிற்பீர்கள்

அதனால்தான் குருப்பில் கேள்வி “கர்த்தர் என்ன
சொல்கிறார்” ஒன்று மட்டும் அல்ல. “நம்மைச் சுற்றி
யார் கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள்இந்த வாரம் நாம்
அதைப் பற்றி என்ன செய்வோம்” என்றும் கூட. ஒரு
குருப் ஒரு காரியத்தை வாசிக்கிறது. அப்போது
யாருக்காவது நினைவுக்கு வருகிறது: தெருமுனையில்
அந்தக் குடும்பம் அப்பாவுக்கு வேலை போனதிலிருந்து
சரியாகச் சாப்பிடுவதில்லை என்று. அடுத்த
வாரத்திற்குள் குருப் அதைப் பற்றி ஏதோ
செய்திருக்கும் ஒரு திட்டமாக அல்ல,
அக்கம்பக்கத்தாராகச் செய்யும் வாசித்த காரியம்
அவர்களை வார்த்தைகளோடு மட்டும் அல்ல,
கைகளோடும் வெளியே அனுப்புகிறது.

கஷ்டமும் இங்கேயேதான் இருக்கிறது. சந்தோஷமும்
இங்கேயேதான் இருக்கிறது. காசோலைமேல்
கையெழுத்துப் போடும்போது உங்களுக்குப் பெரிதாக
ஒன்றும் தோன்றாமல் இருக்கலாம் ஆனால்
கஷ்டங்களில் இருக்கும் தன் உறவினருக்காக ஜெபிக்க
ஒரு தோழியோடு சேர்ந்து அவள் வீட்டுக்குப்
போகும்போது, நிறையத் தோன்றும் இப்போது அந்த
மனிதனின் பெயரும் முகமும் கஷ்டங்களும்
உங்களுக்கும் சொந்தமாகிவிட்டன. இயேசு செய்த
ஊழியம் அதுவே. அவர் அதைச் சாதாரண
மனிதர்களின் கையில் கொடுத்தார் அது டிஸ்கவரி
குருப்பில் வாசிப்பது எவ்வளவு இயல்பாகவோ
அவ்வளவு இயல்பாகப் பொருந்திவிடுகிறது.

ஒரு காரியத்தை நேரடியாகச் சொல்ல வேண்டும்
ஏனென்றால் என் பேச்சில் பாதி மட்டும் கேட்கும்
ஆபத்து இருக்கிறது. நம்மில் சிலருக்குப் பைபிளைக்
கொடுத்து, விளக்க முடியாத ஒவ்வொன்றின்மேலும்
கவனமாக இரு என்று கற்பித்தார்கள்மற்றும் சிலர்

அனுபவங்களின் பின்னால் போய்புத்தகத்தைக்
கையிலிருந்து நழுவவிட்டார்களடிஸ்கவரி குரூப்
நடக்கும் அறையில் இந்த இரண்டும் சேர்ந்திருக்கும்

வேதத்தைத் திறந்து, இருப்பதை இருப்பதுபோலவே
எடுத்துக்கொள்வீர்கள்அதே சமயத்தில்

வாசிக்கும்போது அந்த வேதத்தை எழுதுவித்த

ஆவியானவர் அசைவதற்குக் கதவைத் திறந்தே

வைப்பீர்கள்புத்தகம் நம்மைக் காக்கிறது:

ஆவியானவரை நம் இஷ்டப்படி

மாற்றிக்கொள்ளாதபடி. ஆவியானவர் புத்தகத்தைக்

காக்கிறார் நம் கைகளில் அது ஆறிப்போகாதபடி.

சாதாரண விசுவாசி இந்த இரண்டில் ஒன்றைத்

தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவள்

வாசிக்கிறாங்கேட்கிறாங்கீழ்ப்படிகிறாள்அந்தப்

பக்கத்தை எழுதுவித்த அதே தேவன் அந்தப்

பக்கத்திலிருந்தே பேசுகிறார் சில சமயம் அதன்

பக்கத்திலேயே சுகமாக்குகிறார்கூட. சுதந்தரம்

முழுவதும் இதுவே. பிரசங்க பீடத்தின் பின்னால்

நிற்கும் யாருக்கும் இது எவ்வளவு சொந்தமோ,

அவளுக்கு அவ்வளவே சொந்தம்

மூன்று முறை பேசின அந்தக் குரல்

என் வாழ்க்கையில் மூன்று முறை, வேறு எந்த

விதத்திலும் விவரிக்க முடியாத வகையில்நான் இந்த

டிஸ்கவரியைப் பெற்றேன்மூன்று கணங்கள்

ஒவ்வொரு முறையும் நான் தனியாக இருந்தேன்

கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன்அதே குரல் பேசியது.

முதலாவது 1996இல்அமெரிக்காவின் சினூக்கில்நான்

அமெரிக்கா வந்து சில மாதங்களே. எங்கள் திருமணம்

முடிந்து சில நாட்களே. ஹனிமூனுக்காகச் சேமித்த

பணத்தோடு இருவரும் சேர்ந்து செமினரி எங்கே

படிப்பது என்று தேடி, நாடு முழுவதும் ஆறு பைபிள் பள்ளிகளுக்குப் போனோம்திரும்பச் சினூக் சேரும்போது பணமும் தீர்ந்தது, பார்க்க வேண்டிய வழிகளும் தீர்ந்தன. இனி என்ன செய்வது என்று தெரியாத நிலைக்கு வந்தோம்

அந்தச் சிறிய வீட்டில் மண்டியிட்டேன்கர்த்தாவே, நாங்கள் எங்கே போக வேண்டும் என்று கேட்டேன்

“ஓரல் ராபர்ட்ஸ் யுனிவர்சிட்டி.”

நாங்கள் பார்த்த எல்லாப் பள்ளிகளிலும் அது மிகவும் விலை உயர்ந்தது. அந்தக் கட்டணம் கட்டும் வசதி எனக்கு இல்லை. இருந்தும் விண்ணப்பித்தோம் கர்த்தருடைய நகைச்சுவை இப்படித்தான் இருக்கும் வழி கேட்டால்கட்டணம் கட்ட முடியாத பள்ளியைக் கையில் வைப்பார் தேவனுடைய தயவு: என் மனைவிக்கு நான்கு ஆண்டு முழு டியூஷன் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்தது. அவளுடைய அப்பா கொடுத்த நீல நிற லிங்கன் காரில் இருந்ததையெல்லாம் அடுக்கிக்கொண்டு, டல்சா நகரத்திற்குப் புறப்பட்டோம்

இரண்டாவது டல்சாவில்எங்கள் சிறிய வீட்டில் இருந்தோம்என் மனைவி கல்லூரியில் இருந்தாள் நான் கட்டிவை ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டிருந்தேன் உள்ளே கவலை ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எங்கள் சொந்த மாவட்டத்தின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சபை நிறுவ வேண்டும் என்ற திட்டத்தை அப்போதுதான் அறிவித்திருந்தோம்அதாவது லட்சக்கணக்கான மக்கள்நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள்எங்களிடம் இல்லாத லட்சக்கணக்கான டாலர்கள்அமைப்பு இல்லை, உதவி செய்பவர்கள் இல்லை. பைபிள் பள்ளிப் பையன் செய்வது இதுவேதான்கட்டிவை ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டே, யாரும் கேட்காமலேயே அத்தனை பெரிய திட்டத்தை அறிவித்துவிடுவான் பிறகு பதிலுக்குக் கர்த்தரையேதான் பார்க்க வேண்டும்

ஏனென்றால் அறையில் பதில் சொல்லும் இன்னொரு மனிதன் இல்லை. கட்டிலை ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது அந்தக் குரல் மறுபடியும் வந்தது.

“நான் சந்திப்பேன்நான் பார்த்துக்கொள்வேன்”

சில வாரங்களில்யுனிவர்சிட்டியின் ப்ரேயர் டவரில் இருக்கும்போது, ஒரு யுனிவர்சிட்டி மேகஸின் என் கைக்கு வந்தது. அதன் முகப்புப் பக்கத்தில் மைக்கேல் என்ற மனிதன் இருந்தார் அவர் ஓரல் ராபர்ட்ஸின் பழைய மாணவர் மிஷன் களங்களுக்காக வேலை செய்யும் ஒரு இன்ஜினியரிங் ஊழியத்தின் நிறுவனர் ஃபோன் செய்தேன்பார்த்தால் அவருடைய மகன் அதே கல்லூரியில் சேரப்போகிறான் அவரே விரைவில் டல்சா வரப்போகிறார்

மேகஸின் முகப்புப் பக்கத்தில் இருந்த மனிதனை ஒரு இந்திய பஃபே சாப்பாட்டுக்கு அழைத்தேன்வந்தார் அன்றிலிருந்து எனக்குத் தெரிந்துவந்த காரியம் தேவன் பஃபேக்களைப் பயன்படுத்துகிறார்

இந்தியா பேலஸ் என்ற உணவகத்தில் சந்தித்தோம் என்னோடு சேர்த்து என் நண்பன் அபியைக் கூட்டிச் சென்றேன்மைக்கேல் அபியைச் சந்தித்தவுடனேயே அவனுடைய பெயரை அடையாளம் கண்டுகொண்டார் ஒரு காலத்தில் இந்தியாவில் அபியின் வீட்டிலேயே தான் தங்கியிருந்ததாகச் சொன்னார் மிஷன் களத்திற்காக இட்டிகைச் சபைக் கட்டிடத்தை வடிவமைக்க வேண்டும் என்ற தரிசனத்தைத் தேவன் தனக்குக் கொடுத்தது, அந்த அபியின் வீட்டு ஹாலிலேயே.

யோசியுங்கள்மைக்கேலையும் என்னையும் சேர்ப்பதற்குப் பல ஆண்டுகள் முன்பே, தேவன் அதே தரிசனத்தை அபியின் வீட்டில் மைக்கேலுக்குக்

கொடுத்தார் அந்த இன்ஜினியரிங் ஊழியம்
எங்களுக்குப் பங்காளியானது.

பிறகு ஒரு ஃபவுண்டேஷன் மூலமாக மைக்கேலுக்கு
டாய்ஸ் அறிமுகமானார் உலகம் முழுவதும் சபைக்
கட்டிடங்கள் கட்டுவிக்கும் ஒரு ஊழியத்தை நடத்தும்
பெரியவர் அவர் டாய்ஸ் எங்கள் டீமைப்
பார்ப்பதற்காக வந்து, எங்கள் வீட்டிலேயே தங்கினார்
அந்த ஊழியமும் பங்காளியானது. அது எத்தனையோ
பங்காளிகளோடு சேர்ந்து உலகம் முழுவதும்
ஆயிரக்கணக்கான சபைக் கட்டிடங்களைக் கட்டியது.
அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நாங்களும் அந்தப்
பங்காளிகளில் இருக்கிறோம்

இந்தப் புத்தகம் அச்சுக்குப் போவதற்கு முன் இந்தப்
பகுதியை வாசித்து ஒப்புதல் தரும்படி மைக்கேலைக்
கேட்டேன் அவர் பதிலில் இந்தியா பேலஸில் சொல்ல
நேரம் இல்லாமல் போன மீதிக் காரியத்தை எழுதினார்
அவருடைய சொந்த வார்த்தைகளில் “அபியின் வீட்டு
ஹாலில் வந்த தரிசனம் நாம் சந்திப்பதற்குப் பல
ஆண்டுகள் முந்தையது. ஆனால் நாம் பயன்படுத்திய
அந்த வடிவமைப்பு முடிந்தது மட்டும் நாம்
சந்திப்பதற்குச் சரியாக ஒரு வாரம் முன்பேதான்
அத்தனை ஆண்டுகளும் அது என் இருதயத்திலும் என்
எண்ணங்களிலும் இருந்தது. சரியாகத் தேவைப்படும்
வேளையில் தேவன் எனக்கு அந்த வடிவமைப்பைக்
கொடுத்தார் அந்தச் சபைக் கட்டிடத்தின் படத்தை
உங்கள் இருவருக்கும் காட்டியது உனக்கு
நினைவிருக்கும் அந்த வடிவமைப்பை நான்
யாருக்காகச் செய்கிறேன் என்று எனக்கு அறவே
தெரியாது. தேவனே என் கிளையண்ட் உங்களுக்கு
அது வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரியும் ஆனால்
அவருடைய மனதில் யார் இருந்தார்கள் என்று
எனக்குத் தெரியாது.”

இரண்டாம் வார்த்தை அப்படி நிறைவேறிக்கொண்டே வந்தது.

மூன்றாவது 2000களின் தொடக்கத்தில் ஒரு ரயிலில் வந்தது. 2003 செப்டம்பரில் எனக்கு ஹெபடைட்டிஸ் சி என்ற நோய் இருப்பது தெரியவந்தது. அதைப் பற்றிப் பிறகு, விலையைப் பற்றிய அதிகாரத்தில் எழுதுகிறேன்ரயில் பெட்டியின் மூலையில் அமர்ந்திருந்த ஒரு வயதான பாட்டிமேல் கர்த்தர் என்ற பார்வையைத் திருப்பினார் அப்போது பேசினார் “ஜேம்ஸ்யப்படாதே. அந்தப் பாட்டியைப் பார் உனக்கும் அத்தனை தீர்க்காயுசு இருக்கும் மரித்துவிடுவேன் என்று கவலைப்படாதே. இந்த நோயிலிருந்து உன்னைச் சுகமாக்குவேன்

அந்த வார்த்தையை இருதயத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஆண்டுக்கணக்காக நடந்தேன்இண்டர்ஃபெரான் சிகிச்சையின் வழியாக, நோய் திரும்ப வந்த காலத்தின் வழியாக, அதன்பிறகு சேர்த்துக் கொடுத்த மருந்துச் சிகிச்சையின் வழியாக அந்த வார்த்தையேதான் என்னைச் சுமந்தது. கர்த்தர் தம் வார்த்தையை நிறைவேற்றினார் என்னைச் சுகமாக்கினார் அந்த நற்செய்தி எனக்குக் கடைசியாகக் கிடைத்த நாளைப் பற்றி, தேவன் சந்திப்பதைப் பற்றிய அதிகாரத்தில் சொல்கிறேன்

அதே குரல்மூன்று முறை. சினூக் வீட்டில் தனியாக மண்டியிட்டபோது ஒருமுறை. டல்சா வீட்டில் கட்டிலை ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டிருந்தபோது இன்னொரு முறை. ரயிலில் தனியாக அமர்ந்திருந்தபோது மூன்றாம் முறை. ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு சாதாரண மனிதனோடேயே அந்தக் குரல் பேசியது.

ஆனால் அந்த மூன்றே மொத்தம் அல்ல. அந்த மூன்று வார்த்தைகளைச் சொன்ன தேவன்அவற்றுக்கு வெகு காலம் முன்பிருந்தே என்னோடு பேசிக்கொண்டேதான்

இருந்தார் அன்றிலிருந்து இன்றுவரையும்
பேசிக்கொண்டேதான் இருக்கிறார் சிறிய
விஷயங்களில்பெரிய விஷயங்களில்அவர்
எப்போதும் பேசிக்கொண்டேதான் இருக்கிறார் அவர்
பேசுகிற தேவன்கேட்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் வேத
வாக்கியங்களைத் திறக்கும் தேவன்அமைதியாக
அமர்ந்து கேட்கும் யாருக்கும் தம் இருதயத்தைக்
காட்டும் தேவன்

உண்மையான காரியம் இதுவே. இந்தச் சம்பவங்களை
ஒவ்வொன்றாகப் பெயர் சொல்லிச் சொன்னது
ஏனென்றால்இவை உண்மை என்று நீங்கள்
தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்இவை சாதாரண
மனிதர்களுக்காகவே என்று தெரிந்துகொள்ள
வேண்டும்நீங்கள் அவருடைய குரலைக் கேட்பீர்கள்
கீழ்ப்படிவீர்கள்இன்னொருவர் அப்படிச் செய்ய
உதவுவீர்கள்அவரால் மட்டுமே செய்ய முடிந்ததை
அவருக்கே விட்டுவிடுவீர்கள்

நான் வாழ்ந்த விதம் எல்லாருக்கும் திறந்த கதவு

1991இல் அந்த ரயில் பயணத்திற்குப் பிந்தைய இருபது
ஆண்டுகள்கர்த்தருடைய குரலைக் கேட்கும் அந்த
அனுபவத்திற்குள்ளேயே வாழ்ந்தேன்சுவிசேஷ
ஊழியனாக, மிஷனரிகளின் மகனாக, வாழ்க்கையை
ஒப்புக்கொடுத்த மனிதனாக அதற்குள்ளேயே
வாழ்ந்தேன்எந்தத் தலைவனும் இப்படித்தான்
வாழ்வானோ என்று நினைத்தேன்

சாதாரண விசுவாசிகளும் தேவனுடைய குரலைத்
தாங்களே கேட்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன்
அதைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தேன்எழுதினேன்
என்னோடு பேசினதுபோலவே பரிசுத்த ஆவியானவர்

உங்களோடும் வேத வாக்கியங்களிலிருந்து பேசுவார் என்று எங்கள் சபைகளின் மக்களிடம் சொன்னேன்

ஆனால் நம்மில் பலருக்குக் கிடைத்த அமைப்பு, சாதாரண விசுவாசியைத் தேவனுடைய மனிதன்மேல் சார்ந்திருக்கும்படி செய்கிறது. சபைக்குப் பதிலாகப் பாஸ்டர் கேட்கிறார் மிஷன் களத்திற்குப் பதிலாக மிஷனரி கேட்கிறார் மக்களுக்குப் பதிலாகப் பயிற்சி பெற்ற தலைவன் கேட்கிறான்நான் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்த அந்த வாழ்க்கையைச் சாதாரண விசுவாசி உண்மையிலேயே வாழ்வதற்கு இடமே இல்லை. நான் கேட்டதைப் பெற்றுக்கொள்வதே அவர்களுடைய பங்கானது. தாங்களே கேட்பது மட்டும் நடக்கவில்லை.

2011இல் அது மாறியது.

அந்த ஆண்டேதான் நான் முதல் முறையாக, மிஷன் உலகம் டிசைப்பிள் மேக்கிங் மூவ்மென்ட்ஸ் என்று அழைக்கும் வேலையைச் சந்தித்தேன்னின்னில் வேரூன்றியது அதன் உத்தியோ அளவோ அல்ல. டிஸ்கவரி குரூப் கேட்கும் அந்த மூன்று சிம்பிளான கேள்விகளேதான் என்னில் வேரூன்றின.

முதல் முறையாக, எந்தச் சாதாரண மனிதனையும் அமரவைக்கக்கூடிய ஒரு இடம் எனக்குக் கிடைத்தது. அங்கே பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனைச் சந்திக்கிறார் ஒரு சாதாரண விசுவாசி ஒன்றிரண்டு நண்பர்களோடு வேதப்பகுதியைத் திறந்து வெளியே வாசிக்கிறான் அது தேவனைப் பற்றி என்ன சொல்கிறது, மனிதர்களைப் பற்றி என்ன சொல்கிறது, இந்த வாரம் கர்த்தர் தன்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறார் என்று கேட்கிறான்அவரிடமிருந்து நேரடியாகக் கேட்கிறான் தன் இருதயத்தைப் பகிர்ந்துகொள்கிறான் கீழ்ப்படிகிறான்அடுத்த வாரம் வந்து, என்ன நடந்தது என்று சொல்கிறான்

ஊழியனாக நான் இருபது ஆண்டுகள் வாழ்ந்த அந்த மனநிலை, இப்போது அவனுடையதாகிவிட்டது. நடுவில் எந்தத் தேவனுடைய மனிதனும் இல்லை.

இது வேலை செய்வதை முதல் முறையாகப் பார்த்தபோது நான் ஏன் அழுதேன் என்பது இப்போது புரிந்ததா?

கேஸ்போ என்ற கூலித் தொழிலாளி

முன்னே போவதற்கு முன் ஒரு கடைசி உதாரணத்தை உங்களுக்குக் காட்ட வேண்டும்

எங்கள் பகுதிகளில் ஒன்றில் கேஸ்போ என்ற மனிதன் இருக்கிறான். அவனுக்கு நாற்பத்திரண்டு வயது. கூலி வேலை செய்துகொள்கிறான். இறையியல் பயிற்சி எதுவும் இல்லை. தன்னைத் தலைவன் என்று ஒருபோதும் நினைத்துக்கொள்வதில்லை.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, எங்கள் டீமில் கோச்சிங் கொடுக்கும் என் நண்பன் கிஷோர் சோர்ந்துபோன ஒரு கிராமப் பாஸ்டரைச் சந்தித்தான். அவனுடைய பெயர் பூர்ணா. இருவரும் ஒரு பைபிளுக்கு முன்பாக அமர்ந்தார்கள். பிசங்கம் இல்லை, ஸ்டைல்கள் இல்லை. இருந்தவை மூன்று கேள்விகளே. பிறகு பூர்ணா தன் கிராமத்தில் இருந்த மூன்று சாதாரண மனிதர்களைச் சேர்த்து, அதையே செய்தான்

அந்த மூன்று பேரில் கேஸ்போ ஒருவன்

சில வாரங்கள் சேர்ந்து வேத வாக்கியங்களைத் திறந்த பிறகு, கேஸ்போவுக்கு அருகிலிருந்த ஒரு கிராமத்தைப் பற்றிக் கனவு வந்தது. அது ஆபத்தான கிராமம். அங்கே கிறிஸ்தவர்களைத் துன்பப்படுத்துவார்கள்தேவன் பேசாமல் இருந்திருந்தால் அவன் அந்தக் கிராமத்தை நிமிர்ந்துகூடப் பார்த்திருக்க மாட்டான்

ஆனால் தேவனுடைய குரலைக் கேட்டான்
அதனால்தான் போனான்

அங்கே நட்புகளை உருவாக்கிக்கொண்டான்
அவர்களில் இரண்டு பேரோடு ஒரு சிறு குழுப்பைத்
தொடங்கினான்அந்த இரண்டு பேர் ஆறு
பேரானார்கள்அந்த ஆறு பேரில் சாந்தி லதா என்ற
பெண் இருந்தாள்அவள் தான் கற்றுக்கொண்டதைத்
தன் சொந்தக் கிராமத்திற்கு எடுத்துச் சென்று, தன்
சொந்தக் குழுப்பைத் தொடங்கினாள்

கேஸ்போவிடம் பயிற்சி இல்லை. சாந்தி லதாவிடம்
மேடை இல்லை. பூர்ணாவிடம் உத்தியும் இல்லை.
பின்னே இவர்கள் எல்லாரிடமும் இருந்தது என்ன?
சமாரியாவில் ஒரு கொளுத்தும் மத்தியானத்தில்
கிணற்றருகில் இயேசுவைச் சந்தித்த அந்தப்
பெண்ணிடம் எது இருந்ததோ, அதுவேதான்
இவர்களிடமும் இருந்தது. யாரோ வந்து இவர்களிடம்
ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள்இவர்கள் கர்த்தருடைய
குரலைக் கேட்டார்கள்கேட்டதைப் பிடித்துக்கொண்டு
வீட்டுக்குப் போய்தங்களுக்கு எதிர்ப்பட்ட அடுத்த
மனிதனிடம் அதே கேள்வியைக் கேட்டார்கள்

இரண்டாம் பழக்கம் ஒரு சாதாரண சீடனுடைய
வாழ்க்கையில் முழுமையாக வேலை செய்தால்
எப்படியிருக்கும் என்பதற்கு இதுவே.

பரிசுத்த ஆவியானவர் வேத வாக்கியங்களிலிருந்து
சாதாரண சீடர்களோடு பேசுகிறார் நம் வேலை
என்னவென்றால்அவர்களை அவருக்கு முன்பாக
நிறுத்தும் கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டுப் பக்கத்தில்
விலகுவது.

அதுவே இரண்டாம் பழக்கம்

இனி மூன்றாவது: தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது.

தியானிப்பதற்கு

பாஸ்டரோடு பேசினதுபோலவே தேவன் உங்களோடும்
வேத வாக்கியங்களிலிருந்து பேசுவார் என்று நீங்கள்
உண்மையிலேயே நம்புகிறீர்களா?

பைபிள் வாசிக்கும்போது, கர்த்தரே நேரடியாக
உங்களோடு பேசுவதுபோலக் கடைசியாக எப்போது
தோன்றியது?

இந்த வாரம் ஒரு நண்பனோடு ஒரு வேதப்பகுதியைத்
திறந்து, “கர்த்தர் உனக்கு என்ன சொல்கிறார் அதைப்
பற்றி என்ன செய்வாய்” என்று கேளுங்களாயரிடம்
கேட்க முடியும்

ஐந்தாம் அதிகாரம்

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது

வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாக மட்டும் இருக்காதீர்கள்
அதன்படி செய்கிறவர்களாகவும் இருங்கள் என்று
பைபிள் சொல்கிறது. மூன்றாம் பழக்கம் என்றால்
என்ன என்பதை ஒரே வாக்கியத்தில் சொல்ல
வேண்டுமானால் அதுவேதான்

முதல் இரண்டு பழக்கங்களை நாம் எளிதாக
ஒப்புக்கொள்கிறோம் சாதாரண சீடர்கள்
முக்கியம்தான் தேவனுடைய குரலைக் கேட்பதும்
முக்கியம்தான் ஆனால் ஒரு ஸ்டடி குரூப்
ஆண்டுக்கணக்காக நடந்துகொண்டே இருக்க முடியும்
வருகிறவர்கள் எல்லாரும் அறிவில்
வளர்ந்துகொண்டே இருப்பார்கள் இருந்தும் யாரும்
தேவனுக்கு நெருக்கமாகி இருக்க மாட்டார்கள்
யாருடைய வாழ்க்கையிலும் பலன் தெரியாது.
மூவ்மென்ட் உருவாகிறது கேட்டதைச் செய்கிற
மனிதர்களாலேயே. பலன் கொண்டு வருவது
செய்வதுதான் அந்தப் பலன் நம் சொந்த இதயத்திலும்
வரும் நம்மைச் சுற்றி இருக்கிறவர்களுடைய
வாழ்க்கையிலும் வரும் வித்தியாசம் முழுவதும்
அங்கேதான் இருக்கிறது.

மூன்றாம் பழக்கம் நம்மை வளர்க்கிறது

இரண்டு விதமான சீடத்துவக் கூடுகைகளில் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன்

முதல் விதக் கூடுகை நோட்டுகளோடு முடிகிறது. வந்தவர்கள் ஏதோ ஒரு புதிய காரியத்தைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்கேட்கும்போது ஊக்கமாக இருக்கிறது. அப்படியே வீட்டுக்குப் போகிறார்கள் அடுத்த வாரம் மறுபடியும் வந்து, அடுத்த வேதப் பகுதியைப் பேசுகிறார்கள்இன்னும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்

பத்து ஆண்டுகள் அந்தக் கூடுகையில் கழித்தபிறகு அவர்கள் எப்படி இருப்பார்களென்றாகக் கற்றுக்கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்ஆனால் ஒரே ஒரு புதிய சீடனைக்கூட உருவாக்கியிருக்க மாட்டார்கள்

இரண்டாம் விதக் கூடுகை ஒரு தீர்மானத்தோடு முடிகிறது. “இந்த வாரம் கர்த்தர் உன்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறார் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கிறவரிடம் சொல்” அடுத்த வாரக் கூடுகை ஒரு கேள்வியோடு தொடங்குகிறது: “என்ன செய்தாய் என்ன நடந்தது?”

பத்து ஆண்டுகள் அந்தக் கூடுகையில் கழித்தபிறகு அந்த அறை எப்படி இருக்கும் புதிய மனிதர்களால் நிரம்பியிருக்கும்ஏனென்றால் அந்த அறையில் இருந்தவர்கள்செய்வோம் என்று சொன்னதைச் செய்துகொண்டே வந்தார்கள்அதைப் பார்த்துப் புதியவர்கள் வந்தார்கள்

வித்தியாசம் போதகரிடம் இல்லை, பாடத்திலும் இல்லை. கூடுகையின் கடைசியில் கேட்கும் அந்தக்

கீழ்ப்படிதலின் கேள்வியிலும் அடுத்த கூடுகையின் தொடக்கத்தில் கேட்கும் “என்ன நடந்தது?” என்ற கேள்வியிலும் இருக்கிறது.

டிஸ்கவரி குரூப் முறையை எடுத்துக்கொண்டு, கீழ்ப்படிதலின் கேள்வியை மட்டும் தவிர்த்துவிடும் தலைவர்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன் அவர்களை நான் குற்றம் சொல்ல மாட்டேன் அந்தக் கேள்வி உண்மையிலேயே சங்கடப்படுத்துகிறது. பதில் சொல்கிறவனை மட்டும் அல்ல, கேட்கிறவனையும் அது நிலைநிறுத்திக் கேட்கிறது. அந்தக் கேள்வியின் அர்த்தம் இதுவே: “செய்வோம் என்று சொன்ன காரியத்தில் நீயும் நானும் ஒருவருக்கு ஒருவர் கணக்குச் சொல்ல வேண்டும்”

கிருபையைப் பற்றி நாம் கற்றுக்கொண்ட விதத்தில் ஒரு தவறு உள்ளே நுழைந்துவிட்டது. தண்டனை இல்லை என்பதால் கணக்கும் தேவையில்லை என்று நினைத்துக்கொள்கிறோம் ஆனால் அந்த இரண்டும் ஒன்று அல்ல. புதிய ஏற்பாட்டுச் சபைகளில் ஒரு பழக்கம் இருந்தது. கேட்ட காரியத்தைப் பற்றி “என்ன செய்யப்போகிறாய்” என்று ஒருவரை ஒருவர் கேட்டுப் பேசிக்கொள்வார்கள் அந்தப் பழக்கத்தை மென்மையாகத் திரும்பக் கொண்டுவருவதுதான் மூன்றாம் பழக்கம்

இங்கே நான் சபையின்மேல் தாக்குதல் நடத்தவில்லை. நாம் பாரம்பரியச் சபை என்று சொல்கிறவற்றில் பெரும்பகுதி உண்மையானதே. அந்த அறையில் தேவனுடைய சமூகம் உண்மையானது. பிரசங்கம் உண்மையானது. அந்த மக்கள் நடிக்கிறவர்கள் அல்ல. ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் கர்த்தரைச் சந்திக்க வரும் சாதாரண விசுவாசிகள்தான் கலங்குவதில் தவறே இல்லை. தேவனுடைய மக்களுக்கு மத்தியில் அமர்ந்து அவர்களோடு சேர்ந்து கலங்குவது நல்லதே. எல்லாரையும்விட நானே பெரிய பக்தன் என்று வீட்டில்

தனியாக அமர்ந்திருப்பதைவிட அது எத்தனையோ
மேல்நம்மில் பலருக்கும் தொடக்கம் சபையிலேயே.
நாம் கட்டுகிற எல்லாமே அதன்மேலிருந்தேதான்

ஆனால் ஒரு மனிதன் ஒவ்வொரு வாரமும் மனது
கலங்கிக்கொண்டே இருக்கலாம்இருந்தும் ஒரே ஒரு
முறைகூட “கீழ்ப்படி” என்ற வார்த்தையைக்
கேட்காமலே இருக்க முடியும்ஒரு ஆராதனை உங்களை
உள்ளுக்குள் அசைத்துவிட்டு, எந்த மாற்றமும்
இல்லாமல் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட முடியும்வீட்டில்
நடக்கும் சிறு குரூப்பும் அதையே செய்ய முடியும்
சபைக் கட்டிடத்திற்கு வெளியே நடக்கும் பெரிய
கூடுகையும் அதையே செய்ய முடியும்

மனிதர்கள் வருகிறார்கள்ஆராதிக்கிறார்கள்
போய்விடுகிறார்கள்என்ன கேட்டாய்அதைப் பற்றி
என்ன செய்யப்போகிறாய்யாரிடம்
சொல்லப்போகிறாய் என்று கேட்க யாரும்
இருப்பதில்லை. கூடுகையைக் கட்டிடத்திற்கு வெளியே
மாற்றியதால் மட்டும் எதுவும் சரியாகிவிடாது. அசல்
விஷயம் ஒருபோதும் இடம் அல்ல. வாரத்திற்குப் பின்
வாரம் கேட்கும் அந்தக் கேள்விதான்“என்ன செய்தாய்
என்ன நடந்தது?” அந்தக் கேள்வி இல்லாவிட்டால்
வீட்டுக் குரூப்பானாலும் பெரிய சபைக்
கட்டிடமானாலும் ஒரே விதமாகவேதான்
தோற்றுப்போகும்

கீழ்ப்படிவது என்பது அன்பு வெளிப்படும் விதம்

“கீழ்ப்படிவது” என்ற வார்த்தையைக் கேட்ட உடனேயே
நம்மில் பலரும் பின்வாங்குகிறோம்அதிகாரம்
உள்ளவன் மேலிருந்து போடும் கட்டளைபோலக்
கேட்கிறது. கீழ்ப்படி, இல்லாவிட்டால் பார்த்துக்கொள்
இந்த அதிகாரம் சொல்வது அது அல்ல.

நமக்கு மாதிரி இயேசுவே. இயேசு பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தது அன்பினாலேயே. பிதா செய்யக் குமாரன் காண்கிறதெதுவோ அதையேயன்றி வேறொன்றையும் தாமாகச் செய்யமாட்டார் என்று அவரே சொன்னார் கெத்செமனே தோட்டத்தில் அவர் ஜெபித்தார் “என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது.” எஜமானுக்கு முன்பாக நடுங்கும் வேலைக்காரனைப்போல அல்ல, பிதாவை நம்பின குமாரனாக. நம்முடைய கீழ்ப்படிதலும் அப்படியேதான் வளரும் என்று அவர் சொன்னார் “நீங்கள் என்னிடத்தில் அன்பாயிருந்தால் என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்” முதலில் அன்பு. கீழ்ப்படிதல் அதற்குப் பின்னாலேயே வருகிறது, அன்பு வெளிப்படும் விதமாக.

இதை நம் சொந்த பலத்தால் நாம் செய்வதில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் உதவி செய்கிறார் தடுமாறிய வாரங்களைக் கிருபை மூடுகிறது. நாமும் தடுமாறுவோம்கீழ்ப்படிவது என்றால் மாசில்லாத ரெக்கார்ட் அல்ல, வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் நடை. அன்பான குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளை சிலசமயம் வழிதவறுவதுபோல, நாமும் தவறுவோம்திரும்பி வருவோம்கர்த்தர் நம்மைத் திரும்ப நிலைநிறுத்தி, மறுபடியும் நடத்துகிறார்

நம்பிக் கீழ்ப்படிந்த பிலிப்பு

இயேசுவைப்போலவே பிலிப்புவும்தேவன் அனுப்பின இடத்திற்குப் போய்அவர் கேட்டதைச் செய்தான்

கீழ்ப்படிதல் பலமுறை தொடங்குவது, அப்போதைக்கு அர்த்தம் புரியாத ஒரு சிறு தொடுதலிலேயே. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புத்தகத்தில் பிலிப்பு என்ற மனிதனிடம் தேவதூதன் சொன்னார் எழுந்து தெற்கே, காசாவுக்குப் போகும் வனாந்தரப் பாதையில்

போ. காரணம் சொல்லவில்லை. அவன் எழுந்து
போனான்

அந்தப் பாதையில் ஒரு இரதம் போய்க்கொண்டிருந்தது.
அதில் ஒரு எத்தியோப்பிய அதிகாரி. தன் நாட்டுக்குத்
திரும்பிப் போய்க்கொண்டிருந்தான்வழி நெடுகிலும்
ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் ஆகமத்தை உரக்க
வாசித்துக்கொண்டே போனான்வாசிப்பது மட்டும்
அவனுக்குப் புரியவில்லை.

ஆவியானவர் சொன்னார் “நீ போய் அந்த
இரதத்துடனே சேர்ந்துகொள்” பிலிப்பு ஓடினான்
பிரசங்கம் எதையும் தயார் செய்துகொள்ளவில்லை.
ஒரே ஒரு கேள்வியைக் கேட்டான் “நீர்
வாசிக்கிறவைகளின் கருத்து உமக்குத் தெரியுமா?”
யாராவது காட்டித்தந்தால் ஒழிய புரியாது என்று அந்த
அதிகாரி சொன்னான்பிலிப்புவைத் தன் பக்கத்தில்
இரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டான்

அதே வேதப் பகுதியிலிருந்தே தொடங்கி, பிலிப்பு
அவனுக்கு இயேசுவைப் பற்றிச் சொன்னான்வழியில்
தண்ணீர் தென்பட்டது. ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்குத்
தடை என்ன இருக்கிறது என்று அதிகாரி கேட்டான்
அங்கேயே பிலிப்பு அவனுக்கு ஞானஸ்நானம்
கொடுத்தான்அந்த மனிதன் சந்தோஷத்தோடு தன்
வழியே போனான்தான் பெற்றதைத் தன் சொந்த
நாட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போனான்

மீதிப் பலன் பிலிப்புவின் கண்ணுக்கு ஒருபோதும்
தெரியவில்லை. அவன் கேட்டான்போனான்மீதியைத்
தேவனுக்கே விட்டுவிட்டான்

மனது நெகிழ்ந்த உடனேயே செயல்பட்ட சகேயு

இந்தக் காலத்து உதாரணங்களுக்குப் போவதற்கு முன் மனது நெகிழ்ந்த உடனேயே வேலையைச் செய்த முதல் நூற்றாண்டு ஆயக்காரன் ஒருவனிடம் கற்றுக்கொள்வோம்லூக்கா சுவிசேஷம் 19ஆம் அதிகாரம்

சகேயு எரிகோ பட்டணத்தில் ஆயக்காரருடைய தலைவன்அதாவது செல்வந்தன்அதாவது எல்லாரும் வெறுக்கிற மனிதன்ரோம அரசாங்கத்திற்காக வரி வசூல் செய்து, அதன்மேல் தன் பங்கையும் சேர்த்துப் பிடுங்கி, தன் சொந்த மக்களின் முதுகின்மேலேயே தன் சொத்தைக் கட்டிக்கொண்டவன்னரிகோவில் இருந்த ஒவ்வொரு யூதனுக்கும் அவனுடைய முகம் தெரியும்அவனோடு பழக்கம் மட்டும் யாருக்கும் வேண்டாம்

இன்னொரு விஷயம்அவன் குள்ளமானவன்

அன்று இயேசு எரிகோ வழியாகப் போகும்போது, வழி நெடுகிலும் ஜனங்கள் நின்றிருந்தார்கள் அவர்களுடைய தலைகளுக்கு மேலாகச் சகேயுவுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. முன்னே ஓடிப்போய் வழியோரத்தில் இருந்த ஒரு காட்டத்தி மரத்தில் ஏறினான்பணமும் அந்தஸ்தும் உள்ள ஒரு பெரிய மனிதன் மரத்தில் ஏறினான்ஏனென்றால் அவனுக்கு இயேசுவைப் பார்க்க வேண்டும்

இயேசு அந்த மரத்தடியில் நின்றார் அண்ணாந்து பார்த்தார் சொன்னார் “சகேயுவே, நீ சீக்கிரமாய் இறங்கிவா, இன்றைக்கு நான் உன் வீட்டிலே தங்கவேண்டும்”

ஜனங்கள் எல்லாரும் முணுமுணுத்தார்கள்பாவியின் வீட்டில் இயேசு விருந்தாளியாகி விட்டாரே என்று. சகேயு மரத்திலிருந்து இறங்கி, இயேசுவைத் தன் வீட்டுக்குள் அழைத்தான்பிறகு தன் சொந்த வீட்டில் நின்று, தன் தீர்மானத்தை வெளிப்படையாகவே அறிவித்தான் “ஆண்டவரே, என் ஆஸ்திகளில் பாதியை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறேன்நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாகிலும் அநியாயமாய் வாங்கினதுண்டானால் நாலத்தனையாகத் திரும்பச் செலுத்துகிறேன் இயேசு அவனைப் பார்த்துச் சொன்னார் “இன்றைக்கு இந்த வீட்டுக்கு இரட்சிப்பு வந்தது; இவனும் ஆபிரகாமுக்குக் குமாரனாயிருக்கிறானே.”

இந்தக் காரியத்திலும் நான்கு பழக்கங்களையும் பாருங்கள்

முதல் பழக்கம்சாதாரண சீடன்ஆயக்காரன் ஆசாரியன் அல்ல, குரு அல்ல, அப்போஸ்தலன் அல்ல. தொழிலில் அந்தஸ்து இருக்கிறது. ஆனால் ஊரின் பார்வையில் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கும் தகுதியே இல்லாதவன்இயேசு கை நீட்டியது சரியாக இப்படிப்பட்ட மனிதர்களை நோக்கியேதான்

இரண்டாம் பழக்கம்தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது. இயேசு சகேயுவுக்கு உபன்யாசம் கொடுக்கவில்லை. பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டார் சாப்பாட்டுக்குத் தாமே விருந்தாளியாக வந்தார் இங்கே டிஸ்கவரி நடந்தது பிரசங்கத்தில் அல்ல. அந்த மனிதனுடைய சொந்தச் சாப்பாட்டு மேசையருகில்முகத்துக்கு முகம் நடந்த சந்திப்பிலேயே நடந்தது.

மூன்றாம் பழக்கம்தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது. காரியம் திரும்பும் இடம் இதுவே. சகேயு “யோசித்துப் பார்க்கிறேன்என்று சொல்லவில்லை. தன் வீட்டில் நின்று, என்ன செய்யப்போகிறான் என்பதை அறிவித்தான்சொத்தில் பாதி ஏழைகளுக்கு. ஏமாற்றிய

ஒவ்வொருவருக்கும் நான்கு மடங்கு. அந்த நான்கு மடங்கைக் கவனியுங்கள்யூத நியாயப்பிரமாணம் கேட்டது இவ்வளவே: எடுத்ததைத் திரும்பக் கொடுப்பது, அதனோடு ஐந்தில் ஒரு பங்கைச் சேர்ப்பது. சகேயு மட்டும் தன்மேல் தானே எத்தனையோ மடங்கு பெரிய விலையை வைத்துக்கொண்டான் உண்மையான கீழ்ப்படிதல் பொதுவாக அப்படியேதான் இருக்கும்மனிதன் ஏதோ ஒரு தெளிவான விலையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்

நான்காம் பழக்கம்மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. இயேசு சொன்ன வார்த்தையைப் பாருங்கள் “இந்த வீட்டுக்கு இரட்சிப்பு வந்தது.” சகேயுவுக்கு மட்டும் அல்ல, அவனுடைய வீட்டுக்கு. அவனுடைய வீட்டுக் கூரையின் கீழ் வாழ்ந்த ஒவ்வொருவருக்கும்அத்தோடு முடிந்ததா? ஆயக்காரன் தான் பிடுங்கியதைத் திரும்பக் கொடுப்பதை ஊரே பார்க்கப்போகிறது. அந்த நான்கு மடங்குச் செலுத்துதல் கீழ்ப்படிதல் மட்டும் அல்ல. தேவனுடைய ராஜ்யம் ஒரு வரி வசூல் அலுவலகத்தின் வழியாக நடந்துபோனது அது. ஒரே நாளில் மற்ற ஆயக்காரர்கள் எல்லாருக்கும் அந்தச் செய்தி தெரிந்திருக்கும்பணத்தைத் திரும்பப் பெற்ற ஒவ்வொரு குடும்பமும் அன்று இரவு தங்கள் வீட்டில் அதே காரியத்தையேதான் பேசியிருக்கும்சகேயுவின் கீழ்ப்படிதல் அவனுடைய வீட்டையும்அவனுடைய தொழிலையும்அவனுடைய ஊரையும் அவனோடு சேர்த்துத் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் இழுத்துக்கொண்டு வந்தது.

மூன்றாம் வழியின் கூடுகை முடிவதும் அதே கேள்வியோடேதான்“இந்த வாரம் கர்த்தர் உன்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறார்” அடுத்த கூடுகை தொடங்குவதும் அதே கேள்வியோடேதான்“என்ன செய்தாய் என்ன நடந்தது?” பதில் உண்மையானதாக இருந்தால்அந்த மனிதன் ஏதோ ஒரு விலையைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்அந்த விலைதான்

கீழ்ப்படிதல் அந்த ஒரே ஒரு மனிதனிடம்
நின்றுவிடாமல்மற்றவர்களுடைய
வாழ்க்கைக்குள்ளும் கொண்டுபோகிறது.

தேவன் தெரிந்துகொண்ட மக்கள்

இனி நம் சொந்த மண்ணின் காரியம்1860களின்
இறுதியில்ஜான் கிளௌஷும் அவருடைய மனைவி
ஹாரியட்டும் ஒங்கோலில் தெலுங்கு மிஷன்
வேலையை நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்அப்போது
பெரிய எண்ணிக்கையில் கிறிஸ்துவினிடம்
வந்துகொண்டிருந்தவர்கள் யாழ் தோல் வேலை செய்து
பிழைத்துவந்த ஒரு வகுப்பு மக்கள்சாதி அமைப்பு
அவர்களைத் தீண்டத்தகாதவர்களாக எண்ணியது.
அந்த நாட்களில் வியூகம் தெரிந்த ஒவ்வொருவரும்
சொன்ன வார்த்தை ஒன்றுதான்பெரிய
சாதிகளின்மேல் கட்டுங்கள்

மரியாதை உள்ளவர்களையும்செல்வாக்கு
உள்ளவர்களையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டால்
மீதிச் சமூகம் அவர்களுக்குப் பின்னாலேயே வரும்
தீண்டத்தகாதவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டால் அந்தக்
கதவு நிரந்தரமாக மூடிக்கொள்ளும்

இந்தக் குடும்பங்களால் நிரம்பிக்கொண்டிருந்த
சபையில் பெரிய சாதிக்காரர்கள் இருக்க மாட்டார்கள்
தான் கட்ட நினைத்த பள்ளிக்கும் வேலைக்கும் இது
எத்தனை பெரிய விலையாகும் என்பது ஹாரியட்டின்
கண்முன்னாலேயே தெரிந்தது.

இருந்தும் அவர்கள் அந்த மக்களைச்
சேர்த்துக்கொண்டார்கள்கிளௌ ஒரே ஒரு
நம்பிக்கையின்மேல் நின்றார் இயேசுவை
உண்மையாக நம்பின ஒவ்வொருவரையும்
சேர்த்துக்கொள்ளவே வேண்டும்அதற்கு எத்தனை

விலை கொடுக்க வேண்டியிருந்தாலும் சரி. ஆனால் எதிர்ப்பு வெளிப்படையாகவும்தனிப்பட்ட முறையிலும் வந்து விழுந்தது.

ஆற்றங்கரையில் இந்தப் புதிய விசுவாசிகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, சில நூறு பேர் பெரிய சாதி மக்கள் கரையில் நின்று பார்த்தார்களெனவின் சொந்த வார்த்தைகளில் சொல்வதானால்“மிரட்டும் பார்வைகளோடு, தங்கள் அருவருப்பு வெளிப்படும்படியாக” பார்த்தார்கள்

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை வந்தது. கிள்ளை தன் அறையில் அமர்ந்திருந்தார் தாங்க முடியாத ஒரு பாரம் அவருடைய ஆத்துமாவின்மேல் இருந்தது. பின்னால் போக முடியாது. முன்னால் போகிற தைரியமும் இல்லை. எண்ணங்களைத் திருப்பிக்கொள்வதற்காக, மூலையில் வைத்திருந்த புதிய பைபிள்களின் குவியலருகில் போய்ஒன்றை எடுத்து, எங்கே கிடைக்கிறதோ அங்கே திறந்தார்

அவருடைய கண்கள் விழுந்தது பவுல் கொரிந்து சபைக்கு எழுதிய வார்த்தைகளின்மேல்ஞானிகளை வெட்கப்படுத்தும்படி தேவன் உலகத்தில் பைத்தியமானவைகளைத் தெரிந்துகொண்டார் பலமுள்ளவைகளை வெட்கப்படுத்தும்படி பலவீனமானவைகளைத் தெரிந்துகொண்டார் உலகத்தின் இழிவானவையையும்அற்பமாய் எண்ணப்பட்டவையையும் தெரிந்துகொண்டார் “அது பரலோகத்திலிருந்து வந்த குரல்போல இருந்தது” என்றார் கிள்ளை.

ஒருகாலத்தில் மாடியின்மேல் பேதுருவைத் தரிசனம் தொட்டதுபோலவே, அந்தக் கணம் அவரைத் தொட்டது. அதே பாரத்தை ஹாரியட் அந்த ஆண்டு முழுவதும் சுமந்து வந்திருந்தார் இருவரும் அதைத் தேவன் கொடுத்த ஒரே உறுதிமொழியாக

எடுத்துக்கொண்டார்கள்முன்னேதான் போக வேண்டும்அவர்கள் கீழ்ப்படிந்தார்கள்அந்த மாலை நடந்ததை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கிள்ளை தன் சொந்தக் கைகளாலேயே தன் புத்தகத்தில் எழுதினார்

அந்தக் கீழ்ப்படிதலே, நவீன மிஷன் சரித்திரத்தில் நடந்த பெரிய அறுவடைக் காலங்களில் ஒன்றுக்குக் கதவைத் திறந்தது. 1876 முதல் 1878 வரை வந்த பயங்கரமான பஞ்சத்தின் வழியாகக் கிள்ளை நின்றார் பசியால் வாடிய ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்குப் பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் தோண்டும் வேலையை வாங்கிக்கொடுத்தார்

பஞ்ச நாட்களில் ஞானஸ்நானம் கொடுக்க அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஏன் தெரியுமா? ஏழைகள் கிறிஸ்துவுக்காக அல்ல, சோற்றுக்காகவே வந்தார்கள் என்று யாரும் சொல்லிவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே.

பஞ்சம் தீர்ந்தபிறகு ஆவிக்குரிய அறுவடை கிடைத்தது. 1878 ஜூலை 3ஆம் தேதி, ஒங்கோலுக்கு அருகில் இருந்த குண்ட்லகம்மா ஆற்றில்ஒரே ஒரு நாளில் இரண்டாயிரத்து இருநூற்று இருபத்திரண்டு பேர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்அந்த நாளை அன்றிலிருந்து தெலுங்கு பெந்தெகொஸ்தே என்று சொல்கிறார்கள்அதற்கடுத்த வாரங்களில் இன்னும் ஒன்பதாயிரம் பேருக்கு மேல் பெற்றார்கள்சில ஆண்டுகளுக்குள் ஒங்கோலு சபை பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு எட்டியது. அந்த நாட்களில் உலகத்தின் மிகப் பெரிய சபைகளில் ஒன்றாக ஆனது. சுவிசேஷம் குடும்பங்களின் வரிசைகள் வழியாகவும்உறவுகளின் வழியாகவும் ஒரு பீப்பிள் மூவ்மென்ட்டாக நடந்தது. அதை முன்னே கொண்டுபோனவர்கள் அந்த மக்களுடைய சொந்தச் சீடர்களே.

கிள்ள தம்பதிகள் ஞானிகளையும்
 பெரியவர்களையும் தெரிந்துகொண்டிருந்தால்
 மரியாதைக்குரிய ஒரு சிறிய சபையைச்
 சேர்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள்ஆனால் தேவன்
 தெரிந்துகொண்டது அற்பமாய்
 எண்ணப்பட்டவர்களையே என்ற நம்பிக்கைக்கு வந்து,
 கீழ்ப்படிந்தார்கள்அந்த மக்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து
 தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் வந்தார்கள்அந்த
 மக்களே, அந்த மண்ணே. அவற்றிலிருந்தேதான்
 எங்கள் சொந்தக் குடும்பத்தின் விசுவாசம் முளைத்தது.

ஷாரோன்நின்று நிலைத்த அந்தச் சகோதரி

மூன்றாம் அதிகாரத்தில் சந்தித்த ஷாரோன்இந்த
 மூன்றாம் பழக்கத்திற்கு நல்ல உதாரணம்

அவரை உதாரணமாக்கியது எந்த முறையும் அல்ல,
 அவர் நிற்காமல் இருந்ததே. சகோதரிகள்
 போய்விட்டார்கள்முதலில் இரண்டு பேர் பிறகு
 இன்னும் இரண்டு பேர் அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த
 அந்தச் சிம்பிளான வேலை தோற்றுவிட்டதுபோலவே
 தெரிந்தது. கடினமான மண்ணின்மேல்
 அப்போதைக்கே இருபத்தைந்து ஆண்டுகளைக்
 கொடுத்திருந்த ஒரு பாஸ்டரின் மனைவிக்கு,
 குரூப்பை மூடிவிட்டுப் பழைய பழக்கத்திற்குத்
 திரும்பிப் போவதற்குத் தேவையான அத்தனை
 காரணங்களும் இருந்தன. அவர் நின்று நிலைத்தார்
 மிஞ்சிய அந்த ஒரே ஒரு சகோதரியோடு
 சேர்ந்துகொண்டேதான் இருந்தார் அதே சிறு வழியில்
 வாரத்திற்குப் பின் வாரம் நடந்துகொண்டேதான்
 இருந்தார்

மூன்றாம் பழக்கத்தின் ரூபம் அதுவே. ஒரே ஒரு முறை
 பெரிய முயற்சி செய்வது அல்ல, விட்டுவிடாமல்

இருப்பது. அதிகமானவர்கள் கையை விட்டுவிடும் இடத்தையும் தாண்டிக் கீழ்ப்படிதலைத் தொடர்வது. இப்போது எத்தனையோ கிராமங்களில் அவர் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் அந்த வேலை, நல்ல முறையிலிருந்து வரவில்லை. கிட்டத்தட்ட எல்லாரும் போய்விட்டபிறகும் நடந்துகொண்டே இருந்த ஒரு சகோதரியிலிருந்தே வந்தது.

அவர் ஒருபோதும் போதகியாகவில்லை. விருந்தோம்பல் செய்யும் மனுஷியாகவேதான் இருந்துவிட்டார் அது வளரும்வரை, அதே சிறு பழக்கத்திற்கு உண்மையாக இருந்தார்

ஒரே திசையைத் தெரிந்துகொண்டு

இருபது வயதில் ஒரு ரயிலில் கர்த்தர் என்னிடம் சொன்னார் உன் வாழ்க்கையை மிஷன் வேலைக்குக் கொடு. என் மனைவிக்கும் அதே அழைப்பு வேறு விதத்தில் வந்தது. நாங்கள் சந்தித்தோம்திருமணம் செய்துகொண்டோம்தேவன் எங்கள் இருவரிடமும் கேட்ட அந்தக் கீழ்ப்படிதலுக்கே எங்கள் வாழ்க்கைகளைக் கொடுத்தோம்

என் மனைவி வளர்ந்தது அமெரிக்காவின் சினூக் ஊரில்தன் வகுப்பில் சுறுசுறுப்பான பெண்களில் அவரும் ஒருவர் 1996இல் நாங்கள் ஓரல் ராபர்ட்ஸ் யுனிவர்சிட்டிக்கு விண்ணப்பித்தபோது, அவருக்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கான முழுக் கல்விக் கட்டண ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்தது. சமூக மேம்பாட்டுத் துறையில் டிகிரிக்காக வந்த ஸ்காலர்ஷிப் அது. ஹாஸ்டல் சாப்பாட்டு வசதியும் அதில் இருந்தது. ஆனால் அந்தக் கேம்பஸில் திருமணமான தம்பதிகளுக்கு அறைகள் இல்லை. நாங்கள் வெளியே இருக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்த வசதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. இருந்தும்

பணம் இல்லாத ஒரு புதிய தம்பதிக்கு, நான்கு ஆண்டுக் கட்டணம் முழுவதும் மூடப்படுவது மிகப் பெரிய காரியம்

எங்கள் முதல் திருமண நாளுக்கு மறுநாளே எங்கள் மகள் சிமோன பிறந்தாள் 1997ஆம் ஆண்டு கோடையில் அவளைத் தூக்கிக்கொண்டு இந்தியா போனோம் டல்சாவில் இருந்த ஒரு சபை அந்தப் பயணத்தில் ஆறு சபைக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குச் சுமார் பத்தாயிரம் டாலர்கள் கொடுத்தது. படிப்புக்காகத் திரும்ப டல்சா வந்தோம்என் மனைவி தன் வகுப்புகளுக்கு நடுவில் சிமோனைக் காரில் கொண்டுவந்து, பார்க்கிங் இடத்தில் என் கையில் கொடுப்பார் அப்போது நான் சிமோனை என் வகுப்புகளுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போவேன்

டிகிரிகளை முடித்துக்கொண்டே, அடுத்த இரண்டு கோடைகளையும் இந்தியாவிலேயே கழித்தோம் குளிர்கால விடுமுறைகளிலும் சிலமுறை போய் வந்தேன்

1997 டிசம்பரில் அப்படிப்பட்ட ஒரு பயணத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போது, விமான நிலையத்தில் சுதந்திரப் பொன்விழாவின் பேனர் ஒன்றைப் பார்த்தேன் ஐம்பதாம் ஆண்டைப் பற்றியும்திரும்பக் கட்டுவதைப் பற்றியும் கர்த்தர் என் இதயத்தோடு பேசினார் அப்போதே அந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்கினோம்ஐந்து ஆண்டுகளில்எங்கள் சொந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சபை நிறுவ வேண்டும் என்று.

2000ஆம் ஆண்டில்சாரா தன் டிகிரியை முடித்த அதே ஆண்டில்சிமோனோடு சேர்ந்து இந்தியாவுக்கு மாறிவிட்டோம்அப்போது என் மனைவியின் வயது இருபத்தி நான்கு.

நான் வளர்ந்த ஊரின் ஓரத்தில் ஒரு வீட்டில் இருந்தோம்இப்போது அந்த வீட்டைச் சுற்றி ஊர்

வளர்ந்துவிட்டது, ஆனால் நாங்கள் போனபோது அதற்கு அருகில் இன்னொரு வீடே இல்லை. அது ஊருக்கு வெளியே. வெகுதூரம்வரை அவர் ஒருத்தியே அமெரிக்கக்காரி. நான் வேலையாக ஊரைத் தாண்டிப் போன ஒவ்வொரு முறையும் அவரை அப்படி விட்டுவிட்டுப் போகிறேனே என்ற கவலை என் உள்ளே இருக்கும்இருந்தும் அவர் நின்று நிலைத்தார்

தன் டிகிரியை அவர் எதற்குப் பயன்படுத்தினார் என்று பாருங்கள்பெற்றோர் கைவிட்ட, மூளை சம்பந்தமான குறைபாடுகளும் மற்ற குறைபாடுகளும் உள்ள பிள்ளைகளுக்காக வீடுகளின் நெட்வொர்க் ஒன்றைத் தொடங்கினார் அதுவே பிறகு “சாராஸ் கவனன்ட் ஹோம்ஸ்ஆனது. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அதைக் கட்டினார்

எதுவும் எளிதாக வரவில்லை. பெரிய பெரிய சாகசங்களைச் செய்யவும்கற்றுக்கொள்ளாத வேலைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவும்பணத்தின் விஷயத்தில் முழுவதுமாகத் தம்மேலேயே சார்ந்திருக்கவும் கர்த்தர் அவரைத் திரும்பத் திரும்ப அழைத்தார் ஒவ்வொரு முறையும் அவரும் அவருடைய டீமும் சரி என்று சொன்னார்கள் இப்போது அவர் தலைமையிலிருந்து பக்கத்திற்கு நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறார் அவர் எழுப்பின நம்பிக்கையான ஊழியர்கள் அந்த வேலையை முன்னே கொண்டுபோய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்

இங்கே ஒரு முக்கியமான வார்த்தை. ஏனென்றால் என் மனைவி இந்த வேலையை எத்தனையோ ஆண்டுகளாகச் செய்துகொண்டு வருகிறார் நான்கு பழக்கங்கள் ஒரு வாழ்நாள் முழுவதும் நிலைக்க வேண்டுமானால்சாதாரண சீடன் தனியாக நடக்கக் கூடாது. ஒரே மனிதனால் சுமக்க முடியாததை, மேசையைச் சுற்றி அமர்ந்திருக்கும் இரண்டு மூன்று பேர் கொண்ட சிறு டீம் சுமக்கும்

சாராஸ் கவனன்ட் ஹோம்ஸை சாரா தனியாகக் கட்டவில்லை. இந்தியச் சகோதரிகளும் ஊழியர்களும் வரிசையாக வந்த வெளிநாட்டுத் தன்னார்வலர்களும் ஒவ்வொரு அடியிலும் அவரோடு சேர்ந்து நடந்தார்கள் அவர்களில் ஒருவர் களைத்துப்போனால் இன்னொருவர் அந்தப் பாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் அவர் களைத்துப்போனபோது அவர்கள் அவருக்குப் பக்கபலமாக இருந்தார்கள்

நம்மில் யாரும் தனியாகப் போக முடியாத தூரத்தை, சேர்ந்து போக முடியும் உண்மையில் அது வியூகமே அல்ல. ஒரே திசையை நோக்கி வெகுகாலம் நடந்த நட்பே. கடைசியில் அதற்கு டீம் என்று பெயர் வந்தது.

கீழ்ப்படிவது என்றால் ஒரே ஒரு பெரிய தீர்மானம் அல்ல. ஒரே திசையைத் தெரிந்துகொண்டே போன ஆயிரம் சிறு தீர்மானங்கள்

மூன்றாம் பழக்கம் என்றால் அதுவே.

கீழ்ப்படிவதற்கு ஒரு விலை உண்டு

ஒரு தலைமுறையைத் தாண்டி நிற்கும் பலனைப் பிறப்பிக்க முடிந்தது, நான் பார்த்தவரையில் ஒன்றே ஒன்றுதான்கீழ்ப்படிவது. ஆனால் கீழ்ப்படிவது இலவசம் என்று மட்டும் சொல்ல மாட்டேன்தம்மைப் பின்பற்றுவதற்கு முன் கணக்குப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி இயேசுவே தம் சீடர்களைக் கேட்டார் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது எங்கள் குடும்பத்திற்குப் பெரிய விலையையே வைத்தது. அதைப் பற்றி வரப்போகும் ஒரு அதிகாரத்தில் சொல்கிறேன் இங்கே இவ்வளவே சொல்கிறேன் கீழ்ப்படிய வேண்டுமானால் விலை கொடுக்க வேண்டும் அந்த விலையைத் தெரிந்துகொண்ட மனிதன் தன் சவுகரியத்தால்தன் பாதுகாப்பால்தன்

காலத் திட்டத்தால் அதைக் கொடுக்கிறான் அவனோடு
சேர்ந்து நடக்கிறவர்களும் தங்கள் பங்கைக்
கொடுக்கிறார்கள் இருந்தும் கொடுத்த ஒவ்வொரு
விலைக்கும் அது தகுதியானதே.

தியானிப்பதற்கு

இந்த அண்மைக் காலத்தில் உங்கள் கீழ்ப்படிதல்
உங்களுக்கு என்ன விலை வைத்தது?

சகேயு தன் சொந்த வீட்டில் நின்று, எடுத்ததற்கு நான்கு
மடங்கு திரும்பக் கொடுத்தான் நீங்கள்
தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே வரும் சரிசெய்யும்படி
கர்த்தர் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் காரியம் ஏதாவது
இருக்கிறதா?

இந்த வாரம் கர்த்தர் உங்களை என்ன செய்யச்
சொல்கிறார் செய்வீர்களா?

ஆறாம் அதிகாரம்

மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது

நான்கு பழக்கங்களில் இந்த நான்காவதுதான் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டுக்கு இதயம் போன்றது. ஒரு மனிதனுடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை ஒரு மூவ்மென்ட்டாக மாற்றுவது இந்த நான்காம் பழக்கமே.

நான்காம் பழக்கம் என்றால் என்ன? நீங்கள் இப்போதுதான் தொடங்கிய வேலையை இன்னொருவரும் செய்வதற்கு உதவுவது. நீங்கள் பெற்றுக்கொண்டதை எடுத்து, உங்கள் வாழ்க்கையில் இருக்கும் அடுத்த மனிதனுக்குக் கொடுப்பது.

இது மற்ற மூன்றிலிருந்தே மிக இயல்பாகப் பிறக்கிறது. நீங்கள் தேவனுடைய குரலைக் கேட்டு அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் உங்கள் பார்வையை உங்கள்மேலேயே அதிக காலம் இருக்க அவர் விடமாட்டார் கடைசியில் அவர் எப்போதும் செய்வது ஒன்றையேதான் நம் பார்வையை வெளியே திருப்பி, நமக்கு எதிரே அவர் வைத்த அடுத்த மனிதனை நோக்கி நகர்த்திவிடுகிறார்

கட்டளை இதுவே: கொடுத்துவிடு

இயேசுவின் வார்த்தைகள் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி மாறின. ஆனால் அவர் கொடுத்த கட்டளை மட்டும் திரும்பத் திரும்ப ஒன்றாகவே இருந்தது: நீ பார்த்ததை, கேட்டதை, கற்றுக்கொண்டதை மற்றவர்களுக்குச் சொல்

கதரேனருடைய நாட்டு மனிதனிடம் அவர் சொன்னார் உன் வீட்டுக்குப் போய் உன் சொந்த மனிதர்களுக்குச் சொல்

எழுபது சீடர்களை இரண்டிரண்டு பேராக அனுப்பினார் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் வீடுகளில் தங்கி, தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பற்றி நான் உங்களுக்குக் கற்பித்ததைச் சொல்லுங்கள்

சமாரியப் பெண்ணுக்கு அந்தக் கட்டளையே தேவைப்படவில்லை. அவரைச் சந்தித்த உடனேயே, அவளாகவே தன் ஊருக்கு ஓடினாள்

மலைமேல் அவர் கொடுத்த மகா கட்டளையில் இருக்கும் ஒரு வார்த்தையைக் கவனியுங்கள் சீடர்களை உண்டாக்குங்கள்மதம் மாற்றுங்கள் என்று அல்ல, சீடர்களை. அதாவது, சீடர்களை உண்டாக்கக்கூடிய சீடர்களை. கொடுத்துவிடும் அந்த முறை அந்த வார்த்தைக்குள்ளேயே அடங்கியிருக்கிறது. ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் இயேசு மாற்றம் கொண்டு வந்த கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு முறையும் அந்த மனிதனுக்கு அவர் கொடுத்த கட்டளை இதுவே: நீ பெற்றுக்கொண்டதை எடுத்து, உன் வாழ்க்கையில் இருக்கும் அடுத்த மனிதனுக்குக் கொடு. இந்த வேலையை இப்போதே தொடங்கு. பயிற்சி

வரும்வரையோ சான்றிதழ் வரும்வரையோ
காத்திருக்காதே. அவர் கொடுத்த கட்டளை இதுவே.

நமக்கோ கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது கிட்டத்தட்ட இதற்கு
எதிரான முறையே. நமக்குள் வேருன்றிப்போன
பழக்கம் என்னவென்றால்நாம்
பெற்றுக்கொண்டதைச் சபைக்குத் திரும்பக்
கொண்டுவந்து, அதை வைத்து என்ன செய்வது என்று
தெரிந்த முழுநேர ஊழியரின் கையில்
கொடுத்துவிடுவதே. அந்த முறை நல்ல சபை
அங்கத்தினர்களை உருவாக்கும்ஆனால் சீடர்களை
உண்டாக்கக்கூடிய சீடர்களை மட்டும் அதனால்
உருவாக்க முடியவில்லை.

நான்காம் பழக்கம் என்றால்இயேசு உண்மையிலேயே
கொடுத்த அந்தக் கட்டளையைத் திரும்பப்
பெற்றுக்கொள்வதே.

அந்தக் கட்டளையை அருகில் நின்று பாருங்கள்
எல்லாரையும் பிரசங்கம் செய்யுங்கள் என்று அவர்
சொல்லவில்லை. பிரசங்கத்தில் தவறு எதுவும் இல்லை.
புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் பிரசங்கங்களே. பேதுரு
பிரசங்கம் செய்தபோது ஒரே நாளில்
ஆயிரக்கணக்கானோர் வந்தார்கள்கர்த்தர் உங்களுக்கு
ஒரு புல்பிட்டைக் கொடுத்தாலும்ஒரு
தெருமுனையைக் கொடுத்தாலும்சுவிசேஷத்தை
நேரடியாகச் சொல்லும் வரத்தைக் கொடுத்தாலும்
பயன்படுத்துங்கள்ஆனால் இயேசு அதிக முறை
கேட்டது பிரசங்கத்தைவிடச் சிம்பிளான ஒரு
வேலையையே: “நீ உன் இனத்தாரிடத்தில் உன்
வீட்டிற்குப்போய்கர்த்தர் உனக்கு இரங்கி, உனக்குச்
செய்தவைகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு அறிவி.”

அவர் மனிதர்களை உபந்நியாசத்தோடு அல்லாமல்
சாட்சியோடு ஏன் அனுப்பினார் என்று யோசியுங்கள்
உங்களுக்குத் தெரியாத ஒரு மனிதன் உங்கள்

கொள்கையோடு வாதம் செய்ய முடியும்ஆனால்
உங்கள் வாழ்க்கையோடு அவனால் வாதம் செய்ய
முடியாது. உங்களை முன்பிருந்தே அறிந்து, நீங்கள்
மாறியதைக் கண்கூடாகப் பார்த்த ஒரு தோழியின்
எதிரே அமர்ந்து கர்த்தரைப் பற்றிச் சொன்னால்அதை
அவளால் எளிதாகத் தள்ளிவிட முடியாது. உங்கள்
காரியமும் தேவனுடைய காரியமும் பக்கத்துப்
பக்கத்தில் நிற்கும் இடத்திலேயே நம்பிக்கை பிறக்கிறது.
அந்த நம்பிக்கையே சுவிசேஷம் வளரும் நிலம்

சமாரியப் பெண் தன் ஊருக்கு மேசியாவைப் பற்றிய
கொள்கையை விவரிக்கவில்லை. “நான் செய்த
எல்லாவற்றையும் ஒரு மனுஷன் எனக்குச் சொன்னார்
அவரை வந்து பாருங்கள் என்றாங்கல்லறைகளுக்கு
நடுவில் வாழ்ந்த அந்த மனிதன்அவனைப் பற்றி
பத்தாம் அதிகாரத்தில் இன்னும் சொல்கிறேன்பத்து
பட்டணங்களில் பிரசங்கம் செய்யவில்லை. இயேசு
தனக்குச் செய்ததை மட்டும் சொன்னான்பிறவிக்
குருடனாக இருந்து பார்வை பெற்ற அந்த மனிதனிடம்
தன்னை நிலைநிறுத்திக் கேட்ட பெரியவர்களுக்குக்
கொடுப்பதற்கு எந்த இறையியலும் இல்லை. அவனிடம்
இருந்தது ஒரே ஒரு வார்த்தைதான்“நான்
குருடனாயிருந்தேன்இப்பொழுது காண்கிறேன்”

திரும்பத் திரும்பப் பாருங்கள்சுவிசேஷத்தை
எல்லாவற்றையும்விட வெகுதூரம்
கொண்டுபோனவர்கட்பல நேரங்களில் பயிற்சி
எல்லாவற்றையும்விடக் குறைவாக இருந்து, சாட்சி
மட்டும் புத்தம்புதிதாக இருந்தவர்களே.

விசுவாசிகளாகிய நாம் பல நேரங்களில்
தவறிப்போவது இங்கேயேதான்நாம் இந்தச்
சாட்சிகளைச் சொல்லிக்கொண்டேதான் இருக்கிறோம்
ஆனால் ஒரே ஒரு அறைக்குள்ளேயே
சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்ஒரு விசுவாசி
சபையில் எழுந்து நின்று தேவன் செய்ததைச்

சொல்கிறாள்நல்லதே. அது அவளுடைய விசுவாசத்தையும்கேட்ட எல்லாருடைய விசுவாசத்தையும் நிலைநிறுத்துகிறது. பிறகு எல்லாரும் வீட்டுக்குப் போகிறார்கள்அந்தச் சாட்சி மட்டும் அந்த நான்கு சுவர்களுக்குள்ளேயே நின்றுவிடுகிறது.

அத்தோடு, அங்கே கேட்டவர்கள் எல்லாரும் ஏற்கெனவே நம்பியவர்களே. அப்படியானால் ஆபீஸில் இருக்கும் தோழி? சர்ச் என்றாலே சலித்துப்போன உறவினர் சுவருக்கு அந்தப் பக்கம் இருக்கும் அக்கம்பக்கத்து மனிதன்உண்மையில் கேட்க வேண்டியவர்கள் இவர்களே. ஆனால் இவர்கள்தான் ஒருபோதும் கேட்பதில்லை. நம்முடைய எல்லாவற்றையும்விடப் பெரிய அத்தாட்சியை, எல்லாரும் முன்பே நம்பிவிட்ட ஒரே ஒரு அறைக்குள் பூட்டி வைத்திருக்கிறோம்

டிஸ்கவரி குரூப் பிறந்ததே அதைத் திரும்ப வெளியே அனுப்புவதற்காகத்தான்ஒவ்வொரு வாரமும் நாங்கள் கேட்கும் கேள்விகளில் ஒன்று இவ்வளவுதான் யாருக்குச் சொன்னாய் யாருக்குப் பிரசங்கம் செய்தாய் என்று கேட்பதில்லை. உன் சொந்தக் காரியத்தை யாருக்குச் சொன்னாய் என்றே கேட்கிறோம்இதைவிட மென்மையான முதல் அடி வேறொன்றும் இல்லை. இயேசு பயன்படுத்திய அடியும் இதுவேதான்

பிரசங்கம் என்ற எண்ணத்திலேயே நடுங்கும் ஒரு சாதாரண விசுவாசிகூட இந்த வேலையை எப்போதும் செய்ய முடியும்ஏனென்றால் இது உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்வதே. இதற்கு அனுமதி தேவையில்லை, சான்றிதழ் தேவையில்லை, திட்டமும் தேவையில்லை. வேண்டியது இரண்டே: உங்கள் வாழ்க்கையில் அடுத்த மனிதன் யார் என்று தெரிந்துகொள்வது, கேட்டதை

அவளுக்குச் சொல்லும் அந்தச் சிறிய கீழ்ப்படிதலின் அடியை எடுத்து வைப்பது.

தன் வீட்டைத் திறந்த வியாபாரி

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 16ஆம் அதிகாரம் பவுலும் அவனுடைய சிறிய டீமும் முதல் முறையாக ஆசியாவைத் தாண்டி ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் கால் வைத்தார்களப்பிலிப்பி பட்டணத்தை அடைந்து ஜெப ஆலயத்தைத் தேடினார்கள்ஆனால் அந்தப் பட்டணத்தில் அதுவே இல்லை.

ஓய்வுநாளில் அவர்கள் ஊர் வாசலைத் தாண்டி ஆற்றங்கரைக்குப் போனார்கள்அங்கே சில பெண்கள் கூடியிருந்தார்கள்பவுல் புல்லில் அமர்ந்து அவர்களோடு பேசத் தொடங்கினான்லூக்கா எழுதினார் அவர்களில் ஒருத்தியின் இருதயத்தைக் கர்த்தர் திறந்தார் அவள் பெயர் லீதியாஸ்தியத்தீரா பட்டணத்திலிருந்து வந்த, இரத்தாம்பரம் விற்கும் வியாபாரி.

அவள் கேட்டாள்விசுவாசித்தாள்அன்றைக்கே அந்த ஆற்றில் ஞானஸ்நானம் பெற்றாள்அவளோடு சேர்ந்து அவள் வீட்டார் எல்லாரும் பெற்றுக்கொண்டார்கள்

பிறகு அவள் பவுலின் டீமிடம் சொன்னாள்“நீங்கள் என்னைக் கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவளென்று எண்ணினால்என் வீட்டிலே வந்து தங்கியிருங்கள்” லூக்கா எழுதிய வார்த்தை இதுவே: “எங்களை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டாள்”

பவுலின் டீம் அவள் வீட்டில் இறங்கியது. ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் மிக முதலாவது சபை கூடியது அவள் வீட்டிலேயேதான்

லீதியாளிடம் நான்கு பழக்கங்களையும் பாருங்கள்

முதல் பழக்கம் சாதாரண சீடர் அவள் தியத்தீரா என்ற
தூரப் பட்டணத்திலிருந்து வந்த வியாபாரி. பிறப்பால்
யூதப் பெண்ணும் அல்ல, எதற்கும் தலைவியும் அல்ல.
ஊரில் ஜெப ஆலயம் இல்லாததால் ஓய்வுநாளில்
ஆற்றங்கரையில் ஜெபம் செய்யும் அந்தச் சிறிய
பெண்களின் கூட்டத்தில் சேர்ந்துகொண்ட ஒரு
வியாபாரி. அவ்வளவுதான்

இரண்டாம் பழக்கம் தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது.
பவுல் பிரசங்கம் செய்யவில்லை. புல்லில் அமர்ந்து சில
பெண்களோடு பேசினான்கர்த்தர் அவளுடைய
இருதயத்தைத் திறந்தார் கட்டிடம் இல்லாமல் மேடை
இல்லாமல் அவள் அவருடைய குரலை நேரடியாகக்
கேட்டாள்

மூன்றாம் பழக்கம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது.
உடனேயே அவள் இரண்டு கீழ்ப்படிதலின்
வேலைகளைச் செய்தாள் அன்றைக்கே ஆற்றில்
ஞானஸ்நானம் பெற்றாள்பிறகு, அப்போதுதான்
சந்தித்த நான்கு யூதப் பயணிகளுக்குத் தன் வீட்டைத்
திறந்தாள் அந்தக் காலத்தில் ஒரு பெண்ணுக்கு அது
பாதுகாப்பான வேலையும் அல்ல, சாதாரண
வேலையும் அல்ல. இருந்தும் செய்தாள்

நான்காம் பழக்கம் மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய
உதவுவது. அவள் வீட்டார் எல்லாரும் அவளோடு
சேர்ந்தே ஞானஸ்நானம் பெற்று, ஒரே நாளில்
தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் வந்தார்கள் அதற்குப்
பிறகு அவளுடைய வீடே ஐரோப்பாவின் முதல் சபை
ஆயிற்று.

அவளுக்குப் பயிற்சி இல்லை. யாரும் அனுமதி
கொடுக்கவில்லை. அவளிடம் இருந்தவை இரண்டே:
கர்த்தர் திறந்த இருதயம் பகிர்ந்துகொள்ளத் தயாராக
இருந்த வீடு. நம்மில் அதிகமானவர்களிடமும் அந்த
இரண்டும் இருக்கின்றன.

வேலையை முன்னே கொண்டுபோனது மனிதர்களே

2000ஆம் ஆண்டு எங்கள் சிறிய குடும்பம் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு இந்தியா போனபோது, எங்கள் வேலை ஒரே ஒரு மாவட்டத்தில் இருந்தது. 2001ஆம் ஆண்டு முடிவதற்குள்மாநிலத்தில் இருந்த மொத்தம் இருபத்து மூன்று மாவட்டங்கள்மேலும் எங்கள் பார்வையை நிறுத்தினோம்

நாங்கள் இருபத்து மூன்று முறை வீடு மாறவில்லை. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நாங்களே போகவும் இல்லை. அந்த வேலையைப் புதிய பகுதிகளுக்குக் கொண்டுபோனது மனிதர்களே.

என்னோடு வேலையில் இருந்தவர்களில் மூன்று பேர் என் தாய்மொழியையே பேசுகிறவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு பகுதிக்குப் போனார்கள்மொழி அவர்களுடையதே, ஆனால் பகுதிகள் மட்டும் புதியவை. தாங்கள் வளர்ந்த ஊர்களுக்கு வேறுபட்ட வாழ்க்கை முறை உள்ள பட்டணங்களுக்குள் போனார்கள்ஒரு பகுதி மனிதர்களுக்கு இன்னொரு பகுதி மனிதர்களுக்கு மத்தியில் ஒருபோதும் சொந்த வீட்டில் இருப்பதுபோல இருக்காது. அதனால் இந்தச் சிறிய அடிகூட உண்மையிலேயே ஒரு புதிய உலகத்திற்குள் வைத்த அடியேதான்

இருந்தும் போனார்கள்ஏனென்றால் அவர்கள் சீடர்களாக உருவான அந்த வாழ்க்கை முறையில் தேவனுடைய குரலைக் கேட்ட பிறகு அடுத்த வேலை ஒன்றேதான்இன்னொருவரும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. அந்த “இன்னொருவர்” உங்கள்

வீட்டிலிருந்து ஒரு நாள் பயண தூரத்தில் இருந்தாலும் சரி.

நான்காம் பழக்கம் ஒரு பகுதி முழுவதும் நகரத் தொடங்கினால் இப்படித்தான் இருக்கும்இந்த மூன்று பேரில் யாரும் என்னிடம் வேலை செய்பவர்களாகத் தொடங்கவில்லை. முதலில் கீழ்ப்படிந்தார்கள்பிறகு இன்னொருவருக்கு உதவினார்கள்அப்படியே தலைவர்கள் ஆனார்கள்

இனி அமெரிக்கா பக்கம் பார்ப்போம்எங்கள் அமெரிக்க டீமில் இருக்கும் பலமான மூவ்மென்ட் தலைவர்களில் ஒருவர் ஏமி. அவர் டெக்சாஸ் மாநிலத்தில் இருக்கும் ஆஸ்டின் நகரத்தில் இந்த வேலையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் அவருடைய உயிர்த் தோழி கெயிலும் அதே மாநிலத்தில் மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கு மத்தியில் டிஸ்கவரி குரூப்புகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் அதே வேலையைச் செய்வதற்காக அவர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கும் பயணம் செய்துகொண்டிருக்கிறார் இந்த இரண்டு தோழிகளும் முதல் முறையாக இந்தியா வந்தது ஒரு டயமண்ட்ஸ் டாட்டர்ஸ் பயணத்தில்தான்

ஏமி இந்த வேலைக்குப் புதிய மனுஷியே அல்ல. அவர் ஆண்டுக்கணக்காக ஆஸ்டினில் உண்மையான சீடத்துவ வேலையைக் கட்டிக்கொண்டேதான் வந்தார் இருந்தும் இந்தியாவின் சாதாரண விசுவாசிகளுக்கு மத்தியில் கழித்த அந்த நாட்கள் அவருக்குப் புதிய பாடம் ஒன்றும் சொல்லிக்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அப்போதே செய்துகொண்டிருந்த வேலைமேல் ஒரு புதிய தெளிவைக் கொடுத்தன.

அவருடைய சொந்த வார்த்தைகளில்“என் ஊழியத்தை ஆஸ்டினில் எத்தனையோ முறைகளோடும்எத்தனையோ அடுக்குகளோடும் பெரிதாக்கி நடத்த முயற்சி செய்துகொண்டே வந்தேன்

ஆனால் இந்தப் பயணம் எனக்கு ஒரு புதிய பார்வையைக் கொடுத்தது. செய்துகொண்டிருக்கும் வேலையில் சிலதைத் தொடர்ந்தபடியே, மொத்தத்தையும் சிம்பிளாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று. ஏனென்றால் வேலையைத் தேவைக்கு மீறிச் சிக்கலாக்கும் பழக்கம் எனக்கு உண்டு.” அவர் வீட்டுக்குப் போய்ச் சரியாக அதையேதான் செய்தார் தன் வேலையை முறைகளைச் சுற்றி அல்லாமல் அந்த நான்கு பழக்கங்களைச் சுற்றித் திரும்ப ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டார்

இதே மாற்றம் ஒரு மனிதனுக்குப் பிறகு இன்னொரு மனிதனில் தெரிந்துகொண்டே வந்தது. இந்தியாவின் வேலையோடு உண்மையிலேயே நேரம் கழித்த கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொருவரும் வீட்டுக்கு இன்னும் அதிகத் தெளிவோடும் இன்னும் அதிகப் பலனோடும் திரும்பிப் போனார்கள் அதைப் பார்த்து மார்க்கும் கிறிஸ்தும் ஒரு தீர்மானம் எடுத்தார்கள் அந்த ஜனவரியில் ஐம்பது அமெரிக்க, மேற்கத்திய நாட்டு ஊழியர்களை எங்கள் இந்தியா சம்மிட்டுக்குக் கொண்டுவந்து, எல்லாரையும் ஒரே அறைகளில் அமரவைத்தார்கள் அந்த ஐம்பது பேரில் ஏமியும் ஒருவர்

பலன் வருவதற்கு அதிக காலம் பிடிக்கவில்லை. ஒரு மாதம் திரும்புவதற்குள் அவருடைய டீம் ஆஸ்டினில் ஐம்பது பேரை ஒரு மாலையில் ஒன்றுசேர்த்தது. அது திட்டங்களைப் பற்றிய மீட்டிங்கும் அல்ல, புதிய கோர்ஸின் தொடக்கமும் அல்ல. அந்த மாலை முழுவதும் அந்த நான்கு பழக்கங்களைப் பற்றியேதான்

டல்லாஸ் டீமும் அதே அறையில் இருப்பதற்காகக் கார் ஓட்டிக்கொண்டு வந்தது. வாரத்தின் நடுவில் ஒரு இரவு அவர் தன் சொந்த வீட்டைத் திறந்து, அதற்கு “ஃபயர் ஹைட்” என்று பெயர் வைத்தார் அறுபது இளைஞர்கள்

ஒரு சாதாரண வீட்டு ஹாலைப் பிடிக்காத அளவுக்கு
நிரப்பிவிட்டார்கள்

கிதியோனின் காரியத்தை வாசித்து, தேவன் தங்களை
யார் என்று சொல்கிறார் என்பதைப் பற்றிப்
பேசிக்கொண்டார்கள். அந்தப் பசியைப் பார்த்தபோது,
நண்பனுக்காக வீட்டுக் கூரையைப் பிரித்து அவனை
இயேசுவின் முன்னால் இறக்கிய அந்த நண்பர்கள்
ஞாபகத்திற்கு வந்தார்கள் என்று அவர் என்னிடம்
சொன்னார்

ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு, லீ எனக்கு அவருடைய
டீமிலிருந்து ஒரு ஃபோட்டோ அனுப்பினார் அதில்
என்ன இருந்தது தெரியுமா? தென் டெக்சாஸ் முழுவதும்
இருபத்து ஒன்பது வளர்ந்துகொண்டிருக்கும்
மூவ்மென்ட் தலைவர்கள் அவர்களுக்குக் கீழே,
சாதாரண வாரங்களில் சாதாரண அறைகளில்
சந்தித்துக்கொள்ளும் நூற்றுப் பன்னிரண்டு டிஸ்கவரி
குழுக்கள்

இதெல்லாம் உற்சாகத்தின்மேல் மட்டும் நடக்கவில்லை.
அந்த வார்த்தையை எல்லாருக்கும் முன்னால்
சொல்பவர் ஏமியேதான் அவர் வீட்டுக்குப் போய்த்
தனியாகப் போராடவில்லை. எங்கள் அமெரிக்கக்
காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் வேலையின் தலைவர் லீ,
சம்மிட்டிலிருந்து திரும்பிப் போன அந்த வாரமே தன்
டீம் தலைவர்களோடு வாரத்திற்கு ஒரு முறை கோச்சிங்
தொடங்கினார் அந்தத் தலைவர்களில் ஏமியும் ஒருவர்
ஒவ்வொரு வாரமும் யாராவது ஒருவர் அவரிடம்
கேட்டார்கள் கர்த்தர் என்ன சொன்னார் அதைப் பற்றி
என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் ஒரு நல்ல
மாதத்தை நிலைத்து நிற்கும் வேலையாக மாற்றுவது
அந்தப் பழக்கமே.

அது அத்தோடு நிற்கவில்லை. பயணம்
செய்துகொண்டேதான் இருந்தது. ஜிம்மியும் மேபலும்

கணவனும் மனைவியும் எங்களுக்கு மிகவும் பிரியமான தம்பதி. ஏமியும் கெயிலும் இந்த இருவருக்கும் பயிற்சி கொடுத்தார்கள்பிறகு ஜிம்மியும் மேபலும் தென் டெக்சாஸில் இருக்கும் அப்னெர் என்ற ஒரு சகோதரனோடு அதே வேலையைச் செய்தார்கள் அப்போதிலிருந்து அவர்கள் இருவரும் அவனுக்குத் துணையாக நின்று கோச்சிங் கொடுத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள்

அப்னெர் அந்த வேலையை எல்லையைத் தாண்டி, மெக்சிகோவில் இருக்கும் ஒரு பட்டணத்திற்குக் கொண்டுபோனான்அங்கே ஒரு டாக்சிப் பயணம் ஒரு உரையாடலாக மாறியது. அந்த டாக்சியை ஓட்டிய இளைஞனின் பெயர் ரேமுண்டோ. அவன் அன்றைக்கே தன் வாழ்க்கையை இயேசுவுக்குக் கொடுத்து, அதுவரை தான் பூஜித்துக்கொண்டு வந்த “மரண தேவதையை” விட்டுவிட்டான்

லீ அனுப்பிய அந்த ஃபோட்டோவின் கணக்குகளில் அப்னெரின் சொந்த வேலை இன்னும் சேரவே இல்லை. அது அதற்கு மேலே கூடுதல்இந்த அண்மையில் ஜிம்மியோடும் மேபலோடும் நான் சாப்பாட்டுக்கு அமர்ந்தேன்அவர்கள் சொன்னார்கள்அப்னெர் ஒருவனே இப்போது இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட குருப்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறான்அதுவே நான்காம் பழக்கம்டெக்சாஸின் வழியாகத் தெற்கே ஓடி, எல்லையையும் தாண்டியது.

அது குடும்பங்களின் வழியாகப் பயணம் செய்கிறது

நான்காம் பழக்கம் எல்லாப் பாதைகளையும்விட அதிகமாகப் பயணம் செய்வது குடும்பங்களின் வழியாகவேதான்

மூன்றாம் அதிகாரத்தில் ஐடஹோவில் இருந்த டாமைப் பற்றியும் காபி ஷாப்பில் இருந்த, கணவனை இழந்த அந்தச் சகோதரியைப் பற்றியும் சொன்னேன் அவரோடு சேர்ந்த பெண்களில் ஒருவர் இரண்டாவது கூடுகை முடிந்தபிறகு வீட்டுக்குப் போய்தன் மூத்த மகளோடு தங்கள் சமையலறை மேசையருகிலேயே ஒரு டிஸ்கவரி குரூப்பைத் தொடங்கினார் ஒரு தாய்தான் இப்போதுதான் கற்றுக்கொண்டதைத் தன் வாழ்க்கையில் இருந்த அடுத்த மனிதனுக்குக் கொடுத்தார் அவ்வளவுதான்

இந்தியாவின் ஒரு பட்டணத்தில் எங்கள் டீம் அங்கத்தினன் ஒருவன் தினமும் தன் கடைக்கு வரும் நண்பனோடு டிஸ்கவரி குரூப்பைப் பகிர்ந்துகொண்டான் அந்த நண்பன் விசுவாசி ஆனான் ஒரு குரூப்பைத் தொடங்கினான் அவனுடைய அம்மா ஒன்றைத் தொடங்கினார் மாமியாருக்கு உடம்பு சரியில்லாமல் போனபோது, அவர் வீட்டில் இன்னொன்றைத் தொடங்கினார்கள் ஒரே ஒரு சாதாரணக் கடை உரையாடலிலிருந்து நான்கு தலைமுறைக் குரூப்கள்

எங்கள் சொந்த வீட்டிலும் அப்படியே தான் எங்கள் இரட்டைப் பிள்ளைகளான ஜியானாவோடும் ஜேம்ஸோடும் சேர்ந்து, குடும்பம் முழுவதும் “தேவன் தரும் நம்பிக்கைச் சம்பவங்கள்” வரிசையை வாசித்தோம் நாங்கள் வாசித்த ஒவ்வொரு முறையும் குடும்ப டிஸ்கவரி குரூப்பை நடத்தியது என் மகன் ஜேம்ஸே தான் அவனுக்குப் பதினான்கு வயது. சில இரவுகள் கஷ்டமே. அவனுக்கு வீடியோ கேம் ஆட வேண்டும் என்றுதான் இருக்கும் இருந்தும் நடத்துகிறான்

இவற்றில் எதுவும் வீரதீரமாகத் தெரிவதில்லை. ஐடஹோவில் தன் மேசையருகில் மூத்த மகளோடு அமர்ந்திருக்கும் ஒரு தாயைப்போலத் தெரிகிறது.

இந்தியாவில் ஒரு மகனுடைய அம்மாவுக்கும்
மாமியாருக்கும் இருக்கும் சொந்தக்
குருப்பளைப்போலத் தெரிகிறது. வீடியோ கேமை
முடித்துவிட்டு, அம்மாவையும் இரட்டைத்
தங்கையையும் மூன்று கேள்விகள் கேட்கும் ஒரு
பதினான்கு வயதுப் பையனைப்போலத் தெரிகிறது.

ஒரு தலைமுறை முழுவதும் உள்ளே இறங்கிய
காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் எங்கே தெரியும் தெரியுமா?
சாப்பாட்டு மேசையருகிலேயே.

மூவ்மென்ட்களை நடத்துவது உள்ளே இருப்பவர்களே

நான்காம் பழக்கம் பலன் கொடுப்பதற்குப்
பொறுமையும் காலமும் பிடிக்கலாம் ஆனால் சில
நேரங்களில்நிலம் தயாராக இருக்கும்போது, நாம்
கற்பனை செய்ய முடியாத வேகத்தில் அது திடீரென்று
வளர்ந்துவிடுகிறது.

பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என் நண்பர் பில்
டான் என்ற ஒரு மனிதனோடு ஒரு ஆவிக்குரிய
உரையாடலைச் செய்தார் அந்த டான் இயேசுவைப்
பின்பற்றத் தொடங்கி, ஆண்டுகள்
ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது பிலுக்கு ஆவிக்குரிய
குமாரன் ஆனான்இருவரும் அப்போதிலிருந்து
சேர்ந்தேதான் இருக்கிறார்கள்

2026ஆம் ஆண்டு தகப்பன்மார் தினத்தன்று, பில்
அமெரிக்காவின் இந்தியானா மாநிலத்தில் இருக்கும்
ஒரு சிறைச்சாலைக்குப் போனார் அங்கே டான் ஏழு
மணி நேர எழுப்புதல் ஆராதனை ஒன்றைத் திட்டமிட்டு
நடத்தினான்அது டானுடைய வேலை, பிலுடையது
அல்ல. அறையின் நடுவில் ஆறடி நீளமுள்ள,
குதிரைகளுக்குத் தண்ணீர் வைக்கும் பெரிய தகரத்

தொட்டியைத் தண்ணீரால் நிரப்பி, இயேசு
கிறிஸ்துவின்மேல் விசுவாசத்தை அறிக்கை
செய்யப்போகும் கைதிகளின் ஞானஸ்நானத்திற்காகத்
தயார் செய்தார்கள்

எழுபது பேர் வந்தார்கள்தான் நான்கு விருந்தினர்
பிரசங்கிகளும் அந்த நாளை நடத்தினார்கள்
அறையில் இருந்த எல்லாருக்கும் பிலை “எங்கள்
அப்பா” என்று டான் அறிமுகப்படுத்தினான்

பிறகு பில் எழுதினார் “அந்த அறையில் குற்றவாளி
அல்லாத மனிதன் ஒருவனே. நானேதான்
மூவ்மென்ட்களை நடத்துவது உள்ளே இருப்பவர்களே
என்பது இதைப் பார்த்தால் தெளிவாகத் தெரியும்”
அந்த ஆராதனையின் முடிவில் பதினேழு பேர்
ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் அதற்கு முந்தின
ஆராதனைகளில் அறுபது பேர் பெற்றார்கள்

இதெல்லாம் முளைத்தது பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு
முன்பு நடந்த அந்த ஒரே ஒரு
உரையாடலிலிருந்தேதான் பில் சொல்வார் சீடர்களை
உண்டாக்கும் மூவ்மென்ட்களுக்குச் சிறைச்சாலைகள்
நாற்றங்கால் போன்றவை.

தலைமுறைகளின் வழியாக நடக்கும் மூவ்மென்ட்

நான்காம் பழக்கம் இப்போது மேற்கத்திய நாட்டுக்
குடும்பங்களின் வழியாகவும் தலைமுறையிலிருந்து
தலைமுறைக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நாங்கள்
அதை இப்போதுதான் பார்க்கத்
தொடங்கியிருக்கிறோம்

2026 ஜனவரியில் எங்கள் இரட்டைப் பிள்ளைகள்
போலெண்டர் குடும்பத்தின் இரண்டு

பிள்ளைகளோடும்இன்னொரு நண்பனோடும் சேர்ந்து கோரி யூத் கேம்புக்குப் போனார்கள்ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு டேனி போன அதே கேம்ப் இது. நாங்கள் போகும் சபைக்கு ராண்டி பாஸ்டர் அவருடைய மகன் ஜாயன் எங்கள் மகள் ஷைனாவின் கணவன்அந்த டன் ஏஜ் பிள்ளைகள் தங்கள் சொந்த “நான் செய்வேன் தீர்மானங்களோடு வீட்டுக்கு வந்தார்கள்அவர்களில் யாரும் இன்னும் டிஸ்கவரி குரூப் தொடங்கியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்தது மட்டும்இந்த நான்காம் பழக்கத்தை முன்னே கொண்டுபோக வேண்டியவர்கள் தங்களே என்று தெரிந்துகொண்ட டன் ஏஜ் பிள்ளைகளாகவே.

இதற்குப் பின்னால் இரண்டு பாட்டிகள் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள்ஒருவர் சினூக்கில் இருக்கும் என் மாமியார் கணவரோடு சேர்ந்து நான்கு பழக்கங்களையும் வாழ்ந்து, மகள்களுக்குக் கொடுத்தார்இன்னொருவர் போலெண்டர் பக்கத்துப் பாட்டி டெலோரஸ்ராண்டியைக் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தில் வளர்த்தது அவரேதான்ஷைனா வந்தது அந்த ஒரு வீட்டிலிருந்து, தன் அம்மாவின் மூலமாக. ஜாயன் வந்தது இன்னொரு வீட்டிலிருந்து, ராண்டியின் மூலமாக. அவர்கள் இருவரும் திருமணம் செய்துகொண்டார்கள்இப்போது ஷைனாவும் ஜாயனும் நான்காம் பழக்கத்தைத் தங்கள் சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாகவே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்இரண்டு பக்கங்களிலிருந்தும் அதே பழக்கம் சொத்தாகக் கிடைத்த ஒரு வீட்டில் அவர்கள் குடும்பம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

இந்த வேலை மெதுவாக நடக்கும் முறை இதுவே. முதலில் பாட்டிமார் வாழ்கிறார்கள்பிறகு அப்பா அம்மா அதைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்பிறகு ஒருவருடைய குடும்பங்களுக்குள் ஒருவர் திருமணத்தின் மூலமாக வந்த பிள்ளைகள் அதைச்

சுமந்துபோகிறார்கள்அதற்கு அடுத்த தலைமுறைக்கு
நான்கு பழக்கங்களும் பிறந்ததிலிருந்தே சாதாரண
கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாகிவிடுகின்றன.

நான்கு பழக்கங்களில் எல்லாவற்றையும்விட
மெதுவானதும்எல்லாவற்றையும்விடக் கண்ணுக்குத்
தெரியாததும் இந்த நான்காவதேதான்
உண்மையிலேயே நிலைத்து நிற்பதும் இது
ஒன்றேதான்

முதல் உரையாடல்

முதல் மனிதனிடம் என்ன சொல்வது என்று என்னை
எத்தனையோ முறை கேட்டிருக்கிறார்கள்நேரடியான
பதில் இதுவே.

நீங்கள் சுவிசேஷப் பிரசங்கம் கொடுக்க
வேண்டியதில்லை, முழு விளக்கமும் கொடுக்க
வேண்டியதில்லை. மதம் மாறுங்கள் என்று நீங்கள்
கேட்கவில்லை. நீங்கள் வீட்டில் ஏற்கெனவே
செய்துகொண்டிருக்கும் ஒரு வேலைக்குள் ஒரு
நண்பனை அழைக்கிறீர்கள்அவர்களுக்குப்
பிடித்தால்அவர்களுடைய இடத்தில் அதைத்
தொடங்குவதற்கு உதவுகிறீர்கள்அவ்வளவுதான்

இதற்கு நீங்கள் தகுதியானவராக இருக்க வேண்டியதும்
இல்லை, போதுமான அளவு கற்றுக்கொண்டிருக்க
வேண்டியதும் இல்லை. நீங்கள் போதகர்களும் அல்ல,
அழைத்த மனிதனைவிட மேலே இருப்பவர்களும்
அல்ல. நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்து இதைச் செய்கிறீர்கள்
அவ்வளவுதான்

அப்படியென்று சுவிசேஷத்தை முழுவதுமாக
விவரித்துச் சொல்வது தவறு என்று அர்த்தம் அல்ல.
அது நல்லதே, பைபிளின்படியே. நம்மில்

அதிகமானவர்கள் அதற்கான தைரியத்திற்காக ஜெபிக்க வேண்டியதுதான். விசேஷத்தை நேரடியாக விரித்து வைக்கும் வார்த்தைகளையும் தைரியத்தையும் கர்த்தர் உங்களுக்குக் கொடுத்தால் சொல்லுங்கள் அதற்கு மன்னிப்பு எதுவும் கேட்க வேண்டியதில்லை.

ஆனால் நம்மில் அதிகமானவர்கள் அதைத் திடீரென்று, எந்தப் பழக்கமும் இல்லாமல் முயற்சி செய்தும் பார்த்திருக்கிறோம். தெரியாத ஒரு மனிதனிடம் நடந்து போயோ, நண்பனுக்கு மொத்த விளக்கத்தையும் கொடுத்தோ பார்த்திருக்கிறோம். அது சரியாகச் சேராமல் போனது மட்டுமல்ல, திருப்பி அடியும் விழுந்தது. “இந்த வேலை எனக்கு வராது” என்று நினைத்துக்கொண்டு பின்னால் வந்துவிட்டோம். மூன்றாம் வழி சாதாரணமாக வேறொரு பாதையில் போகிறது. வாதத்தோடு தொடங்காமல் குருப்பை மெல்ல மெல்ல முன்னே கொண்டு போவார்கள். நாம் சாதாரணமாகத் தொடங்கும் இடத்தில் அதாவது பாவம் சிலுவை, மறுபடியும் பிறப்பது என்ற இடத்தில் தொடங்க மாட்டார்கள். இந்தப் புத்தகத்தின் முடிவில் இருக்கும் சம்பவங்களின் வரிசையைப்போல, சிருஷ்டிப்பிலிருந்தோ ஒரு நம்பிக்கைச் சம்பவத்திலிருந்தோ தொடங்குவார்கள். அந்த மனிதன் தன் சொந்த அடிகளோடு மெதுவாகச் சிலுவையைருகில் வந்து, கடைசியில் அது அவனுக்குச் சர்வமுமாக மாறும்படி நடத்துவார்கள். வாசிப்பதோடு சேர்த்து, கர்த்தர் உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் செய்துகொண்டிருப்பதைச் சொல்லி, அவர்களுடைய கண்களாலேயே பார்க்கக்கூடிய மாற்றத்தைக் காட்டுவார்கள். நீங்கள் ஜெயிக்கக்கூடிய எந்த வாதத்தையும்விட அது அதிக வேலை செய்யும்

இந்தப் புத்தகத்தின் முடிவில் இருக்கும் “தேவன் தரும் நம்பிக்கைச் சம்பவங்கள்” வரிசையோடு தொடங்குவதற்கு ஒரு முறையோ இரண்டு

வாரங்களுக்கு ஒரு முறையோ முப்பது நிமிடம் சந்தியுங்கள்இரண்டு மூன்று பேர் போதும்வீடியோ காலில் ஒரே ஒரு நண்பனானாலும் போதும்ஒரு சம்பவத்தைச் சேர்ந்து வாசியுங்கள்டிஸ்கவரி குரூப்பின் மூன்று கேள்விகளையும் கேளுங்கள் வீட்டுக்குப் போங்கள்அடுத்த வாரம் வந்து, அடுத்த சம்பவத்தை அதே விதமாகத் திறங்கள்கூடுகைக்குப் பிறகு கூடுகை. அதுவே டிஸ்கவரி குரூப் பழக்கம்

பத்து சம்பவங்களையும் சேர்ந்து முடிப்பதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்எல்லாரும் முடிக்க மாட்டார்கள்சிலர் நடுவில் நின்றுவிடுவார்கள்ஒருவர் மட்டும் தொடர்வார் தொடங்குவதற்கு அந்த ஒருவர் போதும்

இந்த மொத்தப் பழக்கம் என்றால் என்ன? வாழ்ந்து காட்டுவது, சேர்ந்து கண்டுபிடிப்பது. அது சாட்சி “கொடுப்பதைவிட”, விளக்கம் “செய்வதைவிட”, யாருக்கோ பாடம் “சொல்வதைவிட” வேறான வேலை.

இதெல்லாம் இந்தப் புத்தகத்தின் முடிவில் ஒரே ஒரு பக்கத்தில் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் தொடங்கத் தயாராகும்போது அது அங்கே இருக்கும்

உங்கள் குரூப் பெரிதாகும்போது

இந்த வாரம்உங்கள் டிஸ்கவரி குரூப் முடிந்தபிறகு, கர்த்தர் உங்களுக்குக் காட்டிய ஒரு மனிதனை அடுத்த கூடுகைக்கு அழையுங்கள்அவன் சில வாரங்கள் வந்தபிறகு, தன் சொந்த நண்பர்களோடும்தன் சொந்தக் குடும்பத்தோடும் தன் சொந்தக் குரூப்பைத் தொடங்குவதற்கு உதவுங்கள்

உங்கள் குரூப்பில் யாராவது புதிய குரூப் தொடங்கத் தயாராகும்போது, அவனுக்குத் தைரியம் சொல்லும் மனிதனாக இருங்கள்கூடுகைகளுக்கு நடுவில்

தனியாக ஒருவரோடு ஒருவர் பேசுங்கள்எப்படி இருக்கிறாய் என்று கேளுங்கள்கர்த்தர் உனக்கு என்ன சொல்கிறார் என்று கேளுங்கள்அதைப் பற்றி என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறாய் என்று கேளுங்கள்இவை சிம்பிளான கோச்சிங் கேள்விகளடிஸ்கவரி குரூப் கேள்விகளைவிட வேறானவை. டிஸ்கவரி குரூப் கேள்விகள் கூடுகையில் பயன்படுத்துபவை. இந்தக் கோச்சிங் கேள்விகள் நட்புகளை பலப்படுத்தும் கூடுகைகளுக்கு நடுவில் மூவ்மென்ட்டை நகர்த்துகொண்டே இருக்கவைக்கும்இந்தக் கோச்சிங் முறையைப் பற்றி இரண்டாம் புத்தகத்தில் இன்னும் வரும்

தேவனுடைய வல்லமையைப் பார்க்க எதிர்பாருங்கள்

ஐடஹோவில் கூர் டலேன் என்ற ஊரில் இருக்கும் டாமிடமிருந்து எனக்கு ஒரு மெசேஜ் வந்தது. அவர் இந்தியாவைப் பார்த்துவிட்டுப் போய்ச் சில வாரங்கள் ஆகியிருந்தன. டாம் தன் வீட்டிலேயே ஒரு டிஸ்கவரி குரூப் நடத்திக்கொண்டு, தன் தெருவில் கர்த்தர் அசைவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர் ஆனால் இந்தியாவில் அவர் வீட்டருகில் பார்க்காத ஒன்றைப் பார்த்தார் அங்கிருந்த கிராமங்களில் சாதாரண விசுவாசிகள் நோயாளிகளுக்காக ஜெபித்தார்கள் அவர்கள் சுகமானார்கள்கேட்காத காதுகள் திறந்தன. வளைந்த உடல்கள் நிமிர்ந்து நின்றன. யாரும் எந்தக் கோர்ஸ் புத்தகத்தையும் கொண்டுவரவில்லை. அவர்கள் கொண்டுவந்தது தங்கள் கீழ்ப்படிதலையும் தங்கள் எதிர்பார்ப்பையும் மட்டுமே. கர்த்தர் தாம் செய்வதைச் செய்தார்

டாமின் மெசேஜ் நேரடியாக இருந்தது. அந்த வார்த்தையை அவரே எழுதினார் அதே வல்லமையை

இங்கேயும் பார்க்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதே துதி, அதே ஜெபம் அதே சுகமாக்குதல்கள்வேத வாக்கியத்தை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஆவியானவர் அசைந்து, ஒரு அக்கம்பக்கத்து மனிதனுடைய வாழ்க்கை ஒரே மணி நேரத்தில் மாறிப்போகும் அதே அறை. வெளிநாட்டில் அல்ல. கூர் டலேனில்தன் சொந்த வீட்டு ஹாலில்தன் சொந்தத் தெருவிலேயே.

நான் திரும்ப எழுதினேன்இதே கேள்வியைக் கேட்ட ஒவ்வொருவரிடமும் சொல்வதையேதான் சொன்னேன் உங்கள் டிஸ்கவரி குரூப்பின்மேல் தனியாக ஒரு சுகமாக்குதல் ஆராதனையையோ ஜெபக் கூட்டத்தையோ கட்ட வேண்டியதில்லை. அது அந்த வாசிப்புக்குள்ளேயே நடக்கட்டும்

அங்கே அந்தக் குரூப் ஏற்கெனவே சேர்ந்து தேவனுக்கு நன்றி சொல்லிக்கொண்டு, ஒருவருடைய நிஜமான தேவைகளுக்காக ஒருவர் ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சிம்பிளாக, லேசாக வைத்திருங்கள்வேத வாக்கியமே ஊற்றாக இருக்கட்டும் கீழ்ப்படிவது பழக்கமாக மாறட்டும் ஜெபத்தால் அந்த அறையை ஆவியானவர் நிரப்பட்டும்பிறகு அவர் என்ன செய்கிறார் என்று பார்த்துக்கொண்டே இருங்கள்அவ்வளவுதான்

கர்த்தர் சுகமாக்குதல்களை வேறு ஏதோ ஒரு நாட்டுக்காக ஒளித்து வைப்பதில்லை. நான்கு பழக்கங்கள் ஏற்கெனவே வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் அறையிலேயே அவர் அவற்றைக் கொடுக்கிறார்

மேற்கு நாடுகளில் இது வேருன்றும்போது எப்படித் தெரியுமோ அதுவேதான் இது. கான்ஃபரன்ஸில் வரும் உற்சாகம்போல அல்ல. தூரத்திலிருந்து பார்த்துப் பார்த்துச் சலித்துப்போய் உலகத்தின் மறுபக்கத்தில்

ஒரு கிராமத்தில் தேவன் அசைவதைப்
பார்த்ததுபோலவே தன் சொந்த வீட்டு ஹாலிலும்
பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பும் ஐடேஹாவின் ஒரு
சாதாரண மனிதனைப்போல இருக்கும்

அந்த வாழ்க்கை முறை மேற்கு நாடுகளிலும் உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது

அந்த வாழ்க்கை முறை மேற்கு நாடுகளிலும்
உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குச் சொந்தமான
பலனும் வரத் தொடங்கிவிட்டது.

சாட்சிகள் இப்போது எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும்
வந்துகொண்டிருக்கின்றன. லாஸ் ஏஞ்சலஸின் ஒரு
பேட்டையில் இருந்த “அன்னா” என்ற ஹைஸ்கூல்
பெண்ணின் சம்பவத்தை எங்கள் டீமின் நண்பர்கள்
சொன்னார்கள்எதிர்ப்பு வார்த்தைகள் வந்தும் அவள்
ஞானஸ்நானம் பெற்றாள்அதற்குப் பிறகு கர்த்தர்
அவளைப் பலமாகச் சந்திக்கத் தொடங்கினார்

ஒரு நாள் அவளுக்குத் தன் அத்தை தரிசனத்தில்
தெரிந்தாள்அந்த அத்தைக்குச் சர்க்கரை நோய் முற்றி,
நடக்க முடியாத நிலை வந்திருந்தது. “அன்னா”
ஜெபித்தாள்தன் கைகளிலிருந்து குடு வெளியே
பாய்வது அவளுக்குத் தெரிந்தது. “இயேசு உன்னைச்
சுகமாக்குகிறார்” என்று அத்தையிடம் சொன்னாள்
அது உண்மை என்று அந்த அத்தைக்குத்
தெரிந்துபோனது. அந்த ஒரே ஒரு சுகமாக்குதல்
அத்தையும் மாமாவும்உறவினர்களின் பிள்ளைகளும்
இயேசு கொடுக்கும் விடுதலைக்குள் வருவதற்குக்
கதவைத் திறந்தது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்

இந்த வேலையில் மேற்கு நாடுகளின் பக்கம் நான்
எல்லாவற்றையும்விட நெருக்கமாக நடப்பது

லீயோடேதான்லீ அமெரிக்காவில் எங்கள் காஸ்பெல்
 மூவ்மென்ட் வேலையை நடத்துகிறார் நாங்கள்
 இருவரும் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு வாரமும்
 பேசிக்கொள்வோம்தன் நெட்வொர்க்கில் இருக்கும்
 அமெரிக்க டீம்களுக்குக் கோச்சிங் கொடுப்பதற்காக
 அவர் என்னை நகரம் நகரமாக
 அழைத்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறார்

லீயின் டீமில் இருக்கும் முக்கியத் தலைவர்களில்
 ஒருவர் தென் ஐடஹோவின் ரூத் ஹாப்ரூத் ஒரு சிறு
 குரூப் தலைவர்களின் கூட்டத்திற்கு டிஸ்கவரி
 குரூப்கள் நடத்துவதைக் கற்றுக்கொடுத்தார் பிறகு
 அவர் எழுதினார் முதல் அம்மாக்களின் குரூப்களின்
 பலனைப் பார்த்த பிறகு, தங்கள் சபை டிஸ்கவரி
 குரூப்பையே தங்கள் சிறு குரூப்களின் முக்கிய
 முறையாக ஆக்கிக்கொண்டது என்று.

அமரில்லோ நகரத்தில் ஒரு இளைஞன் தன் வேலை
 இடத்தில் கதவு திறக்க வேண்டும் என்று இரண்டு
 ஆண்டுகள் ஜெபித்தான்இப்போது வேலையிலேயே
 பத்து டிஸ்கவரி குரூப்களை
 நடத்திக்கொண்டிருக்கிறான்லீ சொல்கிறார் போன
 ஆண்டிலிருந்து காற்று மாறுவதைப்
 பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று. நானும் அவரோடு
 சேர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்

ஒரு பயணத்திலிருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது,
 இல்லினாய்ஸில் இருக்கும் கிரீன்வில் என்ற ஊரில்
 பில்டெரி என்ற இரண்டு நண்பர்களைப்
 பார்ப்பதற்காக நின்றோம்பில் சமீபத்தில்தான்
 இந்தியாவைப் பார்த்துவிட்டு வந்தார் வந்த உடனேயே,
 ஒவ்வொரு இரண்டாவது செவ்வாய்க்கிழமையும் தன்
 வீட்டு ஹாலில் ஏழு ஆண்களோடு வேத வாக்கியத்தை
 வாசிக்கத் தொடங்கினார் தன் சபையிலும் ஒரு
 டிஸ்கவரி குரூப்பைத் தொடங்கினார் போன
 ஆண்டிலிருந்து அவர் ஊருக்குப் பக்கத்திலேயே

இருக்கும் ஒரு பெரிய சிறைச்சாலைக்குப்
போய்க்கொண்டிருக்கிறார் இந்தியாவில் பார்த்தது,
அந்தச் சிறைச்சாலைக்கு உள்ளே அவர் நடக்கும்
விதத்தை இப்போது வடிவமைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

என் நண்பர் மார்க் எங்கள் உலகம் முழுவதும்
பரவியிருக்கும் மூவ்மென்ட் குடும்பத்திற்குத் தலைவர்
எங்களோடு இந்தியாவுக்குப் பயணம் செய்துவிட்டு
வந்த பிறகு, ஏற்கெனவே தனக்குத் தெரிந்த இருபது
ஆண்டுகளை அழைத்தார் நான்கு வாரங்களுக்கு,
ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை ஏழு மணிக்குத்
தன்னோடு சேர்ந்து வேத வாக்கியத்தை வாசிப்பதற்கு.
சேருவதற்கு ஒரே ஒரு நிபந்தனை: ஒவ்வொருவரும்
தங்கள் சொந்தக் குடும்பத்தோடு வீட்டில் ஒரு டிஸ்கவரி
குரூப்பையும் தொடங்க வேண்டும் ஏழு பேர் சரி
என்றார்கள். ஆறு பேர் நின்றார்கள். அவர்
விமானத்திலிருந்து இறங்குவதற்கு முன் இல்லாத எட்டு
டிஸ்கவரி குரூப்கள் இப்போது அவருடைய நகரத்தில்
கூடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் குடும்பத்தை
நடத்தும் மனிதனே, தன் சொந்த வீட்டு ஹாலில் அதே
நான்கு பழக்கங்களையும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்

அதே விதம் நாடு முழுவதும் சிறு சிறு அறைகளில்
தெரிகிறது. வட ஐடஹோவில் டேவிட் என்ற
அமைதியான ஹைஸ்கூல் பையன்பள்ளி முடிந்த
பிறகு தன் இரண்டு கிறிஸ்தவ நண்பர்களை ஒரு
காஃபி ஷாப்புக்கு அழைத்துப்போனான். மாதம்
திரும்புவதற்குள் தன் ஜூனியர் நண்பர்களோடு
இரண்டாவது குரூப்பைத் தொடங்கினான்
அனகைமில் பேட்ரிக் ஆண்ட்ரியா தம்பதி தங்கள்
வீட்டில் அக்கம்பக்கத்தாரோடு வேத வாக்கியத்தைத்
திறக்கிறார்கள். ஒரு வெள்ளிக்கிழமை பேட்ரிக் எனக்கு
“கடைசி நிமிட விண்ணப்பம்” என்று மெசேஜ் செய்தார்
புதிதாகப் பழகிய சிலருக்கு மத்தியில் பதினைந்து
நிமிடங்களில் தொடங்கவிருக்கும் புதிய டிஸ்கவரி
குரூப்புக்காக ஜெபிக்கும்படி கேட்டார்

விஸ்கான்சினில் மார்கஸ் என்ற மூவ்மென்ட் தலைவர் ஒவ்வொரு மூன்றாவது புதன்கிழமையும் வீடியோ காலில்தன் மாநிலத்தில் இருக்கும் எழுபத்திரண்டு மாவட்டங்களின் சாதாரண ஊழியர்களைச் சேர்த்து அமர வைக்கிறார் அலபாமாவின் பர்மிங்ஹாமில் ஒரு சகோதரி, எழுபத்தைந்திலிருந்து தொண்ணூற்றைந்து வயதுக்கு இடையில் இருக்கும் பாட்டிகளோடு ஒரு டிஸ்கவரி குரூப்பைத் தொடங்கினார் பிறகு அவர் எழுதினார் “இது அவர்களுக்கு ரொம்பவும் பிடித்துப்போய்விட்டது. இந்தப் பாட்டிகள் இப்போதே 'நான் செய்வேன்தீர்மானங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்'

இந்த ஆண்டு எங்கள் இந்தியா சம்மிட்டிலிருந்து புறப்பட்ட சில காரியங்கள் இப்போது ஐரோப்பாவில் தொடங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. கிளாஸ்கோவிலிருந்து எங்கள் நண்பர் ஆடம் எங்களோடு சம்மிட்டுக்கு வந்தார் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அவர் ஒரு சிறு வீடியோ செய்தார் அதன் பெயர் தேவனுடைய புதிய அசைவுக்காக ஐரோப்பாவை ஆயத்தப்படுத்துவது.

சம்மிட்டில் தன்னை மாற்றிய ஒரு கணத்தைப் பற்றி அவர் சொன்னார் இந்தியா டீம் அறையில் இருந்த ஐரோப்பியர்கள் எல்லாரையும் முன்னால் அழைத்து, அவர்கள்மேல் ஜெபித்தது. அவருடைய வார்த்தைகளில் அவர்களிலே ஓட்டத்தில் தடியைக் கைமாற்றுவதுபோல, ஆவிக்குரிய பொறுப்பை எங்கள் கையில் கொடுத்து, “போங்கள் ஓடுங்கள் நாங்கள் செய்வதைப் பாருங்கள் ஐரோப்பாவில் இதைவிட அதிகமாகப் பாருங்கள் என்றார்கள் அந்தத் தடியைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டேதான் அவர் வீட்டுக்குப் போனார்

இந்தப் பகுதியை அச்சுக்குப் போவதற்கு முன் வாசித்து ஒப்புதல் கொடுக்கும்படி ஆடமிடம் கேட்டபோது, அந்த

அறையிலிருந்து தான் எடுத்துக்கொண்டு வந்ததை இன்னும் எழுதினார் அவருடைய சொந்த வார்த்தைகளில் “ஐரோப்பாவில் இந்த வேலை உண்மையிலேயே பிறந்தது நாங்கள் இந்தியாவில் இருந்த அந்த நாட்களிலேயே. ஐரோப்பிய ஊழியர்களாகிய நாங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, ஒரு கேள்வியைக் கேட்பதற்கு அந்த நேரமே காரணமாக இருந்தது: தேவனோடு இணைந்து, அதே மூவ்மென்ட் வெடிப்பை எங்கள் கண்டத்திலும் பார்க்க வேண்டுமானால் எங்களுக்கு என்ன தேவை?” ரிலே தடியின் சித்திரத்தோடு சேர்ந்து, இன்னொரு வார்த்தையும் தன்னோடு வந்தது என்று எழுதினார் “வரப்போகும் ஐந்து ஆண்டுகளில் ஐரோப்பாவிலும் வேகத்தைக் கூட்டும் வேலையைச் செய்யப்போகிறேன் என்று கர்த்தர் சொல்கிற ஒரு உணர்வு.”

ஆடம் இப்போது ஐரோப்பாவில் அந்த வேலைக்குத் தலைவர்

அதே சம்மிட் வாரத்தில் இன்னொன்று நடந்தது. எங்கள் குளோபல் பார்ட்னர்ஸ் டீமில் ஊழியம் செய்யும் என் தோழி ஜாக்கி மேக்கருக்கு ஒரு கனவு வந்தது. அவருக்கு ஒரு மேப் தெரிந்தது. அதன்மேல் சிவப்புக் கயிறுகள் இருந்தன. அவை எங்கள் உலகத்தின் பக்கத்திலிருந்து, அவருடைய டீம் ஜெபித்துக்கொண்டு வந்த ஐரோப்பிய நகரங்கள்வரை அங்கும் இங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. ஒரே திசையில் அல்ல, அங்கும் இங்குமாக.

மாதங்களுக்குப் பிறகு, தான் பார்த்ததுபோலவே தன் டீமும் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர் அந்தச் சித்திரத்தை வரையச் செய்தார் ஆடம் வீட்டுக்கு ஒரு ரிலே தடியைக் கொண்டுபோனார் ஜாக்கி கயிறுகளைப் பார்த்தார் இரண்டு மனிதர்கள்ஒரே சம்மிட், ஒரே வார்த்தை இரண்டு உருவங்களில் உலகத்தின் இந்த இரண்டு முனைகளுக்கும் இடையில் தேவன் ஏதோ செய்துகொண்டிருக்கிறார்

ஐரோப்பாவில் இதே வேலையைச்
 சுமந்துகொண்டிருக்கும் இன்னொரு நண்பர்
 எத்தனையோ நாடுகளின் மூவ்மென்ட்
 தலைவர்களோடு நடக்கிறார் அவரும் அவருடைய
 மனைவியும் தங்கள் சொந்த நகரத்தில் ஒரு சிறிய
 ஐக்கியக் கூட்டத்தை நடத்துகிறார்கள் இருபது
 வயதுகளில் இருக்கும் ஒரு இளைஞன் ஏழு
 மாதங்களாக அந்தக் கூட்டத்தில் இருக்கிறான்
 சமீபத்தில் அவன் அவர்கள் வீட்டு ஹாலில் அமர்ந்து
 சொன்னான்றிந்தக் கோடையில்கிறிஸ்தவர்கள்
 அல்லாத தன் நண்பர்களோடு இரண்டு டிஸ்கவரி
 குழுக்கள் தொடங்கப்போகிறேன் என்று. “ஏழு
 மாதங்களுக்கு முன்பு இப்படி ஏதாவது செய்வேன்
 என்று நான் கற்பனைகூடச் செய்திருக்க முடியாது”
 என்றான் ஒரு ஐரோப்பிய நகரத்தின் விளிம்பில்
 இருக்கும் ஒரே ஒரு இளைஞனிடமும் அதே மாற்றம்
 தொடங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

இங்கிலாந்தில் ஒரு கிராமத்தில் ஃபிலிப் என்ற
 மனிதனுக்குத் தன்னைச் சுற்றி இருப்பவர்களுக்கு
 மத்தியில் ஒரு டிஸ்கவரி குழுப் வேண்டும் என்ற அதே
 ஏக்கம் பிறந்தது. ஊர்ப் பப்பில் அதாவது ஊர்
 முழுவதும் கூடும் அந்தச் சிறிய ஹோட்டலில் ஒரு
 அறை அப்போதுதான் காலியானது. அந்த அறையின்
 பெயர் “மேலறை”. பைபிளை அங்கே திறப்பதற்கு முன்
 நிலம் ஆயத்தமாகும்படி, மூன்று மாதங்கள் அந்த
 அறையை ஜெபத்தால் நிரப்ப வேண்டும் என்று
 அவரும் இன்னும் சிலரும்
 தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள்

இவை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடக்கும்
 தனித்தனிச் சம்பவங்கள் அல்ல. கலிஃபோர்னியா,
 ஐடஹோ, அமரில்லோ, டல்லாஸ் ஆஸ்டின் கன்சாஸ்
 சிட்டி, விஸ்கான்சின்கிரீன்வில் தொடங்கி, அங்கே
 கிளாஸ்கோ, எடின்பரோ, வேல்ஸ் இங்கிலாந்து

நகரங்கள்வரை காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் டீம்களோடு
நான் நடந்திருக்கிறேன்

ஒவ்வொரு வாரமும் என் ஃபோனுக்குச் சாட்சிகள்
வந்துகொண்டேதான் இருக்கின்றன. நான் போன
இடங்களிலிருந்தும்போகாத இடங்களிலிருந்தும்சிறு
சிறு கீழ்ப்படிதல் வேலைகளின் சாட்சிகள் வருகின்றன.

காஃபி ஷாப்பில் சந்தித்த, கணவரை இழந்த ஒரு
சகோதரி. பைபிள் ஸ்டடியாக மாறிப்போன ஒரு
பிக்கிள்பால் ஆட்டம்தன் மக்களுக்குப் பிரசங்கம்
செய்வதை நிறுத்திவிட்டு, கேள்விகள் கேட்கத்
தொடங்கிய ஒரு பாஸ்டர் கன்சாஸ் சிட்டியில் ஊபர்
ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு காங்கோ நாட்டு மனிதன்
இது கர்த்தர் தண்ணீர் ஊற்றிக்கொண்டிருக்கும் விதை.
இது இன்னும் வர வேண்டியது அல்ல. ஏற்கெனவே
வந்துவிட்டது.

அந்த ஊபரின் பின்சீட்டில் நடந்த சம்பவத்தையே
எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு
மனிதன் என்னைக் கன்சாஸ் சிட்டியில் வீட்டில்
இறக்கிவிட்டான்வழியில் பேச்சுக்கு மத்தியில்
தெரிந்தது: அவன் காங்கோவிலிருந்து வந்தவன்
ஐம்பது பேர் கொண்ட ஒரு சபைக்குப் பாஸ்டரும்கூட.

எங்கள் வீட்டின் முன்னால் நிற்பதற்குள்ளேயே,
எங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு சிறிய கோச்சிங் உரையாடல்
நடந்துவிட்டது. யாரிடமும் கேட்கும் அதே சில
கேள்விகளையே கேட்டேன்தன் சொந்த மக்களோடு
சேர்ந்து வேத வாக்கியத்தை வாசிக்கும் சிம்பிளான
வழியைக் காட்டினேன்என் நம்பரைக் கொடுத்தேன்
அவன் பெயர் டேவிட் அவனிடமிருந்து இன்னும் பதில்
வரவில்லை. இனிமேல் வராமலும் போகலாம்ஆனால்
இருவருக்கும் இதனால் போனது ஒன்றுமில்லை. ஒரு
செவ்வாய்க்கிழமை இரவு, அந்தக் காரிலேயே, அங்கேயே
கதவு திறந்திருந்தது.

ஏற்கெனவே வந்துவிட்டது எது? அந்த வாழ்க்கை முறையேதான் சாதாரண மனிதர்கள் கர்த்தருடைய குரலைக் கேட்கவும் கீழ்ப்படியவும் மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவவும் தொடங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வாழ்க்கை மெதுவாக அவர்களுடைய சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாகவே மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. மேற்கு நாடுகளில் சிலர் இப்போதே தலைமுறைகள் பெருகுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஒவ்வொருவரின் விஷயத்திலும் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். நான் இன்னும் காத்திருப்பது வேறொரு நாளுக்காக. மேற்கு நாடுகளிலும் இது சாதாரணமாகிப்போகும் நாளுக்காக. நான்கு தலைமுறை அறுவடை இந்தியாவில் எத்தனை சாதாரணமாகிவிட்டதோ, அத்தனை சாதாரணமாக அங்கேயும் ஆகும் நாளுக்காக. அந்த நாள் வரும் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் எல்லா இடத்திலும் கணக்குகள் வாழ்க்கை முறைக்குப் பின்னாலேயே வந்தன. ஒருபோதும் முன்னால் வரவில்லை. வாழ்க்கை முறை ஏற்கெனவே நிலத்தில் விழுந்திருந்தது. ஒவ்வொரு அறுவடையும் தொடங்குவது அங்கேயேதான்

இந்த ஆண்டு எங்கள் இந்தியா சம்மிட்டில் ஒரு மாலை நேரத்தை முடித்து வைத்தது யார் தெரியுமா? அனில்தான் அறை முழுவதற்கும் மேலாக ஆசீர்வாத ஜெபம் செய்தது அவனேதான் அனில் ஞாபகம் இருக்கிறானா? எங்கள் ஊர்ப் பெட்ரோல் பங்க் நண்பன் நிலைபெற்ற சபை “தகுதிகள்” என்று சொல்கிற எதுவும் இல்லாதவன் அந்த அறையில் இருந்த ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சாதாரண சீடர்களுக்கு மத்தியில் தேவன் செய்துகொண்டிருக்கும் இந்த வேலையே நடக்க வேண்டும் என்று அவன் ஜெபித்தான். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, இந்த ஜனவரியில் சம்மிட்டில் நான் முதல்முறையாகச்

சந்தித்த மூவ்மென்ட் தலைவர் டாம் அதே ஜெபத்தைத் தன் சொந்த வார்த்தைகளில் எங்கள் டீம் குரூப் சாட்டில் போட்டார் மற்ற நாங்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து வாசித்தோம் அவர் எழுதினார் “இயேசுவே, அங்கே நீர் செய்வதை இங்கே அமெரிக்காவில் செய்யும் மற்றவர்களுக்காக வேலை செய்கிறவர்களாக எங்களை மாற்றி, எங்களை வேலையில் வையும்” பெட்ரோல் பங்க் மனிதன் அறையை ஆசீர்வதித்தான் மேற்கு நாட்டு மூவ்மென்ட் தலைவர் அந்த ஜெபத்தோடு சேர்ந்துகொண்டார் அந்த ஜெபத்தைப் பிறப்பித்த ஆவியானவரே பதிலாகவும் அசைந்துகொண்டிருக்கிறார்

இந்த அதிகாரத்தை முடிப்பதற்கு முன் ஒரு கடைசிக் காட்சியைச் சொல்கிறேன் ஏனென்றால் இது என்னுள்ளே வளர்ந்துகொண்டே வரும் காட்சி. மேற்கு நாடுகளில் இருக்கும் ஒவ்வொரு பெரிய மிஷன் நிறுவனத்திடமும் ஒரு மெயிலிங் லிஸ்ட் இருக்கும் முப்பதாயிரம் பெயர்கள் நாற்பதாயிரம் ஐம்பதாயிரம் கர்த்தரை நேசிக்கிற, இந்த வேலையை நேசிக்கிற, மாதம் பின் மாதம் ஜெபித்துக்கொண்டும் கொடுத்துக்கொண்டும் வந்த நம்பிக்கையான உதவியாளர்கள் அவர்கள் ஏற்கெனவே தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தவர்களே.

ஒருமுறை கற்பனை செய்து பாருங்கள் அந்த ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தங்கள் முப்பதாயிரம் நாற்பதாயிரம் ஐம்பதாயிரம் பேருக்கும் எழுதி, நேரடியாகக் கேட்டால் என்ன ஆகும் “உங்கள் சொந்த வீட்டில் உங்கள் நண்பர்களோடு, உங்கள் குடும்பத்தோடு, உங்கள் அக்கம்பக்கத்தாரோடு ஒரு சிம்பிளான டிஸ்கவரி குரூப்பைத் தொடங்குவீர்களா? இத்தனை ஆண்டுகளாக நீங்கள் உதவி செய்துகொண்டு வந்த நாடுகளில் வேலை செய்யும் அதே தேவன் உங்கள் சொந்தத் தெருவிலும் ஏதோ செய்வார் என்று நம்புவீர்களா?”

எத்தனை பேர் சரி என்பார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. சிலர் சொல்வார்கள் என்று மட்டும் தெரியும் மேற்கு நாடுகளில் மூவ்மென்ட்டுக்கு எல்லாரும் தேவையில்லை என்பதும் தெரியும் ஆயத்தமாக இருப்பவர்களே போதும் ஆனால் அந்த மெயிலிங் லிஸ்ட்களில் இருக்கும் மனிதர்களுக்கர்த்தர் ஆண்டுக்கணக்காக ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டு வந்த மனிதர்களே. அவர்கள் கொடுத்த ஒவ்வொரு காணிக்கையும் அவர் செய்துகொண்டிருக்கும் வேலைக்குச் சொன்ன ஒரு சிறிய “சரி”. அடுத்த “சரி” ஒன்று மட்டுமே மிச்சம் அந்த வேலையைத் தங்கள் வீட்டுக்கே கொண்டுவரும் “சரி”.

மேற்கு நாட்டு மிஷன் நிறுவனங்களின் நம்பிக்கையான உதவியாளர்களில் ஒரு சிறு பங்கினரிடம் மட்டுமே கேட்கப்பட்டு, அவர்கள் சரி என்று சொல்லி, இந்த வாரமே தங்கள் சொந்த வீடுகளில் டிஸ்கவரி குரூப்பைத் தொடங்கினால்பத்து ஆண்டுகளில் மேற்கு நாடுகளே வேறுவிதமாகத் தெரியும்

அதுவே நான்காம் பழக்கம்

இது கண்ணுக்கு எப்படித் தெரியும்

நான்கு பழக்கங்களும் இப்போது உங்கள் கையில் இருக்கின்றன. புத்தகத்தின் இந்தப் பகுதியை ஒரு படத்தோடு முடிப்பது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவை ஒரு சாதாரண அறையில் எப்படித் தெரியும் என்று காட்டுகிறேன்னென்றால் பக்கத்தில் இருப்பதைவிட அறையிலேயே அவை எப்போதும் தெளிவாகத் தெரியும்

ஒரு அப்பா, அம்மா, இரண்டு டீன் ஏஜ் பிள்ளைகள் இருக்கும் ஒரு குடும்பத்தைக் கற்பனை செய்து

பாருங்கள்இந்த நாட்களில் அந்த நான்கு பேரும்
தங்கள் சாப்பாட்டு மேசையருகில் அமர்ந்து, ஒவ்வொரு
சம்பவமாகப் பைபிளை வாசிக்கிறார்கள்நடத்துவது
பதினான்கு வயதுப் பையனேதான்அப்பா அல்ல.
காணாமல்போன மகனின் சம்பவத்தையோ,
தொண்ணூற்றொன்பதை விட்டுவிட்டுப் போன
மேய்ப்பனின் சம்பவத்தையோ திறந்து, தன் சொந்த
அப்பா அம்மாவையே ஒரு கேள்வி கேட்டு,
காத்திருக்கிறான்

பரிசுத்தமான காட்சி என்று எதையும் கற்பனை
செய்துகொள்ளாதீர்கள்ஒரு பெண் பிள்ளை
மேற்கூரையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள்அப்பா
மடியில் இருக்கும் ஃபோனைத் திருட்டுப் பார்வை
பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார் அந்த அறையில்
யாருக்கும் பிரசங்கம் கேட்க வேண்டும் என்று இல்லை.
கேட்க வேண்டியதும் இல்லை. இந்த முறை இப்படி
இருப்பதற்குக் காரணமே அதுதான்

ஒரு இரவு அது காணாமல்போன மகனின் சம்பவம்
எப்போதும்போலவே முதலில் ஒவ்வொருவரும்
உண்மையைச் சொன்னார்கள்நன்றியாக இருக்கும்
ஒன்று, பாரமாக இருக்கும் ஒன்று. பிறகு பையன்
வாசித்து, தங்கையைத் திரும்பச் சொல்லும்படி
கேட்டான்அவள் சபையின் மெருகுகள் எதுவும்
இல்லாமல் சொன்னாள்அப்பா செத்துப்போனால்
நல்லது என்று நினைத்த ஒரு மகன்பணத்தை
வாங்கிக்கொண்டான்அழித்தான்பன்றிகளின்
தீவனத்தைப் பார்த்து ஆசைப்படும் அளவுக்குப் பசிக்கு
வந்தான்வேலைக்காரனாக இருந்துவிடலாம் என்று
வீட்டுக்குப் புறப்பட்டான்தூரத்திலிருந்தே பார்த்த
அந்த அப்பா ஓடிவந்தார்

அதற்குப் பிறகு கேள்விகள் வரும்ஒவ்வொரு
முறையும் அதே சில கேள்விகள்இது தேவனைப் பற்றி
நமக்கு என்ன காட்டுகிறது? மனிதர்களைப் பற்றி

என்ன காட்டுகிறது? தேவன் உன்னிடம் என்ன சொல்கிறார்? மேசையருகில் யாரும் தயார் செய்து வைக்க முடியாத பகுதி இதுவே. அந்தச் சில நிமிடங்களில் எங்கேயோ, யாரும் கற்றுத்தராத ஒரு வார்த்தையை அந்த அறையில் ஒருவரிடம் கர்த்தர் சொல்வார் அந்த வார்த்தை யாருடைய முகத்திலோ மின்னுவதை நீங்கள் பார்ப்பீர்களா? பரிசங்கம் கொடுக்க முடிவது, முன்னால் நிற்கும் மனிதனுக்கு முன்பே தெரிந்ததை மட்டுமே. இந்த முறையோ உங்களை ஒப்படைப்பது, எல்லாரும் அமர்வதற்கு முன்பே அந்த அறையில் பேசிக்கொண்டிருந்த கர்த்தருடைய கையிலேயே.

எழுந்திருப்பதற்கு முன் கடைசிக் கேள்வி. இந்த வாரம் இதைப் பற்றி என்ன செய்வாய் யாரிடம் சொல்வாய் ஒவ்வொருவரும் ஒன்று சொன்னார்கள் நிஜமான வேலை, நிஜமான மனிதன் அடுத்த வாரம் “எப்படி நடந்தது?” என்ற கேள்வியோடேயே தொடங்கினார்கள்

சில இரவுகளில் அந்தப் பையனுக்கு வீடியோ கேம் விளையாட வேண்டும் என்றுதான் இருக்கும் சில இரவுகளில் எல்லாமே சப்பென்று நடக்கும் இருந்தும் செய்கிறார்கள் இருந்தும் அதுவே அவர்கள் வாரத்தில் எல்லாவற்றையும்விட நிஜமான அரை மணி நேரம் உங்கள் சொந்த முதல் மேசையும் அப்படியேதான் இருந்தால்பாதி நடந்து கொஞ்சம் கஷ்டப்படுத்துவதுபோலத் தோன்றினால் உங்களைப்போன்றவர்கள் நிறையவே இருக்கிறார்கள் நிஜமானவை பெரும்பாலும் அப்படியேதான் இருக்கும்

அந்த மேசை முதல் காட்சி. இனி இரண்டாவது காட்சி: ஒரு குரூப் மூன்றாவது மாதத்திற்குள் சத்தமில்லாமல் நின்றுபோகாமல் காப்பாற்றுவது எது என்பது.

அப்படிப்பட்ட ஒரு குரூப் நன்றாகவே தொடங்கியிருந்தாலும் வாடிப்போக முடியும்

வாடிப்போவதற்குப் பெரும்பாலும் காரணம் ஒன்றேதான்தொடங்கிய மனிதரோடு யாரும் நடப்பதில்லை. பயிற்சி அந்த வாசிப்புக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அவரை நடத்துவது என்னவென்றால் ஒரு அடி முன்னால் இருக்கும் ஒரு தோழி “எப்படி நடக்கிறது?” என்று கேட்டுக்கொண்டே இருப்பதேதான் அந்தக் கேட்பதற்கு ஒரு பெயர் இருக்கிறது. அதிகாரம் முடிவதற்குள் சொல்கிறேன்முதலில் அந்த உரையாடலைக் கேளுங்கள்பெயரைவிட அதன் ஒலியே முக்கியம்

உங்கள் சபையில் ஒரு சகோதரி சில மாதங்களுக்கு முன்பு தன் தங்கையோடும் அக்கம்பக்கத்து ஒரு பெண்ணோடும் இந்த விதத்தில் பைபிள் வாசிக்கத் தொடங்கினார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் அவரை ரோஜா என்று அழைக்கிறேன்னொருவர் கிரேஸ் ஒரு ஆண்டு முன்பு தன் சொந்தக் குருப்பைத் தொடங்கினார் கிரேஸ் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு வாரமும் அரை மணி நேரம் ரோஜாவுக்கு ஃபோன் செய்கிறார் அவருக்குப் பயிற்சி இல்லை, பதவி இல்லை. ரோஜாவைவிட ஒரே ஒரு அடி முன்னால் இருக்கிறார் இந்த அளவில் அவ்வளவே போதும்

கிரேஸ் பாடத்தோடு தொடங்குவதில்லை. ஒரு தோழியோடு தொடங்குவதுபோலவேதான் தொடங்குகிறார் வாரம் எப்படிக் கழிந்தது, வீட்டில் எல்லாரும் எப்படி இருக்கிறார்கள்பிறகு ஒன்றிரண்டு வாக்கியங்களின் ஜெபத்தோடு கர்த்தரை அந்த உரையாடலுக்குள் அழைக்கிறார் அதில் உண்மையான வேலையைச் செய்வது தான் அல்ல. அதற்குப் பிறகு, போன வாரம் ரோஜா செய்வேன் என்று சொன்ன அந்த ஒரே ஒரு வேலைக்குத் திரும்பி வருகிறார்

இனி கேளுங்கள்இது நடந்த ஒரு உரையாடலின் பதிவு அல்ல. இப்படிப்பட்ட உரையாடல்கள் சாதாரணமாக நடக்கும் விதத்தைக் காட்டுவதற்காகப் பின்னப்பட்டது.

“உங்கள் அக்கம்பக்கத்துப் பெண்ணோடு எப்படி நடந்தது?” என்று கிரேஸ் கேட்டார் “அடுத்த சம்பவத்தை அவளோடு சேர்ந்து வாசிப்போம் என்று கேட்பேன் என்று சொன்னீர்களே.”

“சரி என்று சொன்னாள்” என்றார் ரோஜா. “அவள் வாழ்க்கையில் ஒருபோதும் பைபிளைத் திறந்ததில்லை. இருந்தும் சரி என்று சொன்னாள் இப்போதோ என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் போய்விடுமோ என்று எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது.”

“இந்த வாரம் கர்த்தர் உங்களிடம் என்ன சொல்கிறார்”

“போதகியாக இருக்கும்படி அவர் என்னைக் கேட்கவில்லை என்று. பயிற்சி இல்லாத சாதாரண மனிதர்களை அவர் அனுப்பிய பகுதியை வாசித்தேன் ’நீ ஆயத்தமாகும்வரை நான் காத்திருக்கவில்லை. உன்னிடம் இருக்கிறதோடேயே போ’ என்று அவர் சொல்வதுபோலத் தோன்றியது.”

“உண்மையாகச் சொல்லுங்கள்இப்போது நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்எது உதவுகிறது? எது தடையாக இருக்கிறது?”

“வாசிப்பது கஷ்டம் இல்லை. சம்பவத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்வோம்அவ்வளவுதான்தடையாக இருப்பது உள்ளே இருக்கும் அந்தக் குரலேதான்இதை நடத்துவதற்கு நான் யார் என்னைவிட அதிக ஆண்டுகள் சபைக்குப் போன மனுஷி அவள்”

“அந்தக் குரலே இல்லாமல் இருந்தால் என்ன செய்வீர்கள்”

“சும்மா தொடங்கிவிடுவேன்முதல் சம்பவத்தைத்
தேர்ந்தெடுத்து அவளோடு வாசித்துவிடுவேன்
மீதியைக் கர்த்தரிடமே விட்டுவிடுவேன்”

“அந்த முதல் சம்பவம் எதுவாக இருக்கலாம்”

“நண்பர்கள் தூக்கிக்கொண்டு போன பக்கவாத
மனிதனின் சம்பவம்போன மாதம் அவள் என்னிடம்
சொன்னாள்ளங்கேயோ சிக்கிக்கொண்டதுபோல
இருக்கிறது என்று. அந்தச் சம்பவத்தில் அவள்
தன்னைத்தானே பார்த்துக்கொள்வாள் என்று
நினைக்கிறேன்”

“எப்போது செய்ய முடியும் ஆயத்தமாகுவதற்கு
உங்களுக்கு என்ன தேவை?”

“வியாழக்கிழமை, பிள்ளைகள் பள்ளியில்
இருக்கும்போது. முதலில் நானே வாசித்துக்கொண்டு,
கேள்விகளை எழுதி வைத்துக்கொள்வேன்”

“என்ன தடை வரலாம் வந்தால் என்ன செய்வீர்கள்”

“அவள் ரத்து செய்யலாம்செய்தால்அதை 'வேண்டாம்
என்று நினைக்க மாட்டேன்னின்னொரு நாள்
கேட்பேன்அவ்வளவுதான்”

“அப்படியானால் இந்த வாரம் என்ன செய்வீர்கள்”

“புதன்கிழமை மாற்கு இரண்டாம் அதிகாரத்தை
வாசித்துக் கேள்விகளை எழுதிக்கொள்வேன்
வியாழக்கிழமை காலை அவளைச் சந்திப்பேன்
அதுவரை ஒவ்வொரு நாளும் அவள் பெயரைச்
சொல்லி ஜெபிப்பேன்”

“நான் இதை எழுதி வைத்துக்கொள்கிறேன்” என்றார்
கிரேஸ்நானும் அவளுக்காக ஜெபிக்கிறேன்
ஃபோனை வைப்பதற்கு முன் உங்களுக்காக ஜெபிக்க
விடுங்கள்”

மொத்தம் இவ்வளவுதான்இது பயிற்சிபோல அல்ல, நடப்புபோலவேதான் தெரிகிறது. அந்த அரை மணி நேரத்தில் கிரேஸ் ஒரு முறைகூட ரோஜாவிடம் “இப்படிச் செய் என்று சொல்லவில்லை. கேட்டார் காத்திருந்தார் பதிலைக் கர்த்தரையே கொடுக்க விட்டார்

அந்த அரை மணி நேரத்தில் கிரேஸ் செய்த ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வடிவம் இருக்கிறது. அந்த வடிவத்திற்கு ஒரு பெயர் இருக்கிறது. அதை ஐகிரோ (IGROW) என்று சொல்வார்கள்என் நண்பர் ஒருவர் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சிம்பிளாக்கிய கோச்சிங் முறை இது. அவர் கர்த்தரை உள்ளே அழைத்தார் (Invite). அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று கேட்டார் அதுவே இலக்கு (Goal). ரோஜா உண்மையில் எங்கே இருக்கிறார் என்று கேட்டார் அதுவே நிஜ நிலை (Reality). என்னென்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்டார் அவையே வழிகள் (Options). என்ன செய்வார் என்று கேட்டார் அதுவே தீர்மானம் (Will). ஐந்து சாதாரணக் கேள்விகள்முப்பது நிமிடங்கள்இதில் எதற்கும் பட்டம் தேவையில்லை, பதவி தேவையில்லை.

எல்லாவற்றையும்விடச் சிம்பிளாக, அரை மணி நேரமும் ஃபோனும் இல்லாதபோது, இவை ரோஜா யாரிடமும் கேட்கக்கூடிய இரண்டு கேள்விகளாக மாறுகின்றன. போன முறை கர்த்தர் காட்டியதற்கு எப்படிக் கீழ்ப்படிந்தீர்களெயாரிடம் சொன்னீர்கள் இரண்டே கேள்விகள்தயவு உள்ளவை, ஆனாலும் கெட்டியானவை. காலம் போகப்போக, ஒரு நல்ல அரட்டை ஃபோனை மூவ்மென்ட்டாக மாற்றுவது இவையேதான்

சாதாரண சீடளுக்குப் பதவி தேவையில்லை. எல்லாம் சரியாகும்வரை காத்திருக்கவும் தேவையில்லை. அவளுக்குத் தேவை இரண்டே: ஒரு அடி முன்னால் இருந்து நிஜமான கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும் ஒரே ஒரு தோழி, தானும் இன்னொருவருக்கு

அப்படிப்பட்ட ஒரு தோழியாக மாறுவது. நான்காம் பழக்கத்தை ஒரு நல்ல மாதமாக அல்லாமல் ஒரு வாழ்நாளாக நிலைநிறுத்துவது இதுவே.

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் தரையில் தெரிவது இப்படித்தான் ஒரு மேசை. அங்கே ஒரு பதினான்கு வயதுப் பையன் தன் அப்பா அம்மாவை ஒரு சம்பவத்தின் வழியாக நடத்துகிறான் ஒரு ஃபோன் கால்அங்கே ஒரு தோழி இன்னொரு தோழியிடம் கேட்கிறாள் கர்த்தர் என்ன சொல்கிறார் அதைப் பற்றி என்ன செய்வீர்கள் இரண்டிலும் மேடையில் ஒன்றுமில்லை. இரண்டிலும் இந்த வாரமே நீங்கள் செய்ய முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

நான்கின் மொத்தமும் இதுவே. சாதாரண சீடன் தேவனுடைய குரலைக் கேட்கிறான் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறான் இன்னொரு மனிதனும் அப்படியே செய்ய உதவுகிறான்

இந்தப் புத்தகத்தில் இனி மிச்சம் இருப்பது புதிதாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அல்ல. சாதாரண சீடனுடைய வாழ்க்கை முறையை வாழ வேண்டுமானால் எத்தனை விலை கொடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்வதே மிச்சம் அதைப் பற்றி உங்களோடு நேர்மையாக இருக்க விரும்புகிறேன்

தியானிப்பதற்கு

கர்த்தர் உங்களுக்குச் செய்ததை ஒரே ஒரு மனிதரிடம் சொல்வதுபோலக் கற்பனை செய்தாலுமாயுடைய முகம் கண்முன்னால் வருகிறது?

நம்முடைய பெரிய சாட்சியை, எல்லாரும் ஏற்கெனவே விசுவாசித்த ஒரே ஒரு அறைக்குள் பூட்டி வைத்திருக்கிறோம் உங்கள் சபையின் சுவர்களுக்கு

வெளியே, இதை எல்லாரையும்விட அதிகமாகக் கேட்க
வேண்டியவர்கள் யாந்

இந்த வாரம்நீங்கள் ஏற்கெனவே
செய்துகொண்டிருக்கும் வேலைக்குள் ஒரே ஒரு
மனிதரை அழையுங்கள்“என்னோடு சேர்ந்து ஒரு
சிறிய சம்பவத்தை வாசித்து, அதைப் பற்றிப்
பேசுவீர்களா?” யாரை அழைப்பீர்கள்

ஏழாம் அதிகாரம்

இந்த வழிக்கு ஒரு விலை உண்டு

தலைமுறை தலைமுறையாக விலை கொடுத்துக்
கீழ்ப்படிந்தால் என்ன பிறக்கிறது, நூற்று
நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் வேலை செய்த ஒரு
வாழ்க்கை முறை எப்படித் தெரியும் என்பதை முதலில்
உங்களுக்குக் காட்ட வேண்டும்

ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் நான் உங்களுக்குச் சொன்ன
அந்தத் தெலுங்கு பெந்தெகொஸ்தே ஞாபகம்
இருக்கிறது அல்லவா. இன்றைய ஆந்திரப்
பிரதேசத்தின் கடற்கரைப் பகுதியில் 1878ஆம் ஆண்டு
பொங்கி எழுந்த அந்தப் பெரிய அறுவடையின்
பின்னால் தேவன் பயன்படுத்திய மனிதர்களில் ஒரு
தெலுங்கு மனிதனும் இருந்தான் இப்போது
அவனுடைய பெயரைச் சொல்கிறேன் யர்ரகண்ட்ல
பேரய்யா. அப்போது நான் சொன்ன அந்த மனிதன்
தோல் வேலை செய்து பிழைத்த ஒரு சாதாரண
மனிதன்தான் எருமைத் தோல்களை வாங்கி விற்று
வாழ்ந்தவன் அவன் மிஷனரி அல்ல, பாஸ்டர் அல்ல,
பிரசங்கியும் அல்ல.

தன் சொந்த மக்களுக்கு நடுவில் அவன் அந்தச் சமாரியப் பெண்ணைப் போலவே இருந்தான் அவனிடம் மேடை இல்லை, ஆனால் உறவு இருந்தது.

சுவிசேஷும் அவனை வந்தடைந்தபோது அவன் அதை எங்கே கொண்டுபோனான் என்று பாருங்கள் உறவுகளே பாலங்கள் ஆயின. அவனுடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காரியமும் நடந்துவந்த அதே பாலங்கள் வழியாகவே சுவிசேஷமும் நடந்தது. அவனுடைய மக்களே அவனுடைய உலகம் அவன் பிறந்த கிராமங்களே அவனுடைய எருசலேம் அவன் தொடங்கியது தான் ஏற்கெனவே இருந்த இடத்திலேயே, தேவன் ஏற்கெனவே தனக்குக் கொடுத்திருந்த மனிதர்களோடேயே.

தான் விசுவாசித்த பிறகு நான்கு ஆண்டுகள் பேரய்யா என்ன செய்தான் ஒரு குடியிருப்பிலிருந்து இன்னொரு குடியிருப்புக்கு நடந்துகொண்டே, தான் கேட்டதைத் தன் சொந்த மக்களிடம் அவர்கள் எப்போதும் பேசிவந்த அதே மொழியிலேயே சொல்லிக்கொண்டு போனான் நான்கு ஆண்டுகள் அப்படியே செய்துகொண்டிருந்தான் ஒவ்வொரு மனிதனாக விசுவாசத்திற்குள் வந்துகொண்டே இருந்தார்கள் குடியிருப்புகளில் கூட்டம் கூட்டமாக அமர்ந்திருந்த தன் மக்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டே, போதித்துக்கொண்டே போனான் பெரிய ஏற்பாடுகளோடு நடக்கும் கூட்டங்களோ பிரசார யாத்திரைகளோ அவனிடம் இல்லை. தன் மக்களுக்குச் சொல்வதை அவன் ஒருபோதும் நிறுத்தவில்லை. ஒரு சாதாரண சீடனாக, தான் கேட்டதைச் சொல்லிக்கொண்டே நடந்தான்

அந்த நான்கு ஆண்டு ஆவிக்குரிய பயணத்தின் முடிவில் வந்தது தான் ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் சொன்ன அந்தப் பெரிய நாளி 1878 ஜூலை 3. குண்ட்லகம்மா ஆற்றில் ஒரே நாளில் இரண்டாயிரத்து இருநூற்று

இருபத்திரண்டு பேர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாள் அது.
அதற்குப் பிறகு வந்த வாரங்களில் இன்னும்
ஒன்பதாயிரம் பேருக்கு மேல் ஞானஸ்நானம்
பெற்றார்கள்

அந்த அலையில் நனைந்த ஆயிரக்கணக்கான
குடும்பங்களில் எங்கள் குடும்பமும் ஒன்று.
இப்படிப்பட்ட குடும்பம் எங்களுடையது மட்டும் அல்ல.
தலைமுறைகளைத் தாண்டித் தொடர்ந்த
குடும்பங்களில் எங்களுடையதும் ஒன்று,
அவ்வளவுதான்

விசுவாசம் எப்படிப் பரவியது என்று கவனியுங்கள்
மனிதர்களை அவர்களுடைய குடும்பங்களிலிருந்து
இழுத்து வெளியே கொண்டுவருவதன் மூலம் அல்ல.
அந்தக் குடும்பங்களுக்குள்ளேயே இறங்கி, அங்கேயே
நிலைத்து நிற்பதன் மூலமாகவே அது பரவியது.
குடும்பம் குடும்பமாக வந்தார்கள் அந்தச் சமூகத்தில்
இருந்த மக்கள் எல்லாரும் சுவிசேஷத்தை முன்னே
கொண்டுபோகிறவர்கள் ஆனார்கள் எந்தப் பிரசாரமும்
இல்லை. தன் மக்கள்மேல் இருந்த அன்பினால்தான்
கேட்டதை அவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டே
இருந்துவிட்ட ஒரே ஒரு சாதாரண சீடனின்
தோள்கள்மேல் நடந்த பீப்பிள் மூவ்மென்ட் அது.

அந்த ஆண்டு அந்தப் பகுதி முழுவதையும் மூடிய அந்த
அலை, எங்கள் சொந்தக் கொள்ளுத்தாத்தா
கொள்ளுப்பாட்டியையும் தொட்டது. பஞ்ச காலத்தில்
கிடைத்த உதவியும் ஞானஸ்நானமும் வாழ்க்கையை
மாற்றிய குடும்பங்களில் அவர்களும் இருந்தார்கள்
கண்ணுக்குத் தெரிகிற எந்தக் காரியத்திலும் அவர்கள்
சாதாரண மனிதர்களே. அவர்களிடம் இருந்தது ஒன்றே
ஒன்றுதான் சுவிசேஷம் அதை அவர்கள் தங்கள்
பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள் அந்தப்
பிள்ளைகள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக்
கற்றுக்கொடுத்தார்கள்

1950களுக்குள் அவர்களுடைய வழித்தோன்றல்கள் தெளிவான, தலைமுறைகளைத் தாண்டும் ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்கள்தங்கள் பகுதியில் சுவிசேஷ வேலைக்கே தங்கள் வாழ்க்கையைக் கொடுப்போம் என்பதே அது. அந்த உடன்படிக்கை செய்துகொண்டவர்களில் எங்கள் தாத்தா பாட்டியும் இருந்தார்கள். அந்த உடன்படிக்கை வீட்டில் பிறந்த பன்னிரண்டு பிள்ளைகளில் எங்கள் அம்மாவே மூத்தவள்

எங்கள் தாத்தா பாட்டி முன்னே போய்ப்பல சபைகளின் நெட்வொர்க் இருந்த ஒரு உள்ளூர் மிஷனை நடத்தினார்கள். அடுத்த தலைமுறையில் எங்கள் அம்மா அப்பா தங்கள் சொந்த ஊழியத்தைத் தொடங்கினார்கள். எங்கள் வீட்டில் நான் ஐந்தாவது தலைமுறைக் கிறிஸ்தவன். அந்த இடத்தை நான் சம்பாதித்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்குள்ளேயே பிறந்தேன். நடைபயிற்சி நிறுத்திவிடாமல் இருக்க மட்டுமே முயற்சி செய்தேன்

எங்கள் குடும்பத்தில் ஐந்து தலைமுறையாக நடந்துகொண்டிருப்பது ஏதோ ஒரு வழிமுறை அல்ல. அது ஒரு வாழ்க்கை முறை.

1878ஆம் ஆண்டு அந்த முதல் தலைமுறையினரிடம் “டிஸ்கவரி குரூப்” என்ற வார்த்தை இல்லை. ஆனால் அந்தப் போக்கு இருந்தது. சாதாரண சீடர்கள் இருந்தார்கள். தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது இருந்தது. கீழ்ப்படிவது இருந்தது. கேட்டதை அடுத்த மனிதனிடம் சொல்லும் பழக்கமும் இருந்தது.

நூற்று நூற்பத்தெட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஐந்தாவது தலைமுறைக்கு, தங்கள் குடும்பத்தை இத்தனை காலம் நடத்தி வந்த அந்தச் சாரத்திற்குக் கடைசியில் ஒரு பெயர் கிடைத்தது.

அது ஒரு வாழ்க்கை முறை. அதுவே சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை. நான்கு பழக்கங்கள் ஒரு குடும்பத்தின் வாழ்க்கைக்கு நீண்ட காலம் சாதாரணமாகிப் போனால் நடப்பது இதுவே.

ஐந்து தலைமுறையாக விலை கொடுத்துக் கீழ்ப்படிந்தால் வரும் பலன் இது.

இயேசுவும் அவர் எதிர்கொண்ட வனாந்தரங்களும்

இயேசு தன் ஊழியத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு வனாந்தரத்திற்குள் போனார் நாற்பது நாட்கள் அப்பத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் அற்புதங்களைக் காட்டிக் கூட்டம் சேர்ப்பதற்கும் “வேண்டாம்” என்று சொல்லி, தன் முன்னால் இருந்த வேலைக்கு ஆயத்தமாகிக் கலிலேயாவுக்கு வந்தார் அந்த வனாந்தரம் ஒரு தண்டனை அல்ல. அவரை ஆயத்தப்படுத்திய இடமே அது.

ஆனால் நாம் சிலநேரங்களில் இதை முடிந்துபோன ஒரு அதிகாரத்தைப்போலவே வாசிக்கிறோம் இயேசு சோதிக்கப்பட்டார் ஜெயித்தார் சாத்தான் போய்விட்டான் அத்தோடு அந்தக் காரியம் முடிந்துவிட்டது என்று நினைத்துக்கொள்கிறோம் ஆனால் சுவிசேஷங்களை வாசித்தால் தெரியும் அந்தப் போராட்டம் அத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. அவர் ஊழியம் செய்த மூன்று ஆண்டுகளிலும் அது திரும்பத் திரும்ப வந்துகொண்டே இருந்தது. விடுதலை ஆக வேண்டியிருந்த மனிதர்களுக்குள் இருந்த பொல்லாத ஆவிகள் விதிமுறைகளை வைத்து அவரைச் சிக்கவைக்கப் பார்த்த மதத் தலைவர்கள் அதிகாரத்தாலும் பணத்தாலும் அவர் வாயை அடைக்கப் பார்த்த பெரியவர்கள்கடையிலும் அவர் கையால் கொடுத்த உணவைச் சாப்பிட்டு, அவர்

மூலமாகச் சுகம் பெற்ற அந்தக் கூட்டமே திரும்பி நின்று
“சிலுவையில் அறையும்!” என்று கூக்குரலிட்டது.

அவர் அனுப்புகிற ஒவ்வொருவருக்கும் இதே
போக்குதான் இயேசுவுக்கு எப்படியோ நமக்கும்
அப்படியே. நம்முடைய வனாந்தரம் நாற்பது
நாட்களோடு முடிந்துபோகிற ஒரு அதிகாரம் அல்ல.
நமக்குள்ளேயே வாழ்கிற ஒரு இடம் அது. விலை
என்பது எப்போதோ ஒரு நாள் வரும் பெரிய அடி
அல்ல. அது தினசரிக் காரியம்

முன்னே போக வேண்டுமானால் விலை கொடுக்க வேண்டும்

என் வாழ்க்கையில் தேவன் கொடுத்த வேலையில் ஒரு
புதிய விரிவாக்கம் வந்த ஒவ்வொரு முறையும் அதோடு
சேர்ந்து கடுமையான வேதனையோ சோதனையோ
வராமல் இருந்ததே இல்லை. அப்படி வரும்போது, அந்த
வேதனை “ஏதோ தவறு நடந்துவிட்டது” என்று
சொல்வதற்கான அடையாளம் அல்ல. அதுவும் இந்த
வழியில் ஒரு பகுதிதான்

இந்த வாழ்க்கையை நீண்ட காலம் வாழ்ந்த பிறகு
எனக்குப் புரிந்தது. நம்மில் பலருக்கு விலையைப் பற்றி
யாரும் பெரிதாகச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய
காலத்துச் சீஷத்துவ எழுத்துகளில் பெரும்பகுதி
இதைப் பற்றி நேர்மையாக இல்லை. பலனைப் பற்றிப்
பேசியது. பலன் உண்மைதான் ஆனால் அந்தப்
பலனுக்கு ஏற்ற விலையும் உண்டு.

இந்த வாழ்க்கை முறை ஒவ்வொருவரையும் ஏதோ ஒரு
விலை கொடுக்க வைக்கிறது. இப்படி
வாழ்கிறவர்களுக்கும் அவர்களைச் சுற்றி
இருக்கிறவர்களுக்கும் அவர்கள் இருக்கும்
நிறுவனத்திற்கும் அவர்களை உருவாக்கிய மிஷன்

நிறுவனத்திற்கும் இதற்கு இடம் கொடுக்க முயற்சி செய்யும் பாஸ்டருக்கும் புதிய விதமாக வாழச் சொல்லிக் கேட்கப்படுகிற குடும்பத்திற்கும் நீங்கள் ஒரு மூவ்மென்ட் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, ஒரு சாதாரண சீடராக இருந்தாலும் சரி, உண்மையான விலையைக் கொடுப்பீர்கள் அந்த விலை பொதுவாக உங்கள் வாழ்க்கையினுடைய, உங்கள் அழைப்புகளினுடைய வடிவத்தையே எடுத்துக்கொள்ளும்

ஊழியத்தில் ஒரு தலைவனாக நான் விலை கொடுத்திருக்கிறேன் சாராவும் எங்கள் பிள்ளைகளும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் நாங்கள் எதிர்கொண்ட சில விலைகளைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு முறையும் கர்த்தர் எங்களை எப்படிக் கடக்கவைத்தார் என்பதைப் பற்றியும் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன் அந்த வனாந்தரக் காலங்களிலும் பிதா நம்மேல் தமக்கு இருக்கும் அன்பைச் சொல்வதை நிறுத்துவதில்லை. ஆவியானவர் நம்மைத் தேற்றுவதை நிறுத்துவதில்லை. உங்கள் வனாந்தரத்திலும் அவர் அதையே செய்வார் என்று எனக்குத் தெரியும்

நான் உள்ளிருந்து சரிந்த காலம்

நான் உள்ளிருந்து சரிந்த அந்த நாளைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்

2003 செப்டம்பர் 17.

அதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாங்கள் எங்கள் சொந்த மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு பெரிய நகரத்திற்கு மாறினோம் எங்கள் திட்டம் மாநிலத்தில் இருந்த ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் பெரிதாகி இருந்தது. லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் அந்த ஊழியப்

பாரத்தைப் பார்த்தாலே பயமாக இருக்கும்எனக்குப்
பெயரே தெரியாத ஒரு பதற்றத்தோடு
போராடிக்கொண்டிருந்தேன்சாரா அப்போது எட்டரை
மாத கர்ப்பிணி. எங்கள் மூன்றாவது மகள் அமீரா
பிறக்கப்போகிறாள்

புத்திசாலியான, புதிது புதிதாக யோசித்துச் செய்யும்
எங்கள் மூத்த மகள் சிமோனவுக்கு அப்போது ஆறு
வயது. செல்லக் குழந்தை ஷைனாவுக்குப் பதினேழு
மாதம்இரண்டு பேரும் வீட்டிலேயே இருந்தார்கள்

நான் எங்கள் வீட்டு மொட்டைமாடியில் இருந்தேன்
உள்ளிருந்து ஒரு அலறல் கேட்டது.

ஒடிக்கொண்டே கீழே இறங்கி வந்து பார்த்தால்என்
மனைவி ஷைனாவைக் குளியலறைக்குள்
கொண்டுபோய்உடம்பின்மேல் குளிர்த தண்ணீர்
ஊற்றிக்கொண்டிருந்தாள்ஷைனா
சமையலறைக்குள் நடந்து போய்அடுப்பின் பக்கத்தில்
வைத்திருந்த கொதிக்கும் சிக்கன் சூப் பாத்திரத்தைத்
தன்மேல் இழுத்துக்கொண்டாள்வீட்டில் எங்களுக்கு
உதவியாக இருந்த அம்மா, ஒரு நிமிடத்திற்கு
முன்புதான் அதை அங்கே வைத்துவிட்டுப்
போயிருந்தார் சின்னக் குழந்தை ஷைனா
கடுமையாகத் தீக்காயம் அடைந்தாள்சுத்தமான
போர்வையால் மூடி ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடினோம்

அந்தப் பயணமே எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. தீக்காயப்
பிரிவில் சாரா ஷைனாவின் பக்கத்திலேயே
இருந்துவிட்டாள்டாக்டர்கள் உயிரைக் காப்பாற்றப்
போராடிக்கொண்டிருக்கும்போது, குழந்தையை மடியில்
பிடித்துக்கொண்டு பால் கொடுத்தபடி
அமர்ந்திருந்தாள்

சில நாட்களில் ஷைனாவின் காயங்களில்
இன்ஃபெக்ஷன் சேர்ந்து, ரத்தம் தேவைப்பட்டது.
அவளுடைய ரத்தப் பிரிவுதான் என்னுடையதும்

அதனால் டாக்டர் என்னை ரத்தம் கொடுக்கச்
சொன்னார் சாம்பிள் கொடுத்தேன்றிப்போர்ட் வந்த
பிறகு டாக்டர் சொன்னார் உங்கள் ரத்தம் உதவாது
என்றார்

“ஏன்”

“ஹெபடைடிஸ் சி.”

ஹெபடைடிஸ் சி என்றால் என்ன என்று எனக்குத்
தெரியாது. ஆஸ்பத்திரி லாபியில் இருந்த
கம்ப்யூட்டரின் அருகே போய்த் தேடினேன்தெரிந்தது
இதுதான்சுத்தம் செய்யப்படாத ஊசிகள் மூலமாக இது
பரவுகிறது. சின்ன வயதில் எனக்குப் போட்ட நாய்க்கடி
ஊசிகளின் வரிசை ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அந்த
நாட்களில் ஒரே சிரிஞ்சைத்தான் எல்லாருக்கும்
பயன்படுத்துவார்கள்ஒரு பாத்திரத்தில் இருந்த
தண்ணீரைச் சிரிஞ்சுக்குள் இழுத்து, வெளியே அடித்து,
அதே ஊசியை மறுபடியும் பயன்படுத்துவார்கள்
அதாவது, என் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி இந்த
வியாதி எனக்குள்ளேயே இருந்து, சத்தமில்லாமல்
கெடுத்துக்கொண்டே வந்திருக்கலாம்

சிகிச்சை என்ன என்று மேலே வாசித்தேன்
“குணப்படுத்தும் மருந்து இல்லை” என்ற வார்த்தைகள்
கண்ணில் பட்ட உடனேயே, கால்களுக்குக் கீழே நிலம்
நழுவிப்போனதுபோல இருந்தது.

திரும்பத் தீக்காயப் பிரிவுக்குள் வந்தேன்அங்கே என்
பதினேழு மாதக் குழந்தை கட்டுகளால் சுற்றப்பட்டுக்
கிடந்தாள்நிறைமாத கர்ப்பிணியான என் மனைவி
அந்தக் கட்டிலின் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தாள்
ஆண்டுக்கணக்காக என் உள்ளே ஒரு வியாதியைச்
சுமந்துகொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று அவளிடம்
சொல்ல வேண்டியிருந்தது. யாருக்கும்
தொற்றவைக்கவில்லை, ஆனால் தொற்றவைக்கிற

ஆபத்து இருக்கிறது என்றும் சொல்ல வேண்டியிருந்தது.

(இங்கே ஒரு பெயரை நன்றியோடு சொல்ல வேண்டும் எங்கள் நெருங்கிய உறவினர் சந்தியா ராணி. ஷைனாவுக்காக ரத்தம் கொடுப்பதற்காக இரவோடு இரவாக பஸ் ஏறி வந்து எங்களைத் தாங்கினார்)

எங்கள் மூத்த மகள் சிமோனவுக்கு அப்போது ஆறு வயது. ஷைனா என்றால் அவளுக்கு உயிர் ஆஸ்பத்திரிக்கு வர வழி இல்லை என்பதால் தங்கையின் வலியைக் குறைக்கத் தன்னால் முடிந்ததைச் செய்தாள்ஃபோனில் பாட்டுகளும் கவிதைகளும் பாடிக் காட்டுவாள் காகிதத்தில் பொம்மைகள் மடித்து, வண்ணப் படங்கள் வரைந்து, ஆஸ்பத்திரி அறையை அலங்கரிக்க அனுப்புவாள் அந்த வாரங்களில் அம்மா ஆஸ்பத்திரியில் ஷைனாவின் பக்கத்தில் இருந்தாள் நான் உள்ளுக்குள் முழுவதுமாகச் சரிந்துபோய் இருந்தேன் அந்தத் தனிமையில் சிமோன தன் தங்கைக்காக எவ்வளவோ துக்கத்தையும் பயத்தையும் சுமந்தாள் அந்தப் பாரம் சிமோனவை ஆண்டுக்கணக்காக ஆழமாகத் தொடர்ந்து வந்தது.

அப்படிப்பட்ட வேளையில் எல்லாக் கஷ்டங்களுக்கு நடுவிலும் தேவன் எங்களுக்குத் தங்கம் கொடுத்தார் 2003 அக்டோபர் 6ஆம் தேதி, ஷைனா ஆஸ்பத்திரியில் சேர்ந்த பத்தொன்பதாவது நாளில் சாரா சில மணி நேரங்களுக்கு ஷைனாவின் பக்கத்திலிருந்து எழுந்து போய் எங்கள் மூன்றாவது மகள் அமீராவைப் பெற்றெடுத்தாள் அமீராவின் வரவு சுமக்க வேண்டிய இன்னொரு பாரமாக ஆகவில்லை. அந்தக் குழந்தை, வனாந்தரத்தின் நடுமையத்தில் தேவன் காட்டிய இரக்கம் கஷ்டமும் வேதனையும் நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே கர்த்தர் தாம் நேசிக்கிறவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தையும்

ஜெயத்தையும் கொடுக்கிறார் என்பதற்கு அவள் ஒரு உயிருள்ள சாட்சி.

அப்போதுதான் பிறந்த அமீராவை, அக்கா இன்ஃபெக்ஷனோடு போராடிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பிரிவுக்குள் கொண்டுபோக வழி இல்லை. ஆஸ்பத்திரி விதிகள் ஒப்புக்கொள்ளாது. அந்தப் பாரத்தை நாங்கள் இரண்டு பேரால் மட்டும் சுமக்க முடியாத அந்த நாட்களில் உதவியாக நிற்பதற்காகச் சாராவின் அம்மா நான்சி வந்தார் அதற்குப் பிறகு வந்த வாரம் முழுவதும் அவர்கள் இருவரும் மாறி மாறிப் பார்த்துக்கொண்டார்கள் ஒருவர் ஆஸ்பத்திரியில் ஷைனாவின் பக்கத்தில் இன்னொருவர் வீட்டில் அமீரா, சிமோனவின் பக்கத்தில் சாரா இரண்டு சின்னக் குழந்தைகளுக்கும் பால் கொடுத்துக்கொண்டே, தூரமாக இருக்க வேண்டியிருந்தபோது அமீராவுக்காகப் பாலைக் கறந்து வைத்துக்கொண்டிருந்தாள் (நான் ஒருவிதமான அதிர்ச்சியிலேயே இருந்துவிட்டதால் அவர்களுக்குப் பெரிதாக உதவ முடியவில்லை.)

அதே மாதத்தில் அடுத்த சிகிச்சைக்காக ஷைனாவால் பயணம் செய்ய முடிந்த உடனேயே, சாரா மூன்று பெண் பிள்ளைகளையும் அதாவது சிமோனா, ஷைனா, பச்சிளங்குழந்தை அமீராவையும் கூட்டிக்கொண்டு அமெரிக்கா போய்விட்டாள் நான் மட்டும் தனியாக இந்தியாவில் வாடகைக்கு எடுத்த ஒரு சின்ன அபார்ட்மென்ட்டில் இருந்துவிட்டேன் ஏன் தெரியுமா? எனக்கு இருந்த வியாதி அவர்களுக்குத் தொற்றிவிடுமோ என்ற அர்த்தமில்லாத ஒரு பயம் என்னைப் பிடித்துக்கொண்டது.

இன்டர்ஃபெரான் சிகிச்சையைத் தொடங்கினேன் அதோடு சேர்த்து டாக்டர் கொடுத்த பதற்றத்தைக் குறைக்கும் மருந்துகளையும் தொடங்கினேன் அது பழக்கமாகிப் பிடித்துக்கொள்ளும் மருந்து என்று எனக்குத் தெரியாது. போட்டுக்கொண்டே போனேன்

சில மாதங்களுக்குள்ளேயே எனக்கு இல்லாதவை தெரிய ஆரம்பித்தன. என்னோடு இருந்த உதவியாளனைப் பயப்படவைக்கும் அளவுக்கு என் பேச்சு மாறிப்போனது. அவன் எங்கள் தம்பிக்கு ஃபோன் செய்தாந்தம்பி தன் குடும்பத்தோடு வந்து என்னை எங்கள் அம்மா அப்பாவின் வீட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள்சில வாரங்கள் நான் மனரீதியாக என் நிலையிலேயே இல்லை.

அந்தச் சமயத்தில் நான் இந்தியாவில் இருக்க, சாரா பிள்ளைகளோடு அமெரிக்காவில் இருந்ததால் கிசுகிசுக்கள் தொடங்கின. நண்பர்களின் நண்பர்கள் வழியாக அவை என் காதுக்கு வந்தன. “ஜேம்ஸ் ஏதோ செய்திருப்பான்அதனால்தான் மகளுக்கு அப்படி நடந்தது. சாரா விட்டுவிட்டுப் போயிருப்பாள் கல்யாணம் முடிந்துவிட்டது.” எதுவும் உண்மை இல்லை. ஆனால் பொய் பரவிக்கொண்டேதான் இருந்தது.

சாரா விட்டுவிட்டுப் போகவில்லை. சிகிச்சை முடிந்த பிறகு, குடும்பத்தின் அருகே நான் அமெரிக்கா போனேன்வியாதியோடு, பலவீனமாக மொன்டானா போய்ச் சேர்ந்த என்னை, ஏதாவது அழகானதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று, பிள்ளைகளைக் காரின் பின் சீட்டில் உட்காரவைத்துக்கொண்டு, அவள் பனி மலைகளுக்கு நடுவே கிளேசியர் பார்க் வழியாகச் சுற்றிக் காட்டினாள்

எங்களுக்குத் துணையாக நின்ற மனிதர்கள்

அந்த ஆண்டு நாங்கள் தனியாக விடப்படவில்லை. ஒவ்வொரு அடியிலும் எங்களுக்குத் துணையாக நின்றவர்கள் இருந்தார்கள்

எல்லாக் காரியத்திலும் சாரா என்னிடம் உண்மையைச் சொன்னாத்தயவோடு சொன்னாங்கஷ்டமான வார்த்தைகளை மென்மையாக்காமல் சொன்னாள் நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னாள்

நான் இந்தியாவில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருந்த அந்த ஆண்டு, சினூக்கில் இருந்த சாராவின் குடும்பம் அவளையும் பிள்ளைகளையும் தங்கள் வீட்டில் சேர்த்துக்கொண்டது. எங்கள் அம்மா அப்பாவின் வீடு எனக்கு எப்போதும் திறந்தேதான் இருந்தது. அப்பாவும் அம்மாவும் என்னை ஜெபங்களில் சுமந்தார்களெனான் வீட்டுக்கு வரும்போது சொல்வதற்காக, அம்மா கர்த்தரிடமிருந்து வாக்குத்தத்தங்களைக் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தாள்நண்பர்கள் எங்களுக்காக ஜெபித்தார்கள்தாங்கினார்கள்சிலர் நாங்கள் ஓய்வெடுத்துத் தேறுவதற்காகக் கடற்கரையில் சில வாரங்களுக்கு ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொடுத்தார்கள்

அடுத்த காலத்திற்குக் கதவைத் திறந்த அறிமுகம் வந்தது வைய்யார்ட் என்ற சபைகளின் குடும்பத்திலிருந்து. கலிஃபோர்னியாவில் மைக்கின் சபையில்வார்க்கணக்காக, கடைசி வரிசையில் அமர்ந்திருந்தேன்யாரோடும் பேசவில்லை. அவர் என்னைக் கவனித்தார் பிறகு என்னிடம் சொன்னார் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன்நான் எதுவும் கேட்க வராதது ஆச்சரியமாக இருந்தது என்றார் “இந்தியா ஊழியர்கள் பொதுவாக வந்து ஊழிய அறிமுகங்களுக்காகத் தொந்தரவு செய்வார்கள்இந்த மனிதன் சர்ச்சுக்கு வருகிறான்என்னோடு பேசுவதற்குக்கூட வருவதில்லை.” வெகு காலத்திற்குப் பிறகு, என்னை ஒரு ஊழியத் தலைவனாக அல்லாமல் ஒரு மனிதனாகப் பார்த்த முதல் மனிதன் அவரே.

அந்த நட்பே பிற்காலத்தில் ஊழியத்திற்கான வழியாக மாறியது. கர்த்தர் எங்களுக்கு அனுப்பிய உலகளாவிய

ஊழியப் பெரியவர்கள் அவர்களில் ஒருவரான
ராண்டி கிளார்க்வந்து எங்கள் டீம்களோடு சேர்ந்து
ஜெபித்தார்கள் தேவன் அதற்குப் பிறகு எங்களுக்காக
ஆயத்தப்படுத்தி வைத்திருந்ததற்குள் எங்களை
முன்னே அழைத்தார்கள்

இரண்டு போராட்டங்கள்

அந்தச் செப்டம்பர் இரண்டு விதமான
போராட்டங்களை ஒரே நேரத்தில் சுமந்துகொண்டு
வந்தது.

வெளியே நடந்த போராட்டம் எங்கள் சொந்த
மாவட்டத்தில் கிசுகிசுக்கள் “நடந்ததற்கு அவனே
தகுதியானவன் என்ற பழிச்சொற்கள் உண்மையில்
2003 செப்டம்பருக்கு ஆண்டுகள் முன்பிருந்தே ஏதோ
ஒரு வடிவத்தில் இதை நான் கேட்டுக்கொண்டேதான்
இருந்தேன் எங்கள் பகுதியில் இருந்த சில பாரம்பரிய
பாஸ்டர்களும் மிஷன் பெரியவர்களும் என் பின்னால்
பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள் நாங்கள் தவறான
மனிதர்களை நியமிக்கிறோமாம் அன்றாட
வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும் சாதாரண
மனிதர்களைச் சபை நிறுவுகிறவர்களாக
அனுப்புகிறோமாம் அதே வார்த்தையை எழுதி என்
உதவியாளர்களுக்குக் கடிதங்களும் அனுப்பினார்கள்

உள்ளே நடந்த போராட்டம் அந்தப் பதற்ற மருந்து,
இல்லாதவை கண்ணுக்குத் தெரிந்தது,
உதவியாளனைப் பயப்படவைத்த பேச்சு, மனநிலை
சரியில்லாமல் போன வாரங்கள் இது அந்த மாதத்தில்
தொடங்கியது அல்ல. நான் இந்த வேலையைத்
தொடங்கியதே திடமான இருதயத்தோடு அல்ல. இருபது
வயதில் ஒரு ரயிலில் தேவன் எனக்குக் கொடுத்த
தரிசனத்தோடும் வியாதிகளோடு கழிந்த
சிறுவயதிலிருந்து என்னை விடாமல் பிடித்திருந்த

பயங்களோடும் தொடங்கினேன்வேலை அதற்கு மேலே
புதிய பதற்றங்களைப் பிறப்பித்தது. நானே
சீடர்களாகிய சாதாரண மனிதர்களோடு சேர்ந்து ஒரு
மாநிலத்தில் இருந்த ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் சேர
வேண்டும் என்ற ஊழியப் பாரம்வண்ணிக்க முடியாத
தூக்கமில்லாத இரவுகளைக் கொடுத்தது.
திருடர்களைப் பற்றிய பயம்தாக்குதல்களைப் பற்றிய
பயம்வேலை தோற்றுப்போய்விடுமோ என்ற பயம்

உள்ளிருந்து வருகிற போராட்டம் என்றால் அதுதான்

இந்த இரண்டும் 2003 செப்டம்பருக்கு ஆண்டுகள்
முன்பிருந்தே சேர்ந்தே நடந்தன. அதற்குப் பிறகும்
ஆண்டுக்கணக்காக நடந்தன.

அந்த இரண்டு போராட்டங்களுக்கு நடுவிலேயே வேலை
வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. நூற்றுக்கணக்கான
சபைகள் நிறுவப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன.

ஆயிரக்கணக்கான சீடர்கள்

உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்கர்த்தர் தாம்

கட்டுவேன் என்று சொன்னதைக்

கட்டிக்கொண்டேதான் இருந்தார் அதே சமயத்தில் அந்த
இரண்டு போராட்டங்களும் தொடர்வதற்கும் அனுமதி
கொடுத்துக்கொண்டேதான் இருந்தார்

நான் நம்புவதற்கு வந்திருக்கிறேன்இந்த இரண்டு
போராட்டங்களும் விலையில் ஒரு பகுதிதான்நம்மில்
பலருக்குச் சொல்லப்படாத விலை இதுவே. மூவ்மென்ட்
தலைவர்களில் பலரை ஒரு அடிகூட முன்னே
எடுத்துவைக்க விடாமல் தடுப்பதும் இதுவே.
தொடங்கிய ஒவ்வொரு மூவ்மென்ட் தலைவனும் இந்த
இரண்டு விலைகளையும் கொடுத்திருக்கிறான்
தொடங்காதவர்கள் பொதுவாக இந்த இரண்டில் ஏதோ
ஒன்றுக்குப் பயந்தவர்களே.

நீங்களும் இரண்டையும் கொடுப்பீர்கள்அது தெரிந்தே
உள்ளே வர வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை.

அறுவடை ஆண்டுகள்

2004 டிசம்பரில்நாங்கள் வேலை செய்துகொண்டிருந்த கடற்கரையைச் சுனாமி மூழ்கடித்த பிறகு, நாங்கள் சேர்ந்து இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்தோம்

அதற்கு அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகள் என் ஊழிய வாழ்க்கையிலேயே எல்லாவற்றையும்விட அதிக கனி தந்த ஆண்டுகள்பெரிய பாஸ்டர்கள் கான்ஃபரன்ஸ்கள்ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கூடின கூடுகைகளுக்கட்ட வேண்டும் என்று நினைத்திருந்த ஆராதனைப் பள்ளி, சாராஸ் கவனன்ட் ஹோம்ஸ் எல்லாமே அந்தக் காலத்திலேயே தொடங்கின. திட்டம் ஒரு ஜில்லாவுக்குப் பிறகு இன்னொரு ஜில்லா என்று முன்னே நடந்துகொண்டேதான் இருந்தது.

இன்று இந்தியாவில் இந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்கும் சீடர்களில் பலர் அந்த ஆண்டுகளிலேயே பிறந்தவர்கள்

2003 செப்டம்பர் 17 எங்கள் முடிவாகவில்லை. வனாந்தரம் உண்மைதான்ஆனால் அதுவே கடைசி வார்த்தையாகவில்லை. கர்த்தர் எங்களை வெளியே கொண்டுவந்தார் தீக்காயப் பிரிவுக்கும் அதற்குப் பிறகு வந்த விலைக்கும் இடையில் இருந்த ஆண்டுகளை, எங்கள் வாழ்க்கையிலேயே அதிக கனி தந்த வேலைக்கு அவர் பயன்படுத்திக்கொண்டார் ஆஸ்பத்திரியின் கம்ப்யூட்டர் அறையில் “ஹெபடைடிஸ் சி” என்று தேடிப் பார்த்துவிட்டுச் சரிந்து உட்கார்ந்த அந்த நாளில்இது வரும் என்று நான் கொஞ்சம்கூட நினைத்துப் பார்க்கவில்லை.

விலை அது. அதற்குப் பிறகு வந்த ஆசீர்வாதம் இது. ஒரே ஒரு மத்தியானத்தில் நாங்கள் நொறுங்கிப்

போனோம்மீண்டு வர ஆண்டுகள் பிடித்தன. அதற்குப் பின்னால் வந்த அறுவடைக்கும் ஆண்டுகளேதான் பிடித்தன.

ஒரு பக்கம் ஊழியம் மிக நன்றாக நடந்துகொண்டிருந்தது, ஆனால் அதே சமயத்தில் விலை மறுபடியும் வந்தது. இந்த முறை அது என் மனைவியின்மேல் வந்தது.

என் மனைவியின் நோய்

நான் கீழ்ப்படிந்ததற்கு, உலகத்தில் நான் எல்லாரையும்விட அதிகமாக நேசித்திற மனுஷி என்ன விலை கொடுத்தாள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்

2014, 2015ஆம் ஆண்டுகளில்ஊழியம் நடந்துகொண்டிருந்த அந்த ஆண்டுகளில்என் மனைவி நீண்ட காலம் கடுமையாக நோய்ப்பட்டாள் ஒரு முறை ஒன்பது நாட்கள் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தாள்தான் இறந்துவிடுவேனோ என்று நினைத்தாள்நானும் பயந்தேன்அந்தக் காலம் விட்டுச்சென்ற தழும்புகளை அவள் இன்றுவரை சுமந்துகொண்டேதான் இருக்கிறாள்

எங்கள் மற்ற வாழ்க்கை முழுவதும் மிகச் சரியாக நடந்தது என்று இந்தப் புத்தகத்தில் நான் நடிக்க மாட்டேன்ஏனென்றால் நடக்கவில்லை! எங்கள் திருமண வாழ்க்கையில்என் மனைவியின் பாரத்தை நான் இலகுவாக்காத காலங்களும் உண்டு. அவள் சுமந்த அந்தக் காலங்கள் எனக்கும் இலகுவாக ஒன்றும் கழியவில்லை.

மூன்றாம் வழியின் விலையில் இதுவும் இருக்கிறது: இரண்டு பேரும் களைத்துப்போய்இரண்டில் யாராவது ஒருவர் ஆண்டுக்கணக்காக நோயோடு

இருக்கும்போதும்சேர்ந்து நடக்கக் கற்றுக்கொள்ள
வேண்டியிருந்த ஒரு திருமணம்

நீங்கள் இந்த வழியில் நடந்தால் உங்கள் திருமண
பந்தமும் சோதிக்கப்படும்நாங்கள் இப்போதும்
இங்கேயேதான் இருக்கிறோம்இனிமேலும் இருப்போம்
ஆனால்நாங்கள் நிலைத்து நின்றோம் என்றால் அது
தேவனுடைய கிருபையினாலேயே.

சொந்தக் காயங்களோடு பிள்ளைகள்

எங்கள் பிள்ளைகளில் ஒவ்வொருவரும் இந்த
விலையைத் தங்கள் தங்கள் விதத்தில்
கொடுத்திருக்கிறார்கள்ஒவ்வொருவருக்கும்
ஒவ்வொரு விதம்அந்த விவரங்கள்
அவர்களுடையவை, என்னுடையவை அல்ல.

விலை என்றால் அந்தத் தீக்காயம் மட்டும் அல்ல.
இந்தியாவில் நான் வாடகைக்கு எடுத்திருந்த அந்தச்
சிறிய அபார்ட்மென்ட்டில் இருந்தபோது, அந்த
நாட்களில் என்னைப் பக்கத்தில் இருந்து
கவனித்துக்கொண்டவர் எங்கள் ஊழியச் சகோதரர்
ராஜு. அதே காலத்தில் சாரா மொன்டானாவில்
பிள்ளைகளோடு தனியாக இருந்தாள்சிமோனுக்கு
ஏழு வயது. வீட்டிலேயே படிப்பு. ஷைனாவுக்கு இரண்டு
வயது. தீக்காய சிகிச்சையில் இருந்தாள்அமீரா
பச்சைக் குழந்தை. அமீராவை நான் கிட்டத்தட்ட ஒரு
வருடம் பார்க்கவில்லை. நான் புறப்படும்போது
பச்சைக் குழந்தை. நான் திரும்பச் சந்திக்கும்போது
நடந்துகொண்டிருந்தாள்அந்தக் காலம் முழுவதும்
சாரா நான் இல்லாமலேயே பிள்ளைகளைச் சுமந்தாள்
அவர்கள் இப்போது பெரியவர்களாகிவிட்டார்கள்
அங்கே நான் இல்லாமல் போனதற்காக என்னை
மன்னித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்

எங்கள் குடும்பம் சந்தித்த கஷ்டங்கள்
 மதிப்புள்ளவையாக இருந்தனவா என்று நாங்கள்
 அவர்களைக் கேட்டோம்சில சமயங்களில்
 மதிப்புள்ளவையேதான் என்பதுபோலப்
 பேசுகிறார்கள்ஆனால் சில காலங்கள் மிகவும்
 கஷ்டமாக இருந்தன என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்
 தங்கள் சொந்தப் பிள்ளைகளுக்கு வாழ்க்கை
 இவ்வளவு அழுத்தமாக இருக்கக் கூடாது என்று
 விரும்புகிறார்கள்

மூன்றாம் வழியில் நடக்கிறவர்கள் கொடுக்கும்
 விலையை, அவர்களோடு சேர்ந்து அவர்களுடைய
 பிள்ளைகளும் கொடுக்கிறார்கள்இதை
 உண்மையாகவே எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்று
 யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு அம்மாவாகவோ
 அப்பாவாகவோ நீங்கள் இருந்தால்கண்களைத்
 திறந்துகொண்டேதான் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்
 உங்கள் பிள்ளைகள் தங்களுடைய சொந்த விலை
 வழியாக நடப்பார்கள்

கத்தரிப்பு

இயேசு சொன்ன வார்த்தையை நினைத்துப் பாருங்கள்
 “நான் மெய்யான திராட்சச்செடி, என் பிதா
 திராட்சத்தோட்டக்காரர் என்னில் கனிகொடாதிருக்கிற
 கொடி எதுவோ அதை அவர் அறுத்துப்போடுகிறார்
 கனிகொடுக்கிற கொடி எதுவோ, அது அதிக
 கனிகளைக் கொடுக்கும்படி, அதைச்
 சுத்தம்பண்ணுகிறார்” (யோவான் 15:1-2). கனி
 கொடுக்கும் கொடியைத் தோட்டக்காரர் கத்தரித்துச்
 சுத்தம் செய்வது தண்டனையாக அல்ல, இன்னும்
 அதிக கனிக்காகவேதான்அந்த வேலையையே நான்
 கத்தரிப்பு என்று சொல்கிறேன்

ஆண்டுக்கணக்காக எத்தனையோ மனிதர்கள்
எனக்குத் துணையாக இருந்தார்கள்வாழ்நாள்
முழுவதும் என்னோடேயே இருப்பார்கள் என்று நான்
நினைத்த மனிதர்கள்எல்லாரும் இருந்துவிடவில்லை.
கத்தரிப்புக் காலங்கள் எத்தனையோ முறை வந்தன.
சங்கடப்படுத்தும் அளவுக்கு அடிக்கடி வந்தன.

நீங்களும் இதன் ஒரு வடிவத்தைப் பார்த்திருப்பீர்கள்
பேச்சைக் குறைத்துக்கொண்ட ஒரு உறவினர் உங்கள்
வாழ்க்கை மாறத் தொடங்கியவுடனேயே விலகிப்போன
ஒரு நண்பன்

என் கத்தரிப்புக் காலங்கள் மிகவும் வலிக்க வைத்தன.
நான் எழுப்பி, ஆண்டுக்கணக்காகச் சேர்ந்து நடந்த
மனிதர்கள் போய்விட்டார்கள்சிலர் வெறுங்கையோடு
போகவும் இல்லை. ஒரு காலம் அப்படியே முடிந்தது.
நான் ஆண்டுகளைக் கொட்டி ஊற்றின
வேலையின்மேல் ஒரு கதவு மூடிக்கொண்டது.
காரியங்களைப் பார்க்கும் எங்கள் விதம்
வேறாகிப்போனது. ஏன் என்று கேட்பதற்கு யாரும் என்
எதிரில் உட்காருவதற்கு முன்பே அது மூடிக்கொண்டது.
ஒவ்வொரு முடிவும் நான் நேசித்த மனிதர்களையும்
நான் கட்டின வேலையின் பகுதிகளையும்
எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டது. முதலிலிருந்து
தொடங்கினேன்

அந்த ஒவ்வொரு முடிவையும் கர்த்தர் எதற்குப்
பயன்படுத்திக்கொண்டார் தெரியுமா? என்னில் மாற
வேண்டியதை எனக்குக் காட்டுவதற்கு. அடுத்த காலம்
தொடங்குவதற்கு முன்பே கத்தரிக்க வேண்டிய
பாதுகாப்பின்மைகளையும்பயத்தையும்
பெருமையையும் அவர் என்னில் வெளியே காட்டினார்
ஒவ்வொரு கத்தரிப்புக்குள்ளும் “பிரச்சினை
இன்னொருவருடையதுதான்” என்ற நம்பிக்கையோடு
போனேன்ஒவ்வொரு கத்தரிப்பிலிருந்தும்கர்த்தருக்கு

முன்பாக வைக்க வேண்டிய என் சொந்தப்
பட்டியலோடு வெளியே வந்தேன்

வலி, ஒதுக்கப்படுதல் அவமரியாதை என்று
உணர்ந்தபோது வந்த அவமானம் இவை என்னோடு
சேர்ந்து முன்னே நகராது. அவற்றை நான் கர்த்தரிடமே
கொண்டுபோய்க்கொண்டிருக்கிறேன்சில
காலங்களில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு முறைக்கும் மேலாகக்
கொண்டுபோகிறேன்என் சொந்த மாம்ச
சுபாவத்தையும் அப்படியேதான்
கொண்டுபோய்க்கொண்டிருக்கிறேன்கத்தரிப்பு
எனக்கு மிகுந்த விலை கேட்டது. ஆனால் அது
என்னிலிருந்து கத்தரித்த பெருமையைவிட அது
குறைவேதான்

நான் பார்த்தது இது. கர்த்தர் நஷ்டங்களை
வீணாக்குவதில்லை. அவர் திட்டமிட்டேதான்
கத்தரிக்கிறார் கத்தரித்துக்கொண்டே நம்மோடு சேர்ந்து
துக்கப்படுகிறார் போனதைத் திரும்பக்
கொண்டுவருவதில்லை. இருந்தும் அடுத்த காலத்தைத்
தருகிறார் அந்த முடிவுகளில் எல்லாவற்றையும்விட
வலி நிறைந்தது நடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்
எங்கள் மகள் சிமோன எங்கள் குடும்ப வேலையின்
தலைமைக்குள் அடியெடுத்து வைத்தாளரிலே கம்பு
அவள் கையில் போனது.

கர்த்தர் கதவுகளை மூடினார் ஜன்னல்களைத்
திறப்பதற்காகவே மூடினார் ஆனால் அந்த மூடுதல்
மாதக்கணக்கான துக்கத்தையும் குழப்பத்தையும்
எடுத்துக்கொண்டது. அந்தத் திறத்தல் வந்தது,
துக்கத்தைக் கடைசிவரை வாழ்ந்து முடித்த
பிறகேதான்

மேலே சொன்ன அந்த யோவான் 15ஆம் அதிகார
வார்த்தையின்படி, பிதா திராட்சக் கொடியைக் கனி
கொடுக்கச் செய்வது கத்தரிப்பினாலேயே.

ஆண்டுக்கணக்காக அந்த வார்த்தையை வாசித்தேன்
ஆனால் அது என் உடம்பில் நிஜமானது இந்தக்
காலங்களில்தான்முன்றாம் வழியை வாழ்ந்தால்
கத்தரிப்பு இருக்கும்அது உங்களுக்கு மனிதர்களைப்
போகடிக்கும்ஆனால் அந்தப் பக்கம் வரும் புதுத் தளிர்
உங்களிடம் முன்பு இருந்ததைவிட அதிகம்நஷ்டமும்
புதுத் தளிரும் இரண்டுமே ஒரே சமயத்தில் உண்மை.

நீங்கள் இந்த வழியில் நடந்தால்இதை
எதிர்பார்த்துக்கொண்டேதான் நடங்கள்

அந்த வனாந்தரம் இன்னும் முடியவில்லை

பதற்றம் அத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. 2017இல்
ஊழியத்தை விட்டுவிட்டுக் கம்ப்யூட்டர் துறையைக்
கற்றுக்கொள்ளலாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்த
காலத்தில் அது திரும்ப வந்தது. அந்தக் காலம் சில
ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஒரு விருந்தினர் இல்லத்தில்
டேவ் கொடுத்த உதவியோடு முடிந்தது. (அதைப் பற்றி
அடுத்த பகுதியில் சொல்கிறேன்)

நான் இப்போதும் அதற்குள்ளேயே இருக்கிற
காலங்களிலும் அது திரும்பத் திரும்ப
வந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு
ஏப்ரலிலும்எங்கள் தோழி ஆண்ட்ரியா எழுதின
பதற்றத்தின்மேல் வெற்றி என்ற புத்தகத்தின்மேல்
வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறேன்யோசிக்கிற
மூளையிலிருந்து பிறக்கும் பதற்றத்திற்கும்பயத்தை
உண்டாக்கும் உள்ளுக்குள் இருக்கும் பகுதியிலிருந்து
வரும் பதற்றத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக்
கற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்என்னுடையது
பெரும்பாலும் முதல் ரகமேதான் என்று நம்புகிற
இடத்திற்கு வந்திருக்கிறேன்

அந்தப் புத்தகத்தின் முதல் பக்கங்களே ஏசாயா 41:10ஐ என் முன்னே வைத்தன: “நீ பயப்படாதே, நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்திகையாதே, நான் உன் தேவன்நான் உன்னைப் பலப்படுத்தி உனக்குச் சகாயம்பண்ணுவேன்என் நீதியின் வலதுகரத்தினால் உன்னைத் தாங்குவேன்” பெரியவனான பிறகு இத்தனை ஆண்டுகளாக என் வசனம் இதுவே. ஏழாம் அதிகாரத்தை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் மனிதன்ஏழாம் அதிகாரம் சொல்கிறதற்குள்ளேயே இன்னும் இருக்கிறான் என்று கர்த்தர் தயவாகச் சொன்ன வார்த்தை அது. விலை கொடுப்பது நிற்கவில்லை. உதவியும் நிற்கவில்லை.

மேற்கத்திய நாடுகளின் வனாந்தரம்

இதை எழுதும் நேரத்தில் இந்த வழியில் நடப்பது நான் மட்டும் அல்ல. எனக்கு மிக நெருக்கமான மேற்கத்திய நாட்டு மூவ்மென்ட் தலைவர்கள் தங்கள் சொந்த வனாந்தரத்தின் வழியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்

ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக என்னிடம் சொல்வது ஒன்றேதான்இந்தியாவிலும் ஆப்பிரிக்காவின் சில பகுதிகளிலும் சாதாரணமாகிப்போன அந்த வளர்ச்சி, மேற்கத்திய நாடுகளில் தாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இன்னும் வரவில்லை. மேற்கத்திய நாடுகளில் குரூப்கள் தொடங்குகின்றன. அவற்றில் பலவற்றில் நல்ல கனி வருகிறது. ஆனால் பல நிலைப்பதில்லை. பெரும்பகுதி இரண்டாம் தலைமுறையிலேயே நின்றுவிடுகின்றன. என் ஆவிக்குரிய நண்பர்கள் இதைப் பற்றி நேர்மையாகவேதான் இருக்கிறார்கள் “ஏன் கர்த்தாவே?” என்று அவரிடமே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

இதுவேதான் நான் முன்பே சொன்ன கணக்குகளின்
காரியம்வாழ்க்கை முறை அப்போதே அங்கே
இருக்கிறது. கணக்குகள் மட்டும் இன்னும் வந்து
சேரவில்லை. ஒவ்வொரு மூவ்மென்ட்டின் முதல்
ஆண்டுகளும் இப்படியேதான் தெரிந்தன. முதலில்
வாழ்க்கை முறை நடக்கும் கணக்குகள்
பின்னாலிருந்து வரும்

யோசிக்கிற வாசகன் இங்கே ஒரு நியாயமான
கேள்வியைக் கேட்பான்அதற்கு ஒரு முழுக்க
வாக்கியத்தால் பதில் சொல்ல எனக்கு விருப்பமில்லை.
நான்கு பழக்கங்கள் உண்மையாகவே
மூவ்மென்ட்டுகளைப் பிறப்பிக்கின்றன என்றால்
கிழக்கத்திய நாடுகளில் வாழ்நாள் முழுவதும் நான்
பார்த்த அந்த வளர்ச்சியை மேற்கத்திய நாடுகளில்
நான் ஏன் இன்னும் பார்க்கவில்லை?

நான்கு பழக்கங்கள் ஏதோ ஒரு நாட்டுக்கோ ஒரு
இனத்திற்கோ மட்டும் சொந்தமான ஒரு முறை அல்ல.
அவை சுவிசேஷத்திற்கே உரிய தன்மை. ஒன்றோடு
ஒன்று ஒத்துப்போகாத சாதிகள்மொழிகள்
நூற்றாண்டுகள் வழியாக அவை நடப்பதை நான்
கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறேன்மேற்கத்திய நாடுகள்
சுவிசேஷத்திற்கு அப்பாற்பட்டவை அல்ல. அங்கே இது
இன்னும் முதல் நாட்களிலேயே இருக்கிறது,
அவ்வளவுதான்

முதல் இரண்டு வழிகளும் அங்கே கனி
கொடுப்பதற்குக்கூடத் தலைமுறைகள் பிடித்தன.
சாதாரண சீடர்களின் வழி அந்த இரண்டையும்விட
வயதில் சிறியது.

என் சொந்தக் கால அளவை நம்ப வேண்டாம்
என்பதையும் நான் கற்றுக்கொண்டேன்என் சொந்த
ஊழிய நிலத்தைப் பற்றிக் கர்த்தரோடு இருபது

ஆண்டுகள் வாதாடினேன்வாதாடுவதை நிறுத்திய கணத்தில் அது வளர்ந்தது.

அப்படி என்று சொல்லி, இது சோதனைக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதும் இல்லை. உண்மையான சோதனை என்னவென்றால்குருப்புகளின் வரிசை எத்தனை தலைமுறை போனது என்பது அல்ல. ஒருவேளை இரண்டாம் தலைமுறையிலேயே நின்றுபோனாலும் பரவாயில்லை. சாதாரண விசுவாசிகள் புதுப் புது குருப்புகளைத் தொடங்கிக்கொண்டு, இன்னும் அதிகமான மனிதர்களை, இன்னும் அதிகமான வீடுகளைச் சென்றடைந்துகொண்டு, ஒரு பகுதி முழுவதும் நிறையும்வரை போய்க்கொண்டிருந்தால் போதும் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கனி அதுவே.

ஒரு தலைமுறை கடந்தும் அது மேற்கத்திய நாடுகளில் நடக்கவில்லை என்றால் சாதாரண விசுவாசிகள் ஒரு குருப்புக்குப் பிறகு இன்னொரு குருப் என்று தொடங்கி, தங்களைச் சுற்றி இருப்பவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அப்போது அந்த நிலத்தைப் பற்றி நான் தவறாக நினைத்திருக்கிறேன் என்றுதான் அர்த்தம் தவறாக நினைத்தேன் என்று சொல்லவும் செய்வேன்நாம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது அது என்று நான் நினைக்கவில்லை. முதல் ஆண்டுகளையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் நம்புகிறேன்இருந்தும் என் வார்த்தையின்மேல் அல்லாமல்கனியின்மேலேயே என்னை நிறுத்திக் கேளுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

மேற்கத்திய நாடுகளின் இந்த வனாந்தரக் காலம் ஏதோ ஒரு கற்பனை வார்த்தை அல்ல. கண்முன்னே தெரிகிற உண்மையான கஷ்டங்களே அதில் இருக்கின்றன. ஒரு உதாரணத்தைப் பாருங்கள்

ஸீரோ அவரை நடத்தும் கோரி, டீன் ஏஜ்
பிள்ளைகளைக் கோடைகால கேம்ப்களிலிருந்து
டிஸ்கவரி குரூப்புகள் தொடங்குவதற்காக வீடுகளுக்கு
அனுப்பிக்கொண்டு ஆண்டுகளாக வேலை
செய்துகொண்டிருக்கிறான்தான் நிற்கும்
இடத்திலிருந்து தெரிகிற மூன்று விலைகளை அவன்
ஒவ்வொன்றாகச் சொன்னான்

முதலாவது: தன் டீம் கூட்டுறவுக்காகப் போகும்
சபைகளிலிருந்தும் பெற்றோரிடமிருந்தும் வரும்
விமர்சனங்கள்“இது கட்டுப்பாடே இல்லாத வேலை,
இது வேலை செய்யாது” என்ற வார்த்தைகள்
இரண்டாவது: வருகிற கொஞ்சக் கணிக்காக, தன் டீம்
எத்தனையோ மாணவர்களோடு சேர்ந்து நடக்க
வேண்டியிருப்பது. மூன்றாவது: ஸ்டாஃப்
வாலண்டியர்கள்மாணவர்கள் என்று எல்லாரும்
காலேஜுகளுக்காக வேறு மாநிலங்களுக்குப்
போய்விட்டு, சீடர்களை உருவாக்குவதற்கு மதிப்புக்
கொடுக்காத வேறு ஊழியங்களில் இறங்கிவிடுவது.

எனக்குத் தெரிந்த மேற்கத்திய நாட்டுக் கேம்ப்
ஊழியங்களில் பலவற்றைவிட அதிக காலம் கோரி
இந்த வேலையில் இருக்கிறான்தான் வீட்டுக்கு
அனுப்பும் டீன் ஏஜ் பிள்ளைகளுக்கு அவன் ஒரு
தகப்பன்அவன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் விலை
இப்படித் தெரிகிறது. மூவ்மென்ட் வேலை என்றால்
என்ன என்று சுற்றியுள்ள ஊழிய உலகத்திற்கு
இன்னும் தெரியாத ஒரு நாட்டில்மூவ்மென்ட்டுக்காக
ஒரு யூத் ஊழியத்தை நடத்துவது.

மேற்கத்திய நாடுகளில் இந்த வனாந்தரக் காலம்
தெரிகிற விதம்இந்தியாவில் என் வனாந்தரக் காலம்
தெரிந்த விதத்தைவிட வேறு. மேற்கத்திய நாட்டுத்
தலைவர்களுக்கு டெங்கு காய்ச்சலோ ஹெபடைடிஸ்
சியோ வராமல் இருக்கலாம்ஊர்க் கிசுகிசுக்கள்
இல்லை. “தவறான மனிதர்களைச் சபை

நிறுவுகிறவர்களாக்குகிறீர்கள் என்ற பழியும் இல்லை.
 அதற்குப் பதிலாக இருப்பது வேறொரு பாரம்
 மூவ்மென்ட் வேலை எப்படித் தெரியும் என்பதை
 இன்னும் அடையாளம் காண முடியாத ஒரு உலகத்தின்
 அமைப்புப் பாரம்பின்னுக்கு இழுக்கிற ஒரு சபைப்
 பெரியவர்கள் குழு. எந்தக் குழுப்பும் முதல்
 தலைமுறையைத் தாண்டாமல்
 காய்ந்துபோனதுபோலக் கழிந்த பதினெட்டு மாதங்கள்
 இரண்டு ஆண்டுகள் முயற்சி செய்துவிட்டு, விதை
 செத்துப்போனதுபோலவே தெரிவதைப் பார்த்த ஒரு
 பாஸ்டர்

அந்த விலைகள் என் விலைகளைவிடக்
 கொஞ்சம்கூடக் குறைவான உண்மை அல்ல. வடிவம்
 மட்டுமே வேறு.

உங்கள் வாழ்க்கையில் இது எப்படித் தெரியும்

இதுவரை நான் காட்டின விலைகள் என்னுடையவை,
 எனக்கு மிக நெருக்கமான நண்பர்களுடையவை.
 நான்கு பழக்கங்களைத் தங்கள் வாழ்க்கை
 தாங்கக்கூடிய அளவுக்குப் பெரிதாகக்
 கொண்டுபோனவர்களின் விலைகள் இவை. நீங்கள்
 மூவ்மென்ட் தலைவர்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம்
 இந்தப் புத்தகத்தை வாசிப்பவர்களில் பலர் அப்படி
 இல்லைதான்

நீங்கள் உங்கள் சொந்த விலைகளைக் கொடுப்பீர்கள்

அவை உங்கள் வாழ்க்கைக்குத் தகுந்தபடியேதான்
 இருக்கும்நீங்கள் ஒரு டிஸ்கவரி குழுப்பைத்
 தொடங்கியவுடனேயே உங்களிடமிருந்து
 விலகிப்போகும் ஒரு நண்பன்மிகவும் பிஸியாக
 இருக்கும் கணவனோ மனைவியோ, குடும்ப டிஸ்கவரி

குருப்பின்மேல் உங்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகத்தைப் பங்குகொள்ளாத பிள்ளைகளோ. அல்லது, வேறு யாரும் தொடங்குவதற்கு முன்பு, ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் தனியாக இதைச் செய்துகொண்டிருக்கும் அந்தத் தனிமை.

நம்மில் பலருக்கு இந்த உண்மையை யாரும் சொல்லவில்லை. நம் காலத்து சீடத்துவப் புத்தகங்கள் பல முறை எச்சரிக்கை இல்லாமல் வளர்ச்சியை மட்டுமே வாக்குப்பண்ணின. வளர்ச்சி உண்மைதான் விலையும் உண்மைதான்

நான்கு பழக்கங்களை எடுத்துக்கொண்டு, கர்த்தர் உங்கள் வாழ்க்கையில் வைத்திருக்கும் மனிதர்களோடு நடக்கத் தொடங்கினால் உங்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கும் நீங்கள் மதிக்கும் மனிதர்களுக்கு உங்களைப் பற்றிச் சங்கடமாக இருக்கும் உங்கள் சொந்தப் பதற்றங்கள் உங்களுக்கு நினைவிருப்பதைவிடப் பெரிய குரலில் கத்தும் நீங்கள் எல்லாரையும்விட அதிகமாக நேசிப்பவர்களின் முகங்களில் அந்த விலை தெரியும் ஆனால் நீங்கள் கனியையும் பார்ப்பீர்கள் கனி உண்மை. அது ஒரு தலைமுறையைத் தாண்டி நிற்கும் இந்த நடை உங்களுக்கு விலை கேட்கும் இருந்தும் அந்த விலையில் ஒவ்வொரு பைசாவும் மதிப்புள்ளதேதான்

விலை என்றால் வனாந்தரமேதான் இயேசு வனாந்தரக் காலங்கள் வழியாகத் திரும்பத் திரும்ப நடந்தார் ஊழியத்திற்கு முன்பு ஒரே ஒரு முறை மட்டும் அல்ல. நீங்களும் உங்கள் வனாந்தரங்களின் வழியாக அப்படியேதான் நடப்பீர்கள் அவர் உங்களை வனாந்தரத்தைச் சுற்றிக் கொண்டுபோக மாட்டார் அதன் வழியாகவேதான் நடத்துவார் நடத்திக்கொண்டு, தனியாக மட்டும் விட்டுவிட மாட்டார்

தியானிப்பதற்கு

வலி சில சமயங்களில் இந்த வழியின் ஒரு பகுதியேதான் ஏதோ தவறு நடந்துவிட்டது என்பதற்கு அது அடையாளம் அல்ல. இந்த வார்த்தை, நீங்கள் இப்போது இருக்கும் கஷ்டமான காலத்தை எப்படிப் புதிதாகக் காட்டுகிறது?

விலையைப் பற்றிய பயம் உங்களை ஒரு அடி முன்னே வைக்கவிடாமல் தடுக்கிறதா? எந்தப் பயம்

உங்கள் சொந்த விலை இப்படி இருக்கலாம் விலகிப்போகும் ஒரு நண்பன்பிஸியாகிப்போன ஒரு துணை, ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் தனியாக நடப்பது. இவற்றில் உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாக எதைப் பற்றிப் பயம் அதை நேர்மையாகக் கர்த்தருக்கு முன்பாக வைக்க முடியுமா?

எட்டாம் அதிகாரம்

கர்த்தர் எப்படிச் சந்திக்கிறார்

தேவனுடைய கை என்னைச் சந்தித்துக்கொண்டே இருக்க, அதன் கீழேயே நான் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வந்திருக்கிறேன்நான்காம் அதிகாரத்தில் கர்த்தர் என்னிடம் சொன்ன வார்த்தைகளில் ஒன்று உங்களுக்கு நினைவிருக்கும் அல்லவா. “நான் சந்திப்பேன்என்பதே அது. அந்த வார்த்தை என் வாழ்க்கையில் எப்படி எப்படி நிஜமாகி வந்தது என்பதை இப்போது உங்களிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன்

சிங்கப்பூரிலிருந்து ஒரு பாட்டி அனுப்பிய இரண்டாயிரம் டாலர்

1996இல் நாங்கள் கையில் காசே இல்லாமல் ஓரல் ராபர்ட்ஸ் யுனிவர்சிட்டிக்கு வந்த காரியத்தை ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் சொன்னேன்அப்போது சொல்லாமல் விட்டுவைத்த ஒரு காரியம் இருக்கிறது. சிமோன பிறப்பதற்கு முன்பு, எங்களால் கட்டவே முடியாத ஒரு பெரிய தொகையை ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்பணமாகக் கட்ட வேண்டும் என்று தெரிந்த அந்தக் கணத்தைப் பற்றி இப்போது சொல்கிறேன்

நாங்கள் வந்தபோது என் மனைவி ஐந்து மாதக் கர்ப்பிணி. டல்சா ஊரே எங்களுக்குப் புதிது. சாமான்கள் எதுவும் இல்லாத ஒரு சிறிய ஒற்றைப் படுக்கையறை அபார்ட்மென்ட்டில் இருந்தோம் நான் யுனிவர்சிட்டியின் ப்ரேயர் டவரிலும் லைப்ரரியிலும் வேலை செய்துகொண்டிருந்தேன் சாரா ஒரு சபையில் குழந்தைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளும் வேலை செய்துகொண்டிருந்தாள் டெலிவரி நடக்க வேண்டிய ஆஸ்பத்திரியில் எங்கள் பங்குத் தொகை முழுவதையும் முன்பணமாகக் கட்ட வேண்டும் என்பது, கர்ப்பத்தின் கடைசி நாட்கள் வரை எங்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது. வங்கிக் கணக்கு காலியாக இருந்தது. நெஞ்சு படபடத்தது. அந்த நிலையில் விசுவாசத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்பது எங்களுக்குக் கஷ்டமாகவேதான் இருந்தது.

ஸ்கூல் தொடங்கிய முதல் வாரங்களிலேயே சாராவுக்கு ஜானிஸ் என்ற ஒரு இளம் பெண்ணோடு நல்ல நட்பு உண்டானது. ஜானிஸும் அவளுடைய கணவன் கிறிஸும் இருவருமே சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்தவர்கள் சில மாதங்கள் கழித்து, ஜானிஸின் கணவன் கிறிஸுக்கு அவனுடைய பாட்டி ஒரு பெரிய தொகையைப் பரிசாகக் கொடுத்தாள் வந்த தொகையிலிருந்து ஒரு பங்கை நன்றிக் காணிக்கையாகத் தேவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்த இளம் தம்பதி தீர்மானித்தார்கள் ஜானிஸ் ஜெபித்தபோது, அதை என் மனைவியிடம் கொடுக்கும்படி கர்த்தர் நடத்துவது போல அவளுக்குத் தோன்றியது. எங்கள் தேவை அவளுக்குத் தெரியாது. தேவனுக்குத் தெரியும்

வந்த தொகை இரண்டாயிரம் டாலர் எங்களுக்குத் தேவைப்பட்டது சரியாக அவ்வளவே.

ஜானிஸ் அந்தப் பரிசைச் சாராவிடம் கொடுத்த பிறகு, அவளுடைய கணவன் கிறிஸுக்கும் அவனுக்கே உரிய

ஒரு அற்புதம் கிடைத்தது. அடுத்த நாளே ஸ்கூல் அவனுக்குத் தெரிவித்தது: ஜிமேட் என்ற தேர்வில் அவனுக்கு வந்த மதிப்பெண்ணுக்காக, இரண்டாயிரம் டாலர் ஸ்காலர்ஷிப் ஒருமுறை மட்டும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று.

அந்தக் காரியத்தை அன்றிலிருந்து எத்தனையோ முறை சொல்லி வந்திருக்கிறேன் அந்தப் பாட்டி எங்களை ஒருபோதும் சந்தித்ததே இல்லை. அப்போதுதான் புதிதாகத் திருமணமான ஜானிஸும் கிறிஸும்தாங்கள் எதிர்பார்க்காமல் வந்த ஒரு பரிசின் முதற்பலனை எங்களிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள் முதல் குழந்தைக்காகக் காத்திருந்து, காசில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அந்த இளம் செமினரித் தம்பதி நாங்களே. கணவன் இந்தியன் மனைவி அமெரிக்கக்காரி. அந்த உதவி எங்களுக்கு மிகவும் பெரிது. ஜானிஸும் கிறிஸும் கீழ்ப்படிந்ததால் தேவன் எங்கள் எல்லாரையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை எங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் சேர்த்தே காட்டினார்

“வேலையை நிறுத்தாதே” என்று சொன்ன காசோலை

இது 2017இல் தொடங்கியது. அந்த வருடம் எங்கள் ஊரில் என் அப்பா இறந்தார் நாங்கள் கடுமையான பணக் கஷ்டங்களில் இருந்தோம் ஊழியத்தை விட்டுவிட்டு, கம்ப்யூட்டர் துறையைக் கற்றுக்கொண்டு வேலை தேடிக்கொள்ளலாமா என்று யோசிக்கத் தொடங்கினேன்

மனதைப் பகிர்ந்துகொள்ளக்கூடிய சகவாசம் எதுவும் எனக்கு இல்லை. அப்போது நாங்கள் போய்க்கொண்டிருந்த சபையில் ஆராதனை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. ஆனால் அங்கே

கொடுக்கப்பட்ட போதனை மட்டும் எங்களுக்குச் சரிப்படவில்லை. எங்கள் மிஷன் வேலையின் அன்றாடப் பாரம்நான் தூக்கக்கூடிய அளவைவிட எடையாகிப் போனது. நான் நன்றாகச் சோர்ந்துபோனேன்

2021 வந்தபோது, அதாவது நான் ஐம்பது வயதுக்குள் காலடி வைத்த அந்த வருடத்தில்நிஜமாகவே வேலையை நிறுத்திவிடலாம் என்று நினைத்தேன்சில மாதங்களுக்கு முன்பே அம்மாவும் போய்விட்டதால் சோர்வும் துக்கமும் சேர்ந்து ஒரே நேரத்தில் என்மேல் விழுந்தன. சரியாக அப்போதுதான்எங்கள் அன்பு நண்பர் டேவ் பாரி தன் மனைவி ஜோஸ்லினோடு சேர்ந்து கன்சாஸ் சிட்டிக்கு வந்து எங்களைச் சந்திக்க வேண்டும் என்றார் பாஸ்கின் ராபின்ஸ் என்ற ஐஸ்கிரீம் கடையில் அவர்களைச் சந்தித்தேன்ஒரு மணி நேரம் அமர்ந்திருந்தோம்நாங்கள் செய்துகொண்டிருக்கும் வேலை என்ன என்றும் அதைத் தூக்கிச் சுமப்பதற்கு நாங்கள் எவ்வளவு விலை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் சொன்னேன்டேவிடம் மட்டும் பணம் எதுவும் கேட்கவில்லை. வேலையைப் பற்றி மட்டுமே சொன்னேன்

அவர் தான் தங்கியிருந்த கெஸ்ட் ஹவுஸுக்குத் திரும்பிப் போனார் மறுநாள் காலையில் ஃபோன் செய்து, ஒருமுறை வரும்படி கேட்டார் போனவுடனேயே என் கையில் ஒரு காசோலையை வைத்தார்

அந்தக் காசோலையில் இருந்த தொகை எனக்கு மிகவும் அர்த்தமுள்ளதாக இருந்தது. ஏனென்றால் அந்த எண்ணில் பதினொன்று இருந்தது. எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாள்முதல்பதினொன்று என்ற எண்கர்த்தர் என் வாழ்க்கையின்மேல் வைத்து வந்த உறுதிப்படுத்தும் கையொப்பம் போல இருக்கிறது. “உன்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்நான்

இங்கேயேதான் இருக்கிறேன்நான்
சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்என்று அவர் என்னிடம்
சொல்லும் விதம் அது. டேவுக்கு இதெல்லாம் தெரியாது.
கர்த்தர் தன்னிடம் சொன்ன எண்ணை மட்டுமே அவர்
எழுதினார்

அந்தக் கெஸ்ட் ஹவுஸ் சாப்பாட்டு மேசையருகில்
அமர்ந்து அழுதேன்

அந்தக் காசோலை மூலமாகக் கர்த்தர் என்னிடம் ஒரே
ஒரு வாக்கியத்தைத்தான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்
“உன்னைச் சந்திக்கிறவர் நானே. நான்
பார்த்துக்கொள்கிறேன்வேலையை நிறுத்தாதே.”

நான் வேலையை நிறுத்தவில்லை.

என் சொந்த வழி முடிந்துபோன இடத்தில் கர்த்தர்
திறந்த கதவே அந்தக் காசோலை. ஆனால்
உண்மையான பரிசு அந்த எண் அல்ல, அந்த
நடத்துதலே. அவர் என் அடிகளை
உறுதிப்படுத்திக்கொண்டே, நடையை நிறுத்த
வேண்டாம் என்றும்உன் கைகளில் நான் வைத்த
வேலையைச் செய்துகொண்டேயிரு என்றும்
சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்

2022 டிசம்பர் 4

இந்தியாவில் கர்த்தர் செய்துகொண்டிருக்கும்
வேலையைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்காக ஒரு சபை
என்னை அழைத்தது. சபை இன்னும் நிரம்புவதற்கு
முன்பே நான் முன்னதாகப் போய் அமர்ந்திருந்தேன்
அப்போது, நான் அதற்கு முன்பு ஒருபோதும்
சந்தித்திராத ஒரு ஆவிக்குரிய சகோதரி, ஹாலின்
பின்பக்கத்திலிருந்து என்னிடம் நடந்து வந்தார் நான்
யார் என்றோ, அங்கே ஏன் வந்தேன் என்றோ

அவருக்குத் தெரியாது. இருந்தும் கர்த்தர் என்னைச் சந்திக்கப்போகிறார் என்று தான் ஆவியில் கண்டதாகவும் அந்த வார்த்தையை என்னிடம் சொல்லியே ஆக வேண்டும் என்று தோன்றியதாகவும் சொன்னார் நான் சிரித்துக்கொண்டே அவருக்கு நன்றி சொல்லி, நான் வந்ததே சரியாக அதற்காகத்தான் என்றும் சொன்னேன்

அவருடைய வார்த்தைகள் எப்போதோ கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பழைய வாக்குத்தத்தத்தை எனக்குள் தட்டி எழுப்பின. ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, டல்சாவில் இருந்த அந்தச் சிறிய அபார்ட்மென்ட்டில் இருந்த நாட்களில்கர்த்தர் எனக்குக் கொடுத்த தரிசனத்தின் அளவைப் பார்த்துப் பயந்துகொண்டிருந்த இளைஞன் நான் அந்தத் தரிசனத்திற்கான சந்திப்பைத் தானே கொடுப்பேன் என்று அப்போதே அவர் எனக்கு வாக்குக் கொடுத்தார் அந்த வாக்குத்தத்தம் அன்றிலிருந்து எனக்குள் எதிரொலித்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. இதோ, இப்போது அதே வார்த்தை, அறிமுகமே இல்லாத ஒரு மனுஷியின் வாயிலிருந்து மறுபடியும் என் காதுக்கு வந்தது.

பாஸ்டர் என்னை மேலே அழைத்தபோது, நாங்கள் சுமந்துகொண்டிருக்கும் தரிசனத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டேன் அன்றிலிருந்து இன்னும் இருபது வருடங்களில் அதாவது 2040ஆம் ஆண்டுக்குள் அந்தத் தரிசனத்தை எப்படிச் சென்றடையப்போகிறோம் என்று சொன்னேன் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, சபையில் பட்ரீஷியா என்ற இன்னொரு சகோதரி அமர்ந்து ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தார் அவரையும் நான் அதற்கு முன்பு ஒருபோதும் சந்தித்ததில்லை.

பிறகு அவர் என்னிடம் சொன்னார் “கர்த்தாவே, இதை இன்னும் சீக்கிரமாகச் செய்ய முடியுமா? ஏழு வருடங்களில் செய்ய முடியுமா?” என்று தான்

கேட்டதாகச் சொன்னார் அப்போது அவர் அவருடைய இருதயத்தின்மேல் ஐந்து வருடங்கள் என்று முத்திரையிட்டது போலத் தோன்றியதாம்

நான் மேடையிலிருந்து கீழே இறங்கியவுடனேயே, அவர் என் கையில் ஐந்நூறு டாலர் காசோலை ஒன்றை வைத்து, அதனோடு சேர்த்து ஒரு வார்த்தையையும் வைத்தார் இருபது வருடங்கள் பிடிக்கும் என்று நாங்கள் நினைத்ததைக் கர்த்தர் ஐந்து வருடங்களில் செய்வார் என்பதே அந்த வார்த்தை. காசோலையின் தொகையிலும் ஐந்தே இருந்தது. அதில் கர்த்தருடைய நோக்கம் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அன்றிலிருந்து யோசித்துக்கொண்டேதான் இருக்கிறேன்

அந்த இரண்டு பேரைப் பற்றியும் பாஸ்டரிடம் கேட்டபோது, இருவருமே தான் கவனமாகக் கேட்கிற நம்பகமான தீர்க்கதரிசனக் குரல்கள்தான் என்று அவர் சொன்னார் அதிலும் பட்ரீஷியா அந்தச் சபையின் தீர்க்கதரிசன ஊழியத்திற்குத் தலைவியாக இருக்கிறார் என்றும் சொன்னார்

காசோலையின்மேல் இருந்த தேதி டிசம்பர் 4. அவருக்குத் தெரியாது, ஆனால் 1991 முதல் டிசம்பர் 4 என் வாழ்க்கையில் ஆழமாக நடப்பட்ட தேதி. நான்காம் அதிகாரத்தில் சொன்ன அதே நாள்தான் அது. பாஸ்டர் ராபர்ட் ஸ்மித்தும் அவரோடு சேர்ந்து ஒரு சிறு ஜெபக்காரர் கூட்டமும்என்மேல் கைவைத்து இந்த அழைப்புக்குள் என்னை ஜெபித்து அனுப்பின நாள் அது.

அந்த வார்த்தையை எழுதி வைத்துப் பிடித்துக்கொண்டே இருந்தும் நேர்மையாகச் சொன்னால்ஐந்து வருடங்கள் என்ற அந்த வார்த்தையின்மேல் அப்போது எனக்குப் பெரிய விசுவாசம் இல்லை.

அன்றிலிருந்து நாங்கள் திட்டமிட்டதைவிட அதிகமாகவே கர்த்தர் செய்திருக்கிறார் ஆண்டுகளாக எங்களோடு துணையாக இருந்த நண்பர்களும் பங்காளிகளும் அப்படியே நிலைத்து நின்றார்கள் புதியவர்களும் வந்து கைகோத்தார்கள் அதனால் ஊழியம் ஒரு மாநிலத்திலிருந்து பல மாநிலங்களுக்குள் பரவியது. 2040 வரை பிடிக்கும் என்று நினைத்ததை அவர் சில வருடங்களுக்குள்ளேயே செய்துகொண்டு வருகிறார் பட்ரீஷியாவின் வார்த்தைக்கு ஐந்து வருடங்கள் நிறைவடைவது 2027 டிசம்பரில் இன்று நாங்கள் இருக்கும் இடத்தைப் பார்த்தால் அவருக்குத் தோன்றியது போலவே அவர் ஐந்து வருடங்களில் செய்ய முடியும் என்றேதான் தோன்றுகிறது. அவர் அந்தக் காசோலையை என் கையில் வைத்தபோது என்னால் நம்ப முடியவில்லை. ஆனால் அது கண்முன்னேயே நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கிறது.

அதுவேதான் கர்த்தர் சந்திக்கிற விதம்

டக்சன் விமான நிலையத்தில் வந்த ஃபோன்

உங்களிடம் சொன்ன அந்த ரயில் உங்களுக்கு நினைவிருக்கும் அல்லவா. அந்த ரயிலிலேயேதான் கர்த்தர் எனக்கு நீடித்த ஆயுசு வாக்குக் கொடுத்து, ஹெபடைடிஸ் சியிலிருந்து சொஸ்தப்படுத்துவேன் என்றும் சொன்னார் அந்தக் காரியத்தை அங்கே முழுவதுமாகச் சொல்லவில்லை. மீதியை இப்போது சொல்கிறேன்

நோய் ஒருமுறை திரும்பி வந்த பிறகு, இந்தியாவில் இரண்டாவது முறையாக, இன்னும் நீளமான, இன்னும் கடுமையான சிகிச்சை நடந்தது. அந்தச் சிகிச்சையால் வைரஸ் மறுபடியும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போனது.

ஆனால் அது திரும்பி வர வாய்ப்பே இல்லை என்று சொல்ல வேண்டுமானால் இரண்டு வருடங்கள் கழித்து மறுபடியும் பரிசோதனை செய்துகொள்ள வேண்டும்

அந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் அம்மா ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தார் தன் மகன் குணமாவான் என்று கர்த்தர் தன்னிடம் சொன்னதாக அவர் தன் சொந்த டைரியில் எழுதி வைத்திருந்தார் அதை நான் பிற்பாடு வாசித்தேன்

இரண்டு வருடக் கெடு வந்தபோது வயிறு, கல்லீரல் நோய்களின் நிபுணரிடம் போனேன் இரத்தம் எடுத்துக்கொண்டு, முடிவுகள் சில நாட்களில் வரும் என்றார்கள்

அந்த நாட்களிலேயே நான் டக்சன் என்ற பட்டணத்தில் பாஸ்டர் பாப்பின் சபையில் பிரசங்கிப்பதற்காகப் போயிருந்தேன் அங்கள் வேலையைப் பார்ப்பதற்காக இந்தியாவுக்கு வந்த நண்பர்தான் பாப் வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போக வேண்டிய விமானத்திற்காக டக்சன் விமான நிலையத்தில் கேட்டருகில் அமர்ந்திருக்கும்போது, டாக்டர்களின் ஆபீஸிலிருந்து ஃபோன் வந்தது.

ஃபோனில் வந்த குரல் சொன்னது: “வைரஸ் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை.”

என் மனைவிக்கு ஃபோன் செய்தேன் அழுதுகொண்டேதான் செய்தேன்

அன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு வருடமும் பரிசோதனை செய்துகொண்டேதான் இருக்கிறேன் இருபது வருடங்கள் கடந்துவிட்டன. இன்றுவரையும் வைரஸ் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை.

2000களின் தொடக்கத்தில் அந்த ரயிலில் சொஸ்தப்படுத்துவேன் என்று வாக்குக் கொடுத்த அதே

குரல்தான்அதற்கு முன்பும் என்னோடு
பேசியிருக்கிறது. அமெரிக்காவுக்கு வந்த புதிதில்
சினூக்கில் ஒரு அபார்ட்மென்ட்டில் ஒருமுறையும்
அதற்குப் பிறகு ஒரு வருடமோ இரண்டு வருடங்களோ
கடந்த பின்பு டல்சாவில் இன்னொரு முறையும் அந்தக்
குரல் என்னோடு பேசியது.

என் வாழ்க்கையில் கர்த்தர் என்னோடு பேசின
சந்தர்ப்பங்கள் கணக்கில்லாதவை. அவற்றில்
சிலவற்றை இந்த அதிகாரங்களில் உங்களோடு
பகிர்ந்துகொண்டு வந்திருக்கிறேன்
பகிர்ந்துகொண்டவை எல்லாமே மிகச் சிறிய
வார்த்தைகள்தான்ஒரே ஒரு வாக்கியமோ, சில
வார்த்தைகளோ. சாதாரண இடங்களில் ஒரு சாதாரண
மனிதனிடம் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் அவை.
ஆனால் ஒவ்வொரு வாக்குத்தத்தமும் நிஜமாயிற்று. சில
வாரங்களுக்குள்ளேயே நிறைவேறின, சில
பத்தாண்டுகள் கடந்த பிறகுதான் நிஜமாயின.
எப்படியிருந்தாலும்தேவன் மட்டும்
நம்பகமானவராகவேதான் நின்றார்

என் வாழ்க்கையில் கர்த்தர் சந்தித்தது இப்படித்தான்
இருந்தது.

பற்றாக்குறையைச் சரியாக நிரப்பிய காசோலை

2026 ஜூனில் எங்கள் குடும்பம் முழுவதும் சேர்ந்து,
கொலராடோ மாநிலத்தில் இருக்கும் ஹாலி என்ற சிறிய
ஊருக்கு, என் மாமாவின் பேத்தியின் திருமணத்திற்குப்
போவதற்காகக் காரில் புறப்பட்டோம்
ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் பிரசங்கிக்கும்படி
அங்கே இருந்த பாஸ்டர் என்னைக் கேட்டார்
சனிக்கிழமை இரவுவரை கர்த்தரிடமிருந்து எனக்கு
எந்த வார்த்தையும் வரவில்லை. தியானிப்பதற்கும்

ஆயத்தப்படுவதற்கும் நேரமும் கிடைக்கவில்லை.
அப்படியே தூங்கிப்போனேன்

நடு இரவியாரோ தோளில் தட்டியது போலத்
தோன்றியது. என் மனைவியாக இருக்குமோ என்று
நினைத்து எழுந்து பார்த்தால் அவள் அமைதியாகத்
தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள்மறுபடியும்
படுத்துக்கொண்டேன்இரண்டாவது முறையும்
அப்படியேதான் நடந்தது. அதற்குப் பிறகு மூன்றாவது
முறையும் நடந்தது. மூன்றுமே உடம்பில் பட்ட நிஜமான
தொடுதல்களே.

அப்படிப் படுத்திருக்கும்போதே, கர்த்தர் சொல்வது
போலத் தோன்றியது. அமெரிக்காவுக்குக்
கொடுப்பதற்கு, எங்கள் குடும்பம் மூலமாக, ஒரு
தனிப்பட்ட நோக்கம் அவரிடம் இருக்கிறது. அதற்குள்
எங்கள் எல்லாரையும் அவர்
அழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் இப்போது
அமெரிக்காவில் நிலைத்துவிட்ட எங்கள்
உறவினர்களில் கிட்டத்தட்ட எல்லாருமே, இந்தக்
கண்டத்தில் எங்கோ ஒரு இடத்தில் சுவிசேஷத்தைக்
கொண்டுபோகும் பாஸ்டர்களாகவோ
மிஷனரிகளாகவோ ஊழியம்
செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்திருமணத்தில் அவர்கள்
எல்லாரையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்தலைமுறை
தலைமுறையாகத் தான் செதுக்கி வந்த ஏதோ ஒன்று
இப்போது விடுவிக்கப்படப்போகிறது என்று கர்த்தர்
சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்

ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பிரசங்கம் நன்றாக நடந்தது.
அன்று பேசின செய்தி அமெரிக்காவைச்
சென்றடைவதைப் பற்றியதே.

வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும்போது எங்கள் வங்கிக்
கணக்கு மைனஸுக்குள் போய்விட்டிருந்தது.
எதிர்பாராத ஒரு சார்ஜ் விழுந்திருந்தது. க்ரெடிட்

கார்குகள் உபயோகிப்பதை நாங்கள் அதற்குள்ளாகவே நிறுத்திவிட்டிருந்தோம். அதோடு சேர்ந்து அந்த மாதப் பயணங்கள் நினைத்ததைவிட அதிகச் செலவைக் கொண்டுவந்தன. பற்றாக்குறை எவ்வளவு என்று பார்த்தேன். அதற்குப் பிறகு, ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பிரசங்கத்திற்காக ஹாலி சபை கொடுத்த காசோலையைப் பார்த்தேன்

குடும்பமாக மாறிய ஐக்கியம்

எங்கள் குடும்பம் கொடுத்த விலைக்குப் பதிலாகக் கர்த்தர் எங்களைச் சந்தித்த விதம் ஏதோ ஒரே ஒரு கணத்தில் வந்ததல்ல. ஆண்டுக்குப் பின் ஆண்டாக, எங்களைச் சுற்றி மெதுவாகச் சேர்ந்து வந்த ஒரு ஐக்கியமாகவே வந்தது.

உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் ஒரு காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் குடும்பம் எங்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. அந்தக் குடும்பத்தைக் கர்த்தரே எங்களுக்குக் கொடுத்தார். அதற்காக நாங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். மாதம் ஒருமுறை என்னோடு அமர்ந்து என்னைக் கவனித்துக்கொள்ளும் ஒரு மூப்பர் எனக்கு இருக்கிறார். என் வாழ்க்கையில் அவருடைய வேலை ஒன்றே ஒன்றுதான். நான் எப்படி இருக்கிறேன் என்று கேட்பது, நான் சொல்வதைக் கவனிப்பது, எனக்காக ஜெபிப்பது.

நான் ஒரு டீமின் பகுதியாக இருக்கிறேன். எத்தனையோ ஆண்டுகள் சுமந்ததுபோல இப்போது தனியாகப் பாரத்தைச் சுமப்பதில்லை. 2000ஆம் ஆண்டுகளில் இருந்ததைவிட ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை முறையை இப்போது கடைப்பிடிக்கிறோம். அந்தக் குடும்பம் தன் தலைவர்களுக்கு ஹெல்த் இன்ஷூரன்ஸ் கூடக் கொடுக்கிறது. அந்த ஐக்கியத்திற்குள் நாங்கள் பல

விதங்களில் கற்றுக்கொண்டோம் நிறையவும்
வளர்ந்தோம்

எல்லாவற்றையும்விடக் கடினமான காலங்களில்தான்
இப்படிப்பட்ட ஐக்கியம் எங்களுக்கு அதிகமாகத்
தேவைப்பட்டது. தீக்காயங்களுக்குப் பிறகு வந்த
ஆண்டுகள் அந்த நோய் கண்டறியப்பட்ட நேரம் அந்த
வதந்திகள்ளங்கள் குடும்பம் மறுபடியும்
அமெரிக்காவுக்குத் திரும்பிப் போக வேண்டியிருந்த
அந்தப் பெரிய மாற்றம் இப்படி இன்னும் எத்தனையோ
கஷ்டமான காலங்கள் இப்போது அந்தத் துணை
எங்களுக்கு இருக்கிறது. எப்படிச் கேட்பது என்றுகூட
எனக்குத் தெரியாத ஒரு விதத்தில் கர்த்தர் எங்களைச்
சந்தித்தது இதுவே.

சிறிய காரியங்களிலும் இந்த ஐக்கியம் எனக்கு
உண்மையைச் சொல்கிறது. பல ஆண்டுகளாக நான்
பயணம் எவ்வளவு சிரமமாக இருந்தாலும் சரி,
நேரங்கள் எவ்வளவு மோசமாக இருந்தாலும் சரி,
கிடைப்பதிலேயே மிகவும் மலிவான விமான
டிக்கெட்டையே வாங்குவேன்கடைசியில் அந்த
ஐக்கியத்தில் இருந்த நண்பர் மார்க் என்னிடம் வெட்டு
ஒன்று துண்டு இரண்டாகச் சொல்லிவிட்டார் இந்த
வயதில் இப்படிச் செய்வது சரியல்ல என்றார் இரவு
பதினொரு மணிக்குப் புறப்பட்டு மறுநாள் காலை
ஒன்பது மணிக்கு எங்கோ இறங்குவதை இனிமேல்
பார்த்துக்கொண்டு சும்மா இருக்க மாட்டேன்
என்பதுபோலப் பேசினார் அவர் சொன்னது
உண்மையே. இப்போது பகல் விமானத்தையே
எடுத்துக்கொள்கிறேன் முடிந்தால் டைரக்ட் ஃபிளைட்
பார்க்கிறேன் சோர்ந்து தள்ளாடி இறங்குவதில்லை,
தூக்கத்தை முழுமையாக முடித்துக்கொண்டு, மறுநாள்
காலை வேலைக்குப் பயன்படும் நிலையிலேயே
இறங்குகிறேன்

ஏழாம் அதிகாரத்தில் அந்தக் கத்தரிக்கப்பட்ட
காலங்களைப் பற்றிச் சொன்னேனல்லவா. அவற்றில்
மிகவும் வேதனையான இழப்பு நடந்த இரண்டு
ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே, எங்கள் மகள் சிமோன
குளோபல் கவனன்ட்டின் எக்ஸிக்யூட்டிவ்
டைரக்டராகப் பொறுப்பேற்றாள்பல ஆண்டுகளாக
அவள் எங்கள் பக்கத்திலேயே நின்று ஊழியம் செய்து
வந்தாள்இப்போது அந்தப் பொறுப்பில் ஒரு ஆண்டை
முடித்திருக்கிறாள்இதை அவள் திட்டமிட்டுச்
செய்யவில்லை. அவளுடைய சொந்த
வார்த்தைகளிலேயே சொன்னாள்“நான் ஃபைன்
ஆர்ட்ஸில் மாஸ்டர்ஸ் படிக்கலாம் என்று
நினைத்திருந்தேன்ஆனால் என் சொந்தக்
குடும்பத்திலும் எங்கள் பரம்பரையிலும் தேவன்
செய்துகொண்டிருக்கிற காரியத்தை என்னால்
விட்டுவிட முடியவில்லை.”

பட்டப்படிப்பின் இறுதியில் அவள் செய்த ஆய்வு,
வெவ்வேறு வாழ்க்கை முறைகளுக்கு நடுவில் வளரும்
பிள்ளைகள் வாழும் அந்த இடைப்பட்ட வெளியை
ஆராய்ந்தது. நாம் சேர வேண்டிய இடத்தை
அடையும்வரை போட்டுக்கொள்ளும் தற்காலிகக்
கூடாரங்களைப் பற்றியும்இந்தப் பக்கம்
முழுமையாகச் சேர வேண்டிய இடத்தையும்
அடையாமல்அந்தப் பக்கம் முழுமையாகச் சொந்த
வீடு என்றும் தோன்றாமல் நடுவிலேயே நின்றுவிடும்
அந்த விநோதமான நிலையைப் பற்றியும் அந்த ஆய்வு
பேசுகிறது.

வெவ்வேறு வாழ்க்கை முறைகளுக்கு நடுவில்
வளர்ந்தது அவளுக்கு ஒரு விலையாகவும் இருந்தது,
ஒரு பரிசாகவும் இருந்தது. அவளும் அவளுடைய
உடன்பிறந்தவர்களும் முழுக்க முழுக்க இந்தியர்கள்
அதே சமயத்தில் முழுக்க முழுக்க அமெரிக்கர்கள்ஏதோ
ஒரு கட்டத்திற்குள் அடங்கிவிடும் பிள்ளைகள் அல்ல
அவர்கள்அந்தக் காலத்திலேயே அவள் செய்த கலைப்

படைப்புகள் அன்னிய நாட்டில் அன்னியன்
ஒளிந்துகொள்ளும் இடம் அடைக்கலம் என்ற
பெயர்களோடு, உள்ளுக்குள் இழுத்துக்கொண்டிருந்த
அந்த உணர்வுக்கு அப்போதே பெயர்
வைத்துக்கொண்டிருந்தன.

சரியாக அப்படிப்பட்ட சிறிய கூடாரங்களிலேயே கூடும்
சபைகளின் மூவ்மென்ட்டுக்குத் தன் இளமையைக்
கொடுக்கப்போகிறாள் என்பது அப்போது அவளுக்குத்
தெரியாது. நான் அவளிடம் கேட்டேன் அவள் சரி
என்றாள்

ஊழியத்தில் இருக்கும் ஒரு குடும்பத்தின் பாரம்
சிறியதல்ல. தரிசனம் மிகவும் பெரியது. ஒரு
குடும்பத்திற்குச் சொத்தாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு
பெரிய அறுவடை நிலம் அது. அத்தனை பெரிய
தரிசனத்திற்குள் ஒரு கலைஞருக்கு இடம் எங்கே
இருக்கும் என்று அவள் யோசித்தாள் அவளுக்குப்
பதில் தெரியவில்லை. சிலகாலம் அந்தக் கேள்வியைத்
தனியாகவே சுமந்துகொண்டு திரிந்தாள்

பிறகு ஒரு இரவு அவள் இந்தியாவின் மேப் முன்பாக
அமர்ந்தாள் மாவட்டங்களின் எல்லைகளையெல்லாம்
வரைந்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் பெயரையும்
எழுதி, எங்கள் ஊழியம் நடக்கும் மாவட்டங்களுக்கு
வண்ணம் தீட்டினாள் அப்போது அது அவளுக்குத்
தெரிந்தது. ஊழிய நிலத்தின்மேல் இறங்கிவரும்
தேவனுடைய மகிமையின் ஆடை! “சமுத்திரம்
ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது போல்பூமி
கர்த்தருடைய மகிமையை அறிகிற அறிவினால்
நிறைந்திருக்கும் என்று ஆபகூக் தீர்க்கதரிசி சொன்ன
வாக்குத்தத்தம்போல அது அவளுக்குத் தோன்றியது.

அதோடு சேர்ந்து வந்த உணர்வுக்கு அவளிடம் வேறு
பெயர் இல்லை. தேவன் செய்துகொண்டிருக்கிற இந்தக்
காரியத்திற்கு வெளியே நான் நின்றுவிடக் கூடாது

என்ற ஆவிக்குரிய ஏக்கமே அது. தன் சொந்தக் குடும்பத்திலும் தன் சொந்தப் பரம்பரையிலும் தேவன் செய்துகொண்டிருந்த காரியத்தை அவளால் விட்டுவிட முடியவில்லை.

இந்தக் காலம் இந்தியாவுக்கானது என்று அவளுக்குப் புரிந்தது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மூவ்மென்ட் வாழ்க்கை முறை வேரூன்றுவதைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதே அவளுடைய ஏக்கம் அதற்காகத் தன் சொந்தக் கனவான மேற்படிப்பைப் பக்கத்தில் வைத்தாள்இப்போதைக்கு மட்டுமே பக்கத்தில் வைத்தாள்வரப்போகும் ஏதோ ஒரு காலத்தில்தன் கைகளால் கலைப் படைப்புகளைச் செய்யும்படித் தேவன் தன்னை மறுபடியும் விடுதலை செய்வார் என்று நம்பினாள்இந்தியாவுக்காகத் தேவன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்று அவளுக்கு முதல் முறையாக உறுதியான விசுவாசம் வந்தது. அவர் தங்களோடு இருக்கிறார் என்றும்சொந்த பலத்தின்மேல் சார்ந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் உணர்ந்தாள்

ஒரு முறைகூட அவளுடைய வேலையை நான் பின்னாலிருந்து சரிபார்க்க வேண்டியிருந்ததில்லை. 2026 மே 21ஆம் தேதி, பெந்தெகொஸ்தே வாரத்தில் வேலைக்குப் பிறகு வரும் காலத்திற்கு, அதாவது நான் எழுதப்போகாத பகுதிக்கு, அவள் தன் கையெழுத்தைப் போட்டாள்அந்தக் காலத்தின் நீளம் எவ்வளவு என்பதை மட்டும் கர்த்தரிடமே விட்டுவிட்டாள்சிமோன தர்ஷினி, எக்ஸிக்யூட்டிவ் டைரக்டர் நான்காம் தலைமுறை மூவ்மென்ட் தலைவி. ஆறாம் தலைமுறையாகக் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவள் அவர் என்னை இழக்கவிட்ட அந்தக் காரியத்தையே, கர்த்தர் என் சொந்த வீட்டின் வழியாகவே திரும்பக் கொடுத்தார் ஒங்கோலுவில் தொடங்கிய அந்த வேலை அவளுடைய கைகளுக்கு வந்து சேர்ந்தது.

எங்கள் பிள்ளைகளில் இரண்டு பேர் தங்கள் சொந்தக் குடும்ப வாழ்க்கையைத் தொடங்குவதை இதுவரை பார்த்திருக்கிறோம் முதலில் சிமோன, 2016இல் ஜோசையாவைத் திருமணம் செய்துகொண்டாள் ஜோசையாவின் பெற்றோர் பீட்டர் மெர்சி. அவர்களும் மிஷனரிகளே. அவனுடைய முன்னோர்கள் வட அமெரிக்காவிலிருந்து வந்து, இந்தியாவில் நீண்ட மிஷன் ஊழியத்தின் ஒரு பரம்பரையை விட்டுச் சென்றவர்கள் அந்தத் திருமணத்தோடு, சுவிசேஷத்தைச் சுமந்து வரும் இன்னும் இரண்டு வம்சங்கள் எங்கள் வம்சத்தோடு வந்து சேர்ந்தன.

எங்கள் இரண்டாவது மகள் ஷைனா, 2024 மார்ச் 8ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை, கன்சாஸ் சிட்டியில் ஜாயனைத் திருமணம் செய்துகொண்டாள் ஆறாம் அதிகாரத்தில் சொன்ன அந்த இரண்டு வீடுகளின் காரியம் ஞாபகம் இருக்கிறதல்லவா. ஜாயனின் பெற்றோர் ராண்டி, கெல்சி. எங்கள் சொந்தச் சபை என்று நாங்கள் சொல்லத் தொடங்கிய அந்தச் சபைக்குப் பாஸ்டர்களாக இருப்பவர்கள் அவர்களே. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆதரவற்ற பிள்ளைகளுக்காகவும் குடும்பங்களுக்காகவும் ஊழியம் செய்து வருகிறவர்கள் இரண்டு கண்டங்களில் இருந்த இரண்டு குடும்பங்கள் முற்றிலும் வெவ்வேறு பாதைகளில் நடந்து வந்து, அந்தத் திருமண மேடையின் அருகில் ஒன்றாகச் சேர்ந்தன.

அந்த வாரம் முழுவதும் கன்சாஸ் சிட்டியில் இருந்த எங்கள் வீடு அத்தனை பேரோடும் நிரம்பியிருந்தது. குடும்பத்தினரும் உயிர் நண்பர்களும் கடலுக்கு அப்பாலிருந்து விமானங்களில் வந்தார்கள் இன்னும் சிலர் டெக்சாஸிலிருந்தும் மொண்டானாவிலிருந்தும் கார்களில் வந்தார்கள் சாராவின் அப்பா அம்மாவான பிரெண்டும் நான்சியும் அந்த வாரம் முழுவதும் எங்களோடேயே அமர்ந்திருந்தார்கள் அவளுடைய

சகோதரிகளும்எங்கள் பிள்ளைகள் சேர்ந்து வளர்ந்த பெரிய கசின்கள் கூட்டமும் வந்தார்கள்

அந்த வாரத்திலேயே, திருமணத்திற்கு முன்பு எங்கள் பாரம்பரியப்படி நடக்கும் மஞ்சள் நீராட்டு விழாவை, ஒரு குடும்ப ஆசீர்வாதமாக ஒரு நண்பர்களின் வீட்டில் நடத்திக்கொண்டோம்மட்டன் புலாவை நானே சமைத்தேன்மறுநாள் மதியம் ஷைனா மணப்பெண்ணாக அலங்காரம் செய்துகொண்டாள் சகோதரிகள் அவளை வெளியே அழைத்துச் சென்றார்கள்2003இல் நாங்கள் ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடிச் சென்ற அந்தக் குழந்தை, 2024 மார்ச் மாதம் ஒரு வெள்ளிக்கிழமை மதியம்சர்வதேச மகளிர் தினத்தன்று, மணப்பெண்ணாக மேடையை நோக்கி நடந்தாள்கர்த்தர் அந்த இரண்டு வம்சங்களையும் ஒன்றாக்கினார் அப்போது எனக்கு உண்டான உணர்வைச் சொல்ல வார்த்தைகள் போதாது.

இப்படித்தான் ஒரு குடும்பத்தைக் கர்த்தர் சந்திக்கிறார் இவை ஒரே நாளில் ஒரு கவரில் வருவதில்லை. ஆண்டுகள் கடக்கக் கடக்க, மெதுவாகக் குடும்பமாகவே மாறிப்போகும் ஒரு ஐக்கியத்தின் வழியாகவே வருகின்றன.

ஒரே ஒரு கையிலிருந்து மட்டும் அல்ல

ஒரு காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டைத் தாங்கிப் பிடிப்பவை மூன்றே காரியங்கள்மனிதர்களுடையமேதேவனுடைய ஞானம்தரிசனம் எவ்வளவு பெரியதோ, அந்த மூன்றும் அவ்வளவு அதிகமாகத் தேவைப்படும்இந்த வேலையில் எங்கள் எல்லாரையும்விட அதிகச் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்கிறவர் கர்த்தரே. மனிதர்களுக்கு மட்டும்எங்களோடு கை கோர்க்கிற சுதந்திரம் இருக்கிறது. பக்கத்தில் விலகிப்போகிற

சுதந்திரமும் இருக்கிறது. இரண்டுமே உண்மையிலேயே நடக்கின்றன.

சிமோன தான் கண்ட தரிசனத்தை விவரித்துச் சொன்னபோது, அதற்குப் பதிலாக ஒரு பெரிய தொகை நன்கொடையாக வந்தது. அவள் விசுவாசத்தோடு முன்னே அடி எடுத்து வைத்துக் கர்த்தரிடம் கேட்டாள் அந்த நன்கொடையாளரும் தாராளமாகப் பதில் கொடுத்தார் ஆனால் அதற்குப் பிறகு சில பிரச்சினைகள் வந்தன. தரிசனத்தோடு எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லாத வகையான பிரச்சினைகள் அவை. அதனால் அந்த நன்கொடையைத் திரும்பக் கொடுத்துவிட வேண்டியதாயிற்று. அந்தக் காலத்தைச் சிமோன நன்றாகவே தாங்கிக்கொண்டாள்முன்னே போவதை மட்டும் நிறுத்தவில்லை.

அப்படிப்பட்ட காலங்களில் நான் கற்றுக்கொண்டது இதுவே: ஒரு கை பின்வாங்கிக்கொள்ளும்போது, கர்த்தரிடம் அதற்குள்ளாகவே வேறு கைகள் ஆயத்தமாக இருக்கின்றன. இந்த முறை, விலகிப்போன ஒரு நன்கொடையாளருக்குப் பதிலாக இன்னொரு நன்கொடையாளர் வரவில்லை. ஒரு கூட்டமே வந்தது. அந்த ஒருவர் விட்டுச்சென்ற இடத்தை நிரப்ப எத்தனையோ நண்பர்கள் சேர்ந்து முன்வந்தார்கள் எங்களுக்குத் தேவை வரும் என்று எங்களுக்குத் தெரிவதற்கு முன்பாகவே, கர்த்தர் அவர்களை ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டேதான் இருந்தார்

தேவன் நல்லவர்

நாம் வளர வேண்டும் என்பதற்காக அவர் நம்மைப் பற்றாக்குறையில் நடக்கவிடும் காலங்கள் உண்டு. வேறு சில நேரங்களில் அவர் தம்முடைய தாராள குணத்தைக் காண்பிக்கிறார் அப்போது அவர் நம்மைச் சந்திப்பது நமக்கு முன்பாகவே போய்க்கொண்டிருக்கும்வேலை அவருடையதே.

அற்புதம் சாதாரண வழி

அற்புதங்களின்மேலேயே தேவைக்கு அதிகமாகச் சார்ந்து நிற்பதும் நடக்கிறது. ஜார்ஜ் முல்லர் பார்த்த பலன்கள் எதுவும் இல்லாமல் “கர்த்தர் சந்திப்பார்” என்று சொல்லிக்கொண்டு, முல்லருக்கு இருந்த விசுவாசம் நமக்கும் இருப்பதுபோல நடிப்பதும் அப்படிப்பட்டதே. முல்லர் யார் என்று சொல்கிறேன் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ஆயிரக்கணக்கான அனாதைப் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றி வளர்த்த மனிதர் அவர் பணத்தை யாரிடமும் கேட்கக் கூடாது என்றும் ஜெபிப்பதே தன் வேலை என்றும் கொடுக்கும்படி மனிதர்களின் மனதைத் தூண்டுகிற வேலை கர்த்தருடையது என்றும் அவர் நம்பினார்

கர்த்தர் முல்லரை அந்த வழியிலேயே நடத்தினார் முல்லரும் அதற்குத் தகுந்தபடி பெரிய விசுவாசத்தைக் காண்பித்தார் ஆனால் கர்த்தர் சாதாரணமாக வேலை செய்கிறது அந்த வழியில் அல்ல. அவர் மற்ற எல்லாவற்றையும் செய்கிற அதே முறையிலேயே நம்மைச் சந்திக்கவும் செய்கிறார் அதாவது, மனிதர்கள் மூலமாக. ஒருவருக்கு ஒரு தேவையைக் கொடுக்கிறார் அந்தத் தேவை இன்னொருவருடைய காதில் விழும்படி செய்கிறார் உதவும்படி அவருடைய இருதயத்தைத் தூண்டுகிறார்

அற்புதங்களைத் தேவன் இப்போதும் நிச்சயமாகச் செய்கிறார் பரலோகத்திலிருந்து நேரடியாக வளங்களை இறக்குவதோ, ஒரு நன்கொடையாளரோடு கனவில் பேசுவதோ அவருக்கு முடியாத காரியம் அல்ல. இந்தியாவில் எங்கள் கிராமங்களில் ஒன்றில் ஒரு இளம் விவசாயி அறுநூறு அடி ஆழத்திற்கு போர் போட்டும் தண்ணீர் வரவில்லை. அதனால் பயிரும்

குடும்பமும் ஆபத்தில் விழுந்தன. அவனும் அவனைச் சுற்றி இருந்த விசுவாசிகளும் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டார்கள்தண்ணீர் வந்தது. அந்த நிலம் பிழைக்கும் அளவுக்குத் தண்ணீர் வந்தது.

எங்கள் சொந்தக் குடும்பமும் நிறைய அற்புதங்களைப் பார்த்திருக்கிறது. என் அப்பா தன் வாழ்க்கையின் முதல் பாதியை நாத்திகராகவே கழித்தார் ஒரு நாள் மதியம் மூன்று மணிக்கு, தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போதே இரட்சிக்கப்பட்டார் கட்டிலின் பக்கத்தில் அம்மா ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தார் அவர் கத்திக்கொண்டே, நடுங்கிக்கொண்டே எழுந்தார் தரிசனத்தில் இயேசுவையும் அறுவடை செய்ய வேண்டிய ஒரு வயலையும் பார்த்தார் அந்த ஒரே ஒரு கனவு அவரை இயேசுவின் சீடராக மாற்றியது. கடைசியில் சுவிசேஷ ஊழியராகவும் மாற்றியது. தரிசனத்தில் இயேசுவைச் சந்தித்து, அதற்குப் பிறகு பவுல் என்று அழைக்கப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டுச் சவுலின் ஞாபகமாக, தன் கிறிஸ்தவப் பெயராக அவர் பால் என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டார்

அற்புதங்களுக்கான விசுவாசம் எங்கள் வீட்டில் தலைமுறை தலைமுறையாக வந்துகொண்டிருப்பதே. என் தாத்தா பாட்டி அந்த விசுவாசத்திலிருந்தே ஊழியம் செய்தார்கள் அந்தத் தரிசனத்திற்குப் பிறகு என் அப்பா பாலும் என் அம்மா ரவ ரத்னகுமாரியும் இருவரும் சேர்ந்து அதிலிருந்தே ஊழியம் செய்தார்கள் இப்போது நானும் என் மனைவியும் அதிலிருந்தே ஊழியம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம் சிமோன அதை முன்னே கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறாள்

அற்புதங்களின் வழி உண்மையானதே. ஆனால் தேவன் சாதாரணமாகத் தெரிந்துகொள்கிற வழி அது அல்ல.

சாதாரண வழி என்றால்இயேசு பொதுவாக நடந்த வழியே. மனிதர்களோடு பகிர்ந்துகொள்கிற மனிதர்கள் மூலமாக வேலை செய்வது. பிதாவானவர் மனிதர்களைத் தம்மிடம் இழுக்கிறார் பரிசுத்த ஆவியானவர் மனிதர்களை எழுப்புகிறார் இயேசு தம்மோடு சேர்ந்து வேலை செய்யும்படி மனிதர்களையே நியமித்தார் இரட்சிப்பு வருகிறது அந்த வழியிலேயே. கர்த்தர் நம்மைச் சந்திப்பதும் அந்த வழியிலேயே.

நீங்கள் என்ன எதிர்பார்க்கலாம்

இந்தப் புத்தகத்தை வாசித்துவிட்டு நீங்கள் மூன்றாம் வழியில் நடந்தால்கர்த்தர் உங்களைச் சந்திக்கிற விஷயத்தில் நீங்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடியது இதுவே.

செக் ஒவ்வொரு முறையும் சரியான நேரத்தில் வராமல் போகலாம்சுகம் நீங்கள் விரும்பிய காலத்தில் வராமல் போகலாம்அந்தக் குரல் உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாகத் தேவை என்று தோன்றிய வேளையில் கேட்காமல் போகலாம்ஆனால் உங்களுக்குப் போதுமானது மட்டும் வந்தே தீரும்அது பல முறை, நீங்கள் திட்டமிட்டு உருவாக்காத ஒரு நட்பின் வழியாக, ஒரு சாதாரண சீடரிடமிருந்து வருகிற ஒரு சிறிய எதிர்பாராத பரிசின் வழியாக வரும்

இத்தனை ஆண்டுகளில் நான் கற்றுக்கொண்டது இதுவே. கர்த்தர் சந்திக்கும்போது அது சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்கிற வடிவம் “போதுமானது” என்பதே. அள்ளிக் கொடுப்பது அல்ல, ஆடம்பரமும் அல்ல. அப்படியென்று ஒன்றுமே இல்லாமல் போவதும் அல்ல. சரியாகப் போதுமானது. பற்றாக்குறையை மூடுகிற செக் “வேலையை நிறுத்தாதே” என்று சொல்கிற அர்த்தமுள்ள ஒரு தொகை. தங்கள் பாட்டி கொடுத்த பரிசைத் தாராளமாகப் பகிர்ந்துகொள்கிற நண்பர்கள்

ஆஸ்பத்திரிச் செலவுக்குத் தேவையான அளவு, சரியாக நேரத்திற்கு.

மூன்றாம் வழியில் நடந்துகொண்டிருந்தால்
உங்களுக்குப் போதுமானது கிடைக்கும்

அடுத்து வருவது, இந்த வழியில் உங்களோடு உடன்
நடக்கும் குடும்பம்

தியானிப்பதற்கு

கர்த்தர் சந்திக்கும்போது பல முறை அது “போதுமானது, சரியாக நேரத்திற்கு” என்ற வடிவத்திலேயே வருகிறது. தேவன் உங்களுக்குச் சரியாகப் போதுமானதைக் கொடுத்த சந்தர்ப்பங்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் எங்கே பார்த்தீர்கள் அந்த நேரத்தில் அதை நீங்கள் கவனித்தீர்களா?

நீங்கள் எங்கே சோர்ந்துபோய்வேலையை நிறுத்திவிடலாம் என்று தோன்றி, சந்திக்கிறவர் கர்த்தரே என்பதைக் கேட்க வேண்டிய தேவையில் இருக்கிறீர்கள்

இந்த வாரம் யாருக்காவது கொடுக்கும்படி, யாரையாவது ஆசீர்வதிக்கும்படி கர்த்தர் உங்கள் மனதில் வைக்கிறாரா?

ஒன்பதாம் அதிகாரம்

இந்த வழியில் உடன் நடக்கும் குடும்பம்

இந்தப் புத்தகம் சொன்ன எல்லாமே கடைசியில்
உண்மையாக வேண்டிய இடம் ஒன்றுதான்குடும்பம்

ஒரு வாழ்க்கை முறையின் மிகச் சிறிய யூனிட்
குடும்பமே. நான்கு பழக்கங்கள் குடும்பத்திற்குள்
வேலை செய்தால் அதற்கு மேலே சமூகம் முழுவதிலும்
அந்த வாழ்க்கை முறை சாத்தியமே. குடும்பத்தில்
வேலை செய்யவில்லை என்றால் வெளியே நாம்
வாழ்க்கை முறை என்று சொல்லிக்கொள்வதெல்லாம்
உண்மையில் நடிப்பே.

இனி எங்கள் சொந்த வீட்டின் காரியத்தைச்
சொல்கிறேன் மனிதர்கள் என்னிடம்
எல்லாவற்றையும்விட அதிக முறை கேட்ட
கேள்விக்கான பதில் எங்கள் வீட்டிலேயே இருக்கிறது.
எங்கள் வீட்டு மனிதர்களே அந்தப் பதில்

அவர்களை இப்போது உங்களுக்கு அறிமுகம்
செய்கிறேன்

என் மனைவியைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்

சாரா முதல் முறையாக இந்தியா வந்தது 1993இல் அப்போது அவள் பதினேழு வயது ஹைஸ்கூல் மாணவி. என் அப்பா நடத்திய பிள்ளைகள் இல்லக் கட்டிடத்திற்குக் காங்க்ரீட் கூரை போடுவதற்காக வந்து ஒரு வேலைக் குழுவோடு சேர்ந்து வந்தாள்மூன்றாம் அதிகாரத்தில் இந்தக் காரியத்தை உங்களுக்குச் சொன்னேனல்லவா. அவள் வளர்ந்தது அமெரிக்காவின் மொன்டானா மாநிலத்தில்சினூக் என்ற சிறிய ஊரில்சுற்றிலும் கோதுமை வயல்கள் மேலே பெரிய வானம்ஊர் மக்கள் தொகை கிட்டத்தட்ட ஆயிரத்து இருநூறு. அவளுடைய பெற்றோர் பிரெண்ட் நான்சி அந்த ஊர் மக்களுக்குப் பல பத்தாண்டுகளாக அமைதியாக ஊழியம் செய்து வந்தார்கள்அவள் வளர்ந்தது ஒரு சாதாரண வீட்டிலேயே. ஆனால் அந்தச் சாதாரணத்தன்மையே அந்த வீட்டின் அழகு. நிலையான, நம்பகமான, எப்போதும் கிடைக்கிற வீடு அது. சிறிய ஊர் வாழ்க்கையில் இருக்கும் நல்லதனம் எல்லாம் நிறைந்த வீடு.

பிரெண்ட் ஒருபோதும் சம்பளம் வாங்கும் பாஸ்டர் அல்ல. தன் தகப்பனுடைய வீடு கட்டும் தொழிலிலேயே வளர்ந்தவர் இருபது வயதுகளில் சினூக் கோல்ஃப் மைதானத்தை நடத்தினார் முப்பது வயதுகளில் தன் தம்பி பீஜேயோடு சேர்ந்து விவசாயம் செய்தார் சிலகாலம் இன்சூரன்ஸ் பாலிசிகள் விற்றார் இன்னும் சிலகாலம் எண்ணெய்எரிவாயுத் துறையில் வேலை செய்தார் தங்கள் ஊர்ச் சபைகளின் நிர்வாகக் குழுவில் ஊழியம் செய்தார் மூன்றாம் அதிகாரத்தில் சொன்ன அந்தக் கிறிஸ்தவ ரேடியோ ஸ்டேஷனுக்குப் பல பத்தாண்டுகள் தலைவராக இருந்தார் ஒரே ஒரு சிறு

ஒலிபரப்போடு தொடங்கிய அந்த ஸ்டேஷன்
அவருடைய கவனிப்பிலேயே வளர்ந்து, மொன்டானா
முழுவதும் அதற்கு அப்பாலும் கேட்கும் ஒரு துதிப்
பாடல் ரேடியோ நெட்வொர்க் ஆனது.

அந்த ஒவ்வொரு பொறுப்பிலும் அவர் தேடியது
ஒன்றைத்தான் தான் உடனிருந்து கைபிடித்து
நடத்தக்கூடிய இன்னொரு இளைஞனை.

அவர் கோல்ஃப் கற்றுக்கொடுத்த ஒரு பையன்
ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு திருமணத்தில் அவரிடம்
வந்து, “இத்தனை ஆண்டுகள் எனக்குக் கோல்ஃப்
கோச்சாக இருந்ததற்குக் கடைசியில் நன்றி சொல்ல
வேண்டும் என்று தோன்றியது” என்றான்பிரெண்ட்
கண்ணடித்துக்கொண்டே அவனைக் கிண்டல்
செய்தார் “முதல் வருஷமே நான் சொன்னதைக்
கேட்டிருந்தால் அப்போதே எல்லாவற்றையும்
கற்றுக்கொண்டிருப்பாயே!”

அவருடைய வேலை முறை அதுவே. உன் வேலையை
நன்றாகச் செய்வதே வேலையின் வழியாகவே
சுவிசேஷத்தைக் கொடு. உன் சொந்தக் காரியத்தைச்
சொல்மனிதர்களைச் சேரும் வழி அதுவே. இப்போது
எழுபது வயதுகளிலும் நித்திய ஜீவனைப் பற்றி
நிச்சயம் இல்லாத ஒவ்வொருவரிடமும் அந்தக்
கேள்வியைக் கர்த்தர் தன் வாழ்க்கையில் எப்படித்
தீர்த்து வைத்தார் என்று சொல்லிக்கொண்டேதான்
இருக்கிறார்

பிரெண்டின் மனைவி நான்சியும் அவருடைய சகோதரி
நெல்லி ஜோவும் அவருக்குப் பக்கத்திலேயே இருந்து,
இன்னும் அமைதியாக ஊழியம் செய்து வருகிறார்கள்
ஊனமுள்ள பிள்ளைகளுக்காக எங்கள் குடும்பம்
இந்தியாவில் தொடங்கிய சாராஸ் கவனன்ட் ஹோம்ஸ்
அமைப்புக்கு, அமெரிக்காவிலிருந்து
ஆண்டுக்கணக்காக முதுகெலும்பாக நின்றது இந்த

மூன்று பேரே. பிரெண்ட் அதைத் தனக்கே உரிய நேரடித்தனத்தோடு சொல்வார் “அதிக வேலை செய்தது நான்சிதான்நெல்லி ஜோ அவளுக்கு நல்லாவே உதவினாள்” காகிதப் பணிகள்ஜெபங்கள்ஒரு சிறிய ஊழிய அமைப்பை நிலைநிறுத்தி வைக்கும் நீண்ட நட்புகள்இவை எல்லாம் இந்த மூன்று பேருக்குள்ளேயே நடந்தன. எங்கள் பின்னால் நின்று அவர்கள் செய்த இந்த உதவியினாலேயே, ஊனமுள்ள எத்தனையோ பிள்ளைகள் தத்தெடுப்பின் மூலமாகச் சொந்தக் குடும்பங்களைப் பெற முடிந்தது. சீடர்களை உருவாக்குவது என்றால் இதுவே. ஒரு சிறிய சமையலறை மேசையருகிலேயே நடக்கிற அளவுக்குச் சிம்பிளான வேலை.

சாரா இரண்டாவது முறை இந்தியா வந்தபோது நாங்கள் இருவரும் சந்தித்துக்கொண்டோம்அது 1994. படிப்புகளுக்கு நடுவில் ஒரு வருஷம் ஊழியத்திற்காக வந்த பதினெட்டு வயது இளம் மிஷனரி அவள் பிள்ளைகள் என்றால் அவளுக்கு அவ்வளவு பிரியம் தொடக்கத்தில் நாங்கள் இருவரும் பேசிக்கொண்டது மிகக் குறைவே. எனக்கு இருபத்து மூன்று வயது, கை நிறையப் பணி. அவளுக்கோ வெட்கம் அதிகம்

அதற்கு அடுத்த வருஷத்தில் எங்கள் இருவருக்குள்ளும் ஏதோ மாறியது. எங்கள் தேவன் எங்களை ஒருவருக்காக ஒருவரையே படைத்தார் என்று இருவருக்குமே தோன்றியது.

1996 ஜனவரி 5இல்சினூக்கில் இருந்த அவளுடைய சபையில் எங்கள் திருமணம் நடந்தது. என் அப்பா அம்மாவால் வர முடியவில்லை. சரியாக அந்த மாதத்திலேயே, இந்தியாவில் இருந்த அமெரிக்க விசா அலுவலகங்கள் செலவுச் சிக்கல்களால் மூடி இருந்தன. எங்கள் குடும்பத்தில் யாருக்கும் விசா கிடைக்கவில்லை. அமெரிக்காவில் எனக்கு ஏற்பட்ட புதிய நண்பர்களும் யாரும் வர முடியவில்லை. என்

சொந்தத் திருமண நாளில்இருபத்து நான்கு வயதில்
நான் தனியாக நின்றேன்

அந்த நாளிலிருந்து இன்றுவரை, ஒவ்வொரு
வருஷமும் அவள் என் துணையாக நின்றாள்

நான் கொடுத்த ஒவ்வொரு விலையையும் அவளும்
கொடுத்தாள்நான் கொடுக்காத எத்தனையோ
விலைகளை அவள் தனியாகவே கொடுத்தாள்இந்தப்
பயணத்தின் ஒவ்வொரு வருஷமும் என்னோடேயே
நடந்தாள்அவள் நின்றது கட்டாயத்தினால் அல்ல,
தனக்கு விருப்பமாகவே நின்றாள்இருநாறுக்கும்
மேற்பட்ட ஊனமுள்ள பிள்ளைகளை, பலரும் உயிர்
பிழைக்கவே வாய்ப்பில்லாத நிலையங்களிலிருந்து
காப்பாற்றிய ஒரு அமைப்பை அவள் கட்டினாள்
அதோடு சேர்ந்து எங்கள் ஆறு பிள்ளைகளையும்
பெற்றாள்வளார்த்தாள்நேசித்தாள்வீடு, வேலை,
பிள்ளைகள்நான்எல்லாமே அவளுடைய
தோள்கள்மேலேயே நடந்தன. அவளைத்
தாங்குபவர்கள் யாரும் இல்லாத காலங்களில்அவள்
தன்னைத் தானே தாங்கி நிறுத்திக்கொண்டாள்

எல்லா நேரங்களிலும் நான் அவளுடைய பாரத்தை
இலகுவாக்கவில்லை. அதைப் பற்றியும் இந்தப்
புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறேன்இருந்தும் அவள்
இன்னும் இங்கேயேதான் இருக்கிறாள்நானும்
இருக்கிறேன்வேலையும் நடந்துகொண்டேதான்
இருக்கிறது.

குடும்பம் இல்லாமல் மூன்றாம் வழியில் நடக்க
முடியாது. அந்தக் குடும்பம் திருமணத்தின் மூலமாக
உருவானதாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை.
புதிய ஏற்பாட்டுச் சீடர்கள் விரிவான அர்த்தத்தில் ஒரு
ஆவிக்குரிய குடும்பமே. என் விஷயத்தில் மட்டும் அது
என் திருமணமாகவே இருந்தது. என் வாழ்க்கையில்
நான்கு பழக்கங்களுக்கு முதல் வீடு சாராவே.

காலங்களுக்குப் பெயராகப் பிறந்த எங்கள் ஆறு பிள்ளைகள்

எங்களுக்கு ஆறு பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் பிறந்தபோது தேவன் எங்கள் வாழ்க்கையில் என்ன செய்துகொண்டிருந்தாரோ, அந்தக் காலமே அவர்களுடைய பெயர் ஆனது.

சிமோன தர்ஷனி. சிமோன என்றால் கேட்கிறவள் தர்ஷனி என்றால் தரிசனம் உள்ளவள்கர்த்தர் எங்களுக்குக் காட்டிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்க்கக் கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் அவள் வந்தாள் இப்போது அவள் குளோபல் கவனன்ட் அமைப்பின் எக்ஸிகியூட்டிவ் டைரக்டர் 2016இல் ஜோசையாவைத் திருமணம் செய்துகொண்டாள்

ஷைனா ஆராதனா. ஆராதனையையும் விண்ணப்ப ஜெபத்தையும் சேர்த்து நடத்தக் கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பிறந்தவள் ஆராதனா என்றால் என்ன என்பதை நம் மொழியில் உங்களுக்குச் சொல்லித் தர வேண்டியதில்லை. ஷைனா என்றால் யிட்டிஷ் மொழியில் அழகானவள் இரண்டையும் சேர்த்தால் அழகான ஆராதனை. ஷைனா ஆராதனையை முதன்மைப் பாடமாக வைத்த ஒரு ஊழியப் பட்டப்படிப்பு படித்தாள் அவளுடைய கணவர் ஜாயனும் ஒரு ஆராதனைப் பள்ளியில் படித்து வந்தவரே.

அமீரா ஜெயா. எங்கள் குடும்பம் கடுமையான சோதனைகளில் இருந்த காலத்தில் அவள் பிறந்தாள் அமீரா என்றால் இளவரசி. உண்மையிலேயே அவளுடைய நடையில் எப்போதுமே ஒரு ராஜரீகம் இருக்கிறது. அவளுடைய நடுப் பெயரை சத்யா என்பதிலிருந்து ஜெயா என்று மாற்றினோம்துன்பக்

காலத்தில் ஜெயத்தை முன்கூட்டியே ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு விசுவாசப் பிரகடனம் அது. இருந்தும் சத்யா என்பதும் தீர்க்கதரிசனமாகவே ஆனது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவள் சத்தியத்திற்கு ஆதரவாக நிற்கும் ஊழியத்திலேயே இருக்கிறாள்

ஜியானா தன்யா, ஜேம்ஸ் ரோஹன்இவர்கள் இருவரும் இரட்டைப் பிள்ளைகள்தன்யா என்றால் ஆசீர்வாதம் பெற்றவள்நன்றியுள்ளவள் என்று அர்த்தம்ரோஹன் என்றால் மேலே ஏறுகிறவன்வேலை வேகம் பிடித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு காலத்தில்தேங்க்ஸ்கிவிங் பண்டிகைக்கு அருகில்எங்களுக்கு மிகவும் அர்த்தமுள்ள ஒரு தேதியில் இவர்கள் பிறந்தார்கள்

ஜோயல் ஜஹான்ஜஹான் என்றால் பாரசீக மொழியில் உலகம் என்று அர்த்தம்ஜோயல் போன கோடையில் கருத் தத்தெடுப்பின் மூலமாக எங்கள் குடும்பத்திற்குள் வந்தாள்ளங்கள் ஊழியம் உலகம் முழுவதும் பரவிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் அவன் எங்கள் வாழ்க்கைக்குள் காலடி வைத்தான்

ஆறு பிள்ளைகள்ஆறு பெயர்கள்எங்கள் குடும்பத்தில் தேவன் செய்த வேலைக்கு ஆறு சாட்சிகள் இதை எழுதும் நேரத்திற்கு எங்கள் கடைசிப் பிள்ளை ஜோயலுக்கு ஒரு வயது நிறையப் போகிறது.

நான்கு பழக்கங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் முன்பாக உண்மையிலேயே வாழ வேண்டிய இடம் குடும்பமே. தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது, அவருக்குக் கீழ்ப்படிவது, ஒருவருக்கொருவர் அப்படியே செய்ய உதவுவது. இவற்றில் எதிலும் நாங்கள் பரிபூரணர்கள் அல்ல. ஒரு நாளுக்கு ஒன்று, ஒரு சாதாரணக் கீழ்ப்படிதல் என்ற வீதத்தில்ஒவ்வொரு நாளும் குடும்பமாகச் சேர்ந்து கர்த்தரை ஊழியம் செய்ய முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம்அவ்வளவே.

சாப்பாட்டு மேசை

கன்சாஸ் சிட்டியில் நானும்என் மனைவியும்
இரட்டைப் பிள்ளைகளும்ஜோயலும் சேர்ந்து ஒரு
குடும்ப டிஸ்கவரி குரூப்பாக அமர முயற்சி
செய்கிறோம்.உண்மையைச் சொல்லப்போனால்நேரம்
கிடைக்காமல் சிரமப்பட்டுக்கொண்டேதான்
இருக்கிறோம்கூடி வந்த வாரங்களைவிடத்
தவறிப்போன வாரங்களே அதிகம்.அமரும்போதுகூட,
நேரத்தைத் தேடிக் கொஞ்சம் போராடிய பிறகேதான்
அமர்கிறோம்.இதைப் பற்றி உங்களிடம்
நேர்மையாகவே இருக்க விரும்புகிறேன்

அதே சமயத்தில் இன்னொரு உண்மையையும் சொல்ல
முடியும்.நான்கு பழக்கங்கள் இப்போது எனக்கு
வாரத்திற்கு ஒரு முறை செய்யும் ஒரு முறை மட்டும்
அல்ல. அவை என் வாழ்க்கை முறையாகவே
ஆகிவிட்டன. தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது,
அவருக்குக் கீழ்ப்படிவது, இன்னொருவர் அப்படியே
செய்ய உதவுவது. இவை ஒவ்வொரு நாளும் என்
உள்ளேயே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. விமான
நிலையங்களில்என் பிள்ளைகள்மேல் செய்யும்
ஜெபங்களித்தெரியாத மனிதர்களோடு சேர்ந்து
சாப்பிடும் சாப்பாடுகளில்இன்னும் யாரும்
எழுந்திருக்கும் முன்பே தனியாக வேதத்தை வாசிக்கும்
விதத்தில் நடக்கின்றன. குடும்ப டிஸ்கவரி குரூப் அந்த
வாழ்க்கை முறை வெளியே தெரியும் ஒரு விதமே தவிர,
அதுவே முழுவதும் அல்ல.

எங்கள் கடைசிப் பிள்ளைக்காக நடந்த ஒரு
கூடுகையில்எங்கள் சொந்த ஊரான ஒங்கோலுவில்
ஒரு இரவு நடந்த காரியத்தைச் சொல்கிறேன்.அந்த
அறையில் கிட்டத்தட்ட ஐம்பது பேர் எங்கள்
உறவினர்கள் இருந்தார்கள்.நான்கு பழக்கங்களைச்

சிம்பிளாகத் திரும்பக் கொடுப்பதைப் பற்றி ஒரு புத்தகமே எழுதியவன் நான்அந்த இரவு பிரசங்கம் வேண்டாம் என்று நினைத்தேன்டிஸ்கவரி குரூப் செய்வோம் என்று நினைத்து, அதை நடத்தும்படி என் மகள் சிமோனவைக் கேட்டேன்அறையைச் சுற்றிப் பத்து மேசைகள் போட்டோம்எல்லாருக்கும் ஆதியாகமம் 45ஆம் அதிகாரம் கொடுத்தோம்யோசேப்பு தன் சகோதரர்களிடம் தான் யார் என்று கடைசியில் சொன்ன பகுதி அது. எல்லாரும் சேர்ந்து பைபிளைத் திறக்கும்படி கேட்டோம்

உண்மையில் பைபிளைத் திறந்தவர்கள் மூன்று நான்கு மேசைகளில் அமர்ந்திருந்தவர்களே. மற்றவர்கள் எங்கள் பக்கமோ, ஒருவர் முகத்தை ஒருவரோ, தங்கள் ஃபோன்கள் பக்கமோ பார்த்துக்கொண்டு இருந்துவிட்டார்கள்என் சொந்த முறை, என் சொந்த ஊரில்என் சொந்தக் குடும்பத்தின் முன்னால் வேலை செய்யாததை அமைதியாகப் பார்த்தேன்நடப்பது என்னவென்று புரிந்தபோது, செய்யக்கூடிய ஒரே ஒரு காரியத்தைச் செய்தேன் அப்போதைக்கப்போதே வழியை மாற்றினேன் மைக்கை எடுத்து, எல்லாரையும் திரும்ப ஒரே கூட்டமாக்கி, அந்தக் கேள்விகளை நானே வெளியே கேட்கத் தொடங்கினேன்தொடக்கத்தில் புதிதாக, சங்கடமாகத் தோன்றினாலும்கடைசியில் எல்லாருக்கும் நன்றாகவே பிடித்தது.

இந்தக் காரியத்தை உங்களுக்கு ஏன் சொல்கிறேன் என்றால்நான்கு பழக்கங்கள் மந்திரம் அல்ல. நானும் அவற்றில் கெட்டிக்காரன் அல்ல. அவை என் கைகளிலும் தோற்றுப்போகும்அந்த இரவு கடைசியில் நன்றாகவேதான் முடிந்தது. ஆனால் உண்மையான காரியங்கள் நன்றாக முடியும் விதத்திலேயே முடிந்தது. கொஞ்சம் கலைந்து, பாதி பாதி வேலை செய்து, அப்போதைக்கப்போது சரிசெய்துகொண்டு நின்றது. உங்கள் முதல் குரூப் அப்படித் தெரிந்தால்உங்களைப்

போன்றவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள்என்
சொந்தக் குடும்பமும் அதிலேதான் இருக்கிறது.

சமீபமாகச் சாராவும்இரட்டைப் பிள்ளைகளும்நானும்
சேர்ந்து தேவன் தரும் நம்பிக்கை வரிசையை
முழுவதுமாக வாசித்து முடித்தோம்வேதத்திலிருந்து
பத்து நிகழ்வுகளோடு நடக்கும் ஒரு சிம்பிளான
டிஸ்கவரி குரூப் வரிசை அது. அதில் சிலவற்றை
எங்கள் ஹாலில் வாசித்தோம்சிலவற்றைச் சாமான்
வாங்கப் போகும் வழியில் காரிலேயே வாசித்தோம்
சிலவற்றை இரவு சாப்பாட்டு மேசையைச் சுற்றி
வாசித்தோம்

பத்து பகுதிகளையும் முடித்தோம்

குடும்ப டிஸ்கவரி குரூப்பை இரட்டைப் பிள்ளைகள்
முறைவைத்து நடத்துகிறார்கள்அவர்களுக்குப்
பதினான்கு வயது. மற்ற எங்கள் எல்லாரிடமும் அந்த
மூன்று கேள்விகளையும் அவர்களே கேட்கிறார்கள்
நாங்கள் பதில் சொல்கிறோம்இந்த வாரம் என்ன
செய்வோம் என்று கர்த்தரிடம் கேட்கிறோம்அடுத்த
வாரம்என்ன செய்தோம் என்று ஒருவரையொருவர்
கேட்டுத் தெரிந்துகொள்கிறோம்

2026இல்கன்சாஸ் சிட்டியில் இருக்கும் ஒரு வீட்டில்
மூன்றாம் வழி இப்படித் தெரிகிறது: கவனமாகப்
பார்க்காதவர்களின் கண்ணுக்கு அறவே தெரியாத
அளவுக்குச் சிறியதாகத் தெரிகிறது. இருந்தும்முழுக்
காரியமும் அதற்குள்ளேயேதான் இருக்கிறது.

இன்னும் பெரிய குடும்பம்

மூன்றாம் வழியின் குடும்பம்என் தாம்பத்திய
வாழ்க்கையைவிடப் பெரியது, என்
பிள்ளைகளைவிடப் பெரியது.

இதை வாசிக்கும் உங்களில் நிறையப் பேர்
என்னைப்போல ஐந்தாம் தலைமுறைக் கிறிஸ்தவக்
குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் அல்ல. நீங்கள்
தொடங்குவது நீங்கள் இருக்கிற இடத்திலிருந்தேதான்
அதில் தப்பே இல்லை. கேஸ்போ தொடங்கியது தான்
இருந்த இடத்திலிருந்தேதான்மிண்டனில் இருக்கும்
கிரெக்கும் அப்படியே. தன் ஊரில் டேனியும் அப்படியே.

ஐந்து தலைமுறைகள் எங்கேயாவது ஒரு இடத்தில்
தொடங்க வேண்டுமல்லவா. அவை உங்களோடும்
தொடங்கலாம்

சந்தோஷத்தால் நிறைந்த ஒரு சிறைச்சாலை அதிகாரியின் வீடு

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 16ஆம் அதிகாரமே.
லீதியாளின் காரியம் நடந்த சில வசனங்களுக்குப்
பிறகு.

லீதியாளின் வீட்டில் தங்கிய அதே டம்பவுலும்
சீலாவும்இப்போது சிக்கலில் மாட்டிக்கொண்டார்கள்
எஜமான்களுக்குப் பணம் சம்பாதித்துக்
கொடுத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு அடிமைப்
பெண்ணிலிருந்து தீய ஆவியைத் துரத்தினார்கள்
அந்த எஜமான்கள் பவுலையும் சீலாவையும்
அதிகாரிகளின் முன்னால் இழுத்துக்கொண்டு
போனார்கள்அதிகாரிகள் அவர்களுடைய
வஸ்திரங்களைக் கிழிக்கச் செய்து, பிரம்புகளால்
அடிப்பித்து, பட்டணச் சிறைச்சாலையின் உள்
அறையில் போட்டார்கள்கால்களில் விலங்குகள்
போட்டு இறுக்கிக் கட்டினார்கள்

நடுராத்திரி வேளையில் பவுலும் சீலாவும்
ஜெபித்துக்கொண்டு, தேவனைத் துதித்துக்கொண்டு
இருந்தார்கள்மற்றக் கைதிகள்

கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள்அப்போது ஒரு பெரிய பூமியதிர்ச்சி சிறைச்சாலையின் அஸ்திபாரங்களை அசைத்துப்போட்டது. ஒவ்வொரு கதவும் திறந்தது. ஒவ்வொருவருடைய விலங்குகளும் கழன்று விழுந்தன.

சிறைச்சாலை அதிகாரி தூக்கத்திலிருந்து எழுந்து, கதவுகள் எல்லாம் திறந்திருப்பதைப் பார்த்து, கைதிகள் எல்லாரும் ஓடிப்போய்விட்டார்கள் என்று நினைத்தான்ரோம ராஜ்யச் சட்டப்படி, கைதிகளைத் தொலைத்த அதிகாரி தன் உயிரையே தொலைக்க வேண்டும்தன்னைத்தானே கொன்றுகொள்ளக் கத்தியை உருவினான்

இருட்டிலிருந்து பவுல் உரக்கக் கூப்பிட்டான்“நீ உனக்குக் கெடுதி ஒன்றுஞ்செய்துகொள்ளாதே; நாங்கள் எல்லாரும் இங்கேதான் இருக்கிறோம்”

அந்த அதிகாரி விளக்குகளைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, நடுங்கிக்கொண்டே உள்ளே ஓடி, பவுல் சீலாவின் முன்னால் விழுந்தான்அவர்களை வெளியே அழைத்துக்கொண்டு வந்து, எப்போதிருந்தோ தனக்குத் தெரியாமலேயே தன் உள்ளே சுற்றிக்கொண்டிருந்த அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டான்“ஆண்டவமாரே, இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும்”

பதில் நேரடியாகவே வந்தது: “கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்”

அந்த நடுராத்திரி வேளையிலேயே அவன் அவர்களைத் தன் வீட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனான்அவர்களுடைய காயங்களைக் கழுவினான்அவர்கள் அவனுக்கும்அவன் வீட்டில் இருந்த ஒவ்வொருவருக்கும் தேவனுடைய வசனத்தைச் சொன்னார்கள்அந்த ராத்திரி அந்த நாழிகையிலேயே

அவனும் அவன் வீட்டார் எல்லாரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்களப்பிறகு அவன் அவர்களுக்கு முன்னால் போஜனம் வைத்தான்லுக்கா எழுதின வார்த்தை இது: அவன் தன் வீட்டார் அனைவரோடுங்கூட தேவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவனாகி மனமகிழ்ச்சியாயிருந்தான்

இந்தக் காரியத்தில் நான்கு பழக்கங்களையும் நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்பதே என் ஆசை.

முதல் பழக்கம் சாதாரண சீடன் அவன் ஒரு சிறைச்சாலை அதிகாரி. ஒரு சிறிய பட்டணத்தில் அரசாங்க வேலை பார்க்கும் சாதாரண ரோம மனிதன் யூதன் அல்ல, பக்திமான் அல்ல, எந்த மத மரபிலும் எந்தத் தகுதியும் இல்லாதவன் ஒரு கத்தி, ஒரு வேலை, ஒரு குடும்பம் அவனிடம் இருந்தவை இவைதான்

இரண்டாம் பழக்கம் தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது. இந்தக் காரியத்தில் டிஸ்கவரி வந்தது ஒரு பூமியதிர்ச்சியின் மூலமாக, ஒரு கூப்பாட்டின் மூலமாக. ஓடிப்போகாமல் நின்ற இரண்டு கைதிகள் மூலமாகக் கர்த்தர் அந்த அதிகாரியைச் சந்தித்தார் இங்கே டிஸ்கவரி மிக வேகமாக நடந்தது. தன் எதிரே நின்றது யார் என்று புரிந்த அந்தக் கணத்திலேயே, அவன் தரையில் விழுந்து பணிவது நமக்குத் தெரிகிறது.

மூன்றாம் பழக்கம் கீழ்ப்படிவது. அவனுடைய கீழ்ப்படிதல் உடனேயே நடந்தது. அந்த ராத்திரியே அவர்களை வீட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனான் தன் சொந்த அமைப்பே கொடுத்த காயங்களைத் தன் கைகளாலேயே கழுவினான் அந்த ராத்திரி அந்த நாழிகையிலேயே, தன் சொந்த வீட்டிலேயே, தன் வீட்டார் எல்லாரோடும் சேர்ந்து ஞானஸ்நானம் பெற்றான் அவர்களுக்கு முன்னால் போஜனம் வைத்தான் விடிகிறவரை காத்திருக்கவில்லை. எந்த

ஆசாரியனுடைய ஆலோசனையையும் கேட்கவில்லை.
கேட்டதைக் கேட்டபடியே செய்தான்அவ்வளவே.

நான்காம் பழக்கம்மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய
உதவுவது. வீட்டாரின் காரியம் எல்லாவற்றையும்விடக்
கூர்மையாகத் தெரிவது இங்கேயே. அவன் மட்டும்
தனியாக விசுவாசிக்கவில்லை. அதே இருட்டு
நாழிகையிலேயே அவனுடைய வீட்டார் எல்லாரும்
அவனோடு சேர்ந்து ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்“உன்
புதிய விசுவாசத்தை உன் குடும்பத்தோடு பிறகு
எப்படிப் பகிர்ந்துகொள்வது” என்ற உத்தியைப்
பவுலும் சீலாவும் அவனுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அந்த
ராத்திரியே அவன் வீட்டில் இருந்த ஒவ்வொருவருக்கும்
வசனத்தைச் சொன்னார்கள்அவனுடைய இரட்சிப்பு,
அதே ராத்திரி அவனுடைய வீடு முழுவதையும்
தன்னோடு சேர்த்து உள்ளே கொண்டுபோனது.
சந்தோஷத்தால் நிறைந்தது அவன் மட்டும் அல்ல.
அவன் வீடு முழுவதும் அவனோடு சேர்ந்து நிறைந்தது.

ஒரு வீடு வேதம் சொல்லும் அளவுக்கு முழுவதுமாகப்
போனால் எப்படி இருக்கும் என்பது இதுவே: ஒரு
மனிதன்அவன் மனைவி, பிள்ளைகள்வீட்டார்
எல்லாரும்ஒரே ராத்திரியில் தேவனுடைய
ராஜ்யத்திற்குள் வந்தார்கள்ஏனென்றால் ஒரே ஒரு
மனிதன் கேட்டாண்கீழ்ப்படிந்தான்

நமக்கு ஒவ்வொரு முறையும் பூமியதிர்ச்சி வராது. அதே
ராத்திரியில் ஞானஸ்நானமும் நடக்காது. ஆனால்
அந்த நியதி மட்டும் நமக்கும் பொருந்தும்சுவிசேஷம்
எல்லாவற்றிற்கும் முன்பாக நுழைவது உங்கள் சொந்த
மனிதர்கள் வழியாகவேதான்

உங்கள் குடும்பம் உங்கள் மனிதர்கள்

அந்த முதல் வயலைப் பற்றி உங்களிடம் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும் ஏனென்றால் அதைப் பற்றி யாரும் முன்கூட்டி எச்சரிப்பதில்லை. நீங்கள் சேர முயற்சிக்கும் மனிதர்கள் எல்லாரிலும் நிறைய நேரம் எல்லாவற்றையும் விடக் கஷ்டமானவர்கள் உங்கள் சொந்த மனிதர்களே.

தெரியாத மனிதன் உங்களைப் புதிதாகப் பார்ப்பான் ஆனால் உங்கள் தம்பிக்கு, நீங்கள் பதினைந்து வயதில் எப்படி இருந்தீர்கள் என்று ஞாபகம் இருக்கிறது. உங்கள் அப்பா உங்கள் பேச்சை இதற்கு முன்பே கேட்டிருக்கிறார் உங்கள் சிறுவயது நண்பன் நீங்கள் விழுவதைக் கண்கூடாகப் பார்த்தவன் உங்கள் மூலமாகக் கர்த்தர் கேட்கத்தக்க ஒரு வார்த்தையைச் சொல்வார் என்று இவர்களில் யாரும் சீக்கிரம் நம்ப மாட்டார்கள் சுவிசேஷம் இலகுவாக நடப்பது நம்பிக்கை என்ற பாதைமேலேயே. நம் சொந்தக் குடும்பங்களோடு அந்த நம்பிக்கை, ஆண்டுக்கணக்கான சரித்திரத்தோடு சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இருந்தும் தொடங்குவது அவர்களோடே தான்கஷ்டமாக இருக்கும் என்று தெரிந்தே உள்ளே போகிறீர்கள் அவ்வளவே வித்தியாசம்

இயேசுவுக்கும் அந்தக் கஷ்டம் தெரியும் அவர் தான் வளர்ந்த நாசரேத்து ஊருக்குத் திரும்பப் போய்ஜெப ஆலயத்தில் போதித்தார் அவர் வளர்வதைப் பார்த்தவர்களே சொன்னார்கள் இவன் அந்தத் தச்சன் அல்லவா, மரியாளின் மகன் அல்லவா என்று. அவர் விஷயத்தில் இடறல் அடைந்தார்கள் அப்போது அவர் சொன்ன வார்த்தை இது: “தீர்க்கதரிசி ஒருவன் தன் ஊரிலும் தன் இனத்திலும் தன் வீட்டிலுமேயன்றி

வேறெங்கும் கனவீனமடையான் அங்கே அவரால்
எந்தப் பெரிய கிரியையும் செய்ய முடியவில்லை என்று
மாற்கு எழுதினார் அவருடைய சொந்தத் தம்பிகளே,
அவர் மரித்துத் திரும்ப எழுந்திருக்கும்வரை அவரை
நம்பவில்லை. தேவனுடைய குமாரனுக்கே சொந்த ஊர்
கடினமான நிலமாக இருந்தபோது, உங்கள் ஊரும்
கடினமாக இருக்கலாம் அதில் வெட்கப்பட வேண்டியது
ஒன்றுமில்லை.

இருந்தாலும் சரி, அங்கேயே தொடங்குங்கள்
மெதுவாகத் தொடங்குங்கள்என் மகள் நடத்த முயற்சி
செய்துகொண்டிருந்தபோது, என் ஐம்பது உறவினர்கள்
ஃபோன்கள் பக்கம் பார்த்ததை நீங்கள்
பார்த்தீர்களல்லவா. அது அப்படியும் தெரியும்அப்படி
நடந்தால் உங்களைப் போன்றவர்கள் நிறையப் பேர்
இருக்கிறார்கள்கர்த்தர் உங்களைப்
பிடித்துக்கொள்வதற்கு முன்பிருந்தே உங்களைத்
தெரிந்தவர்களிடம் அவரைக் கொண்டுபோவது, எல்லா
வேலைகளிலும் கஷ்டமான வேலை. நிறைய நேரம்
எல்லாவற்றையும்விடப் பலன் தரும் வேலையும்
அதுவே. அவர்களில் சிலர் மெதுவாக வருவார்கள்
ஒருவர் இந்த வருஷமே வரலாம்உங்கள் தம்பியோ
உங்கள் அம்மாவோ கடைசியில் உங்கள் பக்கத்தில்
அமர்ந்து உங்களோடு சேர்ந்து வேதத்தைத் திறந்த அந்த
மாலை, அங்கேவரை பிடித்த ஒவ்வொரு கஷ்டமான
முயற்சிக்கும் விலை கொடுத்துவிடும்

உங்கள் குடும்பம் என் குடும்பம்போல இருக்காமலும்
இருக்கலாம்

வாரத்தின் நடுவில் ஒரு இரவு உங்களோடு சேர்ந்து
சாப்பிடும் நண்பர்களாக இருக்கலாம்இந்தக் காலத்தில்
கர்த்தர் உங்களைச் சுற்றிச் சேர்த்து வைத்த ஒரு சிறு
கூட்டமாக இருக்கலாம்வாழ்க்கையைச் சேர்ந்து
பகிர்ந்துகொள்வோம் என்று நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்த
மனிதர்களாக இருக்கலாம்

புதிய ஏற்பாடு முழுவதிலும் இதே போக்கே தெரிகிறது. இந்தப் புத்தகத்தில் நீங்கள் ஏற்கெனவே மூன்று பேரைச் சந்தித்திருக்கிறீர்கள்கொர்நேலியு, லீதியாஸ்பிலிப்பி சிறைச்சாலை அதிகாரி. இந்த மூன்று பேரும் இயேசுவிடம் வந்தது தங்கள் சொந்த மனிதர்களோடு சேர்ந்தேதான்

மகா கட்டளை தொடங்குவதும் இங்கேயே. அப்போஸ்தலர் 1:8இல் இயேசு சொன்னார் “பரிசுத்த ஆவி உங்களிடத்தில் வரும் போது நீங்கள் பெலனடைந்து, எருசலேமிலும்கூடேயா முழுவதிலும் சமாரியாவிலும்பூமியின் கடைசிப்பரியந்தமும் எனக்குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்” முதலில் எருசலேம் அதாவது, உங்கள் சொந்த மனிதர்கள்உங்கள் சொந்தத் தெரு, உங்கள் சொந்த சாப்பாட்டு மேசை.

லூக்கா 10 அதற்கு அடுத்த படி. எழுபது பேர் இரண்டிரண்டு பேராக, தங்களுக்கு இன்னும் தெரியாத ஊர்களுக்குள் போகிறார்கள்தேவன் ஏற்கெனவே சுவிசேஷத்திற்குத் திறந்து வைத்த சமாதான மனிதரைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவருடைய வீட்டிலேயே தங்குகிறார்கள்ஆனால் லூக்கா 10 வேலை செய்வது, உங்கள் சொந்த மனிதர்களோடு முதலில் தொடங்கிய பிறகேதான்போகிற அந்த இரண்டு பேரும் நான்கு பழக்கங்கள் தங்கள் சொந்த வீட்டில் எப்படி இருக்கும் என்று முன்பே கற்றுக்கொண்டவர்களே.

நீங்கள் ஏற்கெனவே இருக்கிற இடத்தில்உங்கள் சொந்த மனிதர்களோடு முதலில் தொடங்குங்கள் அங்கிருந்து வெளியே, இன்னும் தூரமாக நடங்கள்

ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக வாழும் பழக்கம் அதிகமுள்ள இடங்களில் யாராவது ஒருவர் சொல்வார்கள்“எங்களிடம் எல்லாரும் தனித்தனியாகவே வாழ்கிறார்கள்கொர்நேலியுவுக்கு இருந்ததுபோல வலிமையான குடும்பங்கள்

எங்களுக்கு இல்லை. இதெல்லாம் இங்கே வேலை செய்யாது.” இந்த வார்த்தையை நான் எத்தனையோ முறை கேட்டிருக்கிறேன்என் பதில் இது: உங்கள் மனிதர்கள் என்றால் உங்கள் ரத்த உறவினர்கள் மட்டும் அல்ல. ஒரு மேசையருகில் இருக்கும் உங்கள் மனைவியும் பிள்ளைகளும் இருக்கலாம்மூன்று மாநிலங்களில் சிதறி இருக்கும் உங்கள் அப்பா அம்மாவும் உடன்பிறந்தவர்களும் இருக்கலாம் சொந்தக் குடும்பம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் அளவுக்கு நெருக்கமான நண்பர்கள் இருக்கலாம்சில நேரம் அவர்கள் ஒரு மேசையைச் சுற்றி அமர்வார்கள் சில நேரம் ஒரு ஸ்க்ரீன்மேல் சந்திப்பார்கள்உங்கள் மனிதர்களை வரையறுப்பது ஒன்றுதான்கர்த்தர் உங்களுக்கு யாரைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதே.

நீங்கள் தனிமையாக இருக்கலாம் உறவினர்களைவிட்டுத் தூரமானவர்களாக இருக்கலாம்பிள்ளைகள் இல்லாதவர்களாக இருக்கலாம்இருந்தாலும் நான்கு பழக்கங்களுக்கு உங்களிடமும்கர்த்தர் உங்களுக்கு அருகில் வைத்த மனிதர்களிடமும் ஒரு வீடு இருக்கிறது.

நான்கு பழக்கங்கள் எங்கேயாவது ஒரு இடத்தில் உண்மையாக வேண்டும்நீங்கள் எங்கே இருந்தாலும் அங்கே உங்களோடு யார் இருந்தாலும்அவை உண்மையாக வேண்டிய இடம் அதுவே. உங்கள் மனிதர்கள் அவர்களே.

உங்கள் குடும்பத்திற்கு ஒரு ஆசீர்வாதம்

இதுவரை வாசித்து வந்தீர்கள் என்பதால்உங்கள் குடும்பத்திற்கு ஒரு ஆசீர்வாதத்தோடு உங்களை வீட்டுக்கு அனுப்ப விரும்புகிறேன்

நீங்கள் வீரர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் கேட்கவில்லை. கிறிஸ்து புதிய அர்த்தம் கொடுத்த அந்த வார்த்தையில் சாதாரணமானவர்களாக இருந்தால் போதும்

உங்களிடமிருந்து கேட்கப்படுவது இதுவே: நீங்கள் ஏற்கெனவே நேசிக்கும் மனிதர்களோடு சேர்ந்து, சாப்பாட்டு மேசையருகில் கர்த்தருடைய குரலைக் கேளுங்கள் இந்த வாரம் அவர் சொன்ன அந்தச் சிறிய காரியத்திற்குக் கீழ்ப்படியுங்கள் நீங்கள் இப்போதுதான் தொடங்கிய இந்த வேலையை, உங்கள் வாழ்க்கையில் இருக்கும் ஒரே ஒரு மனிதனாவது செய்ய உதவுங்கள்

இந்த வாரம் அந்த மூன்று காரியங்களையும் செய்தால் நீங்கள் ஏற்கெனவே ஒரு காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டில் பங்குள்ளவர்களே. அது உங்கள் கண்ணுக்கு இன்னும் தெரியாமல் இருக்கலாம் மூவ்மென்ட் என்றால் ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருக்கும் நிலம்பலன் பின்னாலேயே வரும்

அந்தப் பலன் வருவதை நான் எத்தனையோ ஆண்டுகளாகப் பார்த்து வருகிறேன் அம்மாக்கள் மூலமாக, டீன் ஏஜ் பிள்ளைகள் மூலமாக, கணவனை இழந்த சகோதரிகள் மூலமாக, மோட்டார்சைக்கிள் ரைடர்கள் மூலமாக, பிக்கிள்பால் ஆட்டக்காரர்கள் மூலமாக, ஹோட்டல்களில் சர்வர்களாக வேலை செய்பவர்கள் மூலமாக, வெங்காயம் விற்பவர்கள் மூலமாக, ஆட்டோ ஓட்டுபவர்கள் மூலமாகப் பார்த்தேன் இவர்களில் விசேஷமானவர்கள் யாரும் இல்லை. இருந்தும் ஒவ்வொருவரும் கர்த்தர் தங்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த மனிதர்களுக்கு நடுவே சுவிசேஷத்தைக் கொண்டுபோனவர்களே.

நீங்களும் அவர்களில் ஒருவரே.

தியானிப்பதற்கு

நான்கு பழக்கங்கள் முதலில் உண்மையாக
வேண்டியது உங்கள் சொந்தக் குடும்பத்திலேயே.
தொடங்குவதற்குக் கர்த்தர் உண்மையிலேயே
உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் மனிதர்கள் யார்

என் சொந்த உறவினர்கள் ஐம்பது பேர் அறை நிறைய
இருந்தும் நான் கொடுத்த வேதப் பகுதியைத்
திறக்காமல் ஒருவரையொருவரோ ஃபோன்கள்
பக்கமோ பார்த்தார்கள் அப்படிப்பட்ட குழப்பமும்
சாதாரணமே என்று தெரிந்தால் வேலை நினைத்த
அளவுக்கு நேர்த்தியாக நடக்காவிட்டாலும்
தொடங்குகிற சுதந்திரம் உங்களுக்கு வருமா?

இந்த வாரத்தில் எந்த நாள் உங்கள் வீட்டார் அமர்ந்து
ஒரு வேதப் பகுதியைச் சேர்ந்து திறக்க முடியும்

பத்தாம் அதிகாரம்

நீங்கள் இப்போது இருக்கிற இடத்திலேயே தொடக்கம்

உங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு என்னிடம் எந்த
ஸ்ட்ராஜியும் இல்லை.

இருப்பது ஒரே ஒரு கேள்விதான் “இப்போது உங்கள்
முன்னால் இருக்கிற, நீங்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டிய
அடுத்த காரியம் எது?”

இது ஒரு வழிமுறைப் புத்தகம் அல்ல

உலகத்தில் நல்ல கோர்ஸ்கள் இருக்கின்றன. டிஸ்கவரி
குரூப்புக்கு எத்தனையோ வடிவங்கள் இருக்கின்றன.
தேவன் தரும் நம்பிக்கை சம்பவங்களின் வரிசை
ஒன்று இருக்கிறது. சிருஷ்டியிலிருந்து கிறிஸ்துவரை
என்ற வரிசையும் இருக்கிறது. மூவ்மென்ட்
தலைவர்களுக்கான இன்னும் பெரிய பட்டியல்
இரண்டாவது புத்தகத்தில் வரும்

ஆனால் இந்த வழியில் நடக்க வேண்டுமானால்
எல்லாவற்றையும்விட நல்ல கோர்ஸ் எது என்று
முதலில் தேடிக்கொண்டு உட்கார வேண்டிய அவசியம்
இல்லை.

சமாரியப் பெண் எந்தக் கோர்ஸுக்காகவும்
காத்திராமல்நேராகத் தன் ஊருக்குப் போனாள்ஐந்து
சகோதரிகளும் ஒரு பைபிளும் இருந்த ஷாரோனும்
காத்திருக்கவில்லை. ஒரு மணி நேரக் கேம்ப் கிளாஸை
முடித்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து, தன் எதிரே இருந்த
மனிதர்களோடு பைபிளைத் திறந்த டேனியும்
காத்திருக்கவில்லை.

உங்களுக்குக் கோர்ஸ் தேவையில்லை. வெளியே போய்
ஆரம்பியுங்கள்அவ்வளவுதான்

கல்லறைகளுக்கு நடுவே வாழ்ந்த மனிதன்

இந்த மனிதன் உங்களுக்கு ஏற்கெனவே
தெரிந்தவன்தான்நான்காம் அதிகாரத்தில் அவனைப்
பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு, முழுக்
காரியத்தையும் பிறகு சொல்கிறேன் என்றேனல்லவா.
உங்களை அனுப்புவதற்கு முன்பு, அந்த முழுக்
காரியத்தையும் இப்போது சொல்கிறேன்மாற்கு
எழுதின சுவிசேஷம் 5ஆம் அதிகாரம்

இயேசு கடலைத் தாண்டி, கதரேனருடைய நாட்டுக்குப்
போனார் அது யூதர் அல்லாதவர்களின் பகுதி, பத்து
பட்டணங்களின் பகுதி. ஒரு யூத போதகர்
சாதாரணமாகக் கால் வைக்காத நிலம் அது. அங்கே
ஒரு மனிதன் அவருக்கு எதிரே வந்தான்அவன்
வாழ்ந்தது ஊரைவிட்டுத் தூரமாக, கல்லறைகளுக்கு
நடுவேதான்அவனை எத்தனையோ முறை
சங்கிலிகளால் கட்டியிருக்கிறார்கள்அசுத்த ஆவி
எழுப்பிய வெறியில் அந்தச் சங்கிலிகளையெல்லாம்
அவன் அறுத்துப் போட்டான்இரவு பகலாகக்
கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு, கல்லுகளால் தன்னைத்
தானே காயப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான்ஊர் மக்கள்

அவன்மேல் எப்போதோ ஒரு முத்திரை
குத்திவிட்டார்கள்

இயேசு அந்த அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்தினார் ஊர்
மக்கள் ஓடி வந்தார்கள்வந்து பார்த்தால்அந்த
மனிதன் உடை உடுத்திக்கொண்டு, தெளிந்த
புத்தியோடு, அமைதியாக இயேசுவின்
பாதத்தண்டையில் உட்கார்ந்திருந்தான்அவர்கள்
பயந்தார்கள்தங்கள் பகுதியைவிட்டுப் போய்விடும்படி
இயேசுவை வேண்டிக்கொண்டார்கள்

அந்த மனிதன் மட்டும்தன்னையும் கூடவே
வரவிடும்படி இயேசுவை வேண்டிக்கொண்டான்

இயேசு வேண்டாம் என்றார்

அவர் அவனிடம் சொன்ன வார்த்தை இதுதான்“நீ உன்
இனத்தாரிடத்தில் உன் வீட்டிற்குப்போய்கர்த்தர்
உனக்கு இரங்கி, உனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம்
அவர்களுக்கு அறிவி.”

அந்த மனிதன் போனான்மாற்கு நமக்குக் கொடுப்பது
ஒரே ஒரு வாக்கியம்தான்“அந்தப்படி அவன் போய்
இயேசு தனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம்
தெக்கப்போலி என்னும் நாட்டில்
பிரசித்தம்பண்ணத்தொடங்கினான்எல்லாரும்
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்”

தெக்கப்போலி என்றால் பத்து பட்டணங்கள்ஒரு
வாரத்திற்கு முன்பு கல்லறைகளுக்கு நடுவே
கூக்குரலிட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்த ஒரே ஒரு மனிதன்
மூலமாக, சுவிசேஷம் பத்து பட்டணங்களைச்
சென்றடைந்தது.

அவனிடம் சொந்தச் சாட்சியைத் தவிர வேறு தகுதி
இல்லை. சொந்த ஊரைத் தவிர வேறு மேடை இல்லை.
“போய்ச் சொல் என்ற வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிவதைத்

தவிர வேறு வேதசாஸ்திரமும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதனையேதான் கர்த்தர் பத்து பட்டணங்களைச் சென்றடைவதற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்

கல்லறைகளுக்கு நடுவே வாழ்ந்த அந்த மனிதன் ஏதோ ஒரு அரிதான விதிவிலக்கு அல்ல. அவனேதான் அசல் மாதிரி. கர்த்தர் எப்போதும் தெரிந்துகொண்டது பலவீனர்களையேதான்ஒருமுறை அவர்களை வரிசையாகப் பாருங்கள்

மோசே ஒரு மனிதனைக் கொன்றுவிட்டு உயிர் பயத்தோடு ஓடிப்போனவன்கர்த்தர் அழைத்தபோது, என் வாயும் நாவும் மந்தமானவை என்று வாதாடினான்

தாவீது கையில் ஒரு கவணோடு நின்ற சிறுவன்பிறகு இன்னொரு மனிதனுடைய மனைவியை எடுத்துக்கொண்டு, அவள் கணவனைக் கொலை செய்வித்தவனும் அவனேதான்இருந்தும் இன்றுவரை அவனைத் தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்றவன் என்றே அழைக்கிறார்கள்

கிதியோன் பயத்தோடு திராட்சை ஆலைக்குள் ஒளிந்துகொண்டு, ரகசியமாகக் கோதுமையைப் போரடித்துக்கொண்டிருந்தவன்கர்த்தருடைய தூதன் அவனைப் பார்த்து, அவன் இன்னும் ஒளிந்துகொண்டிருக்கும்போதே, பராக்கிரமசாலியே என்று அழைத்தான்

பேதுரு, ஒரு வேலைக்காரியின் முகத்திற்கு முன்னாலேயே, இயேசு யாரென்று எனக்கு அறவே தெரியாது என்றவன்அவனையேதான் இயேசு தன் சபையின் அஸ்திபாரக் கல்லாக வைத்தார்

சவுல்ஸ்தேவானைக் கல்லெறிந்து கொல்லும்போது எறிந்தவர்களின் வஸ்திரங்களுக்குக் காவல் நின்றவன்அப்படிப்பட்டவனேதான் பவுலாக மாறி,

புறஜாதியாரிடம் சுவிசேஷத்தைக் கொண்டுபோன
பெரிய அப்போஸ்தலன் ஆனான்

இவர்களில் தகுதியானவர்கள் ஒருவரும் இல்லை.
இருந்தும் கர்த்தர் ஒவ்வொருவரையும் அழைத்தார்
அந்தப் போக்கு பைபிளின் தொடக்கத்திலிருந்து
கடைசிவரை தெரிந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது.
நீங்கள் பலவான்களாகும்வரை அவர்
காத்திருப்பதில்லை. அவர் சொல்வது ஒன்றேதான்
“நான் உன்னோடே இருப்பேன்” உங்கள் தகுதி
முழுவதும் அந்த ஒரே வார்த்தைதான்

இயேசு அந்த மனிதனுக்குக் கொடுத்த கடைசிக்
கட்டளையையேதான்நானும் உங்கள் கையில்
வைத்துவிட்டுப் போக விரும்புகிறேன்நீ உன்
இனத்தாரிடத்தில் உன் வீட்டிற்குப்போய்கர்த்தர்
உனக்கு இரங்கி, உனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம்
அவர்களுக்கு அறிவி.

நீங்கள் ஏற்கெனவே கேட்டுக்கொண்டிருக்கலாம்

இதுவரை வாசித்து வந்திருக்கிறீர்கள் என்றால்கர்த்தர்
உங்களோடு அப்போதே
பேசிக்கொண்டிருந்திருக்கலாம்

ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னை நானே
கேட்டுக்கொள்ளக் கற்றுக்கொண்ட கேள்வியை,
இப்போது உங்களைக் கேட்கிறேன்இந்த வாரம் நீங்கள்
கேட்ட வார்த்தைகளில்இன்னும் கீழ்ப்படியாத
வார்த்தை ஏதாவது இருக்கிறதா?

இருந்தால்இந்தப் புத்தகத்தின் மீதிப் பகுதி முழுவதும்
அந்த வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியும்படி உங்களுக்குக்
கொடுக்கும் தைரியமே.

இல்லையென்றால் இந்தப் புத்தகத்தின் ஜெபம்
இதுதான் இந்த வாரத்திற்குள்ளேயே, எங்கோ ஒரு
மேசையின் அருகில் இன்னொரு மனிதனோடு சேர்ந்து
நீங்கள் வாசிக்கும் ஒரு வேதப் பகுதி மூலமாகக் கர்த்தர்
உங்களோடு பேச வேண்டும் என்பதே.

தேவனுடைய குரல் கேட்கும்வரை காத்திருக்க
வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நீங்கள் இப்போதே
ஆரம்பிக்கலாம் அந்தக் குரல் வழியிலேயே உங்களைச்
சந்திக்கும்

இத்தனை ஆண்டுகளில் என் அனுபவம் அதுவேதான்

என்னை நடத்திய வாக்குத்தத்தம்

என்னை இத்தனை தூரம் நடத்திக்கொண்டு வந்த
வாக்குத்தத்தத்தோடேயே, இந்தப் புத்தகத்தின் மூலமாக
உங்களையும் உற்சாகப்படுத்த விரும்புகிறேன்

2002இல் எங்கள் சொந்த மாவட்டத்தில் வேலையைத்
தொடங்கி ஐந்து ஆண்டுகள் நிறைவடைந்த நாளில்
கர்த்தர் என்னிடம் சொன்னார் இதைவிட எத்தனையோ
பெரிய ஒரு மிஷன் ஃபீல்டை உனக்குச் சுதந்தரமாகக்
கொடுத்திருக்கிறேன் என்று.

முதலில் நான் அவரை நம்பவில்லை. பார்த்தால்
நம்புவதுதான் சுலபமான பகுதியாக இருந்தது. அவர்
காண்பித்ததற்குள் முழுவதுமாக நடந்து போவதற்கு
எனக்குக் கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகள் பிடித்தன.
அந்தத் தரிசனத்திற்குக் கொஞ்சம் தூரமாகவேதான்
நின்றுகொண்டிருந்தேன் அதன் பக்கத்திலேயே வேலை
செய்தேன் ஆனால் முழுவதுமாக உள்ளே கால்
வைக்கவில்லை. நடைமுறையாக யோசிக்கிறேன்
என்று நினைத்துக்கொண்டேன் உண்மையைச்
சொல்ல வேண்டுமானால் பயப்படுகிறேன் என்பதற்கு

அது கௌரவமாகக் கேட்கிற வார்த்தை.
அவ்வளவுதான் முழுவதுமாகக் கால் வைத்தது
2021இலேதானதேவன் எப்போதோ முடிவு செய்துவிட்ட
ஒரு காரியத்தைப் பற்றி அவரோடு வாதாடுவதற்கு அது
மிக நீளமான காலம்

கடைசியில் ஆரம்பித்த பிறகு, நான்
அளக்கக்கூடியதைவிட வேலை பெரிதாக வளர்ந்தது.

கர்த்தர் உங்களோடும் பேசியிருக்கிறார் அவரிடம்
பட்சபாதம் இல்லை. நீங்கள்
விசேஷமானவர்களாகவோ முழுவதுமாக
ஆயத்தமானவர்களாகவோ ஆகும்வரை அவர்
காத்திருக்கவில்லை. நீங்கள்
ஆரம்பிப்பதற்காகவேதான் காத்திருக்கிறார்

மூன்றாம் வழி என்பது நீங்கள் தோளில்
ஏற்றிக்கொள்ளும் ஒரு ப்ராஜெக்ட் அல்ல. அது உங்கள்
சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையேதான்

இதற்கு உங்களை நீங்களே ஒப்புக்கொடுத்தால் அதிக
காலம் கடப்பதற்குள்ளேயே, இதுவே நீங்கள் வாழும்
விதமாகிவிடும்

எல்லாம் தொடங்கும் அந்தச் சிறிய இடம்

மொன்டானாவின் சினூக்கில்சாராவின் அம்மா
அப்பா வீட்டில் இருக்கும் ஒரு படுக்கையறையில்
உட்கார்ந்து இந்தக் கடைசிப் பக்கங்களை
எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன்

பக்கத்து அறையில் என் மனைவி, தன்
சகோதரிகளோடும் அவர்கள் அம்மாவோடும் சேர்ந்து
இருக்கிறாள் பிரெண்டும் நான்சியும் இதே வீட்டில்
நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளாக இருக்கிறார்கள் இப்போது,
வயதானவர்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட

அபார்ட்மென்ட்டுகளில் ஒரு வீட்டுக்காக வெயிட்டிங்
லிஸ்ட்டில் இருக்கிறார்கள்நாங்கள் வந்தது ஒரு
திருமணத்திற்குப் போவதற்கு மட்டுமல்ல, அதோடு
சேர்ந்து, இடம் காலியாகும்போது அவர்கள் மாறிப்
போவதற்கு வசதியாகச் சாமான்களை ஒழுங்குபடுத்த
உதவுவதற்கும்தான்

ஜோயல் என் பக்கத்திலேயே கட்டிலின்மேல்
இருக்கிறான்அவனுக்கு ஒரு வயது நிறையப்
போகிறது. என் நோட்டிபிகேஷன்மேல் தவழ்ந்து வந்து
சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்

ஜன்னலுக்கு வெளியே ஒரு வயல்1995இலிருந்து
எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பாதை. தெரு நெடுக பார்த்தால்
நிறுத்தி வைத்திருக்கும் கார்களே தவிர, பாதைகளில்
மனிதர்கள் இல்லை. இந்தியாவின் நெரிசலான
தெருக்களுக்கு இது எந்த விதத்திலும் ஒப்பானது
அல்ல. இங்கே எல்லாம் மிகவும் அமைதியாக
இருக்கிறது.

நான் உங்களோடு பகிர்ந்துகொண்ட காரியங்களில்
எதுவும் ஒரு பெரிய இடத்தில் தொடங்கவில்லை.
திறந்து வைத்த ஒரு பைபிளும்கேட்டுக்கொண்டு
உட்கார்ந்திருந்த இன்னொரு மனிதனும் இருந்த ஒரு
சமையலறை மேசையின் அருகிலேதான் இதெல்லாம்
தொடங்கியது.

உங்களுடையதும் கிட்டத்தட்ட அத்தனை சிறிய
இடமேதான்அது ஒரு காலையில் ஆபீஸுக்குப் போகும்
ரயிலில் தொடங்கலாம்ஆபீஸில் டீ ரூம் மூலையில்
கூட வேலை செய்பவரோடு தொடங்கலாம்
எப்போதிலிருந்தோ அனுப்பும்படி கர்த்தர் உங்கள்
மனதில் ஏவிக்கொண்டிருக்கும் அந்த மெசேஜோடு,
உங்கள் ஃபோனிலேயே தொடங்கலாம்பைபிளைப்
பற்றி ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்கும் உங்கள் அக்காவின்

மகனோடு, அவர்கள் வீட்டு சோஃபாவின்மேல்
தொடங்கலாம்

உங்கள் சிறிய இடம் எங்கே என்று எனக்குத் தெரியாது.
கர்த்தருக்குத் தெரியும்இந்த வாரத்திற்குள்ளேயே அவர்
அதை உங்களுக்கு ஒன்றிரண்டு முறை
காண்பித்திருக்கலாம்நான் ஆண்டுக்கணக்காக
இந்தியாவின் பக்கம் பார்க்காமல்
தவிர்த்துவிட்டதுபோலவே, நீங்களும் அதை
ஒன்றிரண்டு முறை தவிர்த்திருக்கலாம்

இன்னொரு முறை பாருங்கள்

இந்தப் புத்தகத்தை மூடுவதற்கு முன்பு மூன்று
வாக்கியங்களை எழுதிக்கொள்ளுங்கள்ஒரு பெயர்
இந்தப் புத்தகத்தின் கடைசியிலிருந்து ஒரு சம்பவம்
இந்த வாரத்தில் சேர்ந்து உட்காரும் ஒரு நேரம்

எல்லாம் தொடங்குவது அங்கேதான்

2026 மேயில்ஒரு வெள்ளிக்கிழமை இரவில்
பசுனாவில் இருந்த அந்தச் சாப்பாட்டு
மேசையிலிருந்து நான் வீட்டுக்குக் கொண்டுவந்த,
கேட்ட வார்த்தையோடேயே முடிக்கிறேன்

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் என்பது, சாதாரண சீடர்கள்
தேவனுடைய குரலைக் கேட்டு, அவருக்குக்
கீழ்ப்படிந்து, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய
உதவுவது. அது சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாக
மாறும்வரை.

அந்தச் சாதாரண சீடர்களில் நீங்களும் ஒருவர்

நீங்கள் இயேசுவின் குரலைக் கேட்டு, அவருக்குக்
கீழ்ப்படிந்து, இன்னொருவரும் அப்படியே செய்ய
உதவிக்கொண்டிருந்தால்நீங்கள் அப்போதே இந்தக்
காரியத்திற்குள் இருக்கிறீர்கள்பங்கு பெறுவதற்குக்
காத்திருக்க வேண்டாம்

இன்னும் உள்ளே வரவில்லை என்றால்வாருங்கள்
இடம் இருக்கிறது.

வெளியே போய் ஆரம்பியுங்கள்

இந்த வாரமே ஆரம்பியுங்கள்

போதகர் நீங்கள் அல்ல, பரிசுத்த ஆவியானவரே.
உங்களுக்குத் திட்டமும் தேவையில்லை, பதவியும்
தேவையில்லை, அனுமதியும் தேவையில்லை. ஒரே ஒரு
பெயரும் முப்பது நிமிடங்களும் போதும்

ஒன்று. நீங்கள் ஏற்கெனவே இருக்கிற இடத்திலேயே
ஆரம்பியுங்கள்உங்கள் சொந்த வீட்டிலேயே,
ஏற்கெனவே உங்களுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிற
மனிதர்களோடு ஒன்றை ஆரம்பியுங்கள்அல்லது,
கர்த்தர் உங்கள் வாழ்க்கையில் வைத்த ஒரே ஒரு
மனிதனோடு ஆரம்பியுங்கள்ஒரு நண்பன்ஒரு
பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஒருவரே போதும்ஃபோன்
ஸ்க்ரீனில் தெரியும் ஒரே ஒரு நண்பனாக இருந்தாலும்
போதும்புதிதாக ஒருவரை அழைக்கும்போது,
சிம்பிளாக வையுங்கள்இப்படிச் சொன்னால் போதும்
“நான் வாசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு புத்தகம்ஒரு
நண்பனோடு சேர்ந்து ஒரு சிறு சம்பவத்தை வாசித்து
அதைப் பற்றிப் பேசச் சொன்னது. என்னோடு சேர்ந்து
வாசிக்கிறாயா?”

இரண்டு. இந்தப் புத்தகத்தின் கடைசியில் இருக்கிற
தேவன் தரும் நம்பிக்கை சம்பவங்களுக்குப் போங்கள்
முதல் சம்பவத்தைச் சேர்ந்து சத்தமாக வாசியுங்கள்
அதன்பிறகு யாராவது ஒருவர் அதைத் தன் சொந்த
வார்த்தைகளில் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும்முதலில்
நீங்களே சொல்லுங்கள்அப்போது அது யாருக்கும் ஒரு
பரீட்சைபோலத் தெரியாது. அப்படித் திரும்பச்
சொல்வதன் மூலமாக அந்தச் சம்பவம் அவர்களுடைய

சொந்தமாகிவிடும் அதற்குப் பிறகு அது உங்கள் பிரசங்கமாக மட்டும் நின்றுவிடாது.

மூன்று. மூன்று கேள்விகளைக் கேளுங்கள் இந்தச் சம்பவம் தேவனைப் பற்றி நமக்கு என்ன காண்பிக்கிறது? மனிதர்களைப் பற்றி என்ன காண்பிக்கிறது? கர்த்தர் உன்னிடம் என்ன சொல்கிறார் யாராவது “எனக்குத் தெரியவில்லை” என்றால் பரவாயில்லை. அமைதியாகக் காத்திருங்கள் அவ்வளவுதான்

நான்கு. எழுந்திருப்பதற்கு முன்பு இன்னொரு கேள்வியைக் கேட்டு, ஒவ்வொருவரும் சொன்னதை எழுதி வையுங்கள் இந்த வாரம் இதைப் பற்றி என்ன செய்வாய் இந்தச் சம்பவத்தை யாரிடம் சொல்வாய்

ஐந்து. அடுத்த வாரம் மறுபடியும் சந்தியுங்கள் நிறுத்திய இடத்திலிருந்தே ஆரம்பியுங்கள் “என்ன செய்தாய் என்ன நடந்தது?” அதன்பிறகு, அடுத்த சம்பவத்தைத் திறங்கள்

டிஸ்கவரி குரூப் என்றால் இவ்வளவுதான் அவர்களில் ஒருவர் ஆயத்தமாகும்போது, தன் சொந்த வீட்டில்தன் சொந்த மனிதர்களோடு இதே வேலையை ஆரம்பிக்க உதவுங்கள் இதை மூவ்மென்ட் என்று அழைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிற ஒவ்வொரு மூவ்மென்ட்டும் தொடங்கியது இப்படித்தான் ஒரு பெயர் ஒரு சம்பவம் வாரம் ஒன்றாக.

தியானிப்பதற்கு

கல்லறைகளுக்கு நடுவே வாழ்ந்த அந்த மனிதனிடம் இருந்தது இரண்டே. தன் சொந்தச் சாட்சி, “போய்ச் சொல் என்ற வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிவது. இந்த

இரண்டை மட்டும் பிடித்துக்கொண்டு அவன் பத்து
பட்டணங்களைச் சென்றடைந்தான்கர்த்தர்
உங்களுக்குச் செய்தவைகளில்நீங்கள் இப்போதே
போய்ச் சொல்லிவிடக்கூடியது எது?

இந்த வாரம் கர்த்தர் உங்களிடம் கேட்டவைகளில்
நீங்கள் இன்னும் கீழ்ப்படியாதது ஏதாவது இருக்கிறதா?

இப்போதே மூன்று வாக்கியங்களை
எழுதிக்கொள்ளுங்கள்ஒரு பெயர் புத்தகத்தின்
கடைசியிலிருந்து ஒரு சம்பவம்இந்த வாரத்தில்
சேர்ந்து உட்காரும் ஒரு நேரம்

ஆசீர்வாதம்

கிணற்றடியில் ஒரு சமாரியப் பெண்ணோடு பேசின
கர்த்தர் இந்த வாரம் உங்களோடும் பேசுவாராக. நீங்கள்
இப்போது இருக்கிற இடத்திலேயே அவர் உங்களைச்
சந்திப்பாராக. கீழ்ப்படிய வேண்டிய ஒரு சிறு
வேலையை அவர் உங்கள் கையில் வைப்பாராக. அந்த
வேலையைச் செய்யுங்கள்

அவர் உங்களுக்குச் சொன்னதை ஒரே ஒரு மனிதனிடம்
சொல்லுங்கள்இன்னும் சொல்லுங்கள் என்று
அவர்களே உங்களைக் கேட்கக்கூடும்

நான்கு பழக்கங்கள் உங்கள் வீட்டுக் காற்றிலும்
உங்கள் தெருவிலும் உங்கள் ஊரிலும்
கலந்துபோவதாக. அவற்றைச்
செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதையே
மறந்துபோகும் அளவுக்கு, அவை உங்களில் ஒரு
பங்காகிவிடுவதாக.

விலை வரும்அதோடு சேர்ந்தே அவருடைய சந்திப்பும்
வரும்நீங்கள் நேசிக்கும் மனிதர்கள் இந்த வழியில்
உங்களோடு சேர்ந்து நடப்பார்கள்

நாம் மறந்துபோனது நமக்குத் திரும்ப நினைவுக்கு
வருவதாக. உங்கள் தலைமுறையிலேயே மூன்றாம் வழி
சாதாரண கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாக மாறுவதாக.

இதையெல்லாம் உங்களுக்காகக் கேட்கிறேன்
ஏனென்றால் எனக்காகவும் இதையேதான் கேட்டேன்
கர்த்தர் நம்பத்தகுந்தவராகவே நின்றார் உங்களுக்கும்
அவர் உண்மையுள்ளவராகவே நிற்பார்

உங்களோடு சேர்ந்து நடப்பவர்கள் உங்களுக்குத்
தேவை. ஒரு காஸ்பெல் மூவ்மென்ட் டிமைத்
தேடிக்கொள்ளுங்கள்ஒருவருக்குக் கோச்சிங்
கொடுங்கள்இன்னொருவரிடம் கோச்சிங்
பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்இந்த நடை தனியாக
நடப்பதற்குப் பிறந்தது அல்ல.

வழியில் எங்கேயாவது, உங்கள் சொந்த
மனிதர்களைவிட அதிகமானவர்களுக்கான
பொறுப்பைக் கர்த்தர் உங்கள்மேல் வைப்பதுபோலத்
தோன்றினாலும்அவர் உங்களைச் சுற்றி வைக்கும்
சாதாரண சீடர்களுக்கு ஊழியம் செய்யும்படியும்ஒரு
நகரம் முழுவதற்காகவும் ஒரு சாதாரண சமையலறை
மேசையைச் சுற்றி அமரும் ஒரு சிறு உடன்படிக்கை
டீமாக மாறும்படியும் அவர் கேட்பதுபோலத்
தோன்றினால்அவர் கேட்பதற்கு முன்பே மட்டும்
அதன்பக்கம் கை நீட்டாதீர்கள்அவர் கேட்கும்போது,
உங்களுக்கே தெரியும்அங்கே போகும் வழியும்நீங்கள்
இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும் இதே வழிதான்

ஆகவே, தொடங்குங்கள்

ஜேம்ஸ் பால்

மற்றவர்களை முன்னே அனுப்ப வேண்டும் என்ற ஏக்கம் உங்களுக்கு இருந்தால்

நீங்கள் இந்தப் புத்தகத்தின் இறுதிக்கு வந்துவிட்டீர்கள்
உங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இதை
மூடிவைத்துவிட்டு, உங்களுக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்த
மனிதர்களிடம் சொல்லும் அந்தச் சாதாரணமான,
உண்மையான வேலைக்குள் இறங்குவதற்கு
ஆயத்தமாக இருக்கிறீர்கள்நீங்கள்
அப்படிப்பட்டவர்களானால்தேவனுடைய
துணையோடு போங்கள்

ஆனால் உங்களில் சிலருக்கு இதற்குள்ளாகவே
இன்னும் ஏதோ ஒன்று தோன்றிக்கொண்டிருக்கலாம்
உங்களைச் சுற்றி இப்போதுதான்
தொடங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தச் சிலரின் பக்கம்
உள்ளாளுக்குள் ஏதோ ஒன்று மெதுவாக இழுப்பதுபோல.
ஏதோ ஒரு பெரிய காரியத்தை நடத்த வேண்டும்
என்பது அல்ல. அவர்களை அருகில்
சேர்த்துக்கொண்டு, சிலகாலம் அவர்களுக்குத்
துணையாக இருந்து, அதன்பிறகு நீங்கள்
இல்லாமலேயே அவர்கள் முன்னே போகும்படி செய்ய
வேண்டும் என்ற ஒரு உணர்வு, அவ்வளவே. அது
உங்களுக்குள் அசைந்துகொண்டிருந்தால்
இரண்டாவது புத்தகம் ஒன்று இருக்கிறது. அது
எழுதப்பட்டதே உங்களுக்காகத்தான்

அதன் பெயர் The Making of a Movement Catalyst (மூவ்மென்ட் தலைவர் உருவாகும் விதம்). மூன்றாம் வழி வரிசையில் இது இரண்டாவது புத்தகமாகற்றுக்கொள்வதற்கு இன்னொரு பெரிய அமைப்பை அது உங்கள் தலைமேல் வைக்காது, சிம்பிளான தன்மையையே திரும்ப உங்கள் கையில் கொடுக்கும் இந்த வேலை முழுவதிலும் இருக்கும் பாத்திரங்கள் இரண்டே, ஐந்து அல்ல. உங்களை அனுப்புவதற்கு முன்பே கர்த்தர் உங்களை நேசித்தார் அந்த அன்பே முதலாவது. அந்தப் புத்தகம் முறைக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறதோ, சோர்ந்துபோன உங்கள் ஆத்துமாவையும் அவ்வளவு வலிமையாகவே கவனித்துக்கொள்கிறது. ஏனென்றால் இந்த வேலை மெதுவானது, சேர்ந்து செய்வது, அதன் விலையைப் பற்றி நேர்மையாக இருப்பது.

இன்று இரவே தீர்மானிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த இழுப்பு உண்மையானதானால் நாளைக்கும் அது அங்கேயே ஆயத்தமாக இருக்கும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதற்கு உங்களுக்கு இரண்டாவது புத்தகம் தேவை இல்லை. இன்னும் முன்னே போக வேண்டும் என்று நினைத்தால் மட்டுமே அது அங்கே இருக்கும் எப்படியிருந்தாலும் எந்தப் பாரமும் இல்லாத இருதயத்தோடு, நிம்மதியாக இந்தப் புத்தகத்தை மூடிப் பக்கத்தில் வையுங்கள் நீங்கள் ஏற்கெனவே பெற்றுக்கொண்டதே போதும்

டிஸ்கவரி குரூப்

கேள்விகள்

சில நண்பர்களுடைய பைபிள்இந்தக் கேள்விகள் அவ்வளவு. சிம்பிளாக வையுங்கள்வார்த்தைகளை உங்கள் மனிதர்களுக்குப் பொருந்தும்படி மாற்றிக்கொள்ளுங்கள்மாற்றக் கூடாதவை மட்டும் நான்கு பழக்கங்களே: சாதாரண சீடர்களுடைய குரலைக் கேட்பது, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது, மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது.

சேர்ந்துகொள்வது. ஒவ்வொருவராகச் சொல்லுங்கள் “இந்த வாரம் நீங்கள் எதற்காக நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறீர்கள்எது உங்கள்மேல் பாரமாக இருக்கிறது? போன முறை செய்வேன் என்று சொன்ன வேலை எப்படி நடந்தது?” பிறகு ஒரு கணம் அமைதியாக நின்று, பேசும்படி கர்த்தரைக் கேளுங்கள்அவர் பேசுவார்

கண்டுபிடிப்பது. வேதப்பகுதியை வெளியே வாசியுங்களுகிறதது ஒருவர் நேரம் இருந்தால் ஒவ்வொருவரும்அதைத் தங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும் அப்போது அந்தச் சம்பவம் யாருடையதோ ஒரு பிரசங்கமாக இல்லாமல்ஒவ்வொருவருக்கும் சொந்தமாகிவிடும்பிறகு சேர்ந்து கேளுங்கள்“இந்த வேதப்பகுதி தேவனைப் பற்றி என்ன காட்டுகிறது?

மனிதர்களைப் பற்றி என்ன காட்டுகிறது?
கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது கர்த்தர் உங்களுக்கு
என்ன சொல்கிறார் என்ன காட்டுகிறார் ஒரு
வார்த்தையா, ஒரு காட்சியா, ஒரு உணர்வா?” கேட்டதை
நேரடியாகச் சொல்லி, அது கர்த்தரிடமிருந்துதானா
என்று குரூப் முழுவதும் சேர்ந்து பரிசோதிக்கட்டும்
பிறகு: “இந்த வாரம் நீங்கள் என்ன மாற்றத்தைச்
செய்துகொள்வீர்கள்”

அனுப்பிக்கொள்வது. “இந்த வாரம் ஒருவருக்கொருவர்
எப்படி உதவ முடியும் இந்த அறைக்கு வெளியே நாம்
யாருக்கு ஊழியம் செய்ய முடியும் இந்தக் காரியத்தை
யாரிடம் சொல்லும்படி கர்த்தர் உங்கள் மனதில்
வைக்கிறார்” யாரிடம் சொல்லப்போகிறீர்களோ அந்தப்
பெயரை வெளியே சொல்லி, போய்ச் செய்யும்படி
ஒருவரையொருவர் அனுப்பிக்கொள்ளுங்கள்

உங்களில் சிலர் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் காத்திருந்து
அவருடைய குரலைக் கேட்கும் மரபிலிருந்து
வந்தவர்கள் சிலர் புறப்பட்டுப் போய் அனுப்பும்
மரபிலிருந்து வந்தவர்கள் இந்தச் சிறு கருவி அந்த
இரண்டையும் சேர்த்துப் பிடிக்கும்படியே கட்டப்பட்டது.
ஏனென்றால் கேட்பது அனுப்புவதற்குப் பலம்
கொடுக்கிறது, கேட்டதை வேலைக்குள் இறக்குவதற்கு
அனுப்புவதே வழி கொடுக்கிறது.

இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கும் இரண்டு கருவிகளைப்
பற்றி ஒரு நன்றி வார்த்தை. இங்கே கொடுத்திருக்கும்
டிஸ்கவரி குரூப் குளோபல் கவனன்ட் வடிவம் இதைத்
தீட்டித் தந்தவர்கள் சிமோன தர்ஷனியும் குளோபல்
கவனன்ட் சாதாரண சீடர்களும் ஆண்டுக்கணக்காக
இந்தியா முழுவதும் இதைக் கொண்டுபோனவர்களும்
அவர்களே. டிஸ்கவரி முறைக்குப் பெரியவர்களாக
நின்ற இன்னும் எத்தனையோ பேரின் பெயர்களை
இந்தப் புத்தகத்தில் முன்பே சொல்லிவிட்டேன் அடுத்து
வரும் சம்பவத் தொகுப்புகளைத் தொகுத்தவர் எங்கள்

டீமைச் சேர்ந்த பில் அலெஸ்ஸி. இதையெல்லாம்
பயன்படுத்துவதற்கும் மற்றவர்களோடு
பகிர்ந்துகொள்வதற்கும் இலவசமாகவே
கொடுக்கிறோம்

டிஸ்கவரி கதைத் தொகுப்புகள்

தொடங்குவதற்கு இங்கே நான்கு டிஸ்கவரி கதைத் தொகுப்புகள் இருக்கின்றன: பில் அலெஸ்ஸி தொகுத்த மூன்று தொகுப்புகள் அவற்றோடு சேர்த்து சிருஷ்டிப்பு முதல் கிறிஸ்து வரை என்ற தொகுப்பு. வாரத்துக்கு ஒரு கதையை வாசித்து, டிஸ்கவரி குரூப் கேள்விகளைக் கேளுங்கள்

தேவன் தரும் நம்பிக்கை: பத்து கதைகள்

தேவையில் இருந்த மனுஷர்களை இயேசு சந்தித்த பத்து கதைகள் இயேசு யார் என்று இன்னும் தெரியாத புதிய குரூப்புகளுக்கு நல்ல தொடக்கம்

- இயேசு சுகமாக்குகிறார் (மாற்கு 2:1-12)
- நிக்கொதேமுவுக்கு இயேசு சொன்ன போதனை (யோவான் 3:1-17)
- மாறிப்போன வாழ்க்கை (மாற்கு 5:1-20)
- மறக்க முடியாத செயல் (லூக்கா 7:37-50)
- தவறிப்போன மகன் திரும்பி வருவது (லூக்கா 15:11-32)

- நன்றியுணர்வு (லூக்கா 17:11-19)
- தேவன் பார்ப்பது (லூக்கா 18:9-14)
- உன் வீட்டுக்கு வருகிறார் (லூக்கா 19:1-10)
- தேவனுக்காக ஒரு தாகம் (யோவான் 4)
- தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது (மாற்கு 4:1-20)

தேவனுடைய அன்பு: பன்னிரண்டு கதைகள்

- அவர் பரலோகத்தை விட்டு வந்தார் (யோவான் 1:1-18)
- மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்தார் (லூக்கா 2:1-20)
- சோதனையை எதிர்கொண்டார் (மத்தேயு 4:1-11)
- நம்மை நடத்துகிறார் (மத்தேயு 5:1-16)
- கஷ்டங்களைச் சகித்தார் (லூக்கா 9:57-62)
- நமக்காக ஜெபித்தார் (யோவான் 17:1-26)
- அவரைப் பிடித்து விசாரித்தார்கள் (மாற்கு 14:43-65)
- நமக்காக மரித்தார் (மாற்கு 15:22-47)
- திரும்ப உயிரோடு எழுந்தார் (யோவான் 20:1-23)
- நம்மை அனுப்புகிறார் (மத்தேயு 28:16-20)
- நமக்காகத் திரும்ப வருவார் (அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 1:1-11)
- தம்மைப் பின்பற்றும்படி அழைக்கிறார் (லூக்கா 5:1-11)

தேவன் மேல் விசுவாசம் பத்து கதைகள்

- விசுவாசிப்பது (யோவான் 3:1-17)
- அறிவிப்பது (அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 16:16-34)
- ஒன்றாகக் கூடுவது (அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 2:37-46)
- அன்பு செலுத்துவது (யோவான் 15:9-27)
- கொடுப்பது (மாற்கு 12:41-44)
- மன்னிப்பது (லூக்கா 7:37-50)
- ஜெபிப்பது (மத்தேயு 6:5-15)
- சாட்சி சொல்வது (அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 1:1-11)
- ஊழியம் செய்வது (மாற்கு 10:35-45)
- கனி கொடுத்துப் பெருகுவது (மாற்கு 4:1-20)

தேவனுடைய கதை: சிருஷ்டிப்பு முதல் கிறிஸ்து வரை

பைபிளின் முதல் பக்கங்களிலிருந்து இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல்பரமேறுதல் வரை நடக்கிற முழுக் கதை. தேவனுடைய கதை இன்னும் தெரியாத குரூப்புக்கு நல்ல தொடக்கம்

சிருஷ்டிப்பின் கதை

- உலகத்தின் சிருஷ்டிப்பு (ஆதியாகமம் 1:1-25)
- மனிதனின் சிருஷ்டிப்பு (ஆதியாகமம் 2:4-24)

வீழ்ச்சி

- முதல் பாவம் (ஆதியாகமம் 3:1-13)
- தீர்ப்பு (ஆதியாகமம் 3:14-24)
- ஜலப்பிரளயம் (ஆதியாகமம் 6:1-9:17)

பழைய ஏற்பாட்டில் மீட்பு

- ஆபிராமுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தம் (ஆதியாகமம் 12:1-8, 15:1-6)
- பலிபீடத்தின் மேல் ஈசாக்கு (ஆதியாகமம் 22:1-19)
- பஸ்காவின் வாக்குத்தத்தம் (யாத்திராகமம் 12:1-28)
- பத்துக் கட்டளைகள் (யாத்திராகமம் 20:1-21)
- பலிகளுக்கான ஏற்பாடு (லேவியராகமம் 4:1-35)
- ஏசாயா முன்னதாகவே காட்டிய வாக்குத்தத்தம் (ஏசாயா 53)

புதிய ஏற்பாட்டில் மீட்பு

- இயேசுவின் பிறப்பு (லூக்கா 1:26-38, 2:1-20)
- இயேசுவின் ஞானஸ்நானம் (மத்தேயு 3, யோவான் 1:29-34)
- கிறிஸ்துவின் சோதனை (மத்தேயு 4:1-11)
- நிக்கொதேமு வந்தது (யோவான் 3:1-21)
- சமாரியப் பெண் (யோவான் 4:1-26, 39-42)
- இயேசு தரும் சுகம் (லூக்கா 5:17-26)
- புயலை அமைதிப்படுத்துவது (மாற்கு 4:35-41)
- அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்துவது (மாற்கு 5:1-20)

- லாசருவை உயிரோடு எழுப்புவது (யோவான் 11:1-44)
- கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் (மத்தேயு 26:26-30)
- காட்டிக்கொடுத்தல்விசாரணை (யோவான் 18:1-19:16)
- சிலுவை மரணம் (லூக்கா 23:32-56)
- உயிர்த்தெழுதல் (லூக்கா 24:1-35)
- பரமேறுதல் (லூக்கா 24:36-53)
- இரட்சிப்பின் தீர்மானம் (யோவான் 3:1-21)

நன்றி

எல்லாவற்றுக்கும் முன்பாக, கர்த்தாவே, உமக்கே என் நன்றி. இந்தப் பணியையும் இந்த மனுஷர்களையும் எங்களையும் வழி நெடுகிலும் நடத்திவந்தவர் நீரே. எப்படிக்கேட்பது என்று கூட எனக்குத் தெரியாதிருந்த காரியங்களை எங்கள் வாழ்க்கையில் நீர் செய்தீர்

சாரா, நான்கு பழக்கங்களுக்கு என்னிடம் வார்த்தைகள் பிறப்பதற்கு முன்பே நீ அவற்றை வாழ்ந்துகொண்டிருந்தாய்வேலையில் எனக்குத் துணையாகவும் எழுத்தில் எனக்குத் தெரியமாகவும் நின்றாய் உனக்கு என் இதயப்பூர்வமான நன்றி.

சிமோன, ஷெனா, அமீரா, ஜியானா, ஜேம்ஸ்ஜோயல் நீங்கள் ஆறு பேரும் என் வாழ்க்கையின் சந்தோஷம் இத்தனை ஆண்டுகளாக உங்கள் அப்பாவை இந்தப் பணியோடு பகிர்ந்துகொண்டதற்காக உங்கள் எல்லாருக்கும் என் நன்றி.

என் தம்பி ஜெஸ்ஸி பால்என் தங்கை வெல்மா எலிசபெத்என் சின்னப்பா சிம்ப்சன்என் வாழ்நாள் முழுவதும் நீங்கள் எனக்கு அண்டையாக நின்றீர்கள்

தென் ஆசியா முழுவதும் இந்தப் பணியைச் சுமந்து வந்த ஜோனஸ்ரீஜனல்ஏரியா கோஆர்டினேட்டர்களுக்கும் மாஸ்டர் ட்ரெயினர்களுக்கும் தேசிய மிஷனரிகளுக்கும்

டிஸ்கவரி பைபிள் ஸ்டடி குரூப்புகளை நடத்திவரும் சாதாரண சீடர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி. மாவட்டங்கள் தோறும்பகுதிகள் தோறும் இந்தப் பணியை முன்னெடுத்துச் செல்கிறவர்கள் நீங்கள்தான் உங்களில் சிலருடைய பெயர்களை, பணியின் பாதுகாப்புக்காக, இங்கே அச்சிட முடியவில்லை. நீங்களும் என் குடும்பத்தில் ஒரு பகுதிதான்

சிமோன, என் தங்கமான மகளே, மற்றவர்களிடம் நாங்கள் கற்றுக்கொண்டதை எடுத்து, இந்தப் புத்தகம் தருகிற டிஸ்கவரி குரூப்பையும் கோச்சிங்கையும் எந்தச் சாதாரண சீடனும் பயன்படுத்தும் அளவுக்குச் சிம்பிள் ஆக்கியவள் நீதான் இப்போது குளோபல் கவனன்ட்டை நடத்திவருகிறவளும் நீதான் அதனால்தான் இந்தப் பணி யாருடைய கைகளில் இருக்கிறது என்பதில் என் மனம் நிம்மதியாக இருக்கிறது.

1991ல் என்னை முதன்முதலில் அனுப்பிவைத்த பாஸ்டர்களுக்கும் அன்றிலிருந்து என்னைச் செதுக்கி வளர்த்த மூப்பர்களுக்கும் பல பத்தாண்டுகளாகத் தங்கள் ஜெபங்களாலும் காணிக்கைகளாலும் இந்தப் பணியை அமைதியாகத் தாங்கிப் பிடித்த நண்பர்களுக்கும் பங்காளிகளுக்கும் நீங்கள் அனுப்பினீர்கள் நீங்கள் தாங்கிப் பிடித்தீர்கள் நீங்கள் இல்லாமல் இவை எதுவும் இல்லை. நன்றி.

எந்த நாட்டில் இருந்தாலும் சரி, தங்களுடைய கீழ்ப்படிதல் எந்தப் பத்திரிகையிலும் ஏறாத சாதாரண சீடர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி. எனக்கு நம்பிக்கை தருகிறவர்கள் நீங்கள்தான்கடைசியாகப் பெரையா ஐயாவுக்கு: உங்கள் ஜனமே என் ஜனம் எந்தப் பட்டத்துக்காகவும் காத்திருக்காமல் முன்னே போனதற்காக நன்றி.

ஆசிரியரைப் பற்றி

காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்களைப் பற்றி எழுதப்பட்ட புத்தகங்கள் கிட்டத்தட்ட எல்லாமே வெளியிலிருந்து வந்தவைதான். அதாவது ஒரு மூவ்மென்ட் தொடங்க உதவிசெய்துவிட்டு, பிறகு விமானம் ஏறி வீட்டுக்குப் போய் அந்தச் செய்தியைச் சொன்ன விருந்தாளிகளுடைய புத்தகங்கள்தான் ஆனால் ஜேம்ஸ் பால் காஸ்பெல் மூவ்மென்ட்டுக்கு உள்ளிருந்தே எழுதுகிறார் இவர்கள் அவருடைய சொந்த ஜனங்கள்இது அவருடைய சொந்த வாழ்க்கை.

ஜேம்ஸ் பால் ஐந்தாம் தலைமுறைக் கிறிஸ்தவர் மூன்று தலைமுறைகளாக அவருடைய குடும்பம் இந்தப் பணியையே செய்துவருகிறது. அம்மாக்கள் அப்பாக்கள் அண்ணன்கள்தங்கைகள் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் சுவிசேஷத்தை ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டுக்குக் கொண்டுசேர்ப்பதைப் பார்த்தபடியே வளர்ந்தார் இந்தப் பணிக்கு வார்த்தைகள் கிடைப்பதற்கு முன்பே, தன் அப்பா அம்மாவிடமே இதைக் கற்றுக்கொண்டார் முப்பது ஆண்டுகளாக இந்தப் பணியிலேயே இருந்து, அது சில குடும்பங்களிலிருந்து தொடங்கி, நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு வீடுகளுக்கும் கிராமங்களுக்கும் பரவியதைக் கண்ணாரக் கண்டார்

காலம் செல்லச் செல்ல, பல ஆண்டுகளாகத் தானே கட்டியெழுப்பிய கான்ஃபரன்ஸ்களையும் அந்த முறையையும் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டார் ஏனென்றால் அதைவிடச் சிம்பிள் ஆன ஒரு நம்பிக்கைக்கு அவர் வந்துசேர்ந்தார் இயேசு கொடுத்த மகா கட்டளை முழுநேர ஊழியர்கள் மேல் மட்டுமே நிற்பதற்காகப் பிறந்தது அல்ல, ஒவ்வொரு விசுவாசியும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் மிஷனரி வழி, உள்ளூர் சபை வழி, இவற்றுக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கிற இந்த வழிக்கு அவர் மூன்றாம் வழி என்று பெயர் வைத்தார் சாதாரண சீடன்தான் ஏற்கெனவே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற இடத்திலேயே, சுவிசேஷத்தை அடுத்த மனுஷனுக்குக் கொண்டுசேர்ப்பது. அவர் கண்டுபிடித்தது இதுதான் போவதற்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தால்சாதாரண மனுஷர்கள் சுவிசேஷத்தை அவர் நினைத்துப் பார்த்ததைவிட எவ்வளவோ தூரம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பார்கள்

அந்தப் பணியை இப்போது தன் மகள் சிமோனவின் கையில் ஒப்படைத்திருக்கிறார் இப்போது குளோபல் கவனன்ட்டை நடத்திவருகிறவள் அவள்தான்ஜேம்ஸ் இப்போது உலகம் முழுவதும் இருக்கிற மூவ்மென்ட் தலைவர்களுக்கும் அவர்களுடைய டீம்களுக்கும் துணையாக நின்றவருகிறார்

இந்தப் புத்தகம்இந்தப் பணியைச் சுமந்த சாதாரண மனுஷர்களிடம் அவர் கற்றுக்கொண்டதுதான் அவர்களில் ஒருவராக நீங்களும் ஆகுங்கள் என்று அழைக்கிற அழைப்புதான் இந்தப் புத்தகம்

மேலும் தெரிந்துகொள்ள: thethirdway.global

மூன்றாம் வழி சாதாரண சீடர்களுக்காக, அவர்களோடு சேர்ந்து நடப்பதற்கு அழைப்பு பெற்றவர்களுக்காகவும் நீங்கள் எந்த வயதில் இதை வாசித்தாலும்இது

உங்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதே
அவருடைய ஆசை.

“இப்போது எங்கள் இருவருக்கும்
மத்தியில்
நான்கு குருப்புகள் நடக்கின்றன.”

— அனில், பெட்ரோல் பங்க் கேஷியர்

ஒரே குடும்பம் ஐந்து தலைமுறைகள் ஒரு மூன்றாம் வழி

சுவிசேஷம் பெரியவர்கள் வழியாக மட்டும் பரவவில்லை. ஒரு அப்பா, ஒரு அம்மா, ஒரு நண்பன், ஒரு கூலித் தொழிலாளி. தங்கள் வீட்டிலேயே, தங்களுக்குத் தெரிந்த வார்த்தைகளிலேயே சொன்னார்கள். 1878இல் ஒங்கோலுவில் தொடங்கியதும் அப்படிதான்.

சாதாரண சீடர்கள். தேவனுடைய குரலைக் கேட்பது. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவது. மற்றவர்களும் அப்படியே செய்ய உதவுவது. இதற்குப் பட்டம் வேண்டாம், அந்தஸ்து வேண்டாம், யாருடைய அனுமதியும் வேண்டாம்.

ஜேம்ஸ் பால்

ஐந்தாம் தலைமுறைக் கிறிஸ்தவர். மூன்று தலைமுறைகளாக அவருடைய குடும்பம் இந்தப் பணியையே செய்துவருகிறது.